UNIWERSYTET WARSZAWSKI
INSTYTUT ORIENTALISTYCZNY
Zakład Dalekiego Wschodu

Czhö Un-hak, Halina Ogarek-Czoj

TEKSTY DO NAUKI JĘZYKA KOREAŃSKIEGO

WYDAWNICTWA UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO
1977

Dobór i opracowanie tekstów koreańskich oraz grafika
Czhö Un-hak,
Wstęp i opracowanie tekstu polskiego
Halina Ogarek-Czoj

Redaktor
Aniela Sapiej

Redaktor techniczny
Joanna Świętochowska

Korektor
Anna Klaus

Wydanie I. Nakład 300+25 egz. Ark. wyd. 14,0. Ark. druk. 18,0
Papier. offsetowy kl. III, 80 g. 70×100. Oddano do druku w sierpniu 1977 r.
Druk ukończono w grudniu 1977 r. Zam. 551/77. B-36. Cena zł 23,–

Zakład Graficzny Wydawnictw Naukowych
Łódź, ul. Żwirki 2

Wstęp

Skrypt "Teksty do nauki języka koreańskiego" służyć ma jako materiał do ćwiczeń w praktycznej nauce języka koreańskiego, ma pomóc w opanowaniu podstaw gramatyki tego języka. Wiadomości w nim zawarte powinny być przyswojone w ciągu dwu lat nauki. Według obowiązującego programu posługiwać się nim będą studenci III i IV roku studiów japonistycznych, zaznajomieni już ze specyfiką języka orientalnego dość bliskiego pod względem struktury gramatycznej językowi koreańskiemu. Objaśnienia gramatyczne ograniczono tu do niezbędnego minimum. Autorzy nie wdają się w rozważania teoretyczne ani w porównania z systemami gramatycznymi języków indoeuropejskich. Koncentrują się na podaniu obszernego materiału ćwiczebnego, który może być wykorzystany w części lub w całości pod kierownictwem lektora.

Skrypt podaje około 1200 słów powszechnie używanych w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, nie uwzględnia natomiast słownictwa specjalistycznego, technicznego czy naukowego. Teksty, dobór tematyki i słownictwa zaznajamiają głównie z problematyką społeczno-polityczną KRLD, a przy tym niejako oswajają Polaka ze specyficznie ozdobnym, pełnym patosu stylem wypowiedzi koreańskich.

Jako dodatek do skryptu dołączono tablice z wykazem różnego rodzaju końcówek używanych w języku koreańskim, dobra znajomość których jest podstawą do opanowania tego języka.

Niniejszy skrypt jest pierwszym podręcznikiem do nauki języka koreańskiego wydanym w Polsce, toteż autorzy czują się w obowiązku podać garść informacji dotyczących historii rozwoju pisma koreańskiego.

Aż do XV wieku Koreańczycy nie mieli własnego alfabetu, a do zapisywania dźwięków własnej mowy posługiwali się ideograficznym pismem chińskim. Przyjęło się ono w Korei w początkach na-

Co do dalszych dziejów używania pisma chińskiego w Korei należy stwierdzić, że po pewnym okresie stosowania zarzucono doskonalenie stylu "hjangczhal", a zaczęto się posługiwać tzw. hanmunem[6], wzorowanym na stylu klasycznej chińszczyzny wen-jen, z ujednoliconą sino-koreańską wymową ideogramów. W rezultacie właśnie "hanmun" przetrwał w Korei aż do końca XIX wieku jako system pisma "godny ludzi wykształconych". Jego rozpowszechnienie spowodowało wprowadzenie do języka koreańskiego ogromnej ilości słów i całych fraz zapożyczonych z chińskiego. Już od wieku XII wyróżnić można w języku koreańskim dwie odrębne grupy słownictwa: słów pochodzenia rodzimego i słów zapożyczonych z języka chińskiego. Obecnie też większość słów rodzimych ma swoje odpowiedniki sino-koreańskie.

Poważniejsze badania nad rodzimym językiem i alfabetem rozwinęły się w Korei dopiero w przededniu utraty przez nią niepodległości - pod koniec wieku XIX. Pojawiły się tendencje do zerwania z "hanmunem". Wprowadzono początkowo tzw. "kukhanmun"[7] - mieszany system zapisu. Słowa sino-koreańskie pisane były ideogramami, a końcówki gramatyczne i słowa pochodzenia rodzimego alfabetem fonetycznym. Na przełomie XIX i XX wieku żył znakomity uczony Dzu Si-gjŏng /1876-1914/, uznawany za ojca współczesnego językoznawstwa koreańskiego. Opracował on fonetykę, ortografię i podstawy gramatyki języka koreańskiego, wprowadził podstawy ortografii morfologicznej.

Pod koniec XIX wieku i na początku XX działało w Korei wiele towarzystw naukowo-oświeceniowych, zakładano sieć szkół prywatnych. W szkołach tych uczono między innymi narodowego alfabetu koreańskiego. Aneksja Korei przez Japonię w roku 1910 położyła kres tym poczynaniom. Za język urzędowy uznano język japoński, zamknięto prywatne szkoły koreańskie, a w szkołach państwowych językiem wykładowym był język japoński. Za używanie w szkole języka koreańskiego groziły surowe i upokarzające kary. Przez niemal czterdzieści lat okupacji japońskiej /już w roku 1905 Japonia rozciągnęła protektorat nad Koreą i wycofała się z niej dopiero po kapitulacji w II Wojnie Swiatowej w roku 1945/ język

---

6 hanmun 漢文

7 kukhanmun 國漢文

i piśmiennictwo koreańskie miały wyjątkowo niekorzystne warunki istnienia /nie mówiąc już o możliwości rozwoju i doskonalenia/. W końcowym okresie okupacji Korei Japończycy wydali nawet rozporządzenie o zamianie nazwisk koreańskich na japońskie.

Po wyzwoleniu Korei i przeprowadzeniu w północnej części kraju przemian demokratycznych rozpoczęto studia nad językiem ojczystym. Początkowo w publikacjach używano nadal pisma mieszanego "kukhanmun", pisząc tradycyjnie z góry na dół i od prawej do lewej. Od połowy 1949 roku w KRLD wycofano z wszystkich publikacji ideogramy /w razie konieczności stosowania ideogramów umieszczano je w nawiasach/, zaczęto posługiwać się powszechnie jedynie pismem fonetycznym, a wkrótce po tym zmieniono również w większości publikacji sposób pisania na pismo poziome i z lewej do prawej.

Od szeregu lat w KRLD konsekwentnie oczyszcza się język z obcych naleciałości. Na łamach prasy publikuje się kolumny "mal tadymgi" - doboru słów z różnych dziedzin. Zawierają one propozycje zastąpienia słów sino-koreańskich czysto koreańskimi. W niektórych wypadkach wykorzystuje się do tego celu stare formy językowe, dialektyzmy, w innych - tworzy nowe słowa, ale w większości wypadków z dwu istniejących słów: sino-koreańskiego i koreańskiego wybiera się do powszechnego użytku koreańskie. W niniejszym skrypcie również znalazła swoje odbicie ta purystyczna tendencja językowa, zarówno w tekstach czytanek, jak i w zarysie gramatyki.

A oto kilka przykładów zastępowania słów sino-koreańskich rodzimymi:
zamiast

"thudzăngyl dzŏngăhada"	-	"thudzăngyl pŏllida" /rozwijać walkę/
"saŏpnyngrjŏk"	-	"ilsomssi" /biegłość w pracy/
"saŏpthădo"	-	"ilbonsă" /stosunek do pracy/
"jaczhă"	-	"namsă" /jarzyny/
"czhungjŏng"	-	"pomkari" /wiosenna orka/
"czhungjŏng"	-	"kaylkari" /jesienna orka/
"czhusu"	-	"kaylkŏdi" /jesienne żniwa/
"thalgok"	-	"madangdzil" /młócka/

W pierwszym przykładzie zastąpiono sino-koreański czasownik czysto koreańskim, pozostawiając jednak nie zmieniony sino-koreański rzeczownik "thudzăng".

O ile w KRLD z zasady tworzy się nowe słowa korzystając z rodzimych form języka, o tyle w płd. części Korei nowe słowa tworzy się w większości wypadków opierając się na słownictwie sino-koreańskim lub zapożycza bez zmian z języków obcych /m.in. z angielskiego, francuskiego czy nawet japońskiego/.

W 1973 roku wyszedł w Phjŏngjangu w Wydawnictwie Nauk Społecznych obszerny słownik poprawnej koreańszczyzny "Dzosŏn munhwaŏ sadzŏn" fiksujący wyniki akcji "mal tadymgi".

Jeszcze kilka słów na temat transkrypcji. Nie ma dotychczas naukowo opracowanej polskiej transkrypcji języka koreańskiego, nie ma również jednej obowiązującej transkrypcji międzynarodowej. Dla potrzeb "Wielkiej encyklopedii powszechnej" PWN została opracowana w 1962 roku uproszczona transkrypcja polska języka koreańskiego, którą zastosowano tu z niewielkimi zmianami w kierunku uściślenia transkrypcji szeregu samogłosek. Tak więc:

znak "ŏ" oznacza wąskie "o"
znak "ä" oznacza szerokie "e" /wymawiane jak w ang. man/
znak "ö" wymawia się jak w niemieckim zwölf
znak "ü" wymawia się jak w niemieckim über
znak "w" oznacza "u" niezgłoskotwórcze.

Pozostałe samogłoski i spółgłoski czyta się jak w języku polskim.

Niezależnie od rozpoczynających skrypt objaśnień z zakresu pisma i wymowy koreańskiej trzeba tu wstępnie zwrócić uwagę na kilka spraw. W alfabecie koreańskim nie ma odrębnych oznaczeń spółgłosek dźwięcznych i bezdźwięcznych. Musimy więc pamiętać, że spółgłoski bezdźwięczne: "k", "t", "p" udźwięczniają się, jeśli stoją pomiędzy dwiema samogłoskami lub pomiędzy spółgłoską nosową a samogłoską, np. kada, nugu, hanbŏn itp. W alfabecie koreańskim nie ma również odrębnych oznaczeń graficznych na spółgłoski "r" i "l". Wybieramy jedną z dwu możliwości zależnie od pozycji tej spółgłoski w sylabie. W nagłosie sylaby wymawiana jest jako "r", "l" lub "n" /np. radio, lathinŏ, noin/, w pozycji środkowej między dwiema samogłoskami jako "r" /np. nara/, w wygłosie jako "l" /np. mal/. Jeśli występuje w nagłosie przed "ja, jŏ, je, jo, ju", nie wymawiamy jej w ogóle /np. jakthal, juhaksäng, jeyi, jori, jŏhäng i inne/. W podobnej pozycji nie wymawia się również "n" - np. jang, josŏng, joso, judä itp.

Jeśli "r" występuje w nagłosie przed "i" w wielu wypadkach nie wymawia się go, np. isang, iik, ale np. ridzym, ri.

Przy grupie spółgłoskowej w wygłosie sylaby lub przed końcówką finalną "-ta" wymawia się z reguły drugą samogłoskę, na przykład:

pisze się	czyta się
talk	tak
ilkta	ikta
palkta	pakta
salmta	samta.

Tylko wtedy, gdy w wygłosowej grupie spółgłoskowej drugim elementem jest "s", obserwujemy odstępstwo od tej reguły, na przykład:

pisze się	czyta się
ŏpsta	ŏpta
nŏks	nŏk
moks	mok.

Obecnie w KRLD istnieje tendencja do czytania sylab ściśle według ich pisowni, np. rodongdza, njŏsŏng, rjuk zamiast nodongdza, jŏsŏng, juk, ale stosowanie wymowy dotychczas uważanej za standardową nie uważa się za błąd. W tej sytuacji należy znać oba warianty wymowy.

Na zakończenie należałoby zwrócić uwagę na wyraźne różnice występujące obecnie w wymowie, pisowni i słownictwie między KRLD a płd. częścią Korei. Przyjrzyjmy się im bliżej.

1. Różnice występujące w fonetyce i ortografii:

W KRLD zachowuje się ortografię opartą na morfologicznych podstawach i odchodzi się od wymowy sŏulskiej na rzecz wymowy phjŏngjangskiej. Tak więc na początku słowa przed "ja, jŏ, jo, ju, i" pisze się:

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
"n"	"ng" /jako oznaczenie czysto graficzne spółgłoski zerowej/
njŏdza	jŏdza
njŏmwŏn	jŏmwŏn
njoso	joso
njodo	jodo
njudă	judă
nithan	ithan.

"r"	"ng" /jako znak graficzny spółgłoski zerowej/
rjangsik	jangsik
rjangsim	jangsim
rjŏksa	jŏksa
rjŏmjŏng	jŏmjŏng
rjori	jori
rjuk	juk
rjukdzi	jukdzi
riik	iik
rinjŏm	injŏm

Na początku słowa przed samogłoskami "a, o, u" pisze się:

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
"r"	"n"
radio	nadio
rakhasan	nakhasan
rodong	nodong
roin	noin
rurak	nurak
ruczha	nuczha

2. Rożnice w formie niektórych końcówek

KRLD	południowa część Półwyspu Koreańskiego
końcówka finalna czasownika	
sypnida	ypnida
końcówka koneksywna czasownika "tŏda"	
"tŏjŏ"	"tŏŏ"
końcówka nominów "-yn, -nyn"	
stosowane są obie formy w zależności od tego czy w temacie słowa występuje samogłoska czy spółgłoska.	zawsze używa się "-yn"

3. Różnice w słownictwie i stylu wypowiedzi:

na przykład określenie "dążący do wysokiego rozwoju gospodarki" będzie brzmiało:

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
"kjŏngdzeyi nophyn paldzŏnyl mokphjoro nădalligo innyn..."	"kjŏngdzeyi kodosŏngdzangyl mokphjoro mădzinhago innyn.."

Sposób zwracania się do rozmówcy

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
po imieniu lub nazwisku stawia się słowo "tongmu" lub "tongdzi" /kolega, towarzysz/, albo zwraca się do rozmówcy per: "namtongmu" - kolego "njŏtongmu" - koleżanko "tongdzi" - towarzyszu, towarzyszko	po imieniu lub nazwisku rozmówcy stawia się "-ssi" /pan, pani/, "-gun" /kolega/, "-jang" /panna/, w zależności od tego, do kogo się zwraca

zaimki osobowe

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
zaimek "ky" oznacza i "on" i "ona"	"ky" oznacza tylko rodzaj męski, "ona" wyraża się przez "kynjŏ"

przykład różnic leksykalnych w obrębie słownictwa sino-koreańskiego:

w KRLD	w południowej części Półwyspu Koreańskiego
przed południem - odzŏn	przed południem - sango
po południu - ohu	po południu - hao

W publikacjach KRLD pisze się z zasady z lewej do prawej, poziomo, a tylko ozdobne tytuły drukowane są z góry na dół i z prawej do lewej; używa się wyłącznie alfabetu fonetycznego, znaki chińskie spotyka się w publikacjach naukowych /podane są zwykle w nawiasach/ albo w przedrukach dzieł klasycznej literatury koreańskiej.

W południowej części Półwyspu Koreańskiego z zasady pisze się z góry na dół i z prawej do lewej, używa się mieszanego systemu pisma /znaki chińskie + alfabet fonetyczny/.

I. KOREAŃSKIE PISMO I WYMOWA

1. Koreańskie litery i ich wymowa

Alfabet koreański składa się z 40 liter: 21 oznacza samogłoski, 19 - spółgłoski[1].

Samogłoski, ich podział i wymowa

W skład pisma koreańskiego wchodzą następujące samogłoski:

ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅣ	ㅐ	ㅒ
a	ja	ŏ	jŏ	o	jo	u	ju	y	i	ä	jä
ㅔ	ㅖ	ㅚ	ㅟ	ㅢ	ㅘ	ㅝ	ㅙ	ㅞ			
e	je	ö	ü	yi	wa	wo	wä	we			

Samogłoski koreańskie dzielimy na:

1/ samogłoski pojedyncze:[2]

ㅏ	ㅓ	ㅗ	ㅜ	ㅡ	ㅣ	ㅐ	ㅔ	ㅚ	ㅟ
a	ŏ	o	u	y	i	ä	e	ö	ü

---

[1] W tradycyjnej gramatyce koreańskiej, która znajduje się pod silnym wpływem pisma koreańskiego, klasyfikację dźwięków mowy przeprowadza się, dostosowując ich typy do odpowiednich liter. Zgodnie z tym litery, w wymowie których występuje samogłoska, traktowane są jako litery samogłoskowe, a odpowiadające im dźwięki nazywa się samogłoskami, pozostałe zaś, to znaczy te, w których wymowie brak jest elementu samogłoskowego, traktuje się jako litery spółgłoskowe, natomiast odpowiadające im dźwięki nazywane są spółgłoskami.

[2] Samogłoski pojedyncze dzieli się na:

		Przednie	Środkowe	Tylne
Wysokie	zaokrąglone niezaokrąglone /płaskie/	ㅣ (ㅟ)	ㅡ	ㅜ
Srednie		ㅔ (ㅚ) ㅐ		(ㅗ) ㅓ
Niskie			ㅏ	

Uwaga: W nawiasach podano samogłoski labializowane.

2/ dyftongi:

ㅑ	ㅕ	ㅛ	ㅠ	ㅒ	ㅖ	ㅢ	ㅘ	ㅝ	ㅙ	ㅞ
ja	jŏ	jo	ju	jä	je	yi	wa	wŏ	wä	we

Spółgłoski, ich nazwy i wymowa

W skład pisma koreańskiego wchodzą następujące spółgłoski:

k,g /kiyk/	ń /niyn/	t,d /tiyt/	r,l /riyl/	m /miym/
ㄱ (기윽)	ㄴ (니은)	ㄷ (디읃)	ㄹ (리을)	ㅁ (미음)
ㅂ (비읍)	ㅅ (시읏)	ㅇ (이응)	ㅈ (지읒)	ㅊ (치읓)
p,b /piyp/	s,t /siyt/	ng /iyng/	dz /dziyt/	czh,ćh/ćhiyt/
ㅋ (키읔)	ㅌ (티읕)	ㅍ (피읖)	ㅎ (히읗)	ㄲ (된기윽)
kh /khiyk/	th /thiyt/	ph /phiyp/	h /hiy/	kk /tŏn kiyk/
ㄸ (된디읃)	ㅃ (된비읍)	ㅆ (된시읏)	ㅉ (된지읒)	
tt /tŏn tiyt/	pp /tŏn piyp/	ss,t /tŏn siyt/	c /tŏn dziyt/	

Spółgłoski koreańskie dzielą się na: wargowe, językowe i gardłowe, a także na zwykłe, geminowane i przydechowe.

Podział spółgłosek

Ze względu na sposób artykulacji		Ze względu na miejsce artykulacji			
		wargowe	przedniojęzykowe	tylnojęzykowe	gardłowe
Zwarte wybuchowe	zwykłe	ㅂ	ㄷ	ㄱ	
	geminowane	ㅃ	ㄸ	ㄲ	
	przydechowe	ㅍ	ㅌ	ㅋ	
Szczelinowe	zwykłe		ㅅ		ㅎ
	geminowane		ㅆ		
Zwartoszczelinowe	zwykłe		ㅈ		
	geminowane		ㅉ		
	przydechowe		ㅊ		
Nosowe	zwykłe	ㅁ	ㄴ	ㅇ	
Płynne	zwykłe		ㄹ		

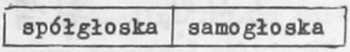
2. Pismo koreańskie

Niezależnie od tego, że każda samogłoska i każda spółgłoska języka koreańskiego oznaczana jest odrębnym znakiem graficznym słowa zapisuje się sylabami. Należy przy tym przestrzegać następujących zasad:

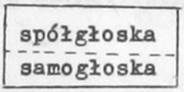
1. Gdy sylaba składa się tylko z samogłoski, przed znakiem graficznym oznaczającym daną samogłoskę należy postawić znak graficzny oznaczający spółgłoskę /ng/, która ma tu zerową wartość fonetyczną. Spółgłoskę ng pisze się z lewej strony sylaby /przed samogłoską/ lub w górnej części sylaby /nad samogłoską/.[3]

아, 오, 아이, 오이, 우유, 야유,
a o ai oi uju jaju
/dziecko/, /ogórek/, /mleko/, /drwina/.

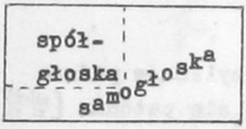
2. Gdy sylaba składa się ze spółgłoski i samogłoski, sposób pisania wygląda następująco:

거기 kŏgi /tam/ — 가다 kada /iść/ — 머리 mŏri /głowa/

노루 noru /sarna/ — 부모 pumo /rodzice/ — 수도 sudo /stolica/

교과서 kjogwasŏ /podręcznik/ — 귀 kū /ucho/ — 최고 czhŏgo /najwyższy/

---

[3] W zależności od tego, czy główna kreska stanowiąca oś samogłoski jest pionowa czy pozioma. W wypadku samogłosek: " ŏ, ū, yi, wa, wŏ, wā, we" spółgłoskę pisze się w lewym górnym rogu svlaby.

3. Gdy sylaba składa się z samogłoski i spółgłoski, piszemy ją następująco:

samogłoska
spółgłoska

인민	언니	임무	비옷
inmin	ŏnni	immu	piot
/lud/	/starsza siostra/	/obowiązek/	/płaszcz przeciwdeszczowy/

4. Gdy sylaba składa się ze spółgłoski, samogłoski i spółgłoski można ją pisać trzema sposobami, w zależności od rodzaju samogłoski:

spółgłoska	samogłoska
spółgłoska	

학교	별	할머니	딸
hakkjo	pjŏl	halmŏni	ttel
/szkoła/	/gwiazda/	/babcia/	/córka/

spółgłoska
samogłoska
spółgłoska

승리	손풍금	농촌	복습
syngri	sonphunggym	nongczhon	poksyp
/zwycięstwo/	/harmonia/	/wieś/	/powtórka/

spółgłoska	samogłoska
	samogłoska
spółgłoska	

권리	광산	도서관	흰색
kwŏlli	kwangsan	tosŏgwan	hyinsăk
/prawo/	/kopalnia/	/biblioteka/	/kolor biały/

3. Spółgłoskowe wygłosy sylab koreańskich i ich wymowa

W języku koreańskim spółgłoskowe wygłosy sylab /w piśmie spółgłoski pisane pod samogłoskami/ nazywają się patćhim [받침].

Rolę patćhim pełnią wszystkie spółgłoski oprócz tt, pp, c, / ㄸ, ㅃ, ㅉ /, a także pary spółgłosek ks, ndz, nh, lk, lm, lp, ls, lth, lph, lh, ps ㄳ, ㄵ, ㄶ, ㄺ, ㄻ, ㄼ, ㄽ, ㄾ, ㄿ, ㅀ, ㅄ/

Wymowa patćhim jest różna w zależności od konkretnego słowa. Jako ogólną regułę można przyjąć, że jeśli po sylabie zakończonej na patćhim następuje samogłoska, spółgłoskowy wygłos poprzedzającej sylaby wymawia się jak nagłos następującej sylaby.

Np.:

단 어 [다 너] tanŏ /słowo/

높 이 [노 피] nophi /wysoko/

눈 안 [누 난] nunan /w oczach/

W wypadku podwójnego patćhim, jeśli po sylabie z podwójnym wygłosem spółgłoskowym następuje samogłoska, druga spółgłoska patćhim staje się nagłosem następującej sylaby.

Np.:

앉아서 [안자서] andzasŏ /siedząc/

기슭에 [기슬게] kisylge /u podnóża/

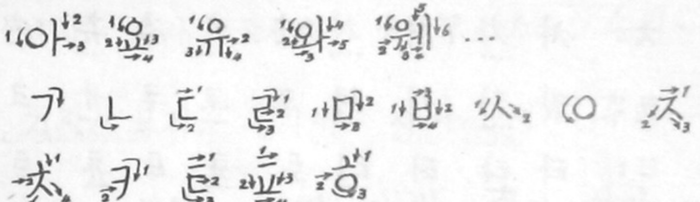
붉은 색 [불근 색] pulgynsäk /kolor czerwony/

젊은이 [절므니] dzŏlmyni /młodzieniec/

4. Kolejność pisania poszczególnych elementów sylab w piśmie koreańskim

Kreśląc litery koreańskie i zestawiając z nich sylaby należy zachować kolejność pisania z lewej do prawej i z góry na dół.

Np.:

Spółgłoskę zaczynającą sylabę należy pisać przed samogłoską lub nad samogłoską /zależnie od jej rodzaju/, spółgłoskę wygłosową - patćhim należy pisać pod samogłoską.

Np.: 가로, 하루, 학년, 젊은이...

Spółgłoski przed samogłoskami typu ö, ü, yi, wa, wŏ, wä, we /ㅚ, ㅟ, ㅢ, ㅘ, ㅝ, ㅙ, ㅞ/ należy pisać w lewym górnym rogu sylaby.

Np.: 과, 쇠, 뇌, 되, 뵈, 귀, 쥐,

돼, 궤, 왜, 웨, 쇄, 쾌 ...

3. Gdy sylaba składa się z samogłoski i spółgłoski, piszemy ją następująco:

samogłoska
spółgłoska

인민	언니	임무	비옷
inmin	ŏnni	immu	piot
/lud/	/starsza siostra/	/obowiązek/	/płaszcz przeciwdeszczowy/

4. Gdy sylaba składa się ze spółgłoski, samogłoski i spółgłoski można ją pisać trzema sposobami, w zależności od rodzaju samogłoski:

spółgłoska	samogłoska
spółgłoska	

학교	별	할머니	딸
hakkjo	pjŏl	halmŏni	ttal
/szkoła/	/gwiazda/	/babcia/	/córka/

spółgłoska
samogłoska
spółgłoska

승리	손풍금	농촌	복습
syngri	sonphunggym	nongczhon	poksyp
/zwycięstwo/	/harmonia/	/wieś/	/powtórka/

spółgłoska	samogłoska
samogłoska	
spółgłoska	

권리	광산	도서관	흰색
kwŏlli	kwangsan	tosŏgwan	hyinsăk
/prawo/	/kopalnia/	/biblioteka/	/kolor biały/

3. Spółgłoskowe wygłosy sylab koreańskich i ich wymowa

W języku koreańskim spółgłoskowe wygłosy sylab /w piśmie spółgłoski pisane pod samogłoskami/ nazywają się patćhim [받침].

Rolę patćhim pełnią wszystkie spółgłoski oprócz tt, pp, c, / ㄸ, ㅃ, ㅉ /, a także pary spółgłosek ks, ndz, nh, lk, lm, lp, ls, lth, lph, lh, ps ㄱㅅ, ㄴㅈ, ㄴㅎ, ㄹㄱ, ㄹㅁ, ㄹㅂ, ㄹㅅ, ㄹㅌ, ㄹㅍ, ㄹㅎ, ㅂㅅ/

Wymowa patćhim jest różna w zależności od konkretnego słowa. Jako ogólną regułę można przyjąć, że jeśli po sylabie zakończonej na patćhim następuje samogłoska, spółgłoskowy wygłos poprzedzającej sylaby wymawia się jak nagłos następującej sylaby.

Np.:

단 어 [다 너] tanŏ /słowo/
높 이 [노 피] nophi /wysoko/
눈 안 [누 난] nunan /w oczach/

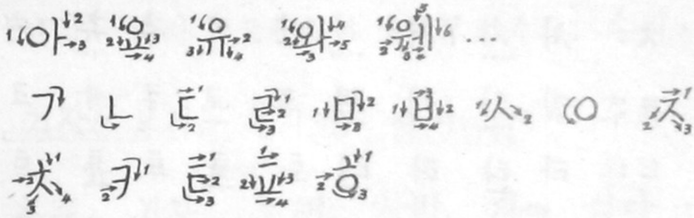
W wypadku podwójnego patćhim, jeśli po sylabie z podwójnym wygłosem spółgłoskowym następuje samogłoska, druga spółgłoska patćhim staje się nagłosem następującej sylaby.

Np.: 앉 아 서 [안 자 서] andzasŏ /siedząc/
기 슭 에 [기 슬 게] kisylge /u podnóża/
붉 은 색 [불 근 색] pulgynsăk /kolor czerwony/
젊 은 이 [절 므 니] dzŏlmyni /młodzieniec/

4. Kolejność pisania poszczególnych elementów sylab w piśmie koreańskim

Kreśląc litery koreańskie i zestawiając z nich sylaby należy zachować kolejność pisania z lewej do prawej i z góry na dół.

Np.:

Spółgłoskę zaczynającą sylabę należy pisać przed samogłoską lub nad samogłoską /zależnie od jej rodzaju/, spółgłoskę wygłosową - patćhim należy pisać pod samogłoską.

Np.: 가로, 하루, 학년, 젊은이...

Spółgłoski przed samogłoskami typu ō, ū, yi, wa, wŏ, wă, we / ㅚ, ㅟ, ㅢ, ㅘ, ㅝ, ㅙ, ㅞ / należy pisać w lewym górnym rogu sylaby.

Np.: 과 , 쇠 , 뇌, 되 , 뵈 , 귀 , 쥐,
돼 , 궤, 왜, 웨 , 쇄 , 쾌 ...

5. Sylabariusz koreański

Sylab podkreślonych linią ciągłą w poniższym zestawieniu prawie nie używa się w języku koreańskim, a sylaby podkreślone linią przerywaną spotyka się głównie w słowach zapożyczonych z języków obcych i w bardzo niewielu słowach rodzimych.

	아	야	어	여	오	요	우	유	으	이
ㄱ:	가	갸	거	겨	고	교	구	규	그	기
ㄴ:	나	냐	너	녀	노	뇨	누	뉴	느	니
ㄷ:	다	댜	더	뎌	도	됴	두	듀	드	디
ㄹ:	라	랴	러	려	로	료	루	류	르	리
ㅁ:	마	먀	머	며	모	묘	무	뮤	므	미
ㅂ:	바	뱌	버	벼	보	뵤	부	뷰	브	비
ㅅ:	사	샤	서	셔	소	쇼	수	슈	스	시
ㅈ:	자	쟈	저	져	조	죠	주	쥬	즈	지
ㅊ:	차	챠	처	쳐	초	쵸	추	츄	츠	치
ㅋ:	카	캬	커	켜	코	쿄	쿠	큐	크	키
ㅌ:	타	탸	터	텨	토	툐	투	튜	트	티
ㅍ:	파	퍄	퍼	펴	포	표	푸	퓨	프	피
ㅎ:	하	햐	허	혀	호	효	후	휴	흐	히
ㄲ:	까	꺄	꺼	껴	꼬	꾜	꾸	뀨	끄	끼
ㄸ:	따	땨	떠	뗘	또	뚀	뚜	뜌	뜨	띠
ㅃ:	빠	뺘	뻐	뼈	뽀	뾰	뿌	쀼	쁘	삐
ㅆ:	싸	쌰	써	쎠	쏘	쑈	쑤	쓔	쓰	씨
ㅉ:	짜	쨔	쩌	쪄	쪼	쬬	쭈	쮸	쯔	찌

II. MATERIAŁ DO ĆWICZEŃ Z PISMA I WYMOWY

1. Przykłady słów bez wygłosu spółgłoskowego:

ㄱ : 가구, 거기, 고기, 그, 아가, 여기 …

ㄴ : 나, 너, 누구, 누나, 오누이 …

ㄷ ; 가다, 구두, 도구, 어디, 오다, 고도…

ㄹ : 나라, 거리, 다리, 오리, 우리, 기러기…

ㅁ ; 거미, 고무, 나무, 다리미, 머리, 어머니…

ㅂ : 나비, 바다, 부모, 비, 비누, 보리, 보다…

ㅅ : 기사, 도시, 고사리, 소나무, 수도, 수리…

ㅈ : 기자, 모자, 무지개, 사자, 저기, 주다…

ㅊ : 고추, 기차, 부채, 차비, 차이, 치마 …

ㅋ : 코, 크다, 키, 조카, 스카드 …

ㅌ ; 기타, 외투, 도토리, 투지, 타다, 터지다…

ㅍ ; 파, 파다, 파도, 포도, 푸르다, 우표 …

ㅎ ; 구호, 기후, 사회주의, 하나, 해, 혀 …

ㄲ: 도끼, 토끼, 꼬리, 까치, 끼다, 꼬다 …

ㄸ: 따다, 띠, 띄다, 또, 따르다, 떠나다 …

ㅃ: 고뿌, 뻐스, 뿌리, 오빠, 빠르다 …

ㅆ: 씨, 싸우다, 쏘다, 쓰다, 싸리나무 …

ㅉ: 짜다, 쪼이다, 찌다, 쪼개다, 가짜 …

Słowa, na wymowę których należy zwrócić szczególną uwagę:

고기 - 거기 ; 고리 - 거리 ; 내 - 네
서리 - 소리 ; 모표 - 모표 ; 도끼 - 토끼
가다 - 까다 ; 고리 - 꼬리 ; 기다 - 끼다
시 - 씨 ; 가지 - 까지 - 까치 - 가치
지다 - 찌다 - 치다 ; 자다 - 짜다 - 차다

2. Przykłady słów z pojedynczym wygłosem spółgłoskowym:

ㄱ: 조국, 국가, 력사, 조직, 책, 대학 …

ㄴ: 조선, 인민군대, 민족, 단어, 신문, 전사 …

ㄷ: 듣다, 싣다, 묻다, 걷다, 맏누이, 미닫이 …

ㄹ: 건설, 길, 별, 달, 아들, 딸, 연필, 하늘 …

ㅁ: 마음, 힘, 사람, 봄, 여름, 범, 기쁨 …

ㅅ: 뜻, 옷, 빗, 낫, 씻다, 웃다, 벗다, 빗다 …

ㅂ: 계급, 과업, 독립, 집, 학습, 덥다, 춥다 …

ㅇ: 정치, 경제, 희망, 행복, 동지, 혁명, 사상 …

ㅈ: 낮, 맞다, 찾다, 멎다, 빚, 맺다 …

ㅊ: 빛, 꽃, 빛나다, 쫓다, 꽃동산 …

ㅋ: 부엌, 남녘, 동녘, 해질녘 …

ㅌ: 밭, 밑, 같다, 맡다 …

ㅍ: 늪, 앞, 옆, 높다, 덮다 …

ㅎ: 좋다, 놓다, 넣다, 빨갛다 …

Homonimy:

못다 – 묻다 ; 덥다 – 덮다 ; 빗다 – 빚다 ;

집 – 짚; 빗 – 빚 – 빛 ; 낫 – 낮 – 낯 ;

낫다 – 낮다 ; 맞다 – 맡다 ; 및 – 밑

Słowa, na wymowę których trzeba zwrócić szczególną uwagę:

달 – 딸 – 탈 ; 벌 – 별 ; 벌 – 볼 ;

범 – 봄 ; 멋 – 못 ; 씻다 – 신다 ;

대대로 – 때때로 ; 매다 – 메다 ;

배다 – 베다

3. Przykłady słów z podwójnym wygłosem spółgłoskowym:

ㄲ: 낚시, 밖, 깎다, 꺾다, 닦다, 묶다 …

ㅆ: 있다, 갔다, 섰다 …

ㄳ: 넋, 몫, 삯

ㄵ: 앉다, 얹다

ㄶ: 많다, 끊다

ㄺ: 닭, 흙, 기슭, 맑다, 낡다, 늙다, 밝다, 붉다, 묽다

ㄻ: 젊은이, 젊다, 닮다, 굶다, 곪다, 옮다

ㄼ; 여덟, 넓다, 밟다, 짧다

ㄽ; 곬, 돐

ㄾ; 핥다, 훑다

ㅀ; 옳다, 곯다, 꿇다

ㅄ: 값, 없다

ㄿ; 읊다

III. ASYMILACJA SPÓŁGŁOSEK

1. ㄱ,ㄲ,ㅋ,ㄺ /k, kk, kh, lk/ przed ㄴ,ㅁ /n, m/ czyta się jak ㅇ /ng/.

Np.:

박물관 [방물관] ; ㄱ ⟶ ㅇ
pakmulgwan /pangmulgwan/ : k ⟶ ng
/muzeum/

닦는다 [당는다] ; ㄲ ⟶ ㅇ
takknynda /tangnynda/ : kk ⟶ ng
/czyści/

부엌문 [부엉문] ; ㅋ ⟶ ㅇ
puŏkhmun /puŏngmun/ : kh ⟶ ng
/drzwi kuchenne/

흙 물 [흥 물] : ㄺ ⟶ ㅇ
hylkmul /hyngmul/ : lk ⟶ ng
/brudna woda/.

2. ㄷ,ㅌ,ㅅ,ㅆ,ㅈ,ㅊ /t, th, s, ss, dz, czh/ przed ㄴ,ㅁ /n, m/ czyta się jak ㄴ /n/.

Np.:

맏누이 [만누이] : ㄷ ⟶ ㄴ
matnui /mannui/ : t ⟶ n
/najstarsza siostra/

밭머리 [반머리] : ㅌ ⟶ ㄴ
pathmŏri /panmŏri/ : th ⟶ n
/początek pola/

옛말 [옌말] : ㅅ ⟶ ㄴ
jesmal /jenmal/ : s ⟶ n
/legenda, baśń/

있느냐 [인느냐]: ㅆ → ㄴ

issnynja /innynja/ : ss → n

/czy jest?/

젖 먹 이 [전 머 기]: ㅈ → ㄴ

dzŏdzmŏgi /dzŏnmŏgi/ : dz → n

/dziecko przy piersi/

꽃 노 래 [꼰 노 래]: ㅊ → ㄴ

kkoczhnorä /kkonnorä/ : czh → n

/pieśń o kwiecie/.

3. ㅂ, ㅍ, ㅄ, ㄿ /p, ph, ps, lph/ przed ㄴ, ㄹ, ㅁ /n, r, m/ czyta się jak ㅁ /m/.

Np.:

십 만 [심 만] : ㅂ → ㅁ

sipman /simman/ : p → m

/sto tysięcy/

앞 날 [암 날] : ㅍ → ㅁ

aphnal /amnal/ : ph → m

/najbliższa przyszłość/

법 령 [범 령] : ㅂ → ㅁ

pŏprjŏng /pŏmrjŏng/ : p → m

/prawo/

없느냐 [엄느냐]: ㅄ → ㅁ

ŏpsnynja /ŏmnynja/ : ps → m

/czy nie ma?/

읊느냐 [음느냐]: ㄿ → ㅁ

ylphnynda /ymnynda/ : lph → m

/recytuje/

4. ㄴ /n/ przed ㄹ /l/ czyta się jak ㄹ /l/.

Np.:

천리마 [철리마] : ㄴ → ㄹ

czhŏnrima /czhŏllima/ : n → l

근로자 [글로자]: ㄴ → ㄹ

kynrodza /kyllodza/ : n → l

/pracujący/

진 리 [질 리] : ㄴ → ㄹ

dzinri /dzilli/ : n → l

/prawda/

5. ㄷ, ㅌ /t, th/ przed 이 /i/ czyta się jak ㅈ,ㅊ /dz, ćh/.

Np.: 미닫이 [미다지] : ㄷ ⟶ ㅈ

mitati /midadzi/ : t ⟶ dz
/rozsuwane drzwi, rozsuwane ścianki/

해돋이 [해도지] : ㄷ ⟶ ㅈ

hätoti /hätodzi/ : t ⟶ dz
/wschód słońca/

같이 [가치] : ㅌ ⟶ ㅊ

kathi /kaćhi/ : th ⟶ ćh
/razem z/

닫히다 [다치다] : ㅌ (ㄷ+ㅎ) ⟶ ㅊ

tathida /taćhida/ : th /t + h/ ⟶ ćh
/zamykać/.

IV. Zmiany fonetyczne występujące w procesie odmiany czasownika i przymiotnika

1. ㅂ ⟶ 우(오)

zmiana "p" w "u" /"o"/.

Np.:

돕다 < 돕고, 돕는다, 돕습니다 …
　　　 도우니, 도왔다 …

topta < topko, topnynda, topsymnida ...
/pomagać/ touni, towatta ...

쉽다 < 쉽고, 쉽더라, 쉽습니다 …
　　　 쉬우니, 쉬운, 쉬웠다 …

sŭpta < sŭpko, sŭptŏra, sŭpsymnida ...
/łatwy/ sŭuni, sŭun, sŭwŏtta ...

눕다, 덥다, 춥다, 곱다 …

nupta, tŏpta, czhupta, kcpta ...

/leżeć, gorący, zimny, ładny/.

2. ㄷ ⟶ ㄹ

zmiana "t" w "r".

Np.:

듣다 < 듣고, 듣는다, 듣습니다 …
　　　 들으니, 들으면, 들었다 …

tytta < tytko, tytnynda, tytsymnida ...
/słyszeć/ tyryni, tyrymjŏn, tyrŏtta ...

묻다 — 묻고, 묻는다, 묻습니다 …
묻다 — 물으니, 물으면, 물었다 …

mutta — mutko, mutnynda, mutsymnida ...
mutta — muryni, murymjŏn, murŏtta ...
/pytać/

싣다, 걷다, 다닫다, 붇다 …
sitta, kŏtta, tadatta, putta ...
/ładować, iść pieszo, przybywać, puchnąć/.

3. ㅅ ⟶ ×
wypadanie spółgłoski "s".
Np.:

짓다 — 짓고, 짓자, 짓습니다 …
짓다 — 지으니, 지어서, 지었다 …

dzitta — dzitko, dzitdza, dzitsymnida ...
dzitta — dziyni, dziŏsŏ, dziŏtta ...
/budować/

잇다 — 잇고, 잇는다, 잇습니다 …
잇다 — 이으니, 이어서, 이었다 …

itta — itko, itnynda, issymnida ...
itta — iyni, iŏsŏ, iŏtta
/łączyć/

낫다, 긋다, 젓다, 붓다 …
natta, kytta, dzŏtta, putta ...
/mijać /o chorobie/, kreślić /linię/, wiosłować, puchnąć/.

4. ㄹ ⟶ ×
wypadanie spółgłoski "l".
Np.:

불다 — 불고, 불지…
불다 — 부니, 부오, 붑니다 …

pulda — pulgo, puldzi,
pulda — puni, puo, pumnida ...
/wiać/

갈다, 걸다, 날다, 길다, 멀다
kalda, kŏlda, nalda, kilda, mŏlda
/orać, wieszać, latać, długi, daleki/
i inne czasowniki i przymiotniki o temacie zakończonym na "l".

5. ㅎ ——→ x

wypadanie spółgłoski "h".

Np.: 하얗다 < 하얗고, 하얗지 … / 하야니, 하야오 …

hajatha < hajakho, hajaćhi / hajani, hajao

/bardzo biały/

거멓다, 누렇다, 퍼렇다 …

kŏmŏtha, nurŏtha, phŏrŏtha ...

/czarny, żółty, zielony - intensywnie/.

6. 르 ——→ ㄹㄹ

zmiana sylaby "ry" w "ll".

Np.: 오르다 < 오르고, 오르니, 오르오 … / 올라서, 올랐다 …

oryda < orygo, oryni, oryo / ollasŏ, ollatta

/wspinać się/

가르다, 고르다, 기르다, 나르다, 누르다 …

karyda, koryda, kiryda, naryda, nuryda ...

/dzielić, wybierać, hodować, przewozić, naciskać/.

7. x ——→ ㄹ

pojawianie się spółgłoski "r".

Np.: 푸르다 < 푸르고, 푸르면, 푸릅니다 … / 푸르러, 푸르렀다 …

phuryda < phurygo, phurymjŏn, phurymnida / phuryrŏ, phuryrŏtta ...

/zielony/

누르다, 이르다 …

nuryda, iryda ...

/żółty, dochodzić do/.

V. Teksty lekcji i ćwiczeń w języku koreańskim

제 1 과 교실

이것은 교실입니다. 여기에 창문이 있고 저기에 출입문이 있습니다. 그리고 저기에 책상과 걸상이 있습니다.

책상우에는 연필, 학습장이 있습니다. 그리고 교과서와 만년필도 있습니다.

교과서와 학습장은 왼쪽에 있고 연필과 만년필은 오른쪽에 있습니다.

여기에 칠판이 있습니다. 칠판우에는 분필이 있습니다.

교실안에는 선생님과 학생들이 있습니다. 남학생이 묻고 녀학생이 대답합니다.

— 이것은 무엇입니까 ?

— (이것은) 창문입니다.

— 이것은 걸상입니까 ?

— 아닙니다. (이것은) 책상입니다.

— 책상은 어디에 있습니까 ?

— (책상은) 저기에 있습니다.

— 저기에 칠판이 있습니까 ?

— 예, (저기에 칠판이 있습니다.)

다음은 선생님이 묻고 학생이 대답합니다.

— 이것은 무엇입니까 ?

— (이것은) 교과서입니다.

— 학습장은 어디에 있습니까?

— (학습장은) 책상우에 있습니다.

— 만년필은 책상우에 있습니까?

— 예, (책상우에 있습니다)

— 그것은 왼쪽에 있습니까?

— 아닙니다. 오른쪽에 있습니다.

학생들은 이렇게 묻고 대답합니다. 모두다 잘 대답합니다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 교실안에 무엇이 있습니까?

   2) 교실안에 누가 있습니까?

   3) 책상우에 무엇이 있습니까?

   4) 분필은 어디에 있습니까?

   5) 만년필과 학습장은 어느쪽에 있습니까?

   6) 동무의 오른쪽에는 누가 있습니까?

   7) 김동무는 리동무의 왼쪽에 앉아있습니까?

   8) 누가 누구에게 묻습니까?

2. 다음의 단어와 반대되는 단어를 말하시오.

   묻다, 예, 오른쪽,

   남학생, 여기, 있다.

3. 다음의 단어들을 정확히 발음하시오.

   출입문, 교과서, 만년필,

   왼쪽, 칠판,

제 2 과 방

이것은 방입니다. 방은 넓고 깨끗합니다.

여기에 하나의 창문과 하나의 문이 있습니다. 문은 오른쪽에 있고 창문은 왼쪽에 있습니다.

방안에는 책상, 걸상, 책장, 침대, 쏘파, 전등, 풍경화가 있습니다. 그리고 달력과 화분도 있습니다.

침대의 맞은편에 책장이 있습니다. 책장 옆에 쏘파가 있습니다. 책상은 방가운데 있습니다. 책상우에는 책과 학습장, 사전이 있습니다. 그리고 책상우에 천장에는 전등이 걸려있습니다.

풍경화는 창문 바른쪽에 걸려있고 달력은 창문 왼쪽에 걸려있습니다.

창문앞에는 화분이 있습니다. 화분의 꽃은 참 아름답습니다.

두 학생이 쏘파에 앉아 있습니다. 그들의 이름은 야네크와 용수입니다. 야네크는 뽈스까 학생이고 용수는 조선학생입니다. 그들은 지금 조선말을 공부합니다.

야네크가 읽고 용수가 듣습니다.

《이것은 우리 교실입니다. 교실안에는 책상이 있습니다. 여기에 하나의 책상이 있습니다. 책상우에는 책과 사전이 있습니다.

수업이 시작됩니다 …》

야네크는 아주 잘 읽습니다.

다음은 야네크가 용수의 물음에 대답합니다.

— 이것은 연필입니까?

— 아닙니다. 이것은 만년필입니다.

— 누구의 만년필입니까?

— 나의 만년필입니다.

— 이것은 동무의 학습장입니까 ?

— 예, 그렇습니다.

— 지금 우리는 무엇을 합니까 ?

— 지금 우리는 조선말을 공부합니다.

야네크는 본문내용을 잘 압니다. 그리고 대답도 잘 합니다. 야네크와 용수는 이렇게 매일 함께 공부합니다.

야네크는 조선말을 열심히 공부합니다. 용수는 그의 조선말 공부를 도와줍니다.

△ 동사의 표현형태

1) «걸다»와 «걸리다»

례: ┌나는 그림을 벽에 겁니다.
└벽에는 그림이 걸려있습니다.

┌어머니는 옷을 옷걸개에 겁니다
└어머니의 옷이 옷걸개에 걸려있습니다.

2) «시작하다»와 «시작되다»

례: ┌선생님은 수업을 시작합니다.
└지금 수업이 시작됩니다.

┌영화관에서 6시에 영화를 시작합니다.
└영화관에서 6시에 영화가 시작됩니다.

3) 동사 + «있다»

례: 앉다 + 있다 → 앉아 있다.

걸리다 + 있다 → 걸려 있다.

놓다 + 있다 → 놓여 있다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

 1) 방은 어떻습니까 ?

 2) 방안에는 무엇이 있습니까 ?

 3) 책장옆에 무엇이 있습니까 ?

 4) 전등은 어디에 걸려 있습니까 ?

 5) 침대의 맞은편에 화분이 있습니까 ?

 6) 창문 바른쪽에 달력이 걸려있습니까 ?

 7) 쏘파에 누가 앉아있습니까 ?

 8) 야네크와 용수는 어디에서 공부합니까 ?

 9) 누가 야네크를 도와줍니까 ?

2. 다음의 단어들로 문장을 만드시오.

풍경화,	맞은편,	매일,
가운데,	아름답다,	누구,
열심히,	수업,	지금,
본문,	도와주다,	함께.

제 3 과 조선말 수업

우리는 교실에 있습니다. 종이 울립니다.

선생님이 들어오십니다. 우리는 모두 선생님에게 인사합니다.

수업이 시작됩니다. 선생님이 먼저 높은 소리로 본문을 읽습니다. 본문은 대단히 재미있습니다.

선생님은 새로운 표현들을 해설합니다. 학생들은 모두 조용히 듣습니다.

처음 마리아동무가 읽습니다. 선생님은 틀린것을 고쳐줍니다. 마리아동무는 다시한번 읽습니다. 그는 천천히 읽으며 정확히 발음합니다.

다음은 뾰또르동무가 읽습니다. 그도 역시 침착하게 잘 읽습니다.

우리는 지금 련습을 합니다. 매개 학생들이 한 문장씩 정확히 그리고 소리 높이 읽습니다.

다음은 선생님이 새 단어들의 뜻을 가르쳐줍니다. 학생들은 그것을 자기의 단어장에 씁니다. 그리고 반복하여 외웁니다.

선생님은 학생들에게 매개 새단어에 대하여 묻습니다. 뾰뜨르동무와 요안나동무는 잘 대답합니다. 다른 동무들도 모두 정확히 대답합니다.

조선말 수업시간에는 언제나 조선말로 묻고 대답합니다.

우리는 모두 조선말로 잘 대답하기 위하여 노력합니다.

선생님은 학생들의 대답에 대하여 아주 만족해 하십니다. 그리고 학생들이 공부를 잘한다고 칭찬하십니다.

선생님은 우리들에게 숙제를 주십니다. 숙제는 본문을 열번 읽고 쓰는것입니다. 우리는 새 단어들도 모두 외워야 합니다.

종이 울립니다. 수업이 끝납니다.

△ 단어들의 표현형태

1) 동사 + «주다»

례: 고치다 + 주다 → 고쳐주다.

가르치다 + 주다 → 가르쳐주다.

돕다 + 주다 → 도와주다.

2) 동사 + «기 위하여»

례: 읽기 위하여 〔읽다〕

말하기 위하여 〔말하다〕

배우기 위하여 〔배우다〕

3) 명사 + «에 대하여»

례: 물음에 대하여

숙제에 대하여

수업에 대하여

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1) 학생들이 어디에 있습니까 ?

2) 누가 어디에 들어옵니까 ?

3) 지금은 무슨 수업시간입니까 ?

4) 선생님이 무엇을 하십니까 ?

5) 누가 먼저 읽습니까 ?

6) 마리아동무는 어떻게 읽습니까 ?

7) 새단어의 뜻을 누가 가르쳐줍니까 ?

8) 학생들은 단어장에 무엇을 씁니까 ?

9) 누가 무엇을 반복하여 외웁니까 ?

10) 선생님은 누구를 칭찬하십니까 ?

11) 선생님은 학생들을 왜 칭찬하십니까 ?

12) 숙제는 무엇입니까 ?

2. 다음의 단어들로 문장을 만드시오.

1) 학생, 대답하다, 정확히

2) 쓰다, 야네크, 단어

3) 천천히, 본문, 읽다, 학생

4) 가르치다, 학생, 조선말, 선생님

5) 조용히, 우리, 듣다, 해설

6) 새단어, 우리, 외우다, 모두

7) 나, 발음하다, 정확히, 새단어

8) 시작되다, 조선말, 지금, 수업.

9) 읽다, 본문, 학생, 반복하다

10) 여러번, 쓰다, 본문, 우리, 읽다.

제 4 과 식당

우리는 지금 방에 있습니다. 나는 편지를 쓰고 야네크는 라지오를 듣습니다.

벌써 두시가 가까와 옵니다.

우리는 식당에 갑니다. 언제나 우리는 함께 점심을 먹습니다.

저기에 뾰뜨르가 자기 동무 용수와 함께 옵니다.

— 뾰뜨르 동무, 어디에 갑니까?

— 식당에 갑니다.

— 용수동무도 식당에 갑니까?

— 아닙니다. 나는 집으로 갑니다. 오늘은 점심을 집에서 먹으려고합니다.

— 그러면 뾰뜨르 동무, 함께 갑시다. 용수동무, 오후에 다시 만납시다.

이것은 우리 식당입니다. 우리 식당은 넓고 깨끗합니다. 여기서 우리는 아침, 점심, 저녁을 먹습니다.

상우에는 숟가락, 칼, 접시, 식기가 놓여있습니다. 그리고 꽃병도 있습니다.

접시에는 밥이 있고 식기에는 국이 있습니다. 그리고 빵과 빠다, 맛있는 여러가지 반찬들도 있습니다.

우리는 점심을 맛있게 먹습니다.

저기에 윅또르가 들어옵니다. 그도 역시 점심 먹으러 옵니다.

호남동무는 벌써 식사하고 나갑니다. 그는 우리의 옆을 지나갑니다.

— 안녕하십니까? 많이 잡수시오.

— 감사합니다. 벌써 갑니까?

— 예, 천천히 식사하십시오. 저는 먼저 갑니다.

— 안녕히 가십시오.

우리는 1시반에 점심을 먹고 저녁은 7시에 먹습니다. 그리고 아침은 8시에 먹습니다.

식사후 우리는 식당앞 공원에서 잠간 휴식하고 방에 돌아옵니다.

△ 단어들의 표현형태

1) 동사 + «오다»; 형용사 + «오다»

례: 가깝다 + 오다 → 가까와오다.

돌다 + 오다 → 돌아오다.

되다 + 오다 → 되여오다.

2) 동사 + «(으)려고 하다»

례: [먹으려고 하다 [먹다]
읽으려고 하다 [읽다]

[가려고 하다 [가다]
보려고 하다 [보다]

△ 뜻이 같은 말

가까와오다 = 되여오다 (시간적 개념에서)

례: [5시가 되여옵니다
5시가 가까와옵니다

점심 (저녁, 아침)을 먹다 = 점심(저녁, 아침) 식사하다.

함께 = 같이

례: [김동무와 함께 공부합니다.
김동무와 같이 공부합니다.

언제나 = 늘

례: [나는 언제나 라지오를 듣습니다.
나는 늘 라지오를 듣습니다.

먹다 = 잡수다

례: [어머니가 점심을 잡수신다. (존대)
동생이 점심을 먹는다. (하대)

감사하다 = 고맙다

례: [저를 도와주어서 고맙습니다.
저를 도와주어서 감사합니다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1) 야네코는 무엇을 합니까 ?

2) 야네크와 그의 동무는 어디로 갑니까 ?

3) 빨뜨르가 누구와 함께 옵니까 ?

4) 식당은 어떻습니까 ?

5) 상우에는 무엇이 있습니까 ?

6) 국은 어디에 있고 밥은 어디에 있습니까 ?

7) 야네크와 그의 동무는 몇시에 저녁을 먹습니까?

8) 그들은 식사후 어디에서 휴식합니까 ?

2. 다음 문장들의 빈자리에 적당한 단어를 넣으시오.

1) 용수와 ……는 ……에서 식사합니다.

2) 우리… 식당… 크… 밝…

3) 나는 방… 책… ……려고 합니다.

4) 식당… 점심… ……시에 줍니다.

5) 야네크… 어머니… ……를 씁니다.

6) 야네크… 용수는 ……방… 함께 공부합니다.

3. 다음의 단어들로 문장을 지으시오.

1) 식사하다, 그, 나가다, 벌써

2) 가다, 함께, 오후, 우리

3) 8시반, 시작하다, 식당, 아침식사.

4) 용수, 식사하다. 식당, 자기 동무

5) 식당, 깨끗하다, 언제나, 밝다

4. 다음의 단어와 뜻이 반대되는 단어를 찾으시오.

있다, 가다, 오후,

넓다, 들어오다, 앞,

잠간, 돌아가다.

제 5 과 기숙사

여기에 높은 건물이 있습니다. 이것은 새 대학생 기숙사입니다. 여기에서 조선학생들과 많은 외국류학생들이 살고 있습니다.

1층에는 큰 식당과 휴게실이 있습니다. 그들은 여기에서 식사하고 휴식합니다.

여기는 길고 넓은 복도입니다. 복도의 좌우쪽에는 여러개의 방들이 있습니다. 여기서 대학생들이 생활합니다. 매 방에 조선학생 한 명과 외국류학생 한명이 있습니다.

2층의 방들은 학생들의 학습실입니다. 그들은 수업이 끝난 후 이 방들에서 공부합니다. 이 층의 한 쪽 끝에는 휴게실이 있습니다. 휴게실은 넓고 밝습니다. 여기에는 라지오, 텔레비존, 오락기구, 여러가지 신문, 잡지들과 악기들이 있습니다. 학생들은 여기서 조선노래를 자주 듣습니다. 신문과 잡지도 읽고 재미있는 이야기도 합니다.

나는 지금 기숙사에 갑니다. 나는 이 기숙사 4층 8호실에서 삽니다. 나의 방은 깨끗하고 조용합니다. 나는 이 방에서 조선학생과 함께 생활합니다. 그의 이름은 용수입니다. 나는 이 방에서 매일 조선말을 공부합니다. 용수동무는 나의 조선말학습을 늘 친절히 도와줍니다. 우리는 저녁에는 함께 텔레비존에서 조선영화를 봅니다. 용수동무가 영화의 내용을 해설해줍니다.

우리의 기숙사생활은 참으로 재미있습니다.

물 음

1). 기숙사에서 누가 삽니까 ?

2) 1층에는 무엇이 있습니까 ?

3) 복도는 어떠합니까 ?

4) 복도의 량 쪽에는 무엇이 있습니까 ?

5) 2층의 방들은 무슨 방들입니까 ?

6) 학생들은 언제 학습실에서 공부합니까 ?

7) 휴게실에는 무엇이 있습니까 ?

8) 학생들은 휴게실에서 무엇을 합니까 ?

9) 용수동무의 방은 몇층 몇호실입니까 ?

10) 용수동무는 여기에서 누구와 함께 삽니까 ?

11) 용수와 그의 동무는 저녁에 무엇을 합니까 ?

뜻이 반대되는 말들

여기 — 저기	높다 — 낮다
새 — 낡은 (낡다)	많다 — 적다
크다 — 작다	길다 — 짧다
넓다 — 좁다	끝나다 — 시작되다
밝다 — 어둡다	가다 — 오다

깨끗하다 — 어지럽다 : 더럽다

제 6 과 우리의 도시

나는 우리의 도시를 사랑합니다. 이 도시는 크지 않지만 대단히 아름답습니다.

우리의 도시에는 크고 작은 새 집들이 많습니다. 그리고 극장, 영화관, 학교, 상점, 서점, 병원, 식당들이 있습니다. 아름다운 여러개의 공원도 있습니다.

나는 도시 중앙 《청춘거리》에서 삽니다. 이 거리는 우리 도시에서 제일 큰 거리입니다. 여기에는 아름다운 새 집들, 새 극장이 있습니다. 극장 왼쪽에는 큰 상점이 있고 상점 옆에는 식당이 있습니다. 식당 뒤에 우리 집이 있습니다.

나는 아침에 걸어서 학교에 갑니다. 학교는 우리 집에서부터 가까운 곳에 있습니다.

나는 오전에 학교에서 공부하고 오후에는 도서관에서 공부합니다. 이 도서관은 《새지식도서관》입니다. 나는 여기에서 공부하는것을 매우 즐깁니다.

저녁식사후에는 동무들과 함께 《장수공원》에서 산보합니다. 이 공원은 우리 도시에서 제일 크고 아름다운 공원입니다.

《장수공원》에는 여러가지 나무들과 아름다운 꽃들이 많습니다. 그리고 자그마한 호수도 있습니다. 호수에서는 여러가지 물고기들이 즐겁게 헤염칩니다.

오늘은 일요일입니다. 많은 사람들이 극장, 영화관에 갑니다. 어떤 사람들은 가족과 함께 공원에서 휴식합니다.

나는 지금 민수동무의 집에 갑니다. 민수는 나의 가장 친근한 동무입니다. 그의 집은 《근로거리》에 있습니다. 이 거리는 우리 도시에서 제일 아름답습니다. 나는 일요일마다 오후에는 그의 집에 갑니다. 민수동무도 우리 집에 자주 놀러옵니다.

여기는 《아동공원》입니다. 이 공원은 도시의 남쪽에 있습니다. 공원 한복판에는 자그마한 운동장이 있습니다. 이 운동장에서 여러 어린이들이 즐겁게 놀고있습니다. 그 중에는 나의 동생도 있습니다. 그는 올해에 여섯살

입니다. 나의 동생은 매일 이 공원에서 자기 동무들과 함께 놉니다. 그는 이 공원을 몹시 좋아합니다.

우리 도시에는 날마다 새 집들이 늘어나고 도시는 더욱 아름다와집니다.

물 음

1). 동무네 도시는 어떻습니까?
2) 동무네 도시에는 무엇이 있습니까?
3) 도시 중앙에 무슨 거리가 있습니까?
4) 동무는 어느 거리에서 삽니까?
5) 극장 왼쪽에는 무엇이 있습니까?
6) 동무의 집은 어디에 있습니까?
7) 동무네 학교는 어디에 있습니까?
8) 동무는 오전에 어디에서 무엇을 합니까?
9) 동무는 어느 도서관에 자주 다닙니까?
10) 어느 공원이 동무네 도시에서 제일 크고 아름답습니까?
11) «장수공원»에는 무엇이 있습니까?
12) 호수에서 무엇이 헤엄칩니까?
13) 일요일에 사람들이 무엇을 합니까?
14) 민수 동무의 집은 어디에 있습니까?
15) 일요일마다 동무는 어디에 갑니까?
16) «아동공원»은 어디에 있습니까?
17) 어린이들은 어디에서 놉니까?
18) 동무네 도시에는 날마다 무엇이 늘어납니까?

제 7 과　일요일의 하루

어제는 일요일이였습니다. 나는 1시 30분에 식당에서 식사를 하였습니다. 거기에는 나의 조선동무도 있었습니다. 그는 용수였습니다.

나는 식사후 기숙사에서 숙제를 하였습니다. 본문을 몇번 읽으며 쓰고 새 단어들을 외웠습니다.

야네크는 쏘파에 앉아서 신문을 읽었습니다. 그는 어제 저녁에 숙제를 다 하였습니다.

우리는 숙제를 끝내고 조선 동무에게로 갔습니다. 그의 이름은 영민입니다. 그는 도시 중앙에 삽니다.

우리는 그와 함께 영화관에 갔습니다. 영민 동무가 우리의 표까지 샀습니다.

영화는 4시 반에 시작되였습니다. 영화는 조선 천연색 예술 영화 《꽃파는 처녀》였습니다. 영화의 주인공은 꽃분이였습니다.

영화는 정말 우리 마음에 들었습니다. 특히 영화의 주제가는 아주 좋았습니다. 그런데 우리는 영화의 내용을 다 리해할수 없었습니다.

영화가 끝난후 영민동무는 우리에게 영화의 내용을 쉽게 설명해주었습니다. 정말 훌륭한 영화였습니다.

영민동무는 벌써 영화의 주제가를 다 외우고 있었습니다. 우리는 그에게 그 주제가를 한번 불러줄것을 부탁했습니다.

영민동무는 쾌히 동의하고 불렀습니다.

《꽃 사시오, 꽃 사시오 어여쁜 빨간 꽃

향기롭고 빛갈고운 아름다운 빨간꽃
앓는 엄마 약구하려 정성담아 가꾼꽃
꽃사시오 꽃사시오 이꽃 이꽃 빨간꽃 »

영민동무는 정말 잘 불렀습니다. 그는 우리에게 노래의 가사를 써 주었습니다.

저녁에 우리는 이 노래를 외웠고 영화에 대하여 여러가지 의견들을 나누면서 오래 이야기하였습니다.

일요일의 하루는 참말 즐거웠습니다.

련습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1) 야네크와 그의 동무는 어디에서 삽니까?
2) 그들은 숙제를 끝낸후 누구에게로 갔습니까?
3) 야네크와 그의 동무들은 어디로 갔습니까?
4) 영화표는 누가 샀습니까?
5) 영화는 몇시에 시작되였습니까?
6) 영화의 제목은 무엇이며 주인공의 이름은 무엇입니까?
7) 영화의 내용을 누가 설명해 주었습니까?
8) 야네크와 그의 동무는 누구에게 무엇을 부탁했습니까?
9) 영민동무는 노래를 어떻게 불렀습니까?
10) 영화의 주제가의 내용은 무엇입니까?
11) 영민동무는 야네크와 그의 동무에게 무엇을 써 주었습니까?
12) 야네크와 그의 동무는 저녁에 무엇을 하였습니까?

2. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 우리는 어제 …와 함께 영화… 구경하…

2) 영화는 …에 시작되…

3) …의 제목은 … 입니다.

4) 영화… 내용을 …. 설명하…

5) 영민동무… 우리… …를 …주었습니다.

6) … 벌써 … 주제가… … 외웠습니다.

7) 우리는 그… …를 한번 더 …을 부탁하였습니다.

8) 우리는 …에 영화… 오래 이야기 …

9) … 정말 우리… 마음에 …

3. 다음의 문장들에서 틀린것을 고치시오.

1) 나는 어제 극장에서 갑니다.

2) 그는 우리에 영화에 내용을 설명합니다.

3) 야네크는 방에 숙제를 하고 식당을 갑니다.

4) 우리는 영민동무에게 이야기를 들었습니다.

5) 영화가 5시에서 시작합니다.

6) 나는 본문을 읽으면 새 단어를 외우었습니다.

7) 우리는 숙제를 끝나고 영민에 갔습니다.

단어들의 표현

△ 명사 (또는 대명사) + «와(과) 함께»

〈례〉 나는 어머니<u>와 함께</u> 서점에 간다

야네크는 우리들<u>과 함께</u> 도서관에서 공부한다.

△ 명사 (또는 대명사) + «에 대하여»

〈례〉 우리는 자주 영화<u>에 대하여</u> 이야기 한다.

어제 신문에 중요한 기사가 실렸다. 나는

그<u>에 대하여</u> 잘 알고있다.

△ «어여쁘다», «곱다», «아름답다»

— «어여쁘다»는 주로 «꽃, 사람의 얼굴 및 마음»에 대하여 말할 때 쓴다.

〈례〉 공원에는 <u>어여쁜 꽃</u>들이 많이 피였다.

그 <u>어여쁜 처녀</u>는 일도 잘하는 모범로동자이다.

— «곱다»는 «어여쁘다»와 같이 쓰이면서 «색갈, 소리, 모양» 등에 대하여 말할 때도 쓰인다.

〈례〉 어머니는 동생에게 <u>고운 신</u>을 사 주었다

숲에서 새들의 <u>고운 울음소리</u>가 들린다

— «아름답다»는 «곱다»보다도 더 광범하게 쓰인다.

〈례〉 아름다운 나라, 아름다운 조국, 아름다운 도시, 아름다운 건축물, 아름다운 산과 바다…

제 8 과 야네크와 쎄르게이는 상점에 간다.

야네크와 쎄르게이는 외국유학생입니다. 그들은 뽈스까와 쏘련에서 왔습니다. 그들은 지금 빠스를 타고 중앙백화점에 갑니다. 이 백화점은 도시 중앙에 있는 아름답고 큰 건물입니다.

여기는 중앙백화점입니다. 야네크와 쎄르게이는 지금 백화점으로 들어갑니다.

1층에는 신발, 모자, 양말, 장갑, 가방, 띠 등이 있습니다. 야네크는 모자를 사고 쎄르게이는 신발을 삽니다.

— 판매원동무, 미안하지만 신발을 보여주십시오.

— 무슨 신발을 요구합니까?

— 겨울용 신발 39문을 보여주십시오.

— 잠간만 기다리십시오.

* * *

— 감사합니다. 신발이 마음에 듭니다. 값이 얼마입니까?

— 26원입니다. 한 켤레만 사시겠습니까?

— 예, 돈을 받으십시오.

— 감사합니다. 안녕히 가십시오.

야네크와 쎄르게이는 2층에 올라갔습니다. 2층에는 여러가지 내의와 수건들이 있습니다. 그들은 여기에서 세수수건과 손수건을 사고 3층으로 올라갔습니다.

3층에는 여러가지 학용품과 악기들이 있습니다. 야네크와 쎄르게이는 지금 학용품을 삽니다.

— 판매원동무, 대학생 학습장 8권과 잉크 두병, 자 하나, 펜대 두개와 펜촉 여섯개를 주십시오.

— 모두 6원 45전입니다. 저기 출납에 가서 돈을 무십시오.

— 예, 알겠습니다. 그런데 펜대에는 가격표가 없는데 값이 얼마입니까?

— 하나에 15전입니다.

— 감사합니다. 모두 함께 싸 주십시오. 그리고 우리는 레코드를 사려고 하는데 어느 매대에서 팝니까?

— 저쪽 5호 매대에서 팝니다. 요지음 새로 나온 노래들이 많습니다.

— 감사합니다. 안녕히 계십시오.

야네크와 쎄르게이는 레코드 6장을 사가지고 다음 층으로 올라갔습니다.

4층에는 여러가지 가정용품, 전기용품들이 있고 5층에는 기성복들과 갖가지 천들이 있었습니다. 그들은 여기에서는 아무것도 사지 않고 구경만 하였습니다.

야네크와 쎄르게이가 상점에서 나왔을때는 12시 반이였습니다. 그들은 1시에 기숙사에 돌아왔습니다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 야네크와 쎄르게이는 어느 나라에서 왔습니까?
   2) 그들은 무엇을 타고 어디로 갔습니까?
   3) 백화점은 어디에 있습니까?
   4) 1층에는 무엇이 있습니까?
   5) 1층에서 누가 모자를 사고 누가 신발을 샀습니까?
   6) 쎄르게이는 어떤 신발을 샀습니까?
   7) 신발 한켤레는 값이 얼마입니까?
   8) 2층에는 무슨 상품이 있습니까?
   9) 야네크와 쎄르게이는 2층에서 무엇을 샀습니까?
   10) 3층에서 그들은 무엇을 샀습니까?

11) 그들은 학용품값을 모두 얼마를 물었습니까?

12) 야네크와 쎄르게이는 잉크 몇병을 샀습니까?

13) 그들은 레코드를 어디에서 샀습니까?

14) 그들은 4층, 5층에서 무엇을 샀습니까?

15) 야네크와 쎄르게이는 몇시에 상점에서 나왔습니까?

2. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 버스… …까지 갑니다.

2) 도시 …에 아름답… 큰 ….이 있습니다.

3) 쎄르게이… 판매원… …값을 물었습니다.

4) …는 신발 …을 사고 야네크는 …를 샀습니다.

5) 신발 한 …는 26…

6) 내의… 수건… …에 있습니다.

7) 야네크는 학습장 두…과 펜촉 …개를 샀습니다.

8) 그들은 악기…… 레코드… 샀습니다.

9) 야네크는 …것도 …않고 구경… 하였습니다.

단어들의 표현.

동사의 어간 + «-지 않다»

〈례〉 그는 학교에 오지 않았다.

이것은 보지 않은 영화이다.

나는 본문을 읽지 않고 쓴다.

제 9과 네철.

조선은 밝은 아침의 나라이다.

조선의 일년은 네철로 나누인다. 네철은 봄, 여름, 가을, 겨울이다.

조선의 봄은 따뜻하다. 산과 들에서는 눈이 녹고 강에서는 얼음이 풀린다. 압록강 물결우에 떼목이 내린다.

따뜻한 봄 바람이 분다. 산과 들에는 아름다운 꽃들이 피고 온갖 새들이 즐겁게 지저귄다.

협동농민들은 기름진 전야에서 뜨락또르로 밭을 갈고 씨를 뿌린다. 모내기철의 협동벌에는 흥겨운 노래소리가 울려퍼진다.

봄이 가면 여름이 온다. 조선의 여름은 몹시 무덥다. 뜨거운 해볕이 내려 쪼인다. 넓은 벌에서는 곡식들이 싱싱 자라고 청춘 과원들의 나무마다에는 과일들이 주렁진다.

여름방학이 시작되면 많은 학생들이 휴양을 떠난다. 그들은 산과 바다에서 즐거운 휴양의 한 때를 보낸다

무더운 여름이 지나면 가을이 온다. 가을 하늘은 몹시 푸르고 높다. 서늘한 바람이 분다. 협동벌에서는 황금파도가 물결치고 과수원들에는 여러가지 과실들이 무르익는다. 벌판에는 가을걷이하는 농장원들의 풍년노래 차고 넘친다. 빨갛게 물든 나무잎들이 떨어지고 서리가 내린다. 가을은 네철중에서 제일 즐거운 시절이다. 조선인민들은 즐거운 가을철에 민족적명절인 공화국창건 기념일을 경사스럽게 맞이한다.

가을이 가면 겨울이 온다. 조선의 겨울은 춥다.

눈이 내리고 찬 바람이 분다. 강물이 얼고 산과 들에는 흰 눈이 쌓인다. 얼음판 우에서는 아이들이 스케트를 타며 몸을 단련한다.

농민들은 새해 농사 차비를 한다. 사람들은 희망찬 새해를 맞이한다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 조선의 일년은 어떻게 나누입니까?
   2) 산과 들에서 무엇이 돋습니까?
   3) 어디에 떼목이 내립니까?
   4) 산과 들에 어떤 꽃들이 핍니까?
   5) 협동농민들은 어디에서 씨를 뿌립니까?
   6) 누가 뜨락또르로 밭을 갑니까?
   7) 모내기철 협동벌에 무엇이 울려퍼집니까?
   8) 넓은 벌에서 무엇이 어떻게 자랍니까?
   9) 과일들이 어디에 주렁집니까?
   10) 여름방학에 학생들이 무엇을 합니까?
   11) 학생들이 농촌에서 휴양을 합니까?
   12) 가을 하늘이 누릅니까?
   13) 가을에 따뜻한 바람이 붑니까?
   14) 과수원들에서 곡식이 무르익습니까?
   15) 황금파도가 어디에서 물결칩니까?
   16) 벌판에는 누구의 노래가 차고넘칩니까?
   17) 나무잎들은 언제 떨어집니까?

18) 가을에는 무엇이 내립니까?

19) 네철중에서 어느때가 제일 좋습니까?

20) 겨울에 무엇이 내립니까, 그리고 어떤 바람이 붑니까?

21) 어디에 흰 눈이 쌓입니까?

22) 아이들이 어디에서 스케트를 탑니까?

23) 겨울에 농민들은 무엇을 합니까?

2. 다음의 단어로 문장을 지으시오.

1) 날씨, 따뜻하다, 좋다.

2) 아름답다. 들, 꽃.

3) 기름지다. 뜨락또르. 벌판, 갈다.

4) 흥겹다, 노래, 부르다. 농민.

5) 여름, 뜨겁다, 몹시, 해볕.

6) 벼, 자라다, 넓다. 곡식.

7) 시작되다. 여름방학. 즐겁다.

8) 휴식하다, 산, 학생, 바다

9) 바람, 가을, 서늘하다, 불다.

10) 무르익다. 벼, 과실, 협동

11) 가을걷이, 농장원, 벌판, 많다.

12) 떨어지다. 가을, 나무잎, 가을.

3. 다음 문장에서 틀린것을 고치시오.

1) 한해를 네철로 나누인다.

2) 산과 들이 아름다운 꽃이 핀다.

3) 여름에서 비가 오고 우뢰를 운다.

4) 과실나무에서 여러가지 과실들을 무르익는다.

5) 벌판에 뜨락또르이 밭을 간다.

6) 온갖 새들이 나무에 즐거운 지저긴다.

7) 지난해에 눈이 많이 온다.

8) 어제 밤에 많이 비가 내린다.

9) 명년 여름방학에 학생들은 바다에 휴식했다.

10) 농민들이 새해 농사차비를 바쁘다.

11) 사람들은 희망차는 새생활에 노래한다.

제 10 과 우리 도서관

우리 대학은 크고 훌륭한 도서관을 가지고 있다. 이 도서관에는 수백만권의 책들과 수많은 잡지, 신문들이 있다. 모든 책들이 서가에 알뜰히 정돈되여 있다.

우리 도서관은 명절날을 제외하고는 매일 문을 연다. 수천명의 학생들이 매일 이 도서관에서 열심히 공부한다.

도서관은 여러개의 큰 대중열람실과 수십개의 부문별 열람실을 가지고 있다. 매개 학생들은 열람실에서 책을 빌려 읽을수 있다. 대중열람실에서는 주로 신문과 잡지들을 읽는다.

도서관에서는 자기가 요구하는 책을 집에까지 빌려다 볼수 있다. 책을 빌리는 기간은 1주일이다. 기일이 지나면 두번까지 빌린 날자를 연기할수 있다. 그러나 신문, 잡지, 사전들은 도서관 열람실에서만 빌려볼수 있다.

도서관의 매층마다에 하나의 큰 휴계실이 있다. 휴계실

에는 여러가지 오락기구들이 있다. 학생들은 휴식시간에 여기에서 머리의 피곤을 푼다.

도서관에는 또한 수백석의 자리를 가진 영화관이 있다. 이 영화관에서는 과학영화들을 자주 돌린다.

지금 용수와 그의 동무 야네크가 도서관에 간다. 그들은 김일성종합대학 조선어문학부 학생이다.

— 야네크 동무, 오늘 무슨책을 빌려 보겠습니까? 용수가 묻는다.

— 조선어 발달사를 읽으려고 합니다. 그리고 조선어 방언학을 빌려 가겠습니다. 동무는 무슨책을 읽겠습니까?

— 나는 대중열람실에서 1950년도부터 현재까지의 《로동신문》을 읽으면서 필요한 몇가지 자료들을 뽑으려고 합니다.

그런데 야네크 동무, 책을 빌리는 절차를 압니까? 모르면 내가 도와주겠습니다.

— 감사합니다. 알고있습니다.

— 몇시에 기숙사에 돌아가겠습니까?

— 6시에 가겠는데 그때 나와 함께 갑시다.

— 그렇게 합시다. 그러면 6시에 1층 휴게실 앞에서 만납시다.

용수는 대중열람실에 들어가고 2층에 올라간 야네크는 대출실에 들어간다. 그는 대출카드에 해당한 내용을 써 넣고 그것을 대출원에게 준다.

대출원은 야네크가 요구하는 조선어발달사와 조선어방언학을 내여준다. 야네크는 책을 받아들고 2층 8호 열람실에 들어간다.

그는 시간이 가는줄 모르고 열심히 책을 읽는다. 야네크는 정말 부지런한 학생이다.

용수와 야네크는 매일 이렇게 도서관에 와서 늦게까지 공부한다.

학급동무들은 이들을 보고 《부지런한 송아지동무》라고 말한다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1). 도서관에 책들이 얼마나 있습니까?

2) 책들은 어디에 정돈되여 있습니까?

3) 도서관은 어느날 문을 열지 않습니까?

4) 도서관에는 어떤 열람실들이 있습니까?

5) 대중열람실에서는 무엇을 읽습니까?

6) 도서관에서 책을 얼마나 오래 빌릴수 있습니까?

7) 책을 빌리는 날자를 몇번 연기할수 있습니까?

8) 어떤것들을 열람실에서만 빌려 볼수 있습니까?

9) 도서관의 휴게실은 어디에 있습니까?

10) 학생들은 도서관에서 언제 공부할수 있습니까?

11) 휴게실에서 학생들은 무엇을 합니까?

12) 도서관의 영화관에서는 어떤 영화를 자주 합니까?

13) 용수와 야네크는 어느학부에서 공부합니까?

14) 야네크는 무슨 책을 빌립니까?

15) 용수는 대중열람실에서 무엇을 합니까?

16) 용수와 야네크는 무엇을 약속하였습니까?

17) 야네크는 대출원에게서 무슨 책을 받았습니까?

18) 야네크는 어떠한 학생입니까?

19) 학급동무들은 용수와 야네크를 무엇이라고 부릅니까?

2. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 우리 대학 ...... 에는 ...... 권의 책들이 ......

2) 도서관은 ...... 에 ...... 을 열지 ......

3) 매일 ...... 도서관에서 ...... 의 학생들이 ......

4) 학생들은 재미있는 ...... 을 ...... 에 ...... 간다.

5) 대중열람실에서는 ...... 만 ...... 수 있다.

6) 우리 대학 ...... 에는 부문별 ...... 이 ...... 있다.

7) 신문, 잡지, 사전들은 ...... 에 빌려 ......

8) 큰 휴게실은 ...... 에 ...... 씩 있다.

9) 여러가지 ...... 이 있는 ...... 에서 ......

10) ...... 의 영화관은 ...... 의 자리를 ......

11) 용수는 ...... 을 읽으면서 ...... 한 자료들을 ......

12) 용수는 ...... 에게 책을 ...... 는 절차를 아는가고 ......

13) 야네크... 용수는 6시... 휴게실 앞... 만나... 약속한다.

14) 야네는 2층... 있... 대중열람실... 들어...

15) 야네크는 해당... 내용을 써 넣... 카드를 대출원... 준다.

16) 용수... 야네크는 매일 ...... 도서관... 다닌다.

3. 다음의 단어와 토들을 리용하여 문장을 지으시오.

1) 책, -에, 되여있다

2) -에서, -ㄹ(을)수 있다, 잡지

3) -면, 해야한다, 기일, 연기

4) -과(와), 함께, -ㄴ(는)다, 신문.

5) -까지, 빌리다, 책, -에서.

6) -에서, -려고하다, 신문, 자료.

7) -줄 모르다, 읽다. 용수. 책.

8) -부터. 학생, -에서, 새, 공부하다.

제 11 과 려행

오늘 용수는 자기 동무들과 함께 항구도시 원산으로 려행을 떠난다. 이 가운데는 야네크를 비롯한 몇몇의 외국류학생들도 있다. 그들은 모두 단정하고 깨끗한 옷차림을 하고 손에는 트렁크 하나씩을 들었다.

려행자들은 지금 기숙사 앞 정류소에서 빠스를 탄다. 《혁신호》 빠스는 평양역을 향해 경쾌하게 달린다. 빠스안에서 모두들 명랑하게 노래를 부른다. 용수가 선창을 떼니 모두 따라 부른다. 야네크와 다른 외국의 벗들도 조선노래를 잘 부른다.

어느덧 빠스는 평양역에 이르렀다. 용수와 그의 동무들은 빠스에서 내리자 곧장 역사안으로 들어간다.

지금 15분전 11시이다. 평양역에서 원산행 렬차는 정각 11시에 떠난다.

용수와 그 일행은 차표를 개찰원에게 보이고 질서있게 홈으로 나간다. 렬차는 둘째 홈에서 떠난다.

려행자들은 셋째 바곤 1등석 침대간에 자리를 잡았다. 친절한 렬차원은 매 려행자들에게 깨끗한 침구를 깔아 주었다.

야네크는 류창한 조선말로 렬차원에게 물었다.

— 이 렬차가 몇시에 원산역에 도착합니까?

— 오늘 저녁 8시에 도착합니다.

— 그러니까 평양에서부터 원산까지 꼭 아홉시간이 걸리는군요.

— 예, 그렇습니다. 그런데 미안하지만 한가지 물을수 있습니까?

— 무엇입니까? 어서 말씀하십시오.

— 동무는 어느 나라에서 왔습니까?

— 뽈스까에서 왔습니다.

— 조선말을 얼마나 오래 배웠습니까?

— 지금 김일성종합대학 조선어문학부 2학년인데 3년째 배우고 있습니다.

— 동무는 조선말을 아주 잘합니다.

— 감사합니다. 하지만 지나친 찬사인것같습니다. 아직은 배우는 중이기 때문에 몇마디 할뿐입니다.

— 이야기해주어서 고맙습니다. 목적지까지 편안히 려행하십시오.

— 감사합니다.

야네크는 달리는 렬차의 창문을 통하여 바깥 풍경을 내다 본다. 갖가지 나무들과 아름다운 꽃들이 총알처럼 날아 지나갔다. 멀리로는 풍년든 협동벌이 서서히 나타났다가 사라지곤했다.

룡수는 자기동무들과 함께 려행 일정을 토의한다. 그들은 원산 송도원에서 이틀 휴식하고 금강산으로 떠나기로 합의를 보았다.

금강산은 세상에 널리 알려진 아름다운 곳이다. 금강산에 와 본 한 외국인은 다음과 같이 말했다.

《사람이 태여나서 조선의 금강산을 보지 못하고 죽는다면 세상에 태여났던 보람이 없을것이다…》

지금 금강산을 찾아오는 외국사람들의 수는 날마다 더 늘어나고 있다.

룡수와 그의 동무들은 금강산에서 한 주일 묵으면서 삼일포, 만물상, 구룡연, 비로봉을 비롯하여 여러곳을 구경하게 된다. 그들은 금강산 구경을 마치고 다시 원산에 돌아와 송도원에서 며칠 더 쉬기로 하였다.

렬차는 양덕 맹산의 산골을 누비면서 계속 쾌속으로 달린다. 어떤 동무들은 노래에 신바람났고 또 어떤 동무들은 재미있는 이야기판을 벌렸다. 그리고 다른 동무들은 양덕맹산의 아름다운 경치에 매혹되여 줄곧 차창밖을 내다본다.

모두가 다 즐거운 려행길에서 시간이 가는줄 모른다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1) 용수와 그의 동무들은 어디로 려행을 떠납니까?

2) 그들의 옷차림은 어떻습니까? 그리고 손에는 무엇을 들었습니까?

3) 려행자들은 어디에서 뻐스를 탑니까?

4) 그들이 탄 뻐스는 무슨 뻐스입니까?

5) 려행자들은 뻐스안에서 무엇을 하였습니까?

6) 노래의 선창을 누가 떼였습니까?

7) 야네코는 뻐스에서 내려서 어디로 들어갔습니까?

8) 원산행 렬차는 몇시에 평양역을 떠납니까?

9) 용수는 차표를 누구에게 보였습니까?

10) 용수 일행은 어떻게 홈으로 나갔습니까?

11) 렬차는 몇번째 홈에서 떠납니까?

12) 용수 일행은 어디에 자리를 차지했습니까?

13) 렬차원은 무엇을 하였습니까?

14) 야네코는 렬차원에게 무엇을 물었습니까?

15) 렬차원은 야네코에게 무엇을 물었습니까?

16) 야네코는 어느나라 학생이며 어디에서 공부하고있습니까?

17) 야네코는 렬차안에서 무엇을 보았습니까?

18) 차창 밖으로는 무엇이 보였습니까 ?

19) 용수는 려행일정을 누구와 토의하였습니까 ?

20) 용수 일행은 먼저 어디에서 쉬고 다음은 어디에 갑니까 ?

21) 금강산은 어떤 곳입니까 ?

22) 한 외국 사람은 금강산을 보고 무엇이라고 말했습니까 ?

23) 용수와 그의 동무들은 금강산에서 무엇을 구경합니까 ?

24) 원산에 다시 돌아 온 그들은 어디에서 휴식합니까 ?

25) 렬차안에서 려행자들은 각각 무엇을 하였습니까 ?

2. 다음의 문장에 줄수있는 물음을 말하여 보시오.

1) 용수와 그의 동무들은 오늘 원산으로 즐거운 려행을 떠난다.

2) 용수 일행은 《승리호》 뻐스를 타고 평양역까지 나갔다.

3) 뻐스안에서 야네크는 조선 노래를 아주 잘 불렀다.

4) 평양 역에 도착한 야네크는 곧 바로 홈으로 나갔다.

5) 《붉은기호》 렬차는 정각 9시에 원산역을 떠났다.

6) 렬차안에서 렬차원과 야네크는 여러가지 이야기를 나누었다.

7) 평양발 원산행 렬차는 네시간 동안 산골짜기를 지나갔다.

8) 렬차안에서 오래동안 재미있는 이야기들이 진행되였다.

9) 차창 밖으로는 공장과 협동마을, 산림들이 엇바뀌며 지나갔다.

10) 렬차내 방송에서는 여러가지 노래들과 새 소식들이 울려나왔다.

11) 렬차 방송원은 려행자들의 즐거운 려행을 축하해주었다.

12) 용수일행은 항구도시 원산에서 한주일 쉬고 공업도시 함흥으로 떠났다.

13) 《붉은 별》 렬차는 동해안을 따라 온종일 달렸다.

14) 려행자들은 아침 8시에 함흥역에 내렸다.

15) 용수와 그 일행은 여름방학에 정말 즐거운 려행을 하였다.

3. 다음의 문장을 완성하시오.

1) 용수는 청진역에서...... 곧바로 려관으로 ......
2) 청진역을 ...... 렬차는 다음날 ......에 고원역에 ......
3) 려행자들은 ...... 타고 ......동안 ...... 려행을 하였다.
4) 용수는 곧 ...... 들고 ...... 올라 자기 동무를 ......
5) ...... 밖으로는 크고 작은 ...... 련이어 ......
6) 《승리호》 ...... 하늘 높이 ...... 북쪽으로 ......
7) 금강산의 ......는 오래전에 ...... 널리 ......
8) 용수는 ...... 뜨락또르들이 ...... 보았다.
9) 금강산에는 여러 ...... 많은 ...... 자주 ......
10) 렬차 ...... 울려...... 노래는 ...... 재미있었다.
11) 용수와 ...... 렬차간에서 ...... 이야기를 ......
12) ...... 우리와 함께 ......과 ...... 구경하였다.
13) 려행은 ......부터 ......까지 ...... 계속되였다.

4. 다음의 문장들에서 틀린것을 고치시오.

1) 야네크과 그에 동무가 바다가에 쉬였다.
2) 용수와 야네크와 함게 어제 려행을 떠난다.
3) 렬차안에 렬차원은 야네크는 서로 이야기를 나눈다.
4) 평양역을 도착한 기차에서 학생들이 올러 탔다.
5) 라지오 방송에는 새로운 소식들이 들을수 있다.
6) 방안에 이야기들이 재미있는 진행되였다.
7) 용수는 바다가에 따라 달리는 렬차가 보았다.
8) 우리는 여기에서 새 온 동무들로 만났다.
9) 한 주일동안에 려행이 많은것을 배왔다.

제 12 과 우리 집

우리 집에는 모두 다섯 식구가 살고 있다. 아버지와 어머니, 형님과 나 그리고 누님이 있다. 나의 이름은 영남이다.

아버지와 어머니는 해방전에 일본놈의 공장에서 모진 착취를 받으면서 일하시였다. 학교 문앞에도 가 보지못한 나의 부모는 제 이름도 쓸줄 몰랐다. 그러나 해방후 당의 혜택으로 아버지는 근로자학교, 근로자 중학교를 거쳐 공장대학까지 졸업하고 지금 제철소에서 기사로 일하신다. 어머니도 역시 해방후에 공부하시였다. 오늘 방직공장에서 일하시는 어머니는 공화국창건 스물다섯돐을 맞으면서 영예로운 공화국로력영웅으로 되셨다.

형님은 조국해방전쟁전에 농업전문학교에 다녔다. 미제국주의자들이 조선에서 전쟁을 일으켰을 때 그는 책 대신에 총을 잡고 전선에 나갔다. 많은 전투에 참가하여 용감히 싸웠다.

형님은 전후에 당의 배려에 의하여 제대되여 다시 공부하게 되였다. 고향에 돌아온 형님은 미국놈들과 그의 앞잡이들이 재터미로 만들어놓은 도시와 농촌을 보았다. 그의 가슴은 원쑤놈들에 대한 불타는 적개심으로 높이 뛰였다.

형님은 재터미로 된 조국 땅우에 새로운 도시와 마을을 훌륭히 건설하기 위하여 건설자가 될것을 결심하고 건설대학에 들어가 공부하였다.

오늘 형님은 주택설계사업소 기사장으로 일하면서 많은 도시들과 주택들을 설계하고 있다.

누님은 3년전에 교원대학을 졸업하고 지금 교원으로 일하고 있다. 그는 자기의 직업이 제일이라고 늘 자랑한다. 누님은 해마다 여름방학 때면 학생들을 데리고 혁명전적지와 명승지로 간다.

나는 이전에 공업대학에서 공부할것을 희망했다. 그러나 나의 아버지는 나에게 의학대학에서 공부하라고 권고하셨다.

아버지는 나에게 이렇게 말씀하셨다.

《지난날 우리의 부모형제들은 돈이 없는탓으로 병원앞에도 가보지 못하고 억울하게 죽었다. 그러나 오늘은 당의 무상치료제의 혜택으로 병이 나도 돈 한푼 들이지않고 치료받는 좋은 세상이다.

너는 이 좋은 세상에서 인민의 생명을 책임진 훌륭한 의사가 되여라 …》

나는 아버지의 말씀을 깊이 생각하고 의학대학에 입학했다.

이와 같이 우리 집 온 가족은 무상으로 대학을 다녔으며 또 다니고 있다.

나는 오늘 국가로부터 철따라 교복을 받고 많은 장학금까지 받으면서 아무런 걱정없이 마음껏 배우고 있다.

우리의 가정은 참으로 행복한 가정이다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 영남의네 식구는 모두 몇명입니까?
   2) 영남의 부모는 해방전에 어디에서 일하였습니까?
   3) 영남의 아버지는 해방후 어느 학교를 다녔습니까?
   4) 영남의 아버지는 지금 어디에서 무엇으로 일하고 있습니까?
   5) 영남의 어머니는 어디에서 일하며 언제 로력영웅으로 되였습니까?

6) 영남의 형님은 전쟁전에 무슨학교에 다녔습니까?

7) 전쟁때 그는 무엇을 하였습니까?

8) 전후에 고향에 돌아온 영남의 형님은 무엇을 보았습니까?

9) 영남의 형님은 무엇을 결심하였습니까?

10) 영남의 형님은 지금 무엇을 하고 있습니까?

11) 영남의 누님은 언제 무슨학교를 졸업하였습니까?

12) 그는 여름방학에 누구와 함께 어디로 갑니까?

13) 영남동무는 처음에 무엇을 희망하였습니까?

14) 영남동무의 아버지는 영남동무에게 무엇을 권고하였습니까?

15) 영남동무는 지금 어디에서 어떻게 공부하고 있습니까?

2. 동무의 가정에 대하여 말하여 보시오.

3. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 우리 집 ...... 모두 ...... 명이다.

2) 아버지는 ...... 이고 어머니는 ......

3) 아버지는 ...... 의 ...... 로 일하시고 어머니는 ...... 에 계신다.

4) 아버지는 ...... 에 ...... 을 졸업하고 지금은 ...... 에서 ......

5) 형님과 ...... 는 ...... 에서 무상으로 ......

6) 누님은 ...... 로 ...... 에서 ......

7) 누님은 매일 ...... 에서 ...... 가르친다.

8) 아버지... 나... 재며... 책을 사주었다.

9) 나... 누님... 자주 도서관... 공부한다.

10) 여름방학... 형님... 나... 바다... 간다.

11) 나... 지난 8월... 동무들 .... 에서 휴식하였다.

12) 누님... ... 전에 평양... 의학대학... 졸업...

13) 우리 집 식구... 모두다 배우... 행복... 살...

4. 다음의 말들과 뜻이 반대되는 말을 찾아서 그것으로 문장을 각각 하나씩 지으시오.

1) 해방전 2) 문 뒤

3) 쓸줄 모르다 4) 집에서 나가다

5) 많은 학생 6) 고향에 돌아오다

7) 대학에 입학하다 8) 새 주택

9) 설음을 생각하다 10) 좋은 소식

11) 행복한 미래 12) 군대에서 제대하다.

5. 다음의 형용사들을 아래 문장들의 적당한 자리에 넣으시오.

어렵다 용감하다 깨끗하다

새롭다 잖다 행복하다

영예롭다 조용하다 높다

가난하다 즐겁다

1) 나는 김동무와 거리에서 상봉을 하였다.

2) 그는 매일 아침 라지오에서 소식을 듣는다.

3) 리동무는 이번 시험에서 최우등을 하였다.

4) 나는 과거에 로동자의 가정에서 태여났다.

5) 우리는 어제 혁명투사들의 전투이야기를 들었다.

6) 그는 언제나 일을 맡아 한다.

7) 방안에서 나는 밤늦게까지 공부한다.

8) 어린이들이 수건으로 손을 씻는다.

9) 우리 가정에는 언제나 웃음꽃이 핀다.

10) 김동무는 생각에 잠겨 창밖을 내다본다.

11) 저기 보이는 건물이 우리 대학이다.

제 13 과 여름방학

나는 김일성종합대학 조선어문학부 학생이다. 나의 이름은 철민이고 고향은 량강도 삼지연이다.

나에게는 동진이라는 친한 동무가 있다. 그는 평양시에서 약 25키로메터 떨어진 교외에서 산다.

동진의 집에는 그의 부모와 누이, 동생 그리고 녀동생이 살고있다. 동진의 아버지와 어머니는 이곳 협동농장의 모범농장원이며 누이는 인민학교 교원이다. 그의 동생은 중학교 학생이고 올해 여섯살 난 녀동생은 유치원에 다닌다.

동진의 고향은 정말 아름다운 곳이다. 그의 집에서 동북쪽으로 조금 떨어진 곳에 휴양소가 있고 동남쪽으로 약 15분 걸어가면 정거장이 있다. 집 옆으로는 조그마한 시내물이 흐르고 뒤에는 낮은 산이 길게 늘어져 있다. 그리고 앞에는 기름진 협동벌이 펼쳐져있으며 그 오른쪽에 커다란 양어장이 있다.

뒤산은 온통 과일나무로 뒤덮여 봄이면 꽃동산, 가을이면 과일동산으로 변한다. 이 산 기슭에 아름다운 협동농장 문화주택들이 자리잡고있다. 이 고장 사람들은 이 산을 과일산이라고 부른다.

동진의 집 뜰악에도 세 그루의 사과나무, 두 그루의 배나무 그리고 몇 그루의 추리나무와 포도 넝쿨이 있다. 이 과일 나무들에는 해마다 탐스러운 과일들이 주렁진다.

나는 지난 여름방학에 동진이와 함께 그의 집에서 지냈다. 이 기간 날씨는 계속 개이고 무더웠다. 동진이와 나는 자주 내가에 나가 미역도 감고 뒤산에 올라가 책도 읽었다. 그리고 때로는 협동농장에 나가 농장원들의 일손을 돕기도 했다.

동진의 부모들과 형제들은 나를 몹시 친절히 대해주었다.

어느날 저녁 동진의 아버지는 나에게 동진네 가정이 살아온 지난날에 대하여 이야기해주었다.

동진이네 가정은 대대로 이고장 박 지주의 머슴으로 살았다. 동진의 할아버지, 증조할아버지도 머슴살이 고역에서 시달리다가 세상을 떠났다.

동진의 아버지가 스물한살때 해방을 맞이하여 동진이네는 이고장에서 제일 좋은 땅을 분여받았다.

1954년에 이곳에 농업협동조합이 조직되자 동진의 아버지는 제일 선참으로 협동조합에 들어갔다.

동진의 부모들은 해마다 부지런히 일하여 모범농장원으로 되였다.

당과 국가에서는 농장원들에게 궁궐같은 기와집을 무료로 지어주었다.

지금 동진이네는 옛날 이곳에서 가난한 농민들을 착취하던 박지주놈보다 더 풍족하게, 아무런 근심걱정없이 살고있다. 이곳 모든 협동농장원들이 다 이런 풍족한 생활을 하고 있다.

동진의 아버지는 이 꿈같은 현실이 다 당과 국가의 혜택에 의하여 마련되였다고 말했다.

나는 방학기간 동진의 누이에게서도 많은 재미있는 이야기를 들었다.

나는 이렇게 여름방학의 한때를 동진의 집에서 즐겁게 보냈다.

나는 다음해 여름방학에는 동진이가 나의 고향 삼지연에 와서 휴식할것을 부탁했다. 혁명전적지인 삼지연에는 해마다 수만명의 사람들이 찾아온다.

동진이는 나의 부탁에 쾌이 응했다.

련 습.

1. 다음의 물음에 대답하시오.

1) 철민이는 어디에서 공부합니까?
2) 철민이의 고향은 어디입니까?
3) 동진이는 누구의 동무입니까?
4) 동진이는 어디에서 살고 있습니까?
5) 동진이의 집에는 누가 살고 있습니까?
6) 동진이의 부모는 어디에서 일합니까?
7) 동진에게는 동생이 몇명 있으며 남동생은 어디에 다닙니까?
8) 동진이의 집 동북쪽과 동남쪽에는 무엇이 있습니까?
9) 시내물은 어디를 흐릅니까?
10) 양어장은 어디에 있습니까?
11) 동진이네 뒤동산에는 무엇이 있으며 그산은 봄과 가을에 어떻게 됩니까?
12) 동진이네 마을 사람들은 이 산을 무엇이라고 부릅니까?
13) 동진이네 집 뜰악에는 무엇이 있습니까?
14) 철민이는 여름방학을 어디에서 누구와 함께 지냈습니까?
15) 철민이와 동진이는 여름방학에 무엇을 하였습니까?
16) 여름 방학기간 날씨는 어떠하였습니까?
17) 동진이의 아버지는 철민에게 무슨 이야기를 하였습니까?
18) 동진이네 가정은 대대로 어떻게 살았습니까?
19) 동진이의 아버지가 몇살 때에 해방되였습니까?
20) 동진이네는 언제 협동조합에 들어갔습니까?
21) 당과 국가는 농장원들에게 무엇을 지어주었습니까?
22) 지금 동진이네 생활 형편은 어떻습니까?

23) 다음해 여름방학에는 어디에서 휴식하기로 하였습니까?

24) 삼지연은 어떤 곳입니까?

25) 동진의 부모, 형제들은 철민이를 어떻게 대해 주었습니까?

2. 동무의 친우를 한 사람 들고 그의 가정에 대하여 간단히 이야기하시오.

3. 다음 문장들의 빈자리에 적당한 단어들을 넣으시오.

1) 동진이와 .... 는 김일성종합대학.... 공부하는 .....

2) 동진이는 .... 의 가장 .... 동무로서 평양시 .... 산다.

3) 동진이의 집 .... 모두 ..... 이며 그의 .... 와 어머니는 .... 에서 일한다.

4) .... 에 다니는 .... 의 녀동생은 올해 .....

5) 정거장에서 약 .... 걸어서 ..... 으로 가면 동진이의 ....

6) .... 은 동진이의 ..... 흐른다.

7) .... 협동벌 .... 에 .... 양어장이 있다.

8) .... 뢰고 ..... 주렁지는 뒤동산은 정말 ....

9) 아름다운 .... 주택들이 .... 기슭에 .... 잡고 있다.

10) 동진이네 .... 에는 여러 .... 과실.... 있다.

11) 동진이네 .... 들은 이 과일 ..... 정성들여 .....

12) 철민이는 지난 .....을 동진이네 .... 재미있게 ....

13) 무더운 .... 철민이와 ..... 내가에서 .... 감았다.

14) 철민이는 .... 아버지로부터 .... 가정이 ..... 이야기를 들었다.

15) 박지주놈은 동진이네 ..... 대대로 ..... 머슴으로 살게 ....

16) 동진의 .... 해방후 제일 ...... 국가로부터 .....

17) 전후에 ..... 조직되였을 때 .... 아버지는 협동조합에 ..... 들어 갔다.

18) 농장원들은 국가가 ..... 문화..... 행복하게 ......

19) 동진이의 ····· 도 철민에게 ····· 이야기를 많이 ·····

20) 철민이는 ······ 다음해 ······ 자기 ······ 보낼것을 부탁했다.

4. 다음의 문장들에서 틀린것을 고치시오.

1) 여름방학을 동진이의 집에서는 철민이가 와 있었다.

2) 철민이는 동진이에게 자기 고향에서 청하였다.

3) 수만명에 근로자들이 해마다 삼지연에서 찾아온다.

4) 지주놈은 옛날에서 이웃에 가난한 농민들에게 착취한다.

5) 당과 국가이 농민들에 새 집들을 무상로 지어주었다.

6) 오늘 협동농민들의 생활은 옛날에 지주놈처럼 더 풍족하다.

7) 철민이는 동진의 누이에게 재미있게 이야기를 많은 들었다.

8) 동진의 아버지가 스물한살때 나라가 해방하며 조운 땅을 많이 분여하였다.

9) 철민이가 동진의 집에 휴식한때 동진의 부모들은 철민이를 친절히 아주 대해준다.

10) 올해 여섯살되던 옥희는 명년에면 인민학교에 공부한다.

11) 동진이네 집에 동남쪽에서 정거장이 있고 동북쪽으로 휴양소가 있다.

12) 지나는 여름방학동안 날씨는 늘 개이고 무덥다.

5. 다음의 단어들로 문장을 지으시오.

1) 청하다, 집, 자기, 나, 그.

2) 기간, 나, 집, 동무, 방학, 지내다.

3) 휴식하다, 즐겁다, 바다, 우리, 여름.

4) 동생, 살, 공부하다, 열다섯, 나, 중학교.

5) 가정, 살다, 옛날, 우리, 머슴, 지주.

6) 좋다, 나, 자리잡다, 고향, 경치, 해변가

7) 공부하다, 동무, 작년, 나, 함께, 종합대학.

8) 다니다. 맏형, 공장, 졸업하다, 나, 공업대학.

9) 듣다, 재미있다, 어머니, 옛이야기, 나, 자주

10) 있다. 여러가지, 집, 많이, 우리, 과실나무.

제 14 과 화가와 명필

솔거는 지금으로부터 천사백여년전 신라 때의 유명한 화가이다. 그는 가난한 집에서 태여났으므로 공부를 하지 못했다.

솔거는 어렸을 때부터 그림그리기를 무척 좋아했다. 그러나 그림을 그릴수 있는 재료들이 없었다 그는 산에 나무하러 가서는 풀뿌리로 바위나 돌우에 그림을 그렸고 밭에서 김맬 때에는 호미로 땅에 그림을 그리면서 그림공부를 열심히 하였다. 점차 그의 그림솜씨는 늘어나 뛰여난 화가로 세상에 널리 알려졌다.

솔거는 자기 일생에 수많은 그림을 그렸다. 그 가운데서도 황룡사 바람벽에 그린 늙은 소나무는 가장 유명한 그림이다. 어찌나 잘 그렸는지 마치도 살아있는 실제 소나무와 같았다. 그의 가지와 푸른 잎들은 바람에 흔들리는듯 했다.

까마귀, 수리개, 산새들은 자주 이 그림에 날아들군 했다. 그러나 그때마다 바람벽에 부딪치고 말았다. 이렇듯 솔거가 그린 소나무는 새들에게도 살아 있는 소나무로 보였다.

세월이 흘러 이 소나무 그림의 빛갈이 날아 차차 변하였고 솔거도 세상을 떠났다.

어느해에 황룡사의 한 중이 이 소나무의 빛갈이 변한것을 아깝게 여기여 정성들여 다시 색칠을 했다. 이 중도 그림 그리는데 어지간히 솜씨가 있었지만 솔거에게 견주지는 못했다.

중이 소나무 그림에 다시 색칠을 한 후부터는 그렇게도 반겨 날아들던 온갖 새들이 한마리도 얼씬하지 않았다.

이런 일이 있은 후부터 솔거의 이름은 더욱 유명해 졌으며 멀리 해외에까지 알려지게 되였다.

× × ×

한석봉은 16~17세기에 활동한 조선의 명필이다.

그는 개성의 빈한한 가정에서 태여났다. 일찌기 아버지를 여의고 어머니의 슬하에서 자라난 그는 어려서부터 글씨에 남달리 뛰여난 재주를 가졌다.

석봉의 나이 일곱살때 그의 어머니는 10년 기한으로 먼곳에 아들을 글공부시키러 보냈다. 원래 살림이 구차하여 어머니는 떡을 만들어 팔아 아들의 학비를 대주면서 근근히 살아 나갔다. 그의 희망은 오직 사랑하는 아들이 10년공부를 훌륭히 마치고 돌아오는것 뿐이였다. 그러므로 어머니는 온갖 고생을 참아 가면서 10년을 손꼽아 기다렸다.

그러던 어느날 저녁 뜻 밖에도 석봉이가 집에 돌아왔다. 어머니는 기쁜 마음으로 아들을 맞이하면서도 한편 기약한것보다 너무도 일찌기 돌아온데 대하여 놀랐다.

《그래. 10년에 할 글씨 공부를 5년에 다 끝냈단 말이냐?》 어머니는 엄한 태도로 아들에게 물었다. 석봉이는 아무 대답도 못하고 머리를 숙인채 어머니 앞에 서 있었다.

어머니는 다시 목소리를 낮추어 《좋다, 네가 벌써 글씨공부가 다 되였다고 돌아왔으니 얼마나 잘 쓰는가 한번 보자》고 하면서 아들을 방으로 데리고 들어 왔다.

어머니는 떡을 썰 차비를 하고 아들에게는 글씨 쓸 준비를 시켰다. 준비가 다 된다음 어머니는 불을 끄면서 아들에게 말했다. 《어둠속에서 너는 글씨를 쓰고 나는 떡을 썰어 보자》.

얼마후 다시 불을 켜고 보니 어머니가 썬 떡은 개개가 모두 하나 같이 꼭 같아서 보기좋았지만 석봉이가 쓴 글씨는 획의 굵기가 서로 다르고 글자가 이리 비뚤 저리 비뚤하여 볼모양이 없었다.

이것을 본 어머니는 《석봉아, 보아라. 나는 하찮은 떡을 써는 데도 늘 자기 솜씨가 부족함을 느끼는데 하물며 글씨를 이렇게 쓰면서 글공부가 다 되였다고 자만해서야 되느냐?!》라고 엄하게 말했다.

자기의 잘못을 깨달은 석봉이는 어머니의 뜻을 어기지 않을것을 눈물로 맹세하고 그밤으로 다시 글공부하러 떠났다.

다시 5년 세월이 흘렀다. 그동안 석봉이는 밤낮을 가리지 않고 글씨공부에 전력하였다. 10년 동안의 그의 노력은 큰 열매를 맺어 한 나라의 명필가로서 이름을 떨치게 되였다. 그의 독특한 서법은 이웃 나라들에도 널리 보급되였다.

한석봉의 필적은 조선의 문화유산의 하나로서 오늘까지도 그 일부가 력사박물관에 보존되여 있다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 솔거는 어느 때의 사람입니까?

   2) 솔거는 어떤 가정에서 태여났습니까?

   3) 그는 그림공부를 어떻게 하였습니까?

   4) 황룡사벽에 그린 그림은 무슨 그림입니까?

   5) 새들이 왜 이 그림에 자주 날아들었습니까?

   6) 중은 왜 솔거가 그린 소나무에 다시 색칠을 하였습니까?

   7) 솔거의 그림에 다시 색칠을 한 다음부터 새들은 왜 날아들지 않았습니까?

8) 솔거의 이름은 어느때부터 더욱 유명해졌습니까 ?

9) 한석봉은 무엇에 뛰여난 재주를 가지고 있었습니까 ?

10) 석봉이는 몇살 때 글공부하러 떠났습니까 ?

11) 석봉의 어머니는 아들의 학비를 어떻게 마련하였습니까?

12) 어머니의 희망은 무엇이였습니까 ?

13) 석봉이는 왜 글공부 도중에 돌아왔습니까 ?

14) 아들이 돌아왔을 때 어머니는 무엇이라고 말했습니까 ?

15) 어머니와 아들은 어두운 방에서 무엇을 하였습니까 ?

16) 어머니가 썬 떡은 어떻게 되였습니까 ?

17) 석봉이가 쓴 글씨는 왜 볼 모양이 없었습니까 ?

18) 석봉이가 쓴 글씨를 보고 어머니는 무엇이라고 말했습니까?

19) 석봉이는 무엇을 맹세하고 다시 글공부하러 떠났습니까?

20) 나머지 5년동안 석봉이는 어떻게 공부하였습니까 ?

21) 10년동안 글씨공부를 한 석봉이는 어떻게 되였습니까 ?

2. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 신라 …… 유명한 …… 솔거 …… 사람이 살았다.

2) 솔거는 …… 가난하여 …… 마음대로 하지 ……

3) 호미와 …… 솔거에게 있어서 …… 그리는 유일한 ……

4) 솔거의 가장 …… 그림은 황룡사 …… 그린 ……

5) 솔거가 …… 소나무의 …… 잎들은 …… 움직이는것 같았다.

6) …… 새들이 솔거가 그린 …… 자주 ……

7) 석봉이의 어머니는 아들의 …… 때에 그를 …… 글씨 …… 보냈다.

8) …… 어머니는 아들이 …… 글씨공부를 훌륭히 …… 돌아오기를 …… 기다렸다.

9) 석봉이는 …… 잘 …… 못하고 도중에 ……

10) 어머니는 …… 돌아온 …… 엄하게 꾸짖었다.

11) 어머니와 …… 불없는 …… 떡썰기와 …… 시험해 ……

12) 어머니는 …… 방에서 …… 정말 …… 썰었다.

13) 어둠속에서 …… 석봉의 …… 획의 굵기가 서로 ……

14) 어머니는 …… 다시 …… 글씨공부시키려 ……

15) 석봉이는 …… 하루같이 …… 열중하여 …… 이름을 ……

3. 다음의 단어들을 아래문장의 적당한 자리에 놓으시오.

무척, 널리, 일생동안, 열심히,
가장, 유명하다, 정성들이다, 반기다,
빈한하다, 오직, 참답다, 기쁘다,
보기좋다, 굵다, 독특하다

1) 어머니는 뜰악에 꽃을 심었다.

2) 나의 동생은 매일 밤 늦게까지 공부한다.

3) 요사이 소설가의 작품이 새로 출판되였다

4) 사람에게 있어서 고귀한 정신은 조국과 인민을 사랑하는것이다.

5) 어머니는 오래간만에 찾아온 나의 동무를 맞이했다.

6) 나의 아버지는 과거에 농민의 가정에서 태여났다.

7) 김동무는 어제 나에게 편지가 왔다는 소식을 전달했다.

8) 어머니는 동생에게 겨울용 신발을 사다주었다.

9) 맑스와 레닌은 귀중한 책을 많이 썼다.

10) 총을 잘 쏘는 그의 이름은 많은 사람들속에 알려졌다.

11) 그의 희망은 인민의 사랑을 받는 훌륭한 작곡가가 되는것이였다.

12) 그는 자기에게 맡겨진 일이 힘들었지만 훌륭히 해냈다.

13) 여러 작품들 가운데서도 김동무의 그림은 눈에 띄운다.

14) 우리가 울더니 갑자기 비방울이 떨어지기 시작했다.

15) 기쁨은 언제나 삶에서 찾아야 한다.

제 15 과 선과 악 (옛이야기)

옛날 어느 깊은 산골에 가난한 나무군 총각이 살았다. 그는 매일 나무를 팔아서 하루하루를 근근히 살아갔다.

어느날 총각은 높은 산으로 나무하러 올라갔다. 그 산벼랑 밑에는 깊이를 알수 없는 검프른 늪이 있었다.

총각은 조심히 나무를 찍기시작했다. 몇대를 찍고나니 허기증이 나고 손맥이 없었다. 그는 이날 아침에도 멀건 죽물 몇술가락으로 끼니를 에웠다.

총각은 이제 한두대만 더 찍으면 한 짐 잘 되리라고 생각하면서 다시 나무를 찍기시작했다. 이때였다. 눈앞이 아찔해진 총각은 그만 도끼를 놓쳐버렸다. 도끼는 벼랑으로 미끄러져 그만 깊은 물 속에 풍덩 빠지고 말았다.

도끼는 비록 좋지못한 쇠도끼였으나 총각은 이 도끼가 없으면 살아 나갈수 없었다.

도끼를 늪에 빠뜨린 총각은 몹시 근심하면서 깊은 생각에 잠겨 검프른 물만 물끄러미 내려다보고 있었다.

이때 그의 앞에 갑자기 긴 백발 수염이 난 할아버지가 나타났다. 그는 나무군총각에게 무엇을 그렇게 근심하고 있는가고 물었다. 총각은 자기가 도끼를 물에 빠뜨린 이야기를 그대로 하였다.

총각의 이야기를 다 듣고난 할아버지는 « 내가 도와 줄터이니 너

무 근심하지 말아라 》하고 한 마디 말을 남기고는 깊은 물속으로 들어갔다. 한참 후에 이 할아버지는 도끼 하나를 들고 나왔다.

할아버지는 도끼를 총각에게 보이면서 이것이 네가 잃은 도끼인가고 물었다. 그런데 이상하게도 도끼는 쇠도끼가 아니라 번쩍번쩍 빛나는 금도끼였다.

나무군총각은 《아닙니다》하고 대답하였다.

《응, 그래?》하더니 할아버지는 다시 물속으로 들어갔다.

한참만에 할아버지는 또 도끼 하나를 들고 나왔는데 이것도 역시 쇠도끼가 아니고 빛나는 은도끼였다.

할아버지는 《이것이 네 도끼지?》하면서 은도끼를 총각 앞에 내밀었다.

나무군 총각은 이번에도 머리를 가로 흔들면서 아니라고 대답했다.

할아버지는 그 은도끼를 금도끼 옆에 나란히 놓고 다시 물속으로 들어갔다. 얼마후에 그는 또 다시 도끼 하나를 들고 나왔다. 그것은 분명히 나무군총각이 빠뜨린 쇠도끼였다.

총각은 너무도 기뻐서 어쩔줄을 몰랐다.

《할아버지, 그 도끼가 바로 저의 도끼입니다. 정말 고맙습니다. 할아버지의 이 은혜를 잊지 않겠습니다》.

할아버지는 온 얼굴에 웃음을 지으며, 《너는 정말 착한 애다. 나는 이 도끼를 모두 너에게 주련다. 였다. 받아라》하면서 세 자루의 도끼를 모두 총각에게 쥐여 주고는 어디론지 사라지고 말았다.

이 소문은 한나절도 못되여 어느새 온 동네에 퍼졌다. 산 넘어 사는 욕심쟁이 부자의 귀에도 이 소문이 미쳤다.

부자놈은 (옳지, 나도 금도끼를 얻어야지,) 이렇게 생각하고 이튿날 낡은 쇠도끼 하나를 들고 나무군총각이 금도끼, 은도끼를 얻었다는 곳으로 찾아갔다.

욕심쟁이 부자놈은 나무를 찍는척하다가 일부러 도끼를 깊은 늪속에 집어 던졌다. 그리고는 《아이구, 내도끼, 도끼를 !》 하면서 울상이 되였다.

얼마후 정말 수염이 긴 이상한 할아버지가 나타났다.

할아버지는 욕심쟁이 부자놈에게 《그래, 너는 무엇때문에 그렇게 울상이 되여있느냐 ?》 하고 물었다.

이놈은 나무를 찍다가 도끼를 물에 빠뜨렸다고 대답했다.

할아버지는 《그럼 내가 도와주지》 하고 물속에 들어가더니 쇠도끼 하나를 들고 나왔다.

《이게 네 도끼냐 ?》

욕심쟁이놈은 《아닙니다》 하고 대답했다.

할아버지는 다시 물속으로 들어가더니 이번에는 은도끼를 들고나와 이것이 너의 도끼인가고 물었다. 이번에도 욕심쟁이는 아니라고 대답했다.

할아버지는 또다시 물속에 들어갔다. 잠시후 번쩍번쩍하는 금도끼를 들고나와 욕심쟁이에게 보이면서 물었다.

《이게 네 도끼냐 ?》

욕심쟁이놈은 너무도 좋아서 《예, 바로 그게 제 도끼입니다》 하며 손을 내밀었다.

할아버지는 대노하여 《너 이놈, 너 같이 정직하지 못하고 욕심많은 놈에겐 한 자루의 도끼도 돌려주지 않을 테다. 그리고 네놈은 마땅히 벌을 받아야 한다》 라고 꾸짖고는 어디론지 사라지고 말았다.

금도끼를 얻어보려던 욕심쟁이놈은 자기의 도끼마저 잃어버렸다.

그런데 웬 일인가 ! 욕심쟁이놈이 집에 돌아오니 집이 간데온데 없어졌다. 그 후부터 욕심쟁이 부자놈은 영영 알거지가 되고 말았다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 나무군 총각은 어떻게 살아갔습니까?
   2) 총각은 왜 산으로 올라갔습니까?
   3) 산벼랑 밑에는 무엇이 있었습니까?
   4) 나무군 총각은 이날 아침 무엇을 먹었습니까?
   5) 총각은 어째서 도끼를 놓쳐버렸습니까?
   6) 도끼를 물에 빠뜨린 그는 어떻게 하였습니까?
   7) 총각이 근심에 잠겨 있을 때 누가 나타났습니까?
   8) 할아버지는 처음에 무슨 도끼를 들고 나왔습니까?
   9) 할아버지는 왜 두번씩이나 물속에 들어갔습니까?
   10) 마지막에 할아버지가 가지고 나온 도끼는 무슨 도끼였습니까?
   11) 할아버지는 총각에게 무엇을 주었습니까?
   12) 총각이 금도끼를 얻은 소문은 어디에 퍼졌습니까?
   13) 총각이 금도끼를 얻었다는 소문을 들은 부자놈은 무엇을 생각했습니까?
   14) 다음날 부자놈은 어디로 갔습니까?
   15) 욕심쟁이놈은 도끼를 왜 물속에 집어 던졌습니까?
   16) 욕심쟁이놈 앞에 나타난 할아버지는 무엇이라고 물었습니까?
   17) 할아버지는 처음에 물속에 들어가서 무슨 도끼를 가지고 나왔습니까?
   18) 욕심쟁이놈은 왜 자기 도끼를 자기것이 아니라고 했습니까?
   19) 할아버지는 욕심쟁이놈을 어떻게 꾸짖었습니까?
   20) 욕심쟁이놈은 무슨 도끼를 가졌습니까?
   21) 욕심쟁이놈은 그후 어떻게 되였습니까?

2. 다음의 단어들을 아래 문장들의 적당한 자리에 넣으시오.

   조심히　　　그 만　　　갑자기

그대로	잠시후	나란히
분명히	너무도	바로
한나절	어느새	일부러
마땅히	물끄러미	또다시

1) 나는 읽던 책을 책상우에 놓아둔채 집을 나섰다
2) 그는 내가 몇번 만나본일이 있는 사람이였다.
3) 대학옆에는 도서관과 서점이 서있다.
4) 아침부터 구름이 모여들더니 비가 내리기 시작했다.
5) 김동무는 모든 사실을 알면서도 모르는척하였다.
6) 그들은 어렵고 복잡한 기계조립을 끝냈다.
7) 렬차가 홈에 들어서자 려객들이 내리기 시작했다
8) 그는 홈에 선채 멀어져가는 렬차를 바라보고 있다.
9) 평양을 떠난 비행기는 함흥상공에 이르러 고도를 낮추기시작했다.
10) 그는 시약들을 다루면서 실험에 열중하고 있다.
11) 우리가 어제 거리에서 만났던 그가 공화국 2중영웅이다.
12) 김동무가 우리의 제기를 한마디로 거절한것은 뜻밖이였다.
13) 영민이는 자기 어머니가 로력영웅이 되였다는 소식을 듣고 너무도 기뻐서 환성을 올렸다.
14) 첫실험에서 실패한 김동무네 연구집단은 실망하지 않고 새로운 실험에 달라붙었다.
15) 인민의 예술가라면 인민을 위한 예술을 창조하고 인민을 위하여 복무하여야 한다.

3. 괄호안의 단어들을 해당문장에 맞게 고치시오.

1) 그는 우리가 이야기하는것을 (이상하다) 생각한다.
2) 김동무는 깊은 생각에 (잠기다) 오래동안 창밖을 내다보고 있었다.
3) 사업에서 중심을 (놓치다) 훌륭한 성과를 기대할수 없다.

4) 우리 로동계급은 올해 계획을 (빛나다) 넘쳐 수행했다.

5) 그는 나를 (도와주다) 우리 집에 찾아왔다.

6) 사람은 언제 어디서나 (정직하다) 행동해야 한다.

7) 우리가 김동무의 집에 (찾아가다) 그는 벌써 떠나고말았다.

8) 아이들은 얼음판우에서 뛰놀다가 (미끄러지다) 넘어지고말았다.

9) 어머니는 아직도 자고있는 동생을 (흔들다) 깨웠다.

10) 그는 며칠전에 빌린 책을 (돌려주다) 자기 동무를 찾아갔다.

11) 그는 김동무의 동생을 (착하다) 어린이라고 칭찬하였다.

12) 온 들에 울려 (퍼지다) 노래소리는 점점 더 높아진다.

13) 바위우에 오른 아이들은 그 밑으로 굽이쳐 흐르는 (검푸르다) 물결을 내려다보고있다.

14) 저편에서 김동무가 누구연가를 (꾸짖다) 소리가 들려왔다.

15) 아이들이 돌을 (던지다) 새들은 그냥 그 자리에서 모이를 쪼았다.

4. 다음의 단어들로 문장을 각각 두개씩 지으시오.

—척 하다.	—아 가다
—기 시작하다.	—아 주다
—아 버리다.	—아 지다
— 고 말다.	—지 않다
—줄 모르다	—고 나다
—러 가다.	

제 16 과 조선의 자연

조선은 아세아 대륙의 동쪽 북위 43도 36초로부터 33도 6분 40초, 동경 124도 11분으로부터 131도 51분 20초 사이에 위치하고있다.

조선은 세면이 바다로 둘러싸인 반도이며 그 면적은 22만 7
91 평방키로메터이다.

북쪽은 압록강과 두만강을 사이에 두고 중국의 동북지방, 쏘련의 원동지방과 접하고 있으며 동쪽은 동해를 사이에 두고 일본렬도, 서쪽은 서해를 사이에 두고 중국, 남쪽은 남해를 사이에 두고 일본의 규슈도 및 동중국해와 각각 면하고있다.

조선의 총국경선의 길이는 약 1만 키로메터이며 그중 해안선은 8.700 키로메터이다. 조선 반도의 주변에는 3.300 여개의 크고 작은 섬들이 널려있다.

조선의 지형은 산지가 전령토의 75%를 차지하고있는데 2.000 메터 이상의 산들만하여도 100여개나 된다.

조선의 산들중에서 제일 높은 산은 백두산이다. 백두산의 높이는 2.750 메터이며 그 산정에는 깊이를 헤아릴수 없는 천지가 있다.

백두산은 조선인민의 경애하는 수령 김일성동지께서 일찌기 항일무장투쟁을 조직전개하신 혁명의 성산이다.

조선에는 아름다운 산들이 많다. 그중에서 대표적인 산들은 4대 명산이라고 불리우는 금강산, 묘향산, 구월산, 지리산이다.

조선의 야산들은 조선로동당 상무위원회 북청확대회의 방침에 따라 온통 과수동산으로 변하여 오늘의 공화국북반부는 마치도 하나의 큰 과원을 방불케 한다.

조선에는 재령평야, 평양준평원, 호남평야를 비롯하여 크고 기름진 벌들도 많다. 이러한 벌들은 주로 서해안 및 남해안 지대와 북부 동해안 지대에 있다.

조선의 기후는 온대성기후이며 년평균 기온은 10도이다. 년평균 강수량은 1000 미리메터인데 비는 주로 7월과 8월에 많이 내린다.

조선에는 40여개의 강하천들이 있다. 그중에서 제일큰 강은 압록강이다. 압록강의 길이는 790.4 키로메터이며 류역면적은 32.063,7 평방키로메터이다.

조선에는 호수도 많다. 공화국북반부에만 하여도 25개의 큰 자연호 및 인공호가 있다. 자연호중에서 제일 큰 천지는 그 면적이 19.45 평방키로메터이며 인공호중에서는 365 평방키로메터의 면적을 가진 수풍호가 제일 크다.

조선로동당과 공화국정부는 농촌경리를 더욱 발전시키기 위하여 이 강하천들과 호수들로부터 기름진 벌들에 생명수를 끌어들이는 관개수로를 수많이 건설하였는데 그 총 연장길이는 무려 수만키로메터에 달한다. 그리하여 오늘 조선은 관개의 나라로 불리우고 있다.

조선에는 온포, 주을, 강서를 비롯한 수많은곳에 온천 및 약수들이 있다. 공화국북반부에 있는것만 하여도 60여개이다. 이 모든곳에 근로자들의 휴식과 건강증진을 위한 휴양소, 정양소, 료양소들이 건설되여있다.

조선은 풍부한 자연부원을 가지고있다. 전 면적의 80%에 해당하는 넓은 지역에 300여종의 광물이 파묻혀있는데 경제적가치가 있는것만 하여도 200여종이나 되여 전 령토가 하나의 광물표본실과도 같다.

조선의 바다에는 명태, 가재미, 청어, 대구등을 비롯하여 650여종의 각종 어류들이 살고있으며 미역, 김, 곤포 등과 같은 식용해초류들도 많이 자라고있다.

조선은 산림면적이 전국토의 약 80%를 차지하고있다. 여기에서는 4.200여종의 각종 나무들과 식물들이 자라고있다. 그중에서 약용식물만하여도 700여종에 달하며 향료용으로 쓰이는것은 60여종이다.

조선 각지에는 메돼지, 노루, 사슴, 곰, 범, 오소리 등을 비롯하여 1.000여종의 동물들이 살고있다.

조선에는 명승지와 고적들도 많다. 오늘 조선의 명승지들과 경치

좋은 산, 해변가들에는 수많은 휴양소들이 건설되여 모든 근로자들과 청년학생들이 돈 한푼 들이지 않고 휴식의 한때를 마음껏 즐기고있다.

이와 같이 조선은 산이 아름답고 물이 맑으며 풍부한 자연부원을 가지고 있어서 먼 옛날부터 3천리금수강산이라고 불리우고있다.

이 아름다운 금수강산을 삼켜보려고 먼 옛날부터 외래침략자들이 여러차례에 걸쳐 침략하여 왔지만 그때마다 영웅적 조선인민은 피로써 자기 조국을 지켜냈다.

해방직후 조선을 두동강이로 갈라놓은 미제침략자들은 오늘도 남조선에 둥지를 틀고 앉아 주인행세를 하면서 남반부의 부모형제들을 가혹하게 탄압하고있으며 전 남조선땅을 죽음의 생지옥으로 만들고있다.

미제침략자들을 남조선땅에서 몰아내고 갈라진 조국을 자주적으로, 평화적으로 통일하는것은 오늘 전체 조선인민앞에 나선 최대의 민족적 임무이며 가장 절박한 과업이다.

련 습

1. 다음의 물음에 대답하시오.

   1) 조선은 어디에 위치하고 있습니까?
   2) 조선의 면적은 얼마입니까?
   3) 조선의 북쪽은 어디와 접하고있습니까?
   4) 조선의 총국경선의 길이는 얼마입니까?
   5) 조선반도의 주변에는 무엇이 얼마나 있습니까?
   6) 조선의 지형은 어떻습니까?
   7) 조선의 4대명산에는 어떤 산들이 속합니까?
   8) 조선의 벌들은 주로 어느 지대에 있습니까?
   9) 조선의 기후는 무슨 기후이며 년평균 강수량은 얼마입니까?
   10) 조선의 제일 큰 강은 무슨 강이며 그 강은 어디를 흐릅니까?

11) 강하천들과 호수들로부터 생명수는 어디로 흘러듭니까?

12) 온천, 약수들이 있는곳에 무엇이 있으며 그것은 누구를 위한것입니까?

13) 조선의 자연부원에는 어떤것들이 속합니까?

14) 조선인민은 왜 자기 나라를 삼천리 금수강산이라고 부릅니까?

15) 조선은 무엇때문에 나라와 민족이 분렬되여 있습니까?

16) 오늘 조선인민앞에 나선 가장 절박한 과업은 무엇입니까?

2. 자기 나라의 자연에 대하여 말하여 보시오.

3. 다음의 문장들을 완성하시오.

1) 큰 강들은 ...... 서쪽으로 ....

2) 조선은 ...... 바다로 ...... 반도라고 한다.

3) 백두산은 ...... 제일 높으며 그 ...... 잖은 ......

4) 조선에서 제일 ...... 압록강이며 제일 ...... 산은 ......

5) 산에서는 ...... 나무들과 ...... 자라고 ...... 고기들이 ......

6) 풍부한 ...... 나라의 ...... 발전에서 중요한 ...... 논다.

7) 많은 나무들이 ..... 자재로, 공업 ..... 로 리용 ....

8) 로동자들은 ...... 적어서 .... 공장에 ......

9) 경치좋은 산들과 ...... 많은 ...... 있으며 거기에서 ...... 휴식한다.

10) 기름진 ...... 적신 생명수는 다시 ...... 흘러간다.

4. 아래의 문장들에서 괄호안의 단어를 적당한 형태로 바꾸어 해당한 자리에 놓으시오.

1) 산골짜기로 시내물이 흐른다. (맑다, 잖다)

2) 땅속에는 자원들이 파묻혀있다. (가치있다. 풍부하다)

3) 협동벌에 농민들의 노래소리가 울려퍼진다. (즐겁다, 기름지다)

4) 온갖 꽃들이 핀 정원에서 아이들이 뛰놀고있다. (행복하다, 아름답다)

5) 개인 하늘에는 구름 한점이 두둥실 떠있다. (희다, 맑다)

6) 봄바람이 불면 온갖 나비, 벌들이 꽃을 찾아 날아든다.(향기롭다, 따뜻하다)

7) 벼랑에서 떨어지는 폭포소리가 산골짜기를 울린다.(요란하다,가파롭다)

5. 다음의 단어들로 문장을 지으시오.

— 둘러싸다, 발전시키다, 적시다, 차지하다, 불다, 내리다, 건설하다, 파묻히다, 자라다, 즐기다, 흐르다, 자리잡다, 휴식하다.

— 지하자원, 협동벌, 산, 명승지, 생명수, 바람, 산기슭, 바다, 휴양소, 경제, 땅, 비, 동물, 식물, 수산자원, 근로자,

VI. Przekład tekstów lekcji

Lekcja 1

Klasa

To jest klasa. Tu jest okno, a tam są drzwi wejściowe. Tam jest stół i krzesło. Na stole jest ołówek i zeszyt. Jest też podręcznik i wieczne pióro. Podręcznik i zeszyt znajdują się po lewej stronie, a ołówek i wieczne pióro po prawej stronie.

Tu jest tablica. Nad tablicą jest kreda. W klasie znajdują się nauczyciel i uczniowie. Uczeń pyta, a uczennica odpowiada.

- Co to jest?
- /To/ jest okno.
- Czy to jest krzesło?
- Nie. /To/ jest stół.
- Gdzie jest stół?
- /Stół/ jest tam.
- Czy tam jest tablica?
- Tak. /Tam jest tablica/.

Następnie nauczyciel pyta, a uczeń odpowiada.

- Co to jest?
- /To/ jest podręcznik.
- Gdzie jest zeszyt?
- /Zeszyt/ jest na stole.
- Czy na stole jest wieczne pióro?
- Tak, /jest na stole/.
- Czy jest po lewej stronie?
- Nie. Po stronie prawej.

Uczniowie tak pytają i odpowiadają. Wszyscy odpowiadają dobrze.

Lekcja 2

Pokój

To jest pokój. Pokój jest obszerny i czysty.

Jest tu jedno okno i jedne drzwi. Drzwi są po prawej stronie a okno znajduje się po lewej stronie.

W pokoju znajdują się stół, krzesło, szafka na książki, łóżko, sofa, lampa, obraz przedstawiający pejzaż. Jest też kalendarz i kwiat doniczkowy.

Naprzeciw łóżka jest szafka z książkami. Obok szafki z książkami jest sofa. Stół znajduje się na środku pokoju. Na stole znajdują się słownik, książka i zeszyt. A nad stołem na suficie wisi lampa.

Obraz wisi po prawej stronie okna, a kalendarz po lewej stronie okna. Przed oknem stoi kwiat w doniczce. Kwiat jest piękny.

Dwaj studenci siedzą na sofie. Ich imiona to Janek i Jong-su. Janek jest polskim studentem, a Jong-su studentem koreańskim. Uczą się teraz języka koreańskiego.

Janek czyta, a Jong-su słucha.

"To jest nasza klasa. W klasie jest stół. Tu jest jeden stół. Na stole znajdują się książka i słownik. Zaczynają się zajęcia"

Janek czyta bardzo dobrze.

Następnie Janek odpowiada na pytania Jong-su.

- Czy to jest ołówek?
- Nie. To jest wieczne pióro.
- Czyje /to/ wieczne pióro?
- /To/ moje wieczne pióro.
- Czy to twój zeszyt?
- Tak, tak jest.
- Co teraz robimy?
- Teraz uczymy się języka koreańskiego.

Janek dobrze zna treść tekstu. Dobrze też odpowiada. Janek i Jong-su uczą się tak razem codziennie. Janek pilnie uczy się języka koreańskiego. Jong-su pomaga mu w nauce języka koreańskiego.

Lekcja 3

Zajęcia z języka koreańskiego

Jesteśmy w klasie. Dzwoni dzwonek.

Wchodzi nauczyciel. Wszyscy witamy nauczyciela.

Zaczynają się zajęcia. Nauczyciel czyta najpierw głośno tekst. Tekst jest bardzo interesujący. Nauczyciel objaśnia nowe wyrażenia. Wszyscy uczniowie słuchają w skupieniu.

Najpierw czyta koleżanka Maria. Nauczyciel poprawia błędy. Koleżanka Maria czyta jeszcze raz. Czyta powoli i wymawia wyraźnie.

Następnie czyta kolega Wiktor. On też czyta spokojnie i dobrze.

Wykonujemy teraz ćwiczenia. Każdy z uczniów czyta wyraźnie i głośno po jednym zdaniu.

Następnie nauczyciel objaśnia znaczenie nowych słów. Uczniowie zapisują to w swych zeszycikach do słówek. Potem powtarzając uczą się na pamięć.

Nauczyciel pyta uczniów o każde nowe słówko. Kolega Piotr i koleżanka Joanna odpowiadają dobrze. Wszyscy inni koledzy też dają trafne odpowiedzi.

W czasie zajęć z języka koreańskiego zawsze zadajemy pytania i dajemy odpowiedzi po koreańsku. Staramy się wszyscy, aby dobrze odpowiedzieć po koreańsku.

Nauczyciel jest bardzo zadowolony z odpowiedzi uczniów. Chwali ich za to, że dobrze się uczą.

Nauczyciel zadaje nam ćwiczenie. Ćwiczenie polega na tym, aby dziesięć razy przeczytać i przepisać tekst. Musimy też nauczyć się na pamięć wszystkich nowych słówek.

Rozlega się dzwonek. Kończą się zajęcia.

Lekcja 4

Stołówka

Jesteśmy teraz w pokoju. Ja piszę list, a Janek słucha radia.

Zbliża się już godzina druga. Idziemy do stołówki. Obiad jemy zawsze razem.

Tam idzie Piotr razem ze swym kolegą Jong-su.

- Piotrze, dokąd idziesz?
- Idę do stołówki.
- Jong-su, ty też idziesz do stołówki?
- Nie. Idę do domu. Dziś chcę zjeść obiad w domu.
- Wobec tego chodźmy razem, Piotrze. Jong-su, spotkamy się znów po południu.

To jest nasza stołówka. Stołówka jest obszerna i czysta. Jemy tu śniadania, obiady, kolacje. Na stole znajduje się łyżka, nóż, talerz płaski, miseczka. Jest też wazon z kwiatami. Na talerzu jest ryż, a w miseczce zupa. Jest też chleb i masło, a także różne smaczne dodatki /do ryżu/.

Jemy obiad ze smakiem.

Tam wchodzi Wiktor. On też przychodzi na obiad.

Kolega Ho-nam zjadł już i wychodzi. Przechodzi obok nas.
- Dzień dobry. Smacznego /dosłownie: proszę dużo zjeść/.
- Dziękuję. Już idziesz?
- Tak, kończcie powoli. Pójdę pierwszy.
- Do widzenia.

O godzinie wpół do drugiej jemy obiad, a kolację jemy o godzinie siódmej. Śniadanie jemy o godzinie ósmej.

Po posiłku odpoczywamy chwilę w parku przed stołówką i wracamy do pokoju.

Lekcja 5

Dom akademicki

Znajduje się tu wysoki budynek. Jest to nowy dom akademicki. Mieszkają tu studenci koreańscy i wielu studentów zagranicznych.

Na parterze znajduje się duża stołówka i świetlica. Jedzą tu i odpoczywają.

Jest tu długi i szeroki korytarz. Po prawej i lewej stronie korytarza znajdują się pokoje. Mieszkają tu studenci. W każdym pokoju mieszka jeden student koreański i jeden student zagraniczny.

Pokoje na pierwszym piętrze to studenckie pokoje do nauki. Po zajęciach uczą się w nich. Na pierwszym piętrze z jednej strony jest świetlica. Świetlica jest obszerna i widna. Jest tu radio, telewizor, gry, różne gazety, czasopisma i instrumenty

muzyczne. Studenci często słuchają tu pieśni koreańskich. Czytają też gazety i czasopisma, a także prowadzą ciekawe rozmowy.

Idę teraz do domu akademickiego. Mieszkam w pokoju numer osiem na trzecim piętrze. Mój pokój jest czysty i cichy. Mieszkam w tym pokoju razem ze studentem koreańskim. Ma on na imię Jong-su. Codziennie uczę się w tym pokoju języka koreańskiego. Kolega Jong-su zawsze chętnie pomaga mi w nauce języka koreańskiego. Wieczorem oglądamy razem w telewizji film koreański. Kolega Jong-su objaśnia /mi/ treść filmu.

Nasze życie w domu akademickim jest naprawdę interesujące.

Lekcja 6

Nasze miasto

Kocham nasze miasto. To miasto choć nie jest duże, jest bardzo piękne.

W naszym mieście jest dużo wielkich i małych nowych domów. Są też teatry, kina, szkoły, sklepy, księgarnie, szpitale, restauracje. Jest też kilka pięknych parków.

Mieszkam w centrum miasta przy Ulicy Młodości. Ulica ta jest największą ulicą w naszym mieście. Są tu nowe, piękne domy, nowy teatr. Po lewej stronie teatru znajduje się wielki sklep, a obok sklepu jest restauracja. Za restauracją znajduje się nasz dom.

Rano idę pieszo do szkoły. Szkoła znajduje się niedaleko naszego domu.

Przed południem uczę się w szkole, a po południu uczę się w bibliotece. Biblioteka ta to Biblioteka Nowej Wiedzy. Bardzo lubię się tu uczyć.

Po kolacji spaceruję razem z kolegami po Parku Długowieczności. Park ten jest największym i najpiękniejszym parkiem w naszym mieście.

W Parku Dzangsu jest wiele różnych drzew i pięknych kwiatów. Jest też mały staw. W stawie pluskają się wesoło różne rybki.

Dziś jest niedziela. Wielu ludzi idzie do teatru, do kina. Niektórzy odpoczywają razem z rodzinami w parku.

Idę teraz do domu Min-su. Min-su to mój najbliższy kolega. Jego dom znajduje się przy ulicy Pracy. Ta ulica jest najpięk-

niejsza w naszym mieście. Co niedziela po południu chodzę do niego do domu. Kolega Min-su też przychodzi często w odwiedziny do naszego domu.

Tu jest park dla dzieci. Park ten znajduje się w południowej części miasta. Pośrodku parku jest małe boisko. Na tym boisku bawi się wesoło kilkoro dzieci. Wśród nich jest też mój młodszy brat. W tym roku kończy sześć lat. Mój młodszy brat codziennie bawi się w tym parku razem ze swymi kolegami. Bardzo lubi ten park.

Codziennie w naszym mieście przybywa nowych domów i staje się ono coraz piękniejsze.

Lekcja 7

Niedziela

Wczoraj była niedziela. O godzinie pierwszej minut trzydzieści zjadłem posiłek w stołówce. Był tu też mój koreański kolega. Był to Jong-su.

Po posiłku odrobiłem w domu akademickim ćwiczenia domowe. Przeczytałem i przepisałem kilka razy tekst i nauczyłem się na pamięć nowych słówek.

Janek siedząc na sofie czytał gazetę. Wczoraj wieczorem odrobił wszystkie ćwiczenia.

Skończyliśmy ćwiczenia i poszliśmy do koreańskiego kolegi. Ma na imię Jong-min. Mieszka w centrum miasta.

Poszliśmy razem z nim do kina. Kolega Jong-min kupił nam nawet bilety.

Film zaczął się o czwartej trzydzieści. Był to fabularny, kolorowy film koreański "Kwiaciarka". Bohaterką filmu była Kkot-pun.

Film naprawdę przypadł nam do serca. Szczególnie podobała się nam główna piosenka z filmu. Nie mogliśmy jednak zrozumieć w pełni treści filmu.

Po filmie kolega Jong-min objaśnił nam przystępnie jego treść. Był /to/ naprawdę wspaniały film.

Kolega Jong-min nauczył się na pamięć całej piosenki z filmu.

Poprosiliśmy go żeby ją zaśpiewał. Jong-min chętnie się zgo-

dził i zaśpiewał:
"Kupujcie kwiaty, kupujcie kwiaty, piękne, czerwone kwiaty, wonne, o pięknej barwie , piękne czerwone kwiaty. Kwiaty, zrywane z myślą o zdobyciu lekarstwa dla chorej mamy. Kupujcie kwiaty, kwiaty kupujcie, te kwiaty, te kwiaty, czerwone kwiaty".

Kolega Jong-min śpiewał rzeczywiście dobrze. Zapisał nam słowa piosenki.

Wieczorem uczyliśmy się jej i długo rozmawialiśmy dzieląc się różnymi uwagami o filmie.

Niedziela była naprawdę miła.

Lekcja 8

Janek i Siergiej idą do sklepu

Janek i Siergiej to zagraniczni studenci. Przyjechali z Polski i z ZSRR. Wsiedli teraz do autobusu i jadą do Centralnego Domu Towarowego. Ten dom towarowy to piękny, duży budynek w centrum miasta.

Tutaj znajduje się Centralny Dom Towarowy. Janek i Siergiej wchodzą teraz do domu towarowego.

Na parterze są buty, czapki, skarpety, rękawiczki, teczki, paski. Janek kupuje czapkę, a Siergiej buty.

- Proszę pokazać mi buty.
- Jakie?
- Proszę o trzydziesty dziewiąty numer butów zimowych.
- Proszę chwilę poczekać.

x x x

- Dziękuję. Buty mi się podobają. Ile kosztują?
- Dwadzieścia sześć wŏnów. Kupujecie jedną parę?
- Tak. Proszę przyjąć pieniądze.
- Dziękuję. Do widzenia.

Janek i Siergiej weszli na pierwsze piętro. Na pierwszym piętrze jest różnego rodzaju bielizna i ręczniki. Kupili tutaj ręczniki i chustki do nosa, a potem weszli na drugie piętro.

Na drugim piętrze są różne artykuły piśmienne i instrumenty muzyczne. Janek i Siergiej kupują teraz artykuły piśmienne.

- Proszę dać mi osiem notatników akademickich, dwie butelki atramentu, jedną linijkę, dwie obsadki i sześć stalówek.
- Wszystko razem kosztuje sześć wōnów czterdzieści pięć dzōnów. Proszę zapłacić w tamtej kasie.
- Tak, rozumiem. Ale na obsadce nie ma metki, jaka jest jej cena?
- Piętnaście dzōnów za jedną.
- Dziękuję. Proszę zawinąć wszystko razem. Chcieliśmy kupić płyty; w którym stoisku je sprzedają?
- W tamtym stoisku numer pięć. Ostatnio ukazało się wiele nowych płyt z pieśniami.
- Dziękuję. Do widzenia.

Janek i Siergiej kupili sześć płyt i weszli na następne piętro.

Na trzecim piętrze były różne artykuły gospodarstwa domowego, artykuły elektryczne, a na czwartym piętrze gotowe ubrania i różne materiały. Nie kupili tu niczego tylko obejrzeli /stoiska/.

Gdy Janek i Siergiej wyszli ze sklepu była już dwunasta trzydzieści. Na godzinę pierwszą wrócili do domu akademickiego.

Lekcja 9

Cztery pory /roku/

Korea to kraj jasnego poranku.

W Korei rok dzieli się na cztery pory. Cztery pory /roku/ to wiosna, lato, jesień, zima.

Koreańska wiosna jest ciepła. W górach i na polach taje śnieg, na rzekach topnieje lód. Po falach rzeki Amnok spływają tratwy.

Wieje ciepły, wiosenny wiatr. W górach i na polach kwitną piękne kwiaty i miło śpiewają rozmaite ptaki.

Chłopi - spółdzielcy orzą traktorami ziemię na żyznych polach i sieją ziarno. W porze sadzenia rozsady ryżowej na polach spółdzielczych rozlegają się dźwięki wesołej pieśni.

Po wiośnie przychodzi lato. Lato koreańskie jest bardzo upalne. Palą gorące promienie słońca. Na rozległych polach szybko rosną zboża, na każdym drzewie młodych sadów pojawiają się owoce.

Gdy zaczną się letnie wakacje, wielu studentów wyrusza na wczasy. Spędzają miły czas odpoczynku w górach i nad morzem.

Gdy minie upalne lato, przychodzi jesień. Niebo jesienią jest intensywnie błękitne i czyste. Wieje rześki wiatr. Na spółdzielczych polach kołyszą się złote fale, w sadach dojrzewają różne owoce. Na polach rozlega się sławiąca urodzaj pieśń spółdzielców, którzy zbierają żniwo. Opadają zabarwione purpurowo liście drzew, osiada szron. Jesień jest najmilszym okresem z czterech pór roku. Naród koreański uroczyście wita rocznicę proklamowania republiki - święto narodowe przypadające na miły okres jesieni.

Gdy odchodzi jesień, przychodzi zima. Zima koreańska jest mroźna. Pada śnieg i wieje zimny wiatr. Woda rzek zamarza, w górach i na polach gromadzi się biały śnieg. Dzieci hartują się jeżdżąc na łyżwach po tafli lodowej.

Rolnicy czynią przygotowania do robót polowych w nowym roku. Ludzie witają pełen obietnic nowy rok.

Lekcja 10

Nasza biblioteka

Nasza uczelnia ma dużą, wspaniałą bibliotekę. W bibliotece tej są miliony książek, wiele czasopism i gazet. Wszystkie książki są skrupulatnie poukładane na półkach.

Nasza biblioteka otwarta jest codziennie za wyjątkiem dni świątecznych. Tysiące studentów uczy się co dzień pilnie w tej bibliotece.

Biblioteka ma kilka dużych czytelni publicznych i kilkadziesiąt czytelni specjalistycznych. Każdy student może czytać wypożyczoną książkę w czytelni. W czytelni publicznej czyta się głównie gazety i czasopisma.

W bibliotece można też wypożyczyć do czytania do domu żądaną książkę. Książkę wypożycza się na okres jednego tygodnia. Gdy minie termin, można przesunąć datę, do której wypożycza się po raz drugi. Ale gazety, czasopisma, słowniki można wypożyczać i czytać tylko w czytelni.

Na każdym piętrze biblioteki znajduje się jedna duża świet-

lica. W świetlicy są różne gry. Studenci w wolnych chwilach odpoczywają tu umysłowo.

W bibliotece jest też kino na kilkaset miejsc. W kinie tym wyświetla się często filmy naukowe.

Teraz Jong-su i jego kolega Janek idą do biblioteki. Są studentami Wydziału Filologii Koreańskiej Uniwersytetu Kim Il-sŏnga.

- Janku, jaką dziś wypożyczysz książkę? - pyta Jong-su.
- Chcę czytać "Historię rozwoju języka koreańskiego". Idę też pożyczyć "Dialektologię języka koreańskiego". A co ty będziesz czytać?
- W czytelni publicznej chcę przejrzeć "Gazetę robotniczą" od roku 1950 do chwili obecnej i wynotować kilka potrzebnych danych.
- Janku, czy znasz procedurę wypożyczania książek? Jeśli nie, pomogę ci.
- Dziękuję, znam.
- O której godzinie wrócisz do domu akademickiego?
- Wyjdę o godzinie szóstej, może pójdziesz razem ze mną.
- Dobrze. Wobec tego spotkamy się o godzinie szóstej przed świetlicą na parterze.

Jong-su wchodzi do publicznej czytelni, a Janek, który wszedł na pierwsze piętro, wchodzi do wypożyczalni. Pisze na karcie wypożyczeń właściwą treść i podaje ją bibliotekarce.

Bibliotekarka wydaje "Historię rozwoju języka koreańskiego" i "Dialektologię języka koreańskiego", których żądał Janek. Janek bierze książki i wchodzi do czytelni numer osiem na pierwszym piętrze.

Czyta pilnie książkę nie czując jak płynie czas. Janek jest rzeczywiście pilnym studentem.

Jong-su i Janek codziennie przychodzą tak do biblioteki i uczą się do późna.

Koledzy z grupy /studenckiej/ nazywają ich "pilni koledzy-cielątka".

Lekcja 11

Podróż

Dzisiaj Jong-su razem ze swymi kolegami wyrusza w podróż do portowego miasta Wŏnsan. Wśród nich jest też kilku studentów zagranicznych z Jankiem na czele. Wszyscy ubrali się porządnie i czysto i każdy z nich trzyma w ręku walizkę.

Podróżni wsiadają teraz do autobusu na przystanku przed domem akademickim. Autobus marki "Nowator" jedzie szybko w kierunku dworca Phjŏngjang. W autobusie wszyscy wesoło śpiewają. Jong-su zaczyna pierwszy, a wszyscy śpiewają za nim. Janek i inni przyjaciele zagraniczni też dobrze śpiewają pieśni koreańskie.

Nie wiadomo kiedy autobus dotarł do dworca Phjŏngjang. Jong-su i jego koledzy zaraz po wyjściu z autobusu weszli na teren dworca.

Jest teraz za piętnaście jedenasta. Ze stacji Phjŏngjang pociąg do Wŏnsanu odjeżdża punktualnie o godzinie jedenastej.

Jong-su i jego grupa pokazują bilety kontrolerowi i spokojnie wchodzą na peron. Pociąg odjeżdża z peronu drugiego.

Podróżni zajęli miejsca sypialne pierwszej klasy w trzecim wagonie. Uprzejma konduktorka położyła czystą pościel każdemu podróżnemu.

Janek spytał konduktorkę płynnie po koreańsku.

- O której godzinie ten pociąg dojeżdża do Wŏnsanu?
- Dziś wieczorem o godzinie ósmej.
- A więc z Phjŏngjangu do Wŏnsanu jedzie się równo dziewięć godzin.
- Tak, tak jest. Ale przepraszam, czy można o coś zapytać?
- O co? Proszę.
- Z jakiego kraju kolega przyjechał?
- Przyjechałem z Polski.
- Jak długo uczyliście się języka koreańskiego?
- Jestem teraz na drugim roku Wydziału Filologii Koreańskiej Uniwersytetu Kim Il-sŏnga, uczę się więc trzeci rok.
- Kolega bardzo dobrze mówi po koreańsku.
- Dziękuję. Ale to chyba zbytnia pochwała. Uczę się jeszcze, nie za wiele więc umiem.

- Dziękuję za rozmowę. Życzę dobrej podróży.
- Dziękuję.

Janek przygląda się widokom przez okno pędzącego pociągu. Różne drzewa i piękne kwiaty zda się, że przelatują jak kule karabinowe. W oddali pojawiają się i zwolna znikają urodzajne pola spółdzielcze.

Jong-su omawia ze swoimi kolegami program podróży. Zgodzili się na to, że dwa dni odpoczną w Wŏnsanie na Songdowŏn i wyruszą do Kymgangsanu.

Kymgangsan /Góry Diamentowe/ to piękne miejsce, szeroko znane w świecie. Pewien cudzoziemiec, który odwiedził Kymgangsan powiedział, co następuje:

"Jeśli człowiek umrze nie zobaczywszy koreańskich Gór Diamentowych, to można powiedzieć, że nie miał pożytku z tego, że przyszedł na świat ..."

Teraz z każdym dniem coraz bardziej wzrasta liczba cudzoziemców odwiedzających Góry Diamentowe.

Jong-su i jego koledzy zatrzymają się tydzień w Górach Diamentowych, mają zwiedzić szereg miejsc poczynając od Samilpho, Manmulsang, Kurjongjŏn, Pirobong. Umówili się, że po zwiedzeniu Kymgangsanu wrócą znów do Wŏnsanu i jeszcze odpoczną kilka dni w Songdowŏnie.

Pociąg mijając wąwozy gór Jangdŏk Măngsanu pędzi wciąż z wielką szybkością. Jedni koledzy zajęli się śpiewem, a drudzy zatopili się w interesującej rozmowie. Jeszcze inni, oczarowani pięknym krajobrazem Jangdŏk Măngsanu ciągle wyglądają przez okno.

Nikt z nich nie czuje, jak mija czas w miłej podróży.

Lekcja 12

Nasz dom

W naszym domu mieszka pięć osób. Ojciec i matka, starszy brat i ja, a także starsza siostra. Na imię mi Jŏng-nam.

Przed wyzwoleniem ojciec i matka pracowali w fabryce należącej do Japończyka, byli okrutnie wyzyskiwani. Moi rodzice, którzy nie mogli nawet marzyć o szkole, nie umieli napisać swego imienia. Po wyzwoleniu jednak dzięki Partii ojciec ukończył szkołę dla pracujących, szkołę średnią dla pracujących, a nawet

uniwersytet robotniczy, a teraz pracuje jako inżynier w hucie. Matka również uczyła się po wyzwoleniu. Dziś pracuje w fabryce włókienniczej, a w dwudziestą piątą rocznicę utworzenia Republiki otrzymała zaszczytny tytuł bohatera pracy Republiki.

Starszy brat przed wyzwoleńczą wojną ojczyźnianą uczęszczał do zawodowej szkoły rolniczej. Gdy imperialiści amerykańscy wywołali wojnę w Korei, zamienił książkę na karabin i wyruszył na front. Walczył dzielnie, brał udział w wielu bojach.

Po wojnie starszy brat został zdemobilizowany i znowu dzięki Partii wrócił do nauki. Po powrocie w rodzinne strony ujrzał miasta i wsie obrócone w zgliszcza przez Yankesów i ich popleczników. Pierś jego przepełniło płomienne uczucie nienawiści do wrogów.

Starszy brat postanowił zostać budowniczym, aby wznosić nowe wspaniałe miasta i wsie na obróconej w popiół ziemi ojczystej i rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Budowlanej.

Dziś starszy brat projektuje wiele miast i mieszkań pracując jako główny inżynier w mieszkaniowym biurze projektowym.

Starsza siostra skończyła przed trzema laty Wyższą Szkołę Nauczycielską i pracuje teraz jako nauczycielka. Stale szczyci się tym, że jej zawód jest najważniejszy. Co roku w okresie letnich wakacji wyjeżdża wraz z uczniami do miejsc walk rewolucyjnych i do słynnych miejscowości.

Ja pragnąłem przedtem uczyć się na politechnice. Mój ojciec jednak poradził mi, abym studiował w Akademii Medycznej.

Ojciec powiedział mi tak:

"Dawniej nasi rodzice i bracia z braku pieniędzy nie mogli nawet zbliżyć się do bram szpitala i umierali bez pomocy. Ale dzisiaj jest nam dobrze. Dzięki wprowadzonemu przez Partię systemowi bezpłatnego leczenia w wypadku choroby jest się leczonym bez konieczności płacenia choćby grosza.

Zostań dobrym lekarzem na tym sprawiedliwym świecie, lekarzem odpowiedzialnym za życie narodu ..."

Przemyślałem głęboko słowa ojca i wstąpiłem do Akademii Medycznej.

Tak więc cała nasza rodzina pobierała bezpłatnie naukę w szkołach wyższych lub jeszcze do nich uczęszcza.

Otrzymuję obecnie od państwa odpowiedni do pory roku mundur studencki, a pobierając w dodatku duże stypendium, uczę się ile tylko zapragnę, nie troszcząc się o nic.

Nasza rodzina jest naprawdę szczęśliwa.

Lekcja 13

Letnie wakacje

Jestem studentem Wydziału Filologii Koreańskiej Uniwersytetu Kim Il-sŏnga. Na imię mi Czhŏl-min, a moja wieś rodzinna to Samdzijŏn w prowincji Janggang.

Mam przyjaciela, który nazywa się Tong-dzin. Mieszka za miastem, około dwadzieścia pięć kilometrów od Phjŏngjangu.

W domu Tong-dzina mieszkają jego rodzice, starsza siostra, młodszy brat i młodsza siostra. Ojciec i matka Tong-dzina są wzorowymi spółdzielcami tamtejszego gospodarstwa spółdzielczego a starsza siostra jest nauczycielką szkoły podstawowej. Jego młodszy brat jest uczniem szkoły średniej, a młodsza siostra, która w tym roku skończyła sześć lat, chodzi do przedszkola.

Rodzinna wieś Tong-dzina to naprawdę piękna miejscowość. W miejscu położonym trochę na północny wschód od jego domu znajduje się dom wypoczynkowy, a o piętnaście minut drogi w kierunku południowo-wschodnim jest stacja. Obok domu płynie malutka rzeczka, a za domem znajduje się niewielkie wzgórze. Przed domem rozpościerają się żyzne pola spółdzielcze, a na prawo jest wielki staw rybny.

Wzgórze za domem całe pokryte jest drzewami owocowymi, na wiosnę zmienia się w górę kwiatów, a na jesieni w górę owoców. U jego podnóża znajdują się piękne budynki mieszkalne gospodarstwa spółdzielczego. Ludzie z tych okolic nazywają to wzgórze "górą owocową".

I w zagrodzie Tong-dzina znajdują się trzy jabłonie, dwie grusze i kilka śliw oraz pędy winnej latorośli. Na tych drzewach owocowych co roku pojawiają się smaczne owoce.

Ubiegłe letnie wakacje spędziłem razem z Tong-dzinem u niego w domu. Było pogodnie i upalnie. Tong-dzin i ja chodziliśmy często kąpać się nad rzeczkę, wdrapywaliśmy się też na górę za domem, aby tam czytać książki. Czasem chodziliśmy również do

gospodarstwa spółdzielczego i pomagaliśmy w pracy spółdzielcom.

Rodzice i rodzeństwo Tong-dzina traktowali mnie bardzo serdecznie.

Pewnego dnia wieczorem ojciec Tong-dzina opowiedział mi o historii ich rodziny.

Rodzina Tong-dzina od pokoleń była na służbie u tutejszego obszarnika Paka. Dziadek Tong-dzina, a także jego pradziadek zmarli wycieńczeni ciężką pracą.

Ojciec Tong-dzina powitał wyzwolenie w wieku dwudziestu jeden lat i rodzina Tong-dzina otrzymała najlepszą ziemię w tej okolicy.

Gdy tylko w roku 1954 została tu zorganizowana rolnicza spółdzielnia produkcyjna ojciec Tong-dzina jako pierwszy wstąpił do spółdzielni.

Rodzice Tong-dzina rok w rok przykładnie pracując zostali wzorowymi spółdzielcami.

Partia i państwo dały bezpłatnie spółdzielcom domy kryte dachówką niczym pałace.

Teraz życie rodziny Tong-dzina przebiega bez żadnych trosk, żyją oni jeszcze dostatniej niż obszarnik Pak, który w przeszłości wyzyskiwał tutaj biednych chłopów. Wszyscy tutejsi spółdzielcy prowadzą tak dostatnie życie.

Ojciec Tong-dzina powiedział, że ta podobna do snu rzeczywistość osiągnięta została dzięki trosce Partii i państwa.

W czasie wakacji słyszałem też wiele ciekawych opowieści od starszej siostry Tong-dzina.

Tak to okres letnich wakacji spędziłem przyjemnie w domu Tong-dzina.

Poprosiłem, aby w przyszłym roku w czasie letnich wakacji Tong-dzin przyjechał na odpoczynek do mojej wsi rodzinnej - Samdzijŏn. Samdzijŏn - miejsce dawnych walk rewolucyjnych - odwiedza co roku dziesiątki tysięcy ludzi.

Tong-dzin chętnie przyjął moje zaproszenie.

Lekcja 14

Malarz i kaligraf

Sol-gŏ to sławny malarz czasów Silla sprzed ponad 1400 lat.

Ponieważ pochodził z biednej rodziny, nie mógł się uczyć.

Sol-gŏ od dzieciństwa bardzo lubił rysować. Brak mu jednak było materiału, na którym mógłby rysować. Gdy szedł w góry po drzewo rysował na skałach lub kamieniach za pomocą korzeni traw w czasie pielenia na polu rysował motyką na ziemi - pilnie uczył się rysunku. Stopniowo wzrastała jego biegłość w rysunku i stał się wreszcie szeroko znany w świecie jako malarz.

Sol-gŏ w czasie swego życia namalował wiele obrazów. Wśród nich najsłynniejszy obraz to stara sosna namalowana na ścianie świątyni Żółtego Smoka. Namalował ją tak dobrze, że wyglądała jak prawdziwa, żywa sosna. Zdawało się, że jej gałązki i zielone igły kołyszą się na wietrze.

Wrony, orły, różne górskie ptaki często wlatywały na ten obraz. Ale wtedy za każdym razem zderzały się ze ścianą. Tak oto sosna, namalowana przez Sol-gŏ, nawet ptakom wydawała się prawdziwą sosną.

Mijał czas, barwy sosny wyblakły a i Sol-gŏ opuścił świat.

Pewnego roku jakiś mnich ze świątyni Żółtego Smoka, nie godząc się ze zmianą barw sosny, pomalował ją z pietyzmem na nowo. Choć mnich ten miał również niemałe zdolności malarskie, nie mógł jednak równać się z Sol-gŏ.

Od czasu, gdy mnich na nowo pociągnął farbami obraz sosny nie zjawił się już ani jeden z wielu ptaków, które zlatywały się tu radośnie.

Po tym zdarzeniu imię Sol-gŏ zasłynęło jeszcze bardziej i znane było daleko poza granicami.

x x x

Han Sŏk-pong to koreański kaligraf działający na przełomie XVI i XVII wieku.

Urodził się w biednej rodzinie w Kesŏngu. Wcześnie stracił ojca i rósł pod opieką matki, od dzieciństwa wykazywał szczególne zdolności do kaligrafii.

Gdy miał siedem lat matka wysłała go daleko na naukę na okres dziesięciu lat. Utrzymywała się z trudnością wyrabiając na sprzedaż ciasto ryżowe, pokrywając z tego koszty nauki syna ledwo wiązała koniec z końcem. Jej jedynym pragnieniem było, aby ukochany syn chlubnie skończył dziesięcioletni okres nauki i

powrócił do domu. Dlatego też mężnie znosiła wszystkie cierpienia i niecierpliwie czekała końca tych dziesięciu lat.

Nieoczekiwanie pewnego dnia wieczorem Sŏk-pong wrócił do domu. Matka powitała go z radością, ale zdziwiła się, że wrócił za wcześnie w porównaniu do ustalonego terminu.

Matka spytała surowo syna:

- A więc naukę pisma, która miała trwać lat dziesięć skończyłeś w ciągu lat pięciu?

Sŏk-pong nie mógł dać żadnej odpowiedzi i stał przed matką z opuszczoną głową.

Matka zniżyła znów głos

- Dobrze, ponieważ wróciłeś przekonany o tym, że zakończyłeś już naukę pisania, wypróbujemy jak ci to idzie.

Z tymi słowami weszła wraz z synem do pokoju.

Matka,szykując to,co potrzeba do krojenia ciasta ryżowego, kazała synowi przygotować się do pisania.

Po zakończeniu przygotowań matka powiedziała do syna, gasząc światło:

- Ty spróbujesz pisać po ciemku, a ja kroić ciasto ryżowe.

Gdy po jakimś czasie znów zapaliła światło okazało się, że choć ciasto ryżowe pokrojone przez matkę prezentuje się dobrze - wszystkie kawałki były takie same, ale nie warto było patrzeć na litery napisane przez Sŏk-ponga - grubość kresek była różna, a litery pochylone raz w tę, raz w drugą stronę.

Na ten widok matka powiedziała surowo:

- Sŏk-pong, popatrz. Ja nawet przy krojeniu głupiego ciasta czuję, że brak mi jeszcze dostatecznej zręczności, a czyż tak pisząc jak ty, można się chwalić, że opanowało się już naukę pisma?

Sŏk-pong, który zrozumiał swój błąd, przysiągł ze łzami, że nie zawiedzie nadziei matki i tejże nocy znów wyruszył na naukę pisma.

Minęło znowu pięć lat. W tym czasie Sŏk-pong dzień i noc wszystkie siły poświęcał nauce pisma. Jego dziesięcioletnia praca przyniosła cenne owoce - zasłynął w całym kraju jako kaligraf. Specyficzny charakter jego pisma był też szeroko znany i w sąsiednich krajach.

Część próbek pisma Han Sŏk-ponga przechowywana jest do dzisiaj w Muzeum Historycznym jako jeden z zabytków kultury koreańskiej.

Lekcja 15

Dobro i zło /legenda/

Dawno temu w pewnej głębokiej dolinie górskiej żył biedny, młody drwal. Codziennie sprzedawał trochę drzewa i utrzymywał się z tego.

Pewnego dnia wdrapał się na wysoką górę po drzewo. Pod urwiskiem znajdowało się ciemnoniebieskie jeziorko o niezbadanej głębi.

Chłopak zaczął ostrożnie ścinać drzewa. Zrąbał już kilka, gdy nagle poczuł ostry głód i utracił siłę w ręku. I dziś rano na śniadanie musiało mu starczyć kilka łyżek mętnego kleiku. Chcąc ściąć jeszcze kilka drzewek, aby uzbierała się jedna wiązka, znowu zaczął rąbać. Zdarzyło się to właśnie wtedy. Młody drwal, któremu zrobiło się ciemno przed oczyma, upuścił siekierę. Siekiera ześliźgnąwszy się z urwiska wpadła z pluskiem do głębokiej wody.

Nie była to najlepsza żelazna siekiera, lecz jeśliby jej zabrakło, drwal nie miałby z czego żyć.

Młodzieniec, który upuścił siekierę do jeziorka, bardzo zmartwiony zamyślił się głęboko i zapatrzył nieruchomo w ciemnobłękitną wodę.

Wtedy nagle pojawił się przed nim dziadek z długą, białą brodą. Spytał młodego drwala, czym się tak martwi. Chłopak opowiedział mu, jak to się stało, że upuścił do wody siekierę.

Dziadek wysłuchawszy całego opowiadania młodzieńca, powiedział tylko

- pomogę ci, nie martw się tak bardzo -

i wskoczył do głębokiej wody.

Po chwili wypłynął z siekierą.

Dziadek, pokazując chłopcu siekierę, spytał czy to właśnie ta, którą zgubił. Ale co za dziw, nie była to żelazna siekiera, ale lśniąca siekiera ze złota.

Młody drwal odpowiedział

- Nie.

- Och, tak?

i dziadek znów skoczył do wody. Za chwilę wypłynął z siekierą, ale to też nie była siekiera z żelaza, a błyszcząca srebrna. Ze słowami - a czy to jest twoja siekiera? - podsunął dziadek chłopcu srebrną siekierkę.

Młody drwal i tym razem pokręcił przecząco głową i odpowiedział, że nie.

Dziadek położył srebrną siekierkę obok złotej i znów wskoczył do wody. Po jakimś czasie jeszcze raz wynurzył się z siekierą. To już napewno była żelazna siekiera, ta, którą upuścił młody drwal.

Chłopak nie posiadał się z radości.

- Dziadku, to jest właśnie moja siekiera. Naprawdę dziękuję. Nie zapomnę waszej dobroci.

Dziadek uśmiechnął się szeroko i mówiąc:

- Jesteś naprawdę uczciwy. Chcę ci dać te wszystkie siekiery. Masz, bierz.

Wręczył chłopcu wszystkie trzy siekiery i znikł nie wiadomo gdzie.

Nie minęło i pół dnia, a wieść o tym, nie wiadomo jak rozeszła się po całej wsi. Wiadomość ta dotarła i do uszu chciwca-bogacza, mieszkającego za górą.

Bogacz pomyślał "słusznie, ja też muszę dostać złotą siekierę" i następnego dnia poszedł ze starą, żelazną siekierą na miejsce, gdzie młody drwal otrzymał złotą i srebrną siekierę.

Chciwiec-bogacz,udając, że rąbie drzewo, rzucił umyślnie siekierę do głębokiego jeziorka. Potem zaczął biadać:

- Och, moja siekiera, siekiera!

Niezadługo rzeczywiście pojawił się dziwny dziadek z długą brodą.

Dziadek zapytał chciwca-bogacza:

- No, dlaczego jesteś tak zmartwiony?

Drań ten odpowiedział, że rąbał drzewo i upuścił siekierę do wody.

Dziadek ze słowami - no to ci pomogę - skoczył do wody i wyniósł żelazną siekierę.

- Czy to twoja siekiera?

Chciwiec odpowiedział - Nie.

Dziadek znów skoczył do wody i tym razem wyniósł srebrną sie-

kierę, pytając też - czy to twoja siekiera? I tym razem chciwiec odpowiedział, że nie.

Dziadek znów skoczył do wody. Po chwili wyniósł błyszczącą złotą siekierę i pokazując ją chciwcowi spytał:

- A to twoja siekiera?

Chciwiec bardzo się ucieszył i mówiąc:

- tak, to właśnie moja siekiera - wyciągnął po nią rękę.

Dziadek wielce się rozgniewał, krzyknął:

- Ty draniu, tak nieuczciwemu i chciwemu człowiekowi, jak ty, nie oddam żadnej siekiery. Musisz zostać właściwie ukarany. Po czym znikł.

Chciwiec, który próbował zdobyć złotą siekierę stracił nawet własną.

I oto co się stało! Chciwiec wrócił do domu i widzi, że dom znikł gdzieś bez śladu. Od tego czasu chciwiec - bogacz został na zawsze żebrakiem.

Lekcja 16

Przyroda Korei

Korea leży na wschodzie kontynentu azjatyckiego pomiędzy 43 stopniem 36 minutami, a 33 stopniem 6 minutami 40 sekundami szerokości północnej i pomiędzy 124 stopniem 11 minutami, a 131 stopniem 51 minutami 20 sekundami długości wschodniej.

Korea jest półwyspem otoczonym z trzech stron morzem, jej powierzchnia wynosi 220 791 km^2.

Na północy poprzez Amnokkang i Tumangang graniczy z północno-wschodnim rejonem Chin i z terenami Radzieckiego Dalekiego Wschodu, na wschodzie - poprzez Morze Wschodnie - z wyspami Japonii, na zachodzie - poprzez Morze Zachodnie - z Chinami, na południu - poprzez Morze Południowe - z japońską wyspą Kyushu i z Morzem Wschodniochińskim.

Ogólna długość granic państwowych Korei wynosi około 10 000 km, a w tym /morskiej/ linii brzegowej 8 700 km. Wokół półwyspu koreańskiego rozłożone jest ponad 3 300 dużych i małych wysp.

Co do ukształtowania Korei - tereny górskie zajmują 75 % całego terytorium i ponad 100 gór jest wysokości ponad 2000 metrów.

Najwyższa góra spośród gór Korei to Pektusan. Wysokość Pek-

tusanu wynosi 2750 m. Na szczycie tej góry znajduje się jezioro Czhŏndzi o ogromnej głębokości.

Pektusan jest świętą górą rewolucji, na niej to ukochany wódz narodu koreańskiego, towarzysz Kim Il-sŏng zorganizował i rozwinął antyjapońską walkę zbrojną.

W Korei jest wiele pięknych gór. Wśród nich najbardziej reprezentatywne to Kymgangsan, Mjohjangsan, Kuwŏlsan i Dzirisan. Nazywane są one czterema słynnymi górami.

Dzikie góry Korei, zgodnie ze wskazaniami Pukczhŏńskiego rozszerzonego posiedzenia stałego Komitetu Partii Pracy Korei zmieniły się całe w sady owocowe i dziś północna część Republiki przypomina jeden wielki ogród owocowy.

W Korei oprócz równin Dzerjŏng, Phjŏngjang, Honam jest jeszcze wiele rozległych i żyznych pól. Pola te znajdują się głównie w rejonie wybrzeży Morza Zachodniego i Morza Południowego, a także w północnej części rejonu wybrzeża Morza Wschodniego.

Klimat Korei jest klimatem o charakterze umiarkowanym, średnia temperatura w roku wynosi 10 stopni. Średnie opady roczne wynoszą 1000 mm, obfite opady deszczu mają miejsce głównie w lipcu i sierpniu.

W Korei jest ponad 40 rzek. Wśród nich największa jest rzeka Amnok. Długość Amnokkang wynosi 790,4 km, a obszar dorzecza wynosi 32 063,7 km^2.

W Korei jest też dużo jezior. Tylko w północnej części Republiki jest 25 dużych jezior naturalnych i sztucznych. Największe spośród jezior naturalnych - Czhŏndzi - ma powierzchnię 19,45 km^2, a spośród jezior sztucznych największe jest jezioro Suphung o powierzchni 365 km^2.

Dzięki Partii Pracy Korei i Rządowi Republiki w celu dalszego rozwoju gospodarki rolnej zbudowane zostały liczne urządzenia nawadniające, przetaczające życiodajną wodę z tych rzek i jezior na żyzne pola, ogólna długość kanałów sięga dziesiątków tysięcy kilometrów. Dlatego też Korea zwana jest dzisiaj krajem urządzeń nawadniających.

W Korei w wielu miejscowościach, poczynając od Onpho, Dzuyl, Kangsŏ, znajdują się ciepłe źródła i lecznicze wody mineralne. Jedynie w północnej części Republiki jest ich ponad sześćdziesiąt. We wszystkich tych miejscowościach zbudowano domy wczasowe, domy wypoczynkowe, sanatoria dla wypoczynku i wzmocnienia zdrowia ludzi pracy.

Korea obfituje w bogactwa naturalne. Na rozległym terytorium, odpowiadającym 80 % całej powierzchni, kryje się ponad trzysta rodzajów minerałów, a biorąc pod uwagę tylko te, które mają wartość gospodarczą, jest ich ponad dwieście rodzajów. Całe terytorium podobne jest więc do jakiejś sali wystawowej minerałów.

W morzach koreańskich żyje ponad sześćset pięćdziesiąt gatunków różnorodnych ryb, poczynając od takich, jak mjŏngthä, kadzami, czhŏngŏ, tägu. Rośnie tam też wiele jadalnych wodorostów morskich jak mijŏk, kim, konpho.

Tereny leśne w Korei zajmują około 80 % całego terytorium kraju. Rośnie na nich ponad 4200 różnego rodzaju drzew i roślin. Wśród nich tylko roślin leczniczych jest ponad siedemset rodzajów , a używanych jako dodatki zapachowe ponad sześćdziesiąt rodzajów.

W Korei żyje ponad tysiąc gatunków zwierząt, poczynając od dzika, sarny, jelenia, niedźwiedzia, borsuka.

W Korei jest też wiele słynnych miejscowości i zabytków. Dzisiaj w słynnych miejscowościach Korei, w pięknych krajobrazowo górach i na wybrzeżach morskich zbudowane zostały liczne domy wypoczynkowe, wszyscy pracujący i ucząca się młodzież cieszą się tam do woli odpoczynkiem, nie płacąc ani grosza.

Korea, ponieważ posiada piękne góry, przejrzyste wody, obfite bogactwa naturalne, z dawien dawna nazywana była "Samczhŏlli kymsu kangsan" - krajem trzech tysięcy li uroków przyrody - trzech tysięcy li wspaniale zdobnych rzek i gór.

Choć z dawien dawna wielokrotnie obcy agresorzy usiłowali opanować ten piękny kraj, za każdym razem bohaterski naród koreański za cenę swej krwi obronił ojczyznę.

Zaraz po wyzwoleniu amerykańscy agresorzy imperialistyczni rozdzielili Koreę na dwie części i dziś uwili sobie gniazdo w Korei Południowej i usadowili się tam. Poczynają sobie tam, jak gospodarze, okrutnie ciemiężą rodziców i braci z południowej części kraju, przekształcają całą ziemię Południowej Korei w żywe piekło śmierci.

Wypędzenie amerykańskich agresorów imperialistycznych z ziemi południowokoreańskiej i pokojowe, samodzielne zjednoczenie rozdzielonej ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem narodowym, który stoi przed całym narodem koreańskim, jest jego najpilniejszym zadaniem.

VII. Objaśnienia gramatyczne

Lekcja 1

-yn /-nyn/ tzw. końcówka pomocnicza;
-yn dodajemy do rzeczowników, których rdzeń kończy się na spółgłoskę,
-nyn dodajemy do rzeczowników, których rdzeń kończy się na samogłoskę.

W większości wypadków końcówka ta wyznacza podmiot, może też wyznaczać dopełnienie lub okolicznik. Używana jest też dla podkreślenia, wydzielenia, pewnego słowa lub części zdania. Może być używana z końcówkami przypadków.

Np.: kjosiryn khyda /Klasa jest duża/
urinyn haksăngida /My jesteśmy uczniami/
haksăngi norănyn dzal purynda /Uczeń dobrze śpiewa piosenkę/
tăhagesŏnyn czhejuk tăhŏga itta /Na uczelni są zawody sportowe/.

Jeśli powiemy "kjosiri khyda" /Klasa jest duża/, będzie to stwierdzenie bardzo ogólne, natomiast mówiąc: "kjosiryn khyda" podkreślamy, że określona klasa /ta, o której mówimy/ w odróżnieniu od innych pomieszczeń jest duża.

U w a g a: w piśmie koreańskim nie ma zróżnicowania liter na małe i duże, jeśli więc podajemy tekst koreański, np. w transkrypcji polskiej i zaczynamy zdania od dużej litery, to jest to "ukłon" w stronę polskich zasad pisowni, a nie oddanie stanu faktycznego w piśmie koreańskim.

-i /-ga/ końcówka mianownika;
-i dodajemy do rdzenia rzeczownika, zakończonego na spółgłoskę,
-ga dodajemy do rdzenia zakończonego na samogłoskę.
Rzeczownik w tej formie odpowiada na pytanie "kto? co?", a w

zdaniu gra rolę podmiotu.
Np.: hanyri phuryda /Niebo jest niebieskie/
norăga arymdapta /Pieśń jest piękna/

-wa /-gwa/ znaczy "/wraz/ z". Jest to końcówka przypadku "łączącego", odpowiadającego na pytanie "z kim? z czym?", używana często z następującymi słowami: "hamkke, kaćhi, tŏburŏ" /razem z, wraz z/.
-wa dodajemy do rdzenia zakończonego na samogłoskę, a -gwa dodajemy do rdzenia zakończonego na spółgłoskę.

Np.: nanyn onyl Kim tongmuwa mannamnida /Spotykam się dziś z kolegą Kimem/
kynyn dzagi tongmudylgwa hamkke hakkjoe kamnida /On idzie do szkoły razem ze swoimi kolegami/

-e końcówka celownika, dodawana tylko do rzeczowników nieożywionych, odpowiada na pytania: gdzie? dokąd? na czym? na co? czemu?
Np.: sagwanamue kkoćhi phimnida /Na jabłoni kwitną kwiaty/
nanyn wŏnsane kamnida /Jadę do Wŏnsanu/

-to znaczy "też, także". Jest to końcówka pomocnicza dodawana do podmiotu, dopełnienia lub okolicznika, podkreśla ich znaczenie.
Np.: nado norăryl purymnida /Ja też śpiewam pieśń/
kynyn kyrimdo kyrimnida /On maluje też obrazy/
uri hakkjoedo dzohyn akkiga issymnida /I w naszej szkole są dobre instrumenty muzyczne/

-tyl końcówka liczby mnogiej, po samogłosce czytana "dyl", dodawana tylko do nominów /rzeczowników, zaimków, liczebników/, dodawana również do słów zawierających w sobie znaczenie liczby mnogiej.
Np.: zdanie "my idziemy do szkoły" można po koreańsku sformułować następująco: "urinyn hakkjoe kamnida" albo "uridyryn hakkjoe kamnida".

Do słowa "modu" - wszyscy - również można dodać końcówkę liczby mnogiej.
Np.: modudyl ttŏnamnida /Wyruszają wszyscy/

Końcówka liczby mnogiej jest ruchoma, może więc być również dodana do przysłówków i do czasowników: oznacza wtedy, że podmiot zdania występuje w liczbie mnogiej.
Np.: ŏsŏ ankedyl /Proszę siadajcie/

-symnida /-mnida/ - pisze się "-sypnida, -pnida", finitywna końcówka grzecznościowa czasownika, używana w rozmowie z osobą stojącą wyżej w hierarchii społecznej od mówiącego.
-symnida dodaje się do czasownika, którego rdzeń kończy się na spółgłoskę,
-mnida dodaje się do czasownika, którego rdzeń kończy się na samogłoskę.
Np.: czhăgyl iksymnida /Czytam książkę/
nanyn hakkjoe kamnida /Idę do szkoły/.

-symnikka? /-mnikka?/ pisze się "sypnikka, pnikka", forma pytająca finalnej końcówki grzecznościowej czasownika.
Np.: kynyn dzigym czhăgyl iksymnikka? /Czy on czyta teraz książkę?/
kyrimyl pomnikka? /Czy oglądasz obraz?/

-imnida finitywna końcówka nominów, gdy występują one w funkcji orzeczenia.
Np.: kynyn haksăngimnida /On jest uczniem/
igŏsyn sagwaimnida /To jest jabłko/

-ko końcówka koneksywna, tłumaczona jako "i" albo "a".
Np.: nanyn haksăngigo kynyn kidzaimnida /Ja jestem uczniem, a on jest dziennikarzem/
nanyn czhăgyl ilkko sinmunyl pomnida /Czytam książkę i przeglądam gazetę/.

Lekcja 2

Różnice w użyciu czasowników "kŏlda" /wieszać, zawieszać/ i "kŏllida" /wisieć/:
Np.: nanyn kyrimyl pjŏge kŏmnida /Wieszam obraz na ścianie/
pjŏgenyn kyrimi kŏlljŏ issymnida /Obraz wisi na ścianie/.
Mamy tu do czynienia z tzw. formą trwającą czasownika.

Np.: ŏmŏninyn osyl otkŏlgăe kŏmnida /Matka wiesza ubranie na wieszaku/

ŏmŏniyi osi otkŏlgăe kŏlljŏ issymnida /Ubranie matki wisi na wieszaku/.

Różnice w użyciu czasowników "sidzakhada" /zaczynać/ i "sidzaktŏda" /zaczynać się/

Np.: sŏnsăngnimyn suŏbyl sidzakhamnida /Nauczyciel zaczyna zajęcia/,

dzigym suŏbi sidzaktŏmnida /Teraz zaczynają się zajęcia/,

jŏnghwagwanesŏ jŏsŏssie jŏnghwaryl sidzakhamnida /O szóstej zaczynają w kinie film/,

jŏnghwagwanesŏ jŏsŏssie jŏnghwaga sidzaktŏmnida /O szóstej w kinie zaczyna się film/

Tworzenie formy trwającej czasownika przy pomocy czasownika "itta" /być, znajdować się/

Np.: antta	+	itta	=	andza itta
/siedzieć/		/być/		/siedzi/
kŏllida	+	itta	=	kŏlljŏ itta
/wisieć/		/być/		/wisi/
notha	+	itta	=	nojŏ itta
/kłaść/		/być/		/leży/

-yi końcówka dopełniacza; odpowiada na pytanie czyj?

Np.: igŏsyn nayi czhăgimnida /To jest moja książka/

tădonggangyi kjŏngćhinyn arymdapsymnida /Pejzaż rzeki Tădong jest piękny/

-e końcówka celownika, dodawana do rzeczowników nieożywionych, odpowiada również na pytanie na co? czemu?

Np.: kynyn nayi muryme tădaphamnida /On odpowiada na moje pytanie/,

kkoćhe muryl dzumnida /Daję wodę kwiatu = podlewam kwiat/.

-ryl /-yl/ końcówka biernika, odpowiada na pytanie kogo? co?
-ryl dodawane jest do rdzenia zakończonego na samogłoskę, a -yl dodawane jest do rdzenia zakończonego na spółgłoskę.

Np.: namuryl simsymnida /Sadzę drzewo/,

kjosiryl czhŏngsohamnida /Sprzątam klasę/,

tongmuryl mannamnida /Spotykam kolegę/

-a /-ŏ, -jŏ/ końcówka koneksywna, stosowana przy tworzeniu złożonego orzeczenia, łączy rdzeń czasownika z następującym po nim czasownikiem pomocniczym.

Np.: kyyi iryl towadzumnida /topta + dzuda/ /Pomagam w jego pracy/,
norikamyl mandyrŏdzumnida /mandylda + dzuda/ /Sporządzam zabawkę/.

Dodanie do czasownika oznaczającego jakąś czynność czasownika "dzuda" /dać/ nadaje określony kierunek wykonywanej czynności.

Np.: koćhida + dzuda = koćhjŏdzuda
/naprawić/ /dać/ /naprawić coś komuś, poprawić kogoś/
karyćhida + dzuda = karyćhjŏdzuda
/pokazać, uczyć/ /dać/ /pokazać komuś, uczyć kogoś/
topta + dzuda = towadzuda
/pomagać/ /dać/ /pomóc komuś, udzielić komuś pomocy/

Lekcja 3

Do wyrażenia zwrotu "o kimś, o czymś" używamy formy "-e tähajŏ" dodawanej do tematu czasownika.

Np.: muryme tähajŏ /o pytaniu/
sukdzee tähajŏ /o ćwiczeniu/
suŏbe tähajŏ /o zajęciach/

Do wyrażenia zwrotu "dla, aby" używamy formy "-ki ŭhajŏ" dodawanej do tematu czasownika.

Np.: ilkki ŭhajŏ /aby czytać/ /czasownik: ikta - czytać/
malhagi ŭhajŏ /aby mówić/ /czasownik: malhada - mówić/
päugi ŭhajŏ /aby uczyć/ /czasownik: päuda - uczyć/

-ro /-yro/ końcówka narzędnika, odpowiada na pytania: "kim? czym? dokąd?"
-yro dodajemy do rdzenia zakończonego spółgłoską,
-ro dodajemy do rdzenia zakończonego samogłoską lub spółgłoską "l".

Np.: jŏnphillo kyrimyl kyrimnida /Rysuję rysunek ołówkiem/
namuro czhäksangyl mandymnida /Sporządzam stół z drzewa/
urinyn czhŏngdzinyro ttŏnamnida /Wyruszamy do Czhŏngdzinu/.

-ege końcówka celownika odpowiadająca na pytanie "komu?" i dodawana tylko do rzeczowników ożywionych.

Np.: Kim tongmuege phjŏndziryl ssymnida /Piszę list do kolegi Kima/
tongsăngege czhăgyl dzumnida /Daję książkę młodszemu bratu/
kojangiege mŏgiryl dzumnida /Daję jedzenie kotu/

-yn /-n/ atrybutywna końcówka czasu przeszłego czasowników.
-yn dodajemy do tematu czasownika zakończonego na spółgłoskę;
-n dodajemy do tematu czasownika zakończonego samogłoską.

Np.: igŏsyn năga ilgyn czhăgimnida /To jest książka, którą czytałem/,
i jŏnghwanyn uriga pon jŏnghwaimnida /Ten film jest filmem, który widzieliśmy/.

-nyn atrybutywna końcówka czasu teraźniejszego czasowników.

Np.: igŏsyn năga ingnyn czhăgimnida /To jest książka, którą czytam/,
igŏsyn năga ponyn dzapdziimnida /To jest czasopismo, które czytam/.

-yn /-n/ atrybutywna końcówka czasu teraźniejszego przymiotników.

Np.: pulgyn kkoćhi phimnida /Kwitnie czerwony kwiat/
hyin nuni nărimnida /Pada biały śnieg/.

-mjŏ /-ymjŏ/ końcówka koneksywna czasowników, wskazująca na równoczesność wykonywanych czynności, przebiegających zdarzeń.

Np.: urinyn noră purymjŏ hăngdzinhamnida /Maszerujemy śpiewając/
dzŏnjŏgyl mŏgymjŏ thelebidzjonyl pomnida /Oglądamy telewizję jedząc kolację/.

-mjŏ /-ymjŏ/ jest to też końcówka koneksywna przymiotników, używana np. do określania cech:
kynyn jonggamhamjŏ kjŏmsonhamnida /On jest dzielny i skromny/
-mjŏ dodajemy do rdzenia czasownika zakończonego na samogłoskę;
-ymjŏ dodajemy do rdzenia czasownika zakończonego na spółgłoskę.

-a /-ŏ, -jŏ/ + ja hada - wyraża konieczność wykonania jakiejś czynności.

Np.: czhägyl ilgöja hamnida /Trzeba przeczytać książkę/
jönghwaryl poaja hamnida /Trzeba zobaczyć film/
sukdzeryl dzal hajöja hamnida /Trzeba dobrze zrobić ćwiczenia/.

-n /-nyn/ dago hada sposób wyrażania mowy zależnej.
Np.: kyga norăryl dzal puryndago malhamnida /Mówią, że on dobrze śpiewa/.

-nyn kösida forma złożona z atrybutywnej końcówki czasu teraźniejszego, rzeczownika pomocniczego i końcówki finitywnej. Dodana do tematu czasownika stanowi uprzejmą formę wypowiedzi.
Np.: zdanie "To jest książka, którą czytam" można po koreańsku wyrazić w dwojaki sposób, przy czym druga forma będzie uprzejmiejsza:
1/ i czhägyn näga ingnyn czhägimnida,
2/ i czhägyn näga ingnyn kösimnida.

karyćhjödzuda forma, która powstała z połączenia dwu czasowników: karyćhida + dzuda = karyćhijödzuda /w skrócie karyćhjödzuda/

kkynnada - czasownik nieprzechodni, używany bez dopełnienia.
Np.: suöbi jölsie kkynnamnida /Zajęcia kończą się o godzinie dziesiątej/.

kkynnäda - czasownik przechodni, przed którym stawiamy dopełnienie bliższe
Np.: suöbyl jölsie kkynnämnida /Kończę zajęcia o godzinie dziesiątej/.

-si końcówka honoryfikatywna, wyrażająca szacunek dla rozmówcy lub dla osoby, o której się mówi
Np.: sönsängnimyn haksängdyri kongburyl dzal handago ćhingczhanhasimnida /Nauczyciel chwali uczniów za dobrą naukę/.

Lekcja 4

-esö końcówka miejscownika, odpowiada na pytania: "gdzie? skąd?"

Np.: haksăngdyri kjosiresŏ kongbuhamnida /Uczniowie uczą się w klasie/

onyl czhukkunyn dzonghaptăhagesŏ igjŏssymnida /Co do piłki nożnej, to dziś zwyciężyli z uniwersytetu/.

-rŏ dodane do tematu czasownika i z następującym po nim orzeczeniem czasownikowym ma znaczenie "aby, żeby", wyraża cel czynności.

Np.: ranyn czhăgyl ilgyrŏ tosŏgwane kamnida /Idę do biblioteki aby czytać książkę/.

-psida /-ypsida/ końcówka finitywna wyrażająca zachętę do wykonania wspólnie jakiejś czynności, używana zwykle w odniesieniu do osoby stojącej wyżej w hierarchii społecznej od mówiącego.

-psida dodajemy do czasownika, którego temat kończy się na samogłoskę;

-ypsida dodajemy do czasownika, którego temat kończy się na spółgłoskę.

Np.: dzŏwa hamkke siktange kapsida /Proszę pójść razem ze mną do stołówki/,

kaćhi czhăgyl ilgypsida /Przeczytajmy razem książkę/.

-sipsio /-ysipsio/ to końcówka finitywna wyrażająca rozkaz w stosunku do osoby stojącej wyżej w hierarchii społecznej od mówiącego.

-sipsio dodajemy do czasownika, którego temat kończy się na samogłoskę;

-ysipsio dodajemy do czasownika, którego temat kończy się na spółgłoskę.

Np.: năil uri dzibe osipsio /Proszę przyjść jutro do naszego domu/,

i sinmunyl ilgysipsio /Proszę przeczytać tę gazetę/.

-sio /-ysio/ końcówka finitywna wyrażająca rozkaz w odniesieniu do osoby równej mówiącemu, ale nie będącej na stopie przyjacielskiej.

Np.: czhăgyl ilgysio /Czytaj książkę/

dzibe kasio /Idź do domu/.

Występujące w tekście lekcji połączenia czasownika lub przy-

miotnika z czasownikiem "oda" /przychodzić/:

kakkapta + oda = kakkawaoda
/bliski/ /przyjść/ /zbliżać się/
tolda + oda = toraoda
/kręcić się/ /wracać/
tŏda + oda = tŏjŏoda
/stać się/ /zbliżać się - przy określeniu np. godziny, stawać się/

Dla wyrażenia chęci wykonania jakiejś czynności stosujemy formę "-/y/rjŏgo hada" dodawaną do tematu czasownika.

Np.: mŏgyrjŏgo hada /chcę jeść/ /mŏkta - jeść/
ilgyrjŏgo hada /chcę czytać/ /ikta - czytać/
karjŏgo hada /chcę iść/ /kada - iść/
porjŏgo hada /chcę zobaczyć/ /poda - patrzeć, widzieć/

Synonimy:
kakkawaoda = tŏjŏoda /zbliżać się - w odniesieniu do czasu/.
Np.: tasŏssiga tŏjŏomnida /zbliża się godzina piąta/
tasŏssiga kakkawaomnida
dzŏmsim /dzŏnjŏk, aćhim/yl mŏkta = dzŏmsim /dzŏnjŏk, aćhim/ siksahada /jeść obiad /kolację, śniadanie/
hamkke = kaćhi /razem/

Np.: zdanie "Uczę się razem z kolegą Kimem" można po koreańsku wyrazić dwojako: Kim tongmuwa hamkke kongbuhamnida
Kim tongmuwa kaćhi kongbuhamnida.

ŏndzena = nyl /zawsze/.
Np.: nanyn ŏndzena radzioryl tyssymnida /Zawsze słucham radia/
nanyn nyl radzioryl tyssymnida

kamsahada = komapta /dziękować/
Np.: dzŏryl towadzuŏsŏ komapsymnida /Dziękuję za udzielenie mi pomocy/
dzŏryl towadzuŏsŏ kamsahamnida

mŏkta = dzapsuda /jeść/ - choć oba te czasowniki używane są na oznaczenie czynności jedzenia, jednak "dzapsuda" używany jest jedynie w odniesieniu do osób, które darzymy szacunkiem.
Np.: tongsăngi dzŏmsimyl mŏngnynda /Młodszy brat je obiad/
ŏmŏniga dzŏmsimyl dzapsusinda /Matka je /spożywa/ obiad/.

Lekcja 5

Antonimy:

jŏgi /tutaj/	- dzŏgi /tam/
sä /nowy/	- nalgyn /stary/ /słownikowa forma - nalkta/
khyda /duży/	- dzakta /mały/
nŏpta /szeroki/	- dzopta /wąski/
pakta /jasny/	- ŏdupta /ciemny/
kkäkkythada /czysty/	- ŏdzirŏpta, tŏrŏpta /brudny/
noptha /wysoki/	- natta /niski/
mantha /liczny/	- dzŏkta /nieliczny/
kilda /długi/	- capta /krótki/
kkynnada /kończyć się/	- sidzaktŏda /zaczynać się/
kada /pójść/	- oda /przyjść/

-mjŏng klasyfikator odnoszący się do ludzi, używany albo z liczebnikiem albo ze słowami typu "jŏrŏ" /kilka/, "mjŏt?" /ile?/.
Np.: haksäng tasŏtmjŏngi kjosire itta /W klasie znajduje się pięciu /lub pięcioro/ studentów/
mjŏtmjŏng wassymnikka? /Ile osób przyszło?/

-cok rzeczownik pomocniczy. Znaczy "strona", określa kierunek.
Np.: icogenyn sagwanamuga ikko dzŏcogenyn pänamuga itta. /Po tej stronie jest jabłoń, a po tamtej stronie grusza/

-hu rzeczownik pomocniczy, znaczy "po", używany przy określaniu czasu.
Np.: ildzuilhue urinyn hjujangyl ttŏnanda /Po tygodniu wyruszamy na wczasy/

-czhyng znaczy "piętro", przy określaniu konkretnego piętra używamy liczebników sino-koreańskich.
Np.: kynyn tähaksäng kisuksa jukczhyngesŏ sanda /On mieszka na szóstym piętrze domu akademickiego/
W innych wypadkach używamy liczebników koreańskich.
Np.: uri kujŏge jŏltasŏtczhyngcari dzuthägi mantha /W naszej dzielnicy jest wiele domów piętnastopiętrowych/
Uwaga: w Korei parter uważa się za pierwsze piętro.

-yro końcówka narzędnika służąca również do przekształcania rzeczowników w przysłówki i przysłówków w inne przysłówki.
Np.: zamiast: "kynyn czham dzohyn tongmuida" można równie dobrze powiedzieć: "kynyn czhamyro dzohyn tongmuida" /On jest naprawdę dobrym kolegą/

dzinsim /prawdziwe serce, prawdziwe uczucia/ - dzinsimyro /z całego serca/
czhungsŏng /wierność/ - czhungsŏngyro /wiernie/

Lekcja 6

-dzi antha końcówka negacji dodawana do tematu czasownika lub przymiotnika.
Np.: i namunyn khydzi antha /To drzewo nie jest duże/
kynyn czhăgyl ilkdzi annynda /On nie czyta książki/
Przeczenie możemy wyrazić również w inny sposób - stawiając przed czasownikiem cząstkę negacji "an" albo "ani".
Np.: kynyn czhăgyl ani ingnynda /On nie czyta książki/

-dziman /-dzimanyn/ końcówka koneksywna czasowników wyrażająca przeciwstawienie.
Np.: paramyn puldziman nalssinyn czhadzi antha /Chociaż wieje wiatr, ale nie jest zimno/

-aso /-ŏsŏ, -jŏsŏ/ końcówka koneksywna czasowników wskazująca na przyczynę określonego postępowania lub na sposób zachowania się.
-asŏ dodajemy do czasownika, w temacie którego występują samogłoski "a, ja, o";
-ŏsŏ dodajemy do czasownika, w temacie którego występują samogłoski "ŏ, u, y, i";
-jŏsŏ dodajemy do czasowników pomocniczych: "hada" i "tŏda".
Np.: Kim tongmunyn igose sarasŏ igot hjŏngphjŏnyl dzal anda /Kolega Kim zna dobrze tutejsze warunki ponieważ tu mieszka/
Jŏng-hyinyn mŏmu kippŏsŏ czhumyl czhunda /Jŏng-hyi aż tańczy z wielkiej radości/

-puthŏ końcówka pomocnicza wyrażająca punkt wyjściowy przy wyliczaniu, określaniu odległości lub czasu. Tłumaczymy ją jako

"od".

Np.: onylputhŏ sŏhangnjŏndoga sidzaktŏnda /Od dziś zaczyna się nowy rok szkolny/

dzibesŏputhŏ hakkjokkadzi kŏrŏtaninda /Idzie pieszo od domu do szkoły/.

Końcówka ta może być dodawana bezpośrednio do rzeczownika /w przypadku absolutnym/ albo po końcówce przypadku.

-kŏt rzeczownik pomocniczy, używany zawsze z przydawką, występuje w funkcji substantywizatora.

Np.: kynyn dzojonghangŏsyl dzoahanda /On lubi ciszę; On lubi jak jest cicho/

-ke końcówka przekształcająca przymiotnik w przysłówek, dodawana do tematu przymiotnika.

Np.: kynyn hătodzi kyrimyl arymdapke kyrinda /On pięknie maluje wschód słońca/

-mada końcówka pomocnicza nominów o znaczeniu "każdy"

Np.: onyryn kŏrimada mjŏngdzŏl punăgida /Dziś na każdej ulicy panuje świąteczny nastrój/

han- prefiks stawiany przed rzeczownikami i podkreślający ich znaczenie, tłumaczyć go można jako "duży, wielki", albo "właśnie"

Np.: thudzăngyi hankiresŏ /Na wielkiej drodze walki.../

/han = khyn /duży, wielki, ważny/

madang hankaundesŏ /Właśnie na środku podwórza.../

han = paro /właśnie/

-sal klasyfikator używany przy określaniu wieku ludzi, stosuje się w połączeniu z liczebnikami koreańskimi

Np.: jŏltasŏtsal - piętnaście lat

symulsesal - dwadzieścia trzy lata

Lekcja 7

Różnice w użyciu przymiotników "ŏjŏppyda, kopta, arymdapta" /piękny, ładny/.

"ŏjŏppyda" używamy przy określaniu kwiatu, twarzy ludzkiej lub uczuć.

Np.: kongwŏnenyn ŏjŏppyn kkottyri mani phijŏtta /W parku rozkwitło wiele pięknych kwiatów/

ky ŏjŏppyn czhŏnjŏnyn ildo dzal hanyn mobŏmnodongdzaida /Ta piękna dziewczyna jest też dobrze pracującą wzorową robotnicą/.

"kopta" używamy w podobnych sytuacjach jak "ŏjŏppyda", a także wtedy, gdy mówimy o kolorach, dźwiękach i wyglądzie.

Np.: ŏmŏninyn tongsăngege koun sinyl sadzuŏtta /Matka kupiła młodszemu bratu ładne buty/

suphesŏ sădyri koun urymsoriga tyllinda /W lesie słychać piękny śpiew ptaków/.

"arymdapta" używamy w szerszym zakresie niż "kopta":

Np.: arymdaun nara /piękny kraj/

arymdaun dzoguk /piękna ojczyzna/

arymdaun tosi /piękne miasto/

arymdaun kŏnczhungmul /piękna budowla/

arymdaun sangwa pada /piękne góry i morza/.

-att /-ŏtt, -jŏtt/ końcówka czasu przeszłego czasowników i przymiotników.

-att dodaje się do tematu, w którym występują samogłoski: a, ja, o;

-ŏtt dodaje się do tematu, w którym występują samogłoski: ŏ, u, y, i;

-jŏtt dodaje się do tematu czasowników pomocniczych "hada" i "tŏda".

Np.: sani nophatta /Góra była wysoka/

hanyri malgatta /Niebo było czyste/

czhăgyl ilgŏtta /Czytał książkę/

săga urŏtta /Ptak śpiewał/

iryl hajŏtta /Wykonał pracę/.

ŏwŏssymnida = ŏuŏssymnida /czas przeszły czasownika "ŏuda"/

kassymnida = kaassymnida /czas przeszły czasownika "kada"/

hădzuda = hajŏdzuda /hada + dzuda/

pullŏdzulgŏt forma powstała z połączenia czasowników puryda + dzuda + rzeczownik pomocniczy /substantywizator/ -gŏt. Jeśli po

temacie czasownika zakończonego na "ry" / np. puryda, moryda, naryda, paryda, kiryda, nuryda, koryda/ dodajemy końcówkę rozpoczynającą się od samogłoski, "y" zamienia się w "l".

Np.: puryda - pullŏtta - pullŏsŏ ...
moryda - mollatta - mollasŏ ...
puryda + dzuda = /pull + ŏ + dzuda/ pullŏdzuda
ssŏ = ssyŏ /od czasownika "ssyda"/

Lekcja 8

wassymnida czas przeszły czasownika oda /forma skrótowa od o + att + symnida/.

-jong rzeczownik pomocniczy, wskazuje na czas lub okoliczności użycia danego obiektu.

Np.: kjouljong modza /czapka zimowa, czapka używana w zimie/
samhangnjŏnjong kjogwasŏ /podręcznik dla trzeciego roku, podręcznik na użytek trzeciego roku/.

-mun klasyfikator do podawania numeracji obuwia, łączy się z liczebnikami sino-koreańskimi.

Np.: samsimnjukmun - numer 36
sasibilmun - numer 41

-man końcówka pomocnicza nominów, oznacza ograniczenie, tłumaczymy ją "tylko, jedynie".

Np.: kjosirenyn Kim tongmuman namatta /W klasie pozostał tylko kolega Kim/
konnanyl igjŏnaldzul anyn sarammani syngnihanda /Zwycięża tylko taki człowiek, który umie pokonywać trudności/.

-wŏn koreańska jednostka monetarna, używana zawsze z liczebnikami sino-koreańskimi

-dzŏn koreańska jednostka monetarna, używana zawsze z liczebnikami sino-koreańskimi

1 wŏn = 100 dzŏn

Np.: sipćhirwŏn isibodzŏn - 17 wŏn 25 dzŏn
sambăk phalsibowŏn juksipsamdzŏn - 385 wŏn 63 dzŏn.

-khŏlle klasyfikator do par obuwia, łączy się z liczebnikami koreańskimi

Np.: ŏrini sinbal tasŏt khŏlleryl satta /Kupił pięć par obuwia dziecięcego/

annjŏnghi kasipsio /do widzenia/ - do osoby, która wychodzi, odchodzi
annjŏnghi kjesipsio /do widzenia/ - do osoby, która pozostaje

-nynde /-ynde/ końcówka pomocnicza czasowników i przymiotników wyraża warunek lub przeciwstawienie.
Np.: nalssinyn kăjŏnnynde pipanguri ttŏrŏdzinda /Wypogodziło się, ale kapie deszcz/

-ho klasyfikator wskazujący na kolejność występowania, najczęściej tłumaczy się jako "numer"
Np.: dzapdzi "Czhŏllima" czhŏnkubăkćhilsipnjŏn phalho /8 numer z 1970 roku czasopisma "Czhŏllima"/
ocżhyng sipphalho /5 piętro, pokój numer 18/

Lekcja 9

-njŏn "rok", łączy się zawsze z liczebnikami sino-koreańskimi, używany przy oznaczaniu dat, klasyfikator do lat.
Np.: czhŏnkubăkćhilsipsamnjŏn - 1973 rok
sibinjŏndzŏne kohjangyl ttŏnatta /Opuścił strony rodzinne dwanaście lat temu/

-mjŏn /-ymjŏn/ końcówka pomocnicza wprowadzająca warunek.
Np.: năil nalssiga dzoymjŏn hăbjŏnkae kagetta /Jeśli jutro będzie ładna pogoda pójdę nad morze/

Nieuprzejme formy końcówek finitywnych czasowników:
-nda /-nynda/ czas teraźniejszy
Np.: hakkjoe kanda /Idę do szkoły/
czhăgyl ingnynda /Czytam książkę/

-atta /-ŏtta, -jŏtta/ czas przeszły
Np.: hakkjoe katta /Poszedłem do szkoły/
iryl ta hajŏtta /Wykonałem całą pracę/
kynyn khyge usŏtta /On zaśmiał się głośno/

-getta czas przyszły

Np.: hakkjoe kagetta /Pójdę do szkoły/.

Lekcja 10

su- prefiks o znaczeniu "kilka, wiele", używany głównie z liczebnikami sino-koreańskimi, a także z przymiotnikiem "manhyn" /liczny/.

Np.: subăk - wiele setek, kilkaset
susip - wiele dziesiątek, kilkadziesiąt
suczhŏn - kilka tysięcy
sumanhyn saramdyl - wielu ludzi

-pjŏl sufiks wyrażający rozróżnienie według określonych kryteriów

Np.: sŏngbjŏl /według płci/
mindzŏkpjŏl /według narodowości/
pumunbjŏl /według specjalności/

-l /-yl/ su itta konstrukcja wyrażająca możliwość wykonania jakiejś czynności.

Np.: czhăgyl ilgyl su itta /Można czytać książkę/
kyrimyl kyril su itta /Można rysować obrazek/

-kkadzi sufiks oznaczający "aż do, do, nawet i", oznacza jakąś granicę, ograniczenie czasu, odległości, ilości, a także wyraża włączenie jakiegoś obiektu do zbioru.

Np.: jŏltusikkadzi iryl ta kkynnătta /Do godziny dwunastej praca została całkowicie zakończona/
Phjŏngjangkkadzi kiczharo watta /Przyjechałem pociągiem aż do Phjŏngjangu/
Kim tongmukkadzi nayi yigjŏnyl dzidzihanda /Nawet i kolega Kim popiera mój pogląd/

-mjŏnsŏ /-ymjŏnsŏ/ koneksywna końcówka czasownika wskazująca na równoczesność lub łączność wykonywanych czynności.

Np.: kynyn ppŏsyryl thago kamjŏnsŏ czhăgyl ingnynda /Jadąc autobusem czyta książkę/
samwŏri tŏmjŏnsŏ nalssiga phŏk ttattythădzjŏtta /Nadszedł marzec i bardzo się ociepliło/

Amnikka? uprzejma forma pytająca od czasownika "alda" /wiedzieć/ przed końcówkami "-pnida, -pnikka?" z tematu tego czasownika wypada spółgłoska "l". Takie same zjawisko zachodzi w wielu innych czasownikach, których temat kończy się na "l".

Np.: pilda - pimnida, pimnikka?
kalda - kamnida, kamnikka?
ppalda - ppamnida, ppamnikka?
nalda - namnida, namnikka?
salda - samnida, samnikka?

dzul + alda poprzedzone odpowiednim czasownikiem, o jednej z końcówek atrybutywnych: "-n, -nyn, -l, -yl" znaczy "umieć coś zrobić"

dzul + moryda poprzedzone odpowiednim czasownikiem, o jednej z końcówek atrybutywnych: "-n, -yn, -l, -yl" znaczy "nie umieć czegoś zrobić, nie wiedzieć, jak się coś robi".

Np.: nanyn phianoryl ćhildzul anda /Umiem grać na pianinie/
nanyn phianoryl ćhildzul morynda /Nie umiem grać na pianinie/
urinyn kyga mobŏmnodongdzaindzul aratta /Wiedzieliśmy, że on jest przodującym robotnikiem/
urinyn kyga mobŏmnodongdzaindzul mollatta /Nie wiedzieliśmy, że on jest przodującym robotnikiem/.

Lekcja 11

pirothan forma atrybutywna czasownika "pirothada", wskazuje na obiekt zajmujący pierwsze miejsce wśród kilku innych.

Np.: nodongdzadyryl pirothan kakkje kakczhyng saramdyri mojŏtta /Zebrali się ludzie z różnych klas i warstw z robotnikami na czele, poczynając od robotników/

-ssik sufiks dodawany głównie do liczebników lub klasyfikatorów, wskazuje na podział według tych samych kryteriów, odpowiada na pytanie "po ile?"

Np.: han czhae semjŏngssik thatta /Do każdego samochodu wsiadło po trzy osoby/
han gyruppae jŏlmjŏngssik mangnatŏjŏtta /Każda grupa składała się z dziesięciu osób/ /dosłownie: objęła po 10 osób/

-ni /-yni/ końcówka koneksywna czasowników i przymiotników, wskazuje na powód, przyczynę.

Np.: piga oni usanyl kadzigo ttõnasio /Ponieważ pada, proszę wziąć parasol/
nalssiga mopsi czhani momdzosimhasio /Ponieważ jest bardzo zimno, proszę uważać na siebie/

-dza koneksywna końcówka czasownika, wskazująca na natychmiastowe następstwo następnej czynności, zwykle tłumaczymy jako "jak tylko".

Np.: kongjõnsidzakdzongi ullidza dzangnänyn kot dzojonghädzjõtta /Jak tylko zabrzmiał dzwonek oznajmiający początek przedstawienia, sala od razu ucichła/.

-cä sufiks wskazujący na kolejność występowania, dodawany do liczebników koreańskich.

Np.: czhõtcä - pierwszy
tulcä - drugi
setcä - trzeci
jõlhylcä piga kjesoktõnda /Już dziesiąty dzień pada/

-guñjo końcówka finitywna czasownika, wyraża pewną emfazę, a równocześnie zakłada posiadanie pewnego stopnia wiedzy o kimś lub o czymś /o przedmiocie rozmowy/.

Np.: onyri sipsairinikka näil uri tongmudyri ogekkunjo /Dziś jest czternastego, to jutro przyjadą przecież nasi koledzy/

-czhõrõm końcówka pomocnicza nominów wskazująca na podobieństwo lub tożsamość, stosowana przy porównaniach, tłumaczona "jak, niby, niczym".

Np.: kyyi malgyn nuntongdzanyn säppjõlczhõrõm pinnatta /Jej czyste źrenice lśniły jak gwiazdy/

-taga końcówka koneksywna czasowników wyrażająca przerwanie jednej czynności i przejście do innej.

Np.: kynyn "H" kigjekongdzangesõ ilhadaga dzangnjõne tähage tyrõwatta /Pracował w fabryce maszyn "H", a w ubiegłym roku wstąpił na wyższą uczelnię/

-kiro końcówka koneksywna czasownika wyrażająca obietnicę.

Np.: urinyn nari ŏdupkidzŏne mŏkdzŏkdzie toczhakhagiro hajŏtta /Powiedzieliśmy, że przed zmrokiem dotrzemy do miejsca przeznaczenia/

Lekcja 12

-e yihajŏ "opierając się na, dzięki czemuś", od czasownika yihada /opierać się na/.

Np.: kyyi pangdzoe yihajŏ iryl sŭpke kkynnătta /Dzięki jego pomocy łatwo zakończyłem sprawę/

-e tăhan atrybutywna forma czasownika "tăhada" /dotyczyć czegoś/, zwykle tłumaczy się przez "o".

Np.: i czhăgenyn jongungdyre tăhan kirogi manhi itta /W tej książce jest wiele notek o bohaterach/

-ki ŭhajŏ konstrukcja ta oznacza cel, zamiar, tłumaczona jest zwykle jako "aby", składa się z rzeczownika odsłownego zakończonego na "ki" i koneksywnej formy czasownika "ŭhada" /służyć czemuś, być przeznaczonym na/.

Np.: kynyn hulljunghan czhejuksŏnsuga tŏgi ŭhajŏ măil hulljŏnhanda. /On codziennie ćwiczy, aby zostać świetnym sportowcem/

-rago końcówka koneksywna łącząca przytoczone słowa z resztą wypowiedzi.

Np.: kynyn dzŏgi nophyn kŏnmuri dzagine tăhagirago karikhjŏtta /Wskazał na tamten wysoki budynek mówiąc, że jest to jego uczelnia/.

Lekcja 13

-ranyn = rago hanyn /który nazywa się, nazywany/.

khilomethŏ używa się z liczebnikami sino-koreańskimi.

Np.: isip khilomethŏ /20 km/

-tŏn końcówka atrybutywna czasownika wyrażająca czynność, która trwała w przeszłości /uprzednią/.

Np.: Jong-sunyn ilktŏn czhăgyl dzŏbŏnokho kangkaro nagatta /Jong-su odłożył książkę, którą czytał i poszedł nad brzeg rzeki/

-poda końcówka pomocnicza stosowana przy porównaniach, stawia się ją po obiekcie porównywanym, tłumaczona jako "niż".
Np.: păkpŏn tykkipoda hanbŏn ponyngŏsi natta /Lepiej jest raz zobaczyć, niż sto razy usłyszeć/.

amurŏn = amurŏhan /z przeczeniem - "żaden"/.

Lekcja 14

-jŏ rzeczownik pomocniczy, dodawany do liczebników sino-koreańskich, znaczy "ponad".
Np.: isipjŏbun /ponad 20 minut/
pškjŏgă /ponad 100 sztuk/
osipjŏmjŏng /ponad 50 osób/

-myro /-ymyro/ końcówka koneksywna czasownika oznaczająca przyczynę.
Np.: kynyn kyrimyl dzylgimyro misul tăhage iphakhătta /Wstąpił na Akademię Sztuk Pięknych, ponieważ lubi malarstwo/

-ki sufiks zmieniający czasownik w rzeczownik odsłowny.
Np.: ilkta - ilkki /czytać - czytanie/
nolda - nolgi /bawić się - bawienie się/

-na /-yna/ końcówka koneksywna czasownika wyrażająca przeciwstawienie.
Np.: kynyn nainyn ŏrjŏssyna mău czhongmjŏnghătta /On był młody ale bardzo bystry/
namunyn khyna jŏlmănyn tallidzi anatta /Drzewo jest duże, ale nie ma na nim owoców/

-nyndzi końcówka koneksywna czasownika lub przymiotnika wyrażająca zachwyt w stosunku do jakiejś czynności lub faktu.
Np.: ky ăga ŏcina dzărongsyrŏpke czhumyl czhunyndzi dzŏngmal kamthanhage tŏnda /Naprawdę to zachwycające jak wesoło to dziecko tańczy/

-tyt końcówka koneksywna czasownika wyrażająca porównanie, znaczy "podobny, tak jak".

Np.:kynyn nanyntysi talljŏdyrŏ dzŏkhwaguryl magatta /Podbiegł tak, jakby leciał /w powietrzu jak ptak/ i zakrył wraży otwór ogniowy/

-kun końcówka koneksywna czasownika wskazująca na stale powtarzającą się czynność, używana w połączeniu z czasownikiem posiłkowym "hada".

Np.: kynyn hakkjoesŏ toraolttămada i tosŏgwane tylligun handa /On za każdym razem, gdy wraca ze szkoły,zachodzi do tej biblioteki/

-ko malda oznacza zakończenie danej czynności.

Np.: kynyn tuthumhan sosŏlczhăgyl harupame ta ilkko maratta /On przez jedną noc przeczytał całą bardzo grubą powieść/

-segi /wiek/, łączy się z liczebnikami sino-koreańskimi.

Np.: sibjuksegi - XVI wiek

isipsegi - wiek XX

-ppun rzeczownik pomocniczy, ma znaczenie "tylko".

Np.: nayi hyimangyn jumjŏnghan dzakkaga tŏnyngŏtppunida /Moje pragnienie to tylko zostać znanym pisarzem/

"-ppun" stosowane jest często w połączeniu z końcówkami: "-nyn /n/kŏt" lub "-yl/l/".

-nynja? /-inja?/ finitywna końcówka pytająca, nieuprzejma.

Np.: ŏndze wannynja? /Kiedy przyjechałeś?/

dzŏădo nŏyi tongmuinja? /Czy on też jest twoim kolegą?/

-czhă rzeczownik pomocniczy oznaczający trwanie bez zmian w jakimś stanie, stosowany po końcówce atrybutywnej czasownika "-n/-yn/".

Np.: kynyn czhăgyl phjŏlćhjŏnoynczhă pakkyro nagatta /Wyszedł na dwór z otwartą książką/

-dza końcówka finitywna, wyrażająca zachętę do wykonania wspólnie jakiejś czynności, forma nieuprzejma.

Np.: dzibe torakadza /Wracajmy do domu/

-ara /-ŏra, -jŏra/ końcówka finitywna, wyrażająca rozkaz; forma nieuprzejma.

Np.: i kyrimyl poàra /Popatrz na ten obraz/
czăgyl ilgŏra /Czytaj książkę/
iryl hajŏra /Bierz się do roboty/

-te rzeczownik pomocniczy, wskazuje na miejsce, stan, położenie.

Np.: i mundzangesŏ dzalmottŏnderyl koćhisio /Popraw błędy w tym zdaniu/ /dosłownie - popraw miejsca, w których są pomyłki/

-m /-ym/ sufiks służący do tworzenia rzeczowników odsłownych.

Np.: kippyda - kippym /cieszyć się - radość/
utta - usym /śmiać się - śmiech/
phungmanhada - phungmanham /obfity - obfitość/

-rosŏ /-yrosŏ/ końcówka złożona nominów, oznacza występowanie w jakiejś roli, tłumaczy się "jako kto". Składa się z końcówki narzędnika "-ro /-yro/" + sŏ.

Np.: kynyn dzŏngbutăphjodanyi han sŏngwŏnyrosŏ uri narae watta /On przybył do naszego kraju jako członek delegacji rządowej/

Lekcja 15

-rŏ /-yrŏ/ końcówka czasowników oznaczająca cel danej czynności, tłumaczona jako "aby". Następujący po niej czasownik określa zwykle kierunek ruchu, np. kada /pójść/, oda /przyjść/, ttăda /biec/.

Np.: Kim tongmunyn czhăgyl pillirŏ tosŏgwanyro kanda /Kolega Kim idzie do biblioteki aby pożyczyć książkę/

noćhjŏ = noćhiŏ /od czasownika noćhida - położyć/
mikkyrŏdzjŏ = mikkyrŏdziŏ /od czasownika mikkyrŏdzida - poślizgnąć się/

-dzi końcówka tematu czasownika lub przymiotnika stawiana przed negacją lub zakazem /anihada, antha, mothada, malda/.

Np.: kynyn pamnytdorok dzadzi ankho kongbuhanda /On nie śpi do późna w nocy i uczy się/
urinyn năil ttŏnadzi mothamjŏn more ttŏnagetta /Jeśli jutro nie będziemy mogli wyruszyć, wyruszymy pojutrze/

năiryn nytdzi malgo dzesigane toczhakhasio /Nie spóźnij się jutro, przybądź o właściwej godzinie/

dzamgjŏ = dzamgiŏ /od czasownika dzamgida - pogrążać się, tonąć/

-n /-nyn/gago połączenie końcówek: pytajnej "-n/-nyn/" i koneksywnej "-go" stosowane przy mowie zależnej - przekazywaniu cudzych słów.

Np.: kynyn uriga ŏndze hjujangyl ttŏnanyngago murŏtta /Spytał kiedy wyjedziemy na wczasy/

Inne przykłady przytoczeń cudzych słów:

-dago năil ttŏnandago tădaphătta /Odpowiedziałem, że wyruszamy jutro/

-rago Kim tongmunyn kyga tăhaksăngirago malhătta /Kolega Kim powiedział, że on jest studentem/

-hago kynyn naege "dzŏnyn kidzaimnida" hago dzagiryl sogăhătta /Przedstawił mi się: jestem dziennikarzem/

-thŏida -thŏini używane po atrybutywnej końcówce czasu przyszłego "-l /-yl/" połączenie rzeczownika pomocniczego "thŏ" /wyrażającego myśli i zamierzenia mówiącego/ z końcówką koneksywną "-ni /-ini/", określającą przyczynę.

Np.: Pak tongmuga dzibesŏ tongmuryl kidarilthŏini kot czhadzagaposio /Kolega Pak będzie na ciebie czekał w domu, idź więc tam koniecznie/

-rjŏnda = -rjŏgo handa /mówi, że chce /coś robić/.

-n /-nyn, -yn/dzi końcówka koneksywna czasowników i przymiotników wyrażająca pytanie, w pewnych wypadkach pewność odnośnie charakteru jakiegoś faktu czy zjawiska.

Np.: dzungang tosŏgwani irjoire mjŏssie munyl jŏnyndzi asimnika? /Czy wie pan, o której otwierają w niedzielę bibliotekę centralną?/

i kangmuri ŏlmana kiphyndzi morygessymnida /Nie wiem, jak głęboka jest ta rzeka - w domyśle: jest bardzo głęboka/

kyyi soksimyn hyindzi kŏmyndzi todzŏhi alsu ŏpsymnida /W ogóle nie można zrozumieć, jakie są jego ukryte zamiary - dosłownie: jakie są jego ukryte myśli: czarne czy białe/

Ta sama końcówka występuje też jako końcówka finitywna wyrażająca pytanie, niepewność.

Np.: Kim tongmuga ŏdzecymyn kohjange toczhakhajŏnnyndzi? /Czy kolega Kim dotarł wczoraj do wsi rodzinnej?/

-nynja finitywna końcówka pytajna, forma nieuprzejma.
Np.: jăja, nŏ sukdzeryl ta hănnynja? /Dziecko, odrobiłeś już wszystkie ćwiczenia?/

-dzi końcówka finitywna używana w stylu familiarnej wypowiedzi, wyraża pytanie lub przypuszczenie.
Np.: uri tongmudyri năilcymyn toraogetdzi? /Nasi koledzy wrócą chyba jutro?/
kydo kuczhedzŏk sasiryl almjŏn naryl rihăhajo dzugetdzi. /Jeśli i on znałby konkretne fakty, chyba by mnie zrozumiał/

-l /-yl, -ryl/theda = -l /-yl, -ryl/thŏida

Lekcja 16

-na /-ina/ końcówka konęksywna dodawana do nominów, podkreśla znaczenie wypowiedzi, czasem tłumaczona jako "chyba".
Np.: Ok-hyi tongmuyi dzibenyn sosŏlczhăgi suczhŏnkwŏnina tŏnda /W domu koleżanki Ok-hyi jest /chyba/ kilka tysięcy powieści/

-khe hada = hage hada
-ryl /-yl/ pirothajŏ forma koneksywna czasownika "pirothada" /rozpoczynać od/ znaczy "poczynając od, na czele z".
Np.: kykdzangenyn dzakka, jesurindyryl pirothajŏ sină sumanyn munhak ăhogadyri mojŏtta /W teatrze zebrali się liczni miłośnicy literatury z miasta z pisarzami i artystami na czele/

-ryl /-yl/ pirothan forma atrybutywna czasownika "pirothada".
Np.: Kim paksaryl pirothan dzŏmjŏnghan hakdzadyri... /Słynni uczeni na czele z doktorem Kimem.../

-nde końcówka koneksywna wyrażająca łączność lub przeciwieństwo.
Np.: ibŏnenyn Mjŏnghwa tongmu czharieinde hangok pullŏposio

/Tym razem przyszła kolej na kol. Mjŏnghwa, proszę coś zaśpiewać/

-phun rzeczownik pomocniczy, znaczy "niewielka ilość", "nic nie znaczący", dawna jednostka monetarna "grosz".
Np.: sŏphuncari dzăganyl kadzigo nŏmu uculhadzi malla /Nie pusz się zbytnio mając tak niewielkie zdolności/.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

VIII. Podstawowe wiadomości z gramatyki języka koreańskiego

1. Części mowy w języku koreańskim

W języku koreańskim wyróżniamy dziewięć części mowy: rzeczownik, zaimek, liczebnik /tzw. nomina - "czheŏn"[1]/, czasownik, przymiotnik /tzw. predykatywy - "jongŏn"[2]/, słowa atrybutywne, przysłówek, onomatopeje, wykrzykniki.

Rzeczowniki

W koreańskich podręcznikach gramatyki rzeczowniki dzieli się na:

pospolite	nara /kraj/, tosi /miasto/, saram /człowiek/, czhăk /książka/, pada /morze/, sinmun /gazeta/
własne	Phjŏngjang, Păktusan, Amnokkang, Li Su-bok
tzw. pełne właściwe	do tej grupy należą niemal wszystkie rzeczowniki, pełnią one funkcje nazewnicze
tzw. niepełne pomocnicze	jest ich stosunkowo niewiele, pełnią funkcje gramatyczne np. substantywizatorów, używane są tyl-

---

[1] Nomina /deklinabilia/, do których zaliczamy rzeczowniki, zaimki i liczebniki, odmieniają się przez przypadki; dodaje się do nich końcówkę liczby mnogiej, a także tzw. końcówki pomocnicze. Końcówki właściwe predykatywom /finitywna, koneksywna, atrybutywna, honoryfikatywna/ mogą być dodane do nominu tylko po uprzednim dodaniu do niego końcówki konwersyjnej "-i".

[2] Predykatywy /konjugabilia/, do których zaliczamy czasowniki i przymiotniki, nie mogą być użyte w zdaniu bez końcówki /nomina mogą być użyte w przypadku absolutnym/. Zależnie od funkcji, jaką pełnią w zdaniu /orzeczenie, przydawka/ dodaje się do nich jedną z trzech rodzajów końcówek: finitywną, koneksywną lub atrybutywną, a przed nimi w razie potrzeby końcówkę honoryfikatywną. Po dodaniu do tematu predykatywu końcówek konwersyjnych: "-m/-ym/, -ki" można do niego dodawać również końcówki przypadków lub tzw. końcówki pomocnicze.

	ko z poprzedzającym je określeniem, np. kŏt, te, li, murjŏp, su, dzŏk, dzul
ożywione	haksăng /uczeń/, nodongdza /robotnik/, mal /koń/, pŏm /tygrys/, pidulgi /gołąb/
nieożywione	namu /drzewo/, kkot /kwiat/, dzadongczha /samochód/ hakkjo /szkoła/, hjŏngmjŏng /rewolucja/.

Rzeczowniki pomocnicze nie mogą być samodzielnie użyte w zdaniu.

Np.: nanyn /kyga andzyl/ dzariryl dzunbihanda
nanyn kyga andzylderyl dzunbihanda
/Przygotowuję miejsce, na którym on usiądzie/

-te oznacza tu miejsce; użyte jest zamiast rzeczownika właściwego "dzari".

Najważniejsze rzeczowniki niepełne:

kŏt znaczy jakieś zjawisko, przekonanie, domysł, rozkaz.

Np.: năga ingnyngŏsyn sinmunimnida /To co czytam, to jest gazeta/
kynyn tasŏssie dzibe issylkŏsimnida /On będzie chyba w domu o godzinie piątej/

kim znaczy okazja.

Np.: iryl sidzakhan kime ta kynnăpsida /Jak już zaczęliśmy, to skończmy - dosł: Przy okazji rozpoczęcia pracy zakończmy wszystko/
jŏgie watton kime tongmuyi dzibe tyllinda /Korzystając z tego, że tu przyszedłem, odwiedzam kolegę - dosł: Z okazji przyjścia tutaj zachodzę do domu kolegi/

naă znaczy reszta. wolne miejsce na ... Rzeczownik ten używany jest tylko z następującym po nim słowem "ŏpta" /nie ma/.

Np.: kynyn tŏ malhal naăŏpsi hulljunghan haksăngimnida /On jest tak wspaniałym uczniem, że nie ma potrzeby jeszcze o tym mówić/

njŏk wyraża kierunek, czas.

Np.: tongnjŏkhe hăga sosyl ttă kynyn dzibyl ttŏnanda /On wyruszył z domu, gdy wstawało na wschodzie słońce/
urinyn nari sălnjŏkhe Wŏnsane toczhakhătta /Przybyliśmy do Wŏnsanu o świcie/

te znaczy miejsce, stan, sprawa.

Np.: khyn sŏdzŏmi innyndenyn jŏllamsildo itta /Tam, gdzie jest duża księgarnia, jest też czytelnia/
abŏdzinyn adyri kongburyl dzal halte tăhajŏ malhanda /Ojciec mówi o tym, że syn dobrze się uczy/

li znaczy przyczyna, powód.

Np.: kkudzunhi norjŏkhamjŏn mothalliga ŏpsymnida /Jeśli pracuje się usilnie, nie ma powodu żeby się nie udało zrobić/ osiągnie się cel/

murjŏp znaczy czas.

Np.: nanyn tosŏgwanesŏ kongbuhadaga dzŏnjŏk murjŏbe dzibe torawatta /Uczyłem się w bibliotece, a wieczorem wróciłem do domu/

pa wyraża zasadniczą treść poprzedzającej wypowiedzi lub słowa.

Np.: isangesŏ ponynpawa kaćhi... /Tak jak czytamy powyżej...; Tak jak widać z powyższego.../
uriga ta anynpawa maczhangadziro... /Tak jak to wszyscy wiemy...; W taki sam sposób, jak to wszyscy wiemy.../
tynnynpae yihamjŏn... /Według tego, co słyszałem.../.

pun oznacza człowieka, którego obdarzamy szacunkiem.

Np.: dzŏgi osinyn buni Kim Tongmuyi harabŏdziimnida /Człowiek, który tam idzie to dziadek kolegi Kima/

su wyraża możliwość, wskazuje na możliwość wykonania jakiejś czynności.

Np.: kynyn dzosŏnmaldo hago dzosŏnkyldo ssylsu itta /On mówi po koreańsku, może też pisać po koreańsku/
urinyn măil să sosigyl tyrylsu itta /Codziennie możemy słuchać nowych wiadomości/

dzŏk oznacza czas, okres.

Np.: kynyn ŏrildzŏge kohjangyl ttŏnassymnida /On opuścił wieś rodzinną w okresie dzieciństwa /w dzieciństwie/.

dzul wyraża jakiś fakt, sposób, zdolność wykonania czegoś.

Np.: dzosŏn inminyn nuguna ta czhongyl ssol dzul anda /Każdy Koreańczyk umie strzelać - dosł. Co do narodu koreańskiego,

to każdy umie strzelać /z karabinu/.

kynyn ilgyl dzul ana ssyldzuryl morynda /On umie czytać, ale nie umie pisać/

Poza tym często używa się też następujących rzeczowników niepełnych:

czhă /stan/

czhŏk /yl hada/ /udawać, że.../

thŏ /ida/ /wyraża albo czas przyszły kategoryczny albo prawdopodobieństwo/

ttămun /przyczyna/

ppun /tylko/

cok /jedna z dwu stron, jeden z pary/

i /ten, który/

kil /droga, metoda, sposób/

param /e/ /w wyniku tego, że/.

Do specjalnego rodzaju rzeczowników niepełnych należą klasyfikatory. Używane są zawsze z liczebnikiem lub zaimkiem pytajnym "mjŏt?" /ile?/

Np.: mjŏt mjŏng? /ile osób?/

namu han kyru /jedno drzewo/

sagwa tasŏt kă /pięć jabłek/

Do stosunkowo najczęściej stosowanych klasyfikatorów należą:

tan /wiązka, snop/

tă /do papierosów, fajek; do środków transportu kołowego/

mari /dla zwierząt, ptaków, ryb, owadów/

mal /miara ziarna, ciał sypkich/

mun /dla armat/

pŏl /dla kompletów odzieży/

dzaru /dla ołówków, piór, łopat/

dzang /dla płaskich przedmiotów/

kwŏn /tom, dla książek/

khŏlle /para, do butów, pończoch itp./

czhŏk /do okrętów wojennych/

Zaimek

Rodzaje zaimków:

osobowe na, nŏ, uri...
/ja, ty, my.../

wskazujące igŏt, jŏgi, kyri ...
/to, tu, tak .../

pytające muŏt, ŏdi, ŏndze ...
/co, gdzie, kiedy .../.

Zaimki osobowe

Np.: nanyn dzosŏnmaryl pudzirŏnhi păunda
/Ja uczę się pilnie języka koreańskiego/
urinyn ahopsie suŏbyl sidzakhanda
/My zaczynamy zajęcia o godzinie 9/

Osoba	Liczba	Kategoria grzeczności		
		do wyższego od siebie	do równego sobie	do niższego od siebie
Pierwsza	pojedyncza	dzŏ, dze	na, nă	na, nă
	mnoga	dzŏhyi/dyl/	uri/dyl/	uri/dyl/
Druga	pojedyncza	tangsin	dzane, kydă	nŏ, ne
	mnoga	tangsindyl	dzanedyl, kydădyl	nŏhyi/dyl/

Uwagi: 1/ "tangsin" używane jest głównie w korespondencji oficjalnej, w rozmowie natomiast używa się konkretnych rzeczowników, np. abŏdzi /ojciec/, halmŏni /babcia/, sŏnsăngnim /nauczyciel/, xxx tongdzi /kolega X/.
2/ "kydă" używane jest w utworach literackich /szczególnie w poezji, w tekstach pieśni/, a w rozmowie używa się rzeczownika "tongmu" /kolega/.
3/ "dzane" używane jest w rozmowie między dorosłymi pozostającymi w bliskich stosunkach lub przy zwracaniu się starszego wiekiem do młodego człowieka.

Zaimki wskazujące

Np.: i tongmunyn tăhaksăngimnida
/Ten kolega jest studentem/
dzŏgŏsyn uri hakkjoimnida
/Tamto /to/ jest nasza szkoła/

to każdy umie strzelać /z karabinu/.
kynyn ilgyl dzul ana ssyldzuryl morynda /On umie czytać, ale nie umie pisać/

Poza tym często używa się też następujących rzeczowników niepełnych:
czhā /stan/
czhŏk /yl hada/ /udawać, że.../
thŏ /ida/ /wyraża albo czas przyszły kategoryczny albo prawdopodobieństwo/
ttāmun /przyczyna/
ppun /tylko/
cok /jedna z dwu stron, jeden z pary/
i /ten, który/
kil /droga, metoda, sposób/
param /e/ /w wyniku tego, że/.

Do specjalnego rodzaju rzeczowników niepełnych należą klasyfikatory. Używane są zawsze z liczebnikiem lub zaimkiem pytajnym "mjŏt?" /ile?/
Np.: mjŏt mjŏng? /ile osób?/
namu han kyru /jedno drzewo/
sagwa tasŏt kā /pięć jabłek/

Do stosunkowo najczęściej stosowanych klasyfikatorów należą:
tan /wiązka, snop/
tā /do papierosów, fajek; do środków transportu kołowego/
mari /dla zwierząt, ptaków, ryb, owadów/
mal /miara ziarna, ciał sypkich/
mun /dla armat/
pŏl /dla kompletów odzieży/
dzaru /dla ołówków, piór, łopat/
dzang /dla płaskich przedmiotów/
kwŏn /tom, dla książek/
khŏlle /para, do butów, pończoch itp./
czhŏk /do okrętów wojennych/

Zaimek

Rodzaje zaimków:
osobowe na, nŏ, uri...
/ja, ty, my.../

wskazujące igŏt, jŏgi, kyri ...
/to, tu, tak .../

pytające muŏt, ŏdi, ŏndze ...
/co, gdzie, kiedy .../.

Z a i m k i   o s o b o w e

Np.: nanyn dzosŏnmaryl pudzirŏnhi paunda
/Ja uczę się pilnie języka koreańskiego/
urinyn ahopsie suŏbyl sidzakhanda
/My zaczynamy zajęcia o godzinie 9/

Osoba	Liczba	Kategoria grzeczności		
		do wyższego od siebie	do równego sobie	do niższego od siebie
Pierwsza	pojedyncza	dzŏ, dze	na, nä	na, nä
	mnoga	dzŏhyi/dyl/	uri/dyl/	uri/dyl/
Druga	pojedyncza	tangsin	dzane, kydä	nŏ, ne
	mnoga	tangsindyl	dzanedyl, kydädyl	nŏhyi/dyl/

Uwagi: 1/ "tangsin" używane jest głównie w korespondencji oficjalnej, w rozmowie natomiast używa się konkretnych rzeczowników, np. abŏdzi /ojciec/, halmŏni /babcia/, sŏnsängnim /nauczyciel/, xxx tongdzi /kolega X/.
2/ "kydä" używane jest w utworach literackich /szczególnie w poezji, w tekstach pieśni/, a w rozmowie używa się rzeczownika "tongmu" /kolega/.
3/ "dzane" używane jest w rozmowie między dorosłymi pozostającymi w bliskich stosunkach lub przy zwracaniu się starszego wiekiem do młodego człowieka.

Z a i m k i   w s k a z u j ą c e

Np.: i tongmunyn tähaksängimnida
/Ten kolega jest studentem/
dzŏgŏsyn uri hakkjoimnida
/Tamto /to/ jest nasza szkoła/

nanyn nŭil kŏgiro kagessymnida
/Ja pójdę tam jutro/

To, na co się wskazuje	Odległość		
	blisko mówiącego	blisko słuchającego	daleko od obydwu
Ogólnie	i	ky	dzŏ
Rzeczy i zjawiska	igŏt	kygŏt	dzŏgŏt
Miejsce	jŏgi	kŏgi	dzŏgi
Kierunek	iri	kyri	dzŏri

Uwaga: zaimki wskazujące i /ten/, ky /tamten/, dzŏ /ów/ bardzo szeroko używane są z różnymi rzeczownikami.

Np.: ibun /ten człowiek/
ihaksăng /ten uczeń/
iczhăk /ta książka/
igot /to miejsce/
ittă /ten czas/
kyi /on/
kytongmu /tamten kolega/
kykhal /tamten nóż/
kygot /tamto miejsce/
kysigan//tamten czas/
dzŏsaram /ów człowiek/
dzŏjŏnphil /ów ołówek/
dzŏgot /owo miejsce/
dzŏcok /owa strona/
dzŏpttă /ów czas/

Z a i m k i   p y t a j ą c e

Np.: dzŏgie muŏsi poimnikka?
/Co tam widać?/
tongmunyn ŏndze hjujangyl ttŏnamnikka?
/Kiedy kolega wyrusza na odpoczynek?/

Koreańskie zaimki pytające można podzielić na następujące grupy:

nugu /kto/ - dotyczy ludzi
muŏt /co/ - dotyczy rzeczy i zjawisk
mjŏt, ŏlma /ile/ - dotyczy ilości
ŏdi /gdzie/ - dotyczy miejsca
ŏndze /kiedy/ - dotyczy czasu
amu /jaki/ - ma najbardziej ogólne znaczenie.

Wszystkie zaimki pytające używane są również w funkcji zaimków nieokreślonych.

Np.: dzŏgie muŏsi poimnikka? /pytający/
/Co tam widać?/
dzŏgie muŏsi poimnida /nieokreślony/
/Tam coś widać/
ŏndze tasi mannagessymnikka? /pytający/
/Kiedy się znów spotkamy?/
ŏndze tasi mannapsida /nieokreślony/
/Spotkajmy się znów kiedyś/.

Liczebniki

L i c z e b n i k i   g ł ó w n e

W języku koreańskim rozróżniamy liczebniki czysto koreańskie i liczebniki sino-koreańskie.

Liczebniki koreańskie:

1	hana	2	tul	3	set
4	net	5	tasŏt	6	jŏsŏt
7	ilgop	8	jŏdŏp	9	ahop
10	jŏl	11	jŏl hana	12	jŏl tul
13	jŏl set itd.				
20	symul	21	symul hana	22	symul tul itd.
30	sŏryn	40	mahyn	50	sŭn
60	jesun	70	irhyn	80	jŏdyn
90	ahyn				

Liczebniki sino-koreańskie:

1	il	11	sibil	70	ćhilsip
2	i	12	sibi	80	phalsip
3	sam	13	sipsam itd.	90	kusip

4	sa	20	isip	100	pak
5	o	21	isibil	200	ibak
6	juk	22	isibi itd.	300	sambak itd.
7	čhil	30	samsip	1000	czhŏn
8	phal	40	sasip	2000	iczhŏn itd.
9	ku	50	osip	10000	man
10	sip	60	juksip	100000	sibman
				1000000	pakman

L i c z e b n i k i   p o r z ą d k o w e

Aby liczebniki główne przekształcić w liczebniki porządkowe, dodajemy do liczebników koreańskich sufiks "-cä", a do liczebników sino-koreańskich prefiks "dze-", poza tym w konkretnych wypadkach dodajemy też właściwe dla danej klasy przedmiotów klasyfikatory.

Np.: czhŏtcä /pierwszy/
tulcä /drugi/
setcä /trzeci/
jŏlcä /dziesiąty/

dzeilczha /pierwszy - np. zjazd/
dze i czha /drugi/
dze sam czha /trzeci/
dze il ho /pierwszy numer/
dze i ho /drugi/
dze ilbŏn /pierwszy raz/
dze ibŏn /drugi raz/
dze iltyng /pierwsza klasa/
dze ityng /druga klasa/

Uwagi: 1/ Z liczebników koreańskich "hana, tul, set, net, symul" przy użyciu z konkretnymi klasyfikatorami zmieniają się następująco:

hana → han   namu han kyru /jedno drzewo/
tul → tu   haksäng tu mjŏng /dwu studentów/
set → se /sŏ, sŏk/ ssal sŏ mal /3 mal ryżu/
tak se mari /trzy kury/
dzongi sŏk dzang /3 arkusze papieru/
net → ne /nŏ, nŏk/ ne mari /cztery sztuki - o zwierzętach/

nŏ mal /cztery mal/
nŏk dzang /cztery arkusze/
symul → symu kigje symu tă /20 maszyn/
nodongdza symu mjŏng /dwudziestu robotników/

2/ Liczebniki sino-koreańskie używane są w zestawieniu ze słowami sino-koreańskimi, a najczęściej z następującymi:
njŏn /rok/
wŏl /miesiąc/
il /dzień/
wŏn /jednostka pieniężna - odpowiednik 1 zł/
dzŏn /jednostka pieniężna - odpowiednik 1 gr/
kănjŏn /rok - np. przy określaniu planów gospodarczych ogănjŏn - pięcioletni/
segi /wiek/
njŏndă /lata/ np. samsibnjŏndă - lata trzydzieste
pun /minuta/
czho /sekunda/
to /stopień/
phyro /procent/

Przy oznaczaniu miesięcy październik /dziesiąty miesiąc/ wymawiamy "siwŏl", a czerwiec /szósty miesiąc/ wymawiamy rjuwŏl, w piśmie również wypada "p" z"sip" i "k" z "rjuk".

3/ Przy określaniu większej ilości czegoś lub kolejności następowania po sobie używamy następujących połączeń liczebników:
hantumjŏng /1-2 osoby/
tusekwŏn /2-3 tomy/
tusŏnŏmjŏng /2,3,4 osoby/
tăjŏsŏtdzang /5-6 arkuszy/
isamil /2-3 dni/
saonjon /4-5 lat/
orjukkwŏn /5-6 tomów/
mjŏtsip mjŏtpăknjŏn /kilka dziesiątków - kilka setek lat/

Czasownik

W języku koreańskim rozróżniamy czasowniki nieprzechodnie i przechodnie.

C z a s o w n i k i   n i e p r z e c h o d n i e

Np.: nalda /fruwać, latać/

sãga hanyl nophi nalgo itta
/Ptak fruwa wysoko po niebie/
ikta /dojrzewać/
sagwaga pulkke igŏtta
/Jabłko dojrzało na czerwono/
dzada /spać/
kynyn jŏlhansie dzanda
/On śpi /zasypia/ o jedenastej/

C z a s o w n i k i   p r z e c h o d n i e

Np.: ikta /czytać/
haksãngdyri czhãgyl ingnynda
/Uczniowie czytają książki/
dzitta /budować/
nodongdzadyri kongdzangyl dzinnynda
/Robotnicy budują fabrykę/
saranghada /kochać/
urinyn dzogugyl saranghanda
/My kochamy ojczyznę/

Pomocnicze użycie czasowników

W języku koreańskim niektóre czasowniki występują w zdaniach w połączeniu z innymi czasownikami jedynie w funkcji pomocniczej
Np.: notha /kłaść/ - wskazuje na dokonaność czynności.
nodongdzadyryn hulljunghan kongdzangyl dziŏnoatta
/Robotnicy zbudowali wspaniałą fabrykę/

Ten sam czasownik "notha" może też być w innym zdaniu użyty w swym pierwotnym znaczeniu:
czhãksangue czhãgyl noatta
/Położyłem książkę na stole/

poda /patrzeć, widzieć/ - czasem ma znaczenie spróbować coś zrobić
kynyn naege morylgŏsyl dzadzu murŏponda
/On często pyta mnie o to, czego nie wie/

W pierwotnym znaczeniu:
kynyn jŏnghwaryl ponda
/On ogląda film/

dzuda /dać/
nanyn tongsăngege jenijagiryl tylljŏdzuŏtta
/Opowiedziałem /dałem usłyszeć/ młodszemu bratu legendę/
W pierwotnym znaczeniu:
tongsăngege norikamyl dzuŏtta
/Dałem młodszemu bratu zabawkę/

oda /przychodzić/
urinyn jennalputhŏ han mayresŏ sarawatta
/Od dawna mieszkaliśmy w jednej wsi/
W pierwotnym znaczeniu:
tongmuegesŏ phjŏndziga watta
/Przyszedł list od kolegi/

itta /być, znajdować się/ - służy do tworzenia formy trwającej
kynyn dzigym pangesŏ czhăgyl ilkko itta
/On czyta teraz w pokoju książkę/
W pierwotnym znaczeniu:
kjosirane haksăngdyri itta
/W klasie są uczniowie/

pŏrida /porzucić, wyrzucić/ - wyraża dokonanie czynności
urinyn ky iryl han sigan tongane kynnăpŏrjŏtta
/Zakończyliśmy tę pracę w ciągu jednej godziny/
W pierwotnym znaczeniu:
mondziryl omulthonge pŏrjŏtta
/Wyrzuciłem śmieci do kosza/

Bierna i kauzatywna strona czasownika[3]

W języku koreańskim czasowniki używane są w trzech stronach:
czynnej: piga onda /Deszcz pada/
muri kkyllynda /Woda się gotuje/
kiczhaga tallinda /Pociąg pędzi/
biernej: pidulgiga aiege dzaphjŏtta
/Gołąb został złapany przez dziecko/
/od czasownika dzapta - łapać/

---

[3] Gramatyka polska zna strony czynną, bierną i zwrotną. W języku koreańskim natomiast rozróżniamy: stronę czynną, bierną i tzw. kauzatywną /causativum - forma sprawcza/.

kojangiga kaege mulljõtta
/Kot został ugryziony przez psa/
/od czasownika mulda - gryźć, kąsać/
kauzatywnej: õmõniga muryl kkyrinda
/Matka gotuje wodę/
/od czasownika kkyltha - gotować/
kynyn uriege kyrimyl pojõtta
/On pokazał nam rysunek/
/od czasownika poda - patrzeć, widzieć/

Strony bierną i kauzatywną tworzymy przez dodanie do rdzenia czasownika sufiksów "-i, -hi, -ki, -li, -u, -ku, -czhu".
Np.:
strona kauzatywna
nokta - nogida /tajać - roztapiać/
utta -- utkida /śmiać się - rozśmieszyć/
poda - poida /widzieć - pokazać/
nupta - nuphida /leżeć - położyć kogoś/
phida - phiuda /kwitnąć - spowodować by rozkwitł/
ikta - ilkhida /czytać - czytać komuś/
tolda - tollida /kręcić się - kręcić czymś/
tytta - tyllida /słuchać - dawać słyszeć/

strona bierna

nalda /latać/ - nallida
nanuda /dzielić/ - nanuida
sinta /ubierać/ - singida
mõkta /jeść/ - mõkhida
tatta /zamykać/ - tathida
anta /obejmować/ - angida
jõlda /otwierać/ - jõllida
milda /pchać/ - millida

Można również w inny sposób utworzyć te strony czasownika. Na przykład formę kauzatywną można utworzyć dodając do podstawy słowotwórczej czasownika "-ke hada" lub "- torok hada":
poda /patrzeć/ - poge hada, podorok hada
kada /iść/ - kage hada, kadorok hada

W czasownikach zakończonych na "-hada" dla utworzenia strony kauzatywnej należy wymienić "-hada" na "-sikhida".
kongbuhada /uczyć się/ - kongbusikhida

ilhada /pracować/ - ilsikhida

Stronę bierną w czasownikach zakończonych na "-hada" można utworzyć wymieniając "-hada" na "-tŏda":

kjojanghada /wychowywać/ - kjojangtŏda
hăbanghada /wyzwalać/ - hăbangtŏda
kanghwahada /umacniać/ - kanghwatŏda

W innych czasownikach do podstawy słowotwórczej dodajemy końcówkę "-adzida /-ŏdzida, -jŏdzida/:

takta /czyścić, wycierać/ - takkadzida
jŏlda /otwierać/ - jŏrŏdzida
kkăda /rozbić/ - kkăjŏdzida
natta /poprawiać się/ - naadzida
pŏtta /zdejmować/ - pŏsŏdzida
meda /nieść na ramieniu/ - mejŏdzida

Przymiotniki

Przymiotniki mogą określać:

kolor, np.: pukta /czerwony/
phuryda /zielony, niebieski/
pakta /jasny/
ŏdupta /ciemny/

temperaturę, np.: czhada /zimny/
tŏpta /ciepły/
sŏnylhada /chłodny/
ttygŏpta /gorący/

cechy charakteru: ssikssikhada /energiczny/
czhungsilhada /wierny/
tădamhada /odważny/
pudzirŏnhada /pilny/

wygląd, np.: kilda /długi/
dzopta /wąski/
noptha /wysoki/
jattha /płytki/
khyda /duży/.

W języku koreańskim trudno jest odróżnić czasownik od przymiotnika tak co do formy, jak i co do funkcji.

Forma słownikowa i czasownika i przymiotnika kończy się na "-ta" lub "-hada".

Np.: czasowniki: poda /patrzeć/ ilhada /pracować/ przymiotniki: hyida /biały/ jonggamhada /odważny,dzielny/

Przymiotniki i czasowniki pełnią w zdaniach podobne funkcje mając przy tym takie same lub podobne końcówki.

Np.: hwadane kkoćhi phijŏtta /czasownik/
/Na klombie zakwitły kwiaty/
kynyn dzŏnthuesŏ adzu jonggamhajŏtta /przymiotnik/
/On był bardzo odważny w boju/
igŏsyn ŏdze san czhăgida /czasownik/
/To kupiona wczoraj książka/
dzŏ sanyn uri naraesŏ dzeil nophyn Păktusanida /przymiotnik/
/Tamta góra to Păktusan - najwyższa w naszym kraju/

Poza tym pewne słowa mogą być w zależności od kontekstu użyte raz w charakterze czasownika, a raz w charakterze przymiotnika.

Np.: pakta /jasny/ nari ppalli palgnynda /czasownik/
/Dzień szybko się rozwidnia/
onyl pamyn tari czham pakta /przymiotnik/
/Dzisiejszej nocy księżyc jest naprawdę jasny/

khyda /duży, rosnąć/ i namunyn ppalli khynda /czasownik/
/To drzewo szybko rośnie/
dzŏ dzibyn kkwă khyda /przymiotnik/
/Tamten dom jest bardzo duży/

ŏdupta /ciemny/ kjŏul naryn ppalli ŏdupnynda /czasownik/
/Dzień zimowy szybko ciemnieje/ mniej dosłownie: W zimie szybko się ściemnia.
pangani mopsi ŏdupta /przymiotnik/
/W pokoju jest bardzo ciemno/

W języku koreańskim czasownik od przymiotnika odróżniamy przede wszystkim ze względu na ich aspekt znaczeniowy. Istnieją poza tym pewne kryteria formalne pozwalające na rozróżnienie tych dwu części mowy. Można mianowicie wykazać istnienie różnic między końcówkami finitywnymi /w rozmowie z niższym od siebie/ i atrybutywnymi czasownika i przymiotnika.

Np.: kiczhaga tallinda /-nda/ - czasownik
/Pociąg pędzi/
hanyri phuryda /-da/ - przymiotnik
/Niebo jest niebieskie/
tosŏgwane kanyn haksăng /-nyn/ - czasownik, czas teraźniejszy
/Uczeń idący do biblioteki/
hosuyi malgyn mul /-yn/ - przymiotnik, czas teraźniejszy
/Przejrzysta woda jeziora/

Różnice między przymiotnikiem a czasownikiem

Forma	Końcówki		Przykłady	
	czasownik	przymiotnik	czasownik	przymiotnik
Forma finitywna, czas teraźniejszy	-nda -nynda	ada	kanda ingnynda	kippyda
Forma atrybutywna, czas teraźniejszy	-nyn	-n -yn	ingnyn	kippyn pulgyn
Forma atrybutywna, czas przeszły	-n -yn	-dŏn	kan ilgyn	kippydŏn
Forma koneksywna	-nynde -nynpa	-nde -ynde -npa -ynpa	kanynde ingnynde kanynpa ingnynpa	kippynde pulgynde kippynpa pulgynpa
Forma rozkazująca	-ara /-ŏra, -yra	-	kara poara ilgŏra	-
Forma zachęcająca	-dza	-	kadza ikdza	-
Inne	-go itta	-	kagoitta ilkko itta	-

Uwaga: część przymiotników zakończonych na "-hada" ma formę rozkazującą i zachęcającą.

Np.: dzojonghara, dzojonghasio /dzojonghada - cichy/
/uciszcie się/ /forma rozkazująca/
dzojonghadza, dzojonghapsida /forma zachęcająca/
/bądźmy cicho/
jonggamhara, jonggamhasio /jonggamhada - dzielny/
/bądź dzielny/ /forma rozkazująca/
jonggamhadza, jonggamhapsida /forma zachęcająca/
/bądźmy dzielni/

Słowa atrybutywne

Określają one jakąś cechę opisywanego przedmiotu czy zjawiska, używane są zawsze w niezmienionej formie i tylko w funkcji przydawki.

Np.: modyn himyl sä sahö könsöre paćhinda
/Wszystkie siły poświęca budowie nowego społeczeństwa/
ongat sädyri dzylgöpke dzidzökända
/Ptaki wszelkiego rodzaju wesoło śpiewają/
dzön segje nodongdzadyryn tangjölhara!
/Robotnicy całego świata łączcie się!/

Wykaz najczęściej używanych w języku koreańskim słów atrybutywnych.

sä /nowy/	kohjangeso sä sosigyl padatta /Otrzymałem nowe wiadomości ze wsi rodzinnej/
ttan /inny/	kynyn ttan sänggakyl hago itta /On myśli o czymś innym/
pjöl /różny/	uri nodongdzadyryn pjöl kigjeryl ta mandynda /Nasi robotnicy produkują najrozmaitsze maszyny/
jöny /inni, pozostali/	jöny tongmudyryn ta kago Kim tongmuman namatta /Wszyscy inni koledzy poszli, został tylko kolega Kim/
on /cały/	on körie kippari hänallinda /Na całej ulicy powiewają flagi/
ongat /każdego rodzaju/	urinyn ongat sirjönyl igjönägo syngrihätta /Przezwyciężyliśmy wszystkie trudności i zwyciężyliśmy/
modyn /wszyscy/	modyn haksängdyri kongburyl dzal handa /Wszyscy uczniowie dobrze się uczą/

jŏrŏ /kilka/ — jŏrŏ sarami mojŏsŏ ijagihanda
/Kilkoro ludzi zebrawszy się rozmawia/
/Spotkało się kilku ludzi i rozmawia/

kak /każdy/ — kak tähaktyresŏ sihŏmi sidzaktŏnda
/W każdej wyższej uczelni zaczynają się egzaminy/

tan /jeden, jedyny/ — kynyn pokdzaphan kigjeryl tan tutare mandyrŏtta
/On sporządził skomplikowaną maszynę jedynie w ciągu dwu miesięcy/

mä /każdy/ — mä kadzŏngesŏ mjŏngdzŏl czhabiryl handa
/W każdej rodzinie czynią przygotowania do święta/

dzŏn /cały/ — kynyn dzŏn tähagesŏ mobŏmhaksängida
/On jest wzorowym studentem w skali całego uniwersytetu/

Niektóre słowa atrybutywne podobne są do przymiotników lub przysłówków /ze względu na zakres znaczeniowy/.

Np.: sä - säropta /nowy/
sä jŏnghwa - säroun jŏnghwa /nowy film/
ttan - taryda /inny, różny/
ttan mundze - taryn mundze /inny problem/
modyn /wszyscy/ - modu /wszystko/
modyn haksängi kongburyl dzal handa
/Wszyscy uczniowie dobrze się uczą/
haksängdyri modu kongburyl dzal handa
/Uczniowie wszyscy uczą się dobrze/

Przysłówki

Przykłady przysłówków:
kiczhaga ppalli tallinda
/Pociąg jedzie szybko/
uri tähagyn adzu khyda
/Nasza uczelnia jest bardzo duża/
i kongwŏnyn kjŏngćhiga mäu arymdapta
/Widoki w tym parku są bardzo piękne/
haksängdyri kjosiryl kkäkkysi czhŏngsohanda
/Uczniowie sprzątają czysto klasę/

W języku koreańskim jest bardzo dużo przysłówków; wiele z

nich ma zbliżone do siebie znaczenie. Na przykład: spośród przysłówków wyrażających stopień natężenia jakiejś cechy, stanu czy czynności można podać:

phŏk, adzu, mău, muczhŏk, mopsi, hwŏlssin, tădanhi } /bardzo/

nŏmu /zbytnio, za bardzo/

W języku koreańskim przysłówki stoją zwykle w zdaniu bezpośrednio przed czasownikiem lub przymiotnikiem. Jedynie przysłówki wyrażające pytanie, pewność, przypuszczenie, życzenie lub dążenie stoją zwykle na początku zdania.

Np.: manil năil piga omjŏn dzibesŏ săsipsio
/Jeśli jutro będzie padał deszcz, odpocznij w domu/
czhamyro kynyn sŏngsilhan haksăngijŏssymnida
/On naprawdę był przykładnym uczniem/
pudi mŏn kiryl momsŏnghi tanjŏosipsio
/Koniecznie wróćcie zdrowo z dalekiej drogi/

Część przysłówków koreańskich stojąc przed innymi częściami mowy /rzeczownikami, zaimkami, przysłówkami, słowami atrybutywnymi/ nadaje im specyficzny odcień znaczeniowy, głównie podkreśla treść wypowiedzi.

Np.: jŏginyn pŏlssŏ pomida /przed rzeczownikiem/
/Tutaj już jest wiosna/
kynyn sukdzeryl czham dzal hajŏtta /przed przysłówkiem/
/On naprawdę dobrze zrobił ćwiczenie/
paro uriga i iryl hăja hamnida /przed zaimkiem/
/Właśnie my musimy wykonać tę pracę/
igŏsyn adzu să kigjero pjŏnhătta /przed słowem atrybutywnym/
/Ta zmieniła się w całkiem nową maszynę/

Wykaz najczęściej używanych przysłówków koreańskich:

1/ wyrażające sposób wykonania czynności:

pappi /pospiesznie/
kiphi /głęboko/
nophi /wysoko/
czhŏldzŏhi /zdecydowanie, konsekwentnie/
toro /znowu, z powrotem/

nŏlli /szeroko/
kaći /tak samo, razem/
ttaro /oddzielnie/
dzadzu /często/
maymkkŏt /dowoli/
natnaći /z osobna/
hamkke /razem/
dzebŏp /nieoczekiwanie/
kŏyi /prawie/
pjŏllo /oddzielnie, specjalnie/
kkynnă /do końca/
mokczhŏngkkŏt /na całe gardło/
pulhjŏndyt /nagle, nieoczekiwanie/
koru /równo, jednakowo/
madzu /naprzeciw/
pangai /radośnie/
talli /inaczej/
ppalli /szybko/
czhŏnczhŏnhi /powoli/
kkytkkadzi /do końca/
sŏngyikkŏt /sumiennie/
himkkŏt /z całych sił/
dzŏngsŏngkkŏt /z całą starannością/
tŏrŏ /trochę, czasami/
hansakho /za każdą cenę/
dzegakkym /każdy oddzielnie/

2/ wyrażające stopień:
kadzang /najbardziej/
kykhi /w najwyższym stopniu/
simhi /głęboko/
tădanhi /bardzo/
dzeil /naj-/
mopsi /bardzo/
mău /bardzo/
adzu /bardzo/
mani /wiele/
dzŏnhjŏ /całkowicie/
hwŏlssin /bardzo/
muczhŏk /bardzo/
tŏ /jeszcze bardziej/
tŏuk /jeszcze bardziej/
tŏuk tŏ /jeszcze bardziej/
dzom tŏ /jeszcze trochę/
hado /bardzo, zbyt/
jŏgan /trochę/
phŏk /bardzo/
tŏl /jeszcze nie/
dzom /trochę/
dzogym /trochę/
jakkan /trochę/
kkwă /dość/
kjŏu /prawie/

3/ określające czas:
imi /już/
pŏlssŏ /już/
akka /dopiero co/
panggym /dopiero co/
kot /od razu/
kymsi /teraz/
miri /uprzednio, zawczasu/
kymbang /w tej chwili/
ŏnydŏt /w jakimś momencie, nie wiadomo kiedy/
ŏnysă /przez jakiś czas/
ŏllyn /szybko/

idze /obecnie/
mŏndzŏ /wcześniej, najpierw/
aphyro /w przyszłości/
ŏlphit /szybko nagle/
inczha /natychmiast/
indze /teraz/

4/ wyrażające kierunek lub miejsce:

mŏlli /daleko/
kakkai /blisko/
kotkosi /wszędzie/
dzipdzibi /w każdym domu/

5/ wyrażające pytanie:

wă /dlaczego/
ŏci /jak/
ŏcesŏ /dlaczego/

6/ wyrażające przypuszczenie, możliwość:

manil /jeżeli/
manjak /jeśli/
sŏlsa /chociaż/
karjŏng /choćby, jeśli nawet/
pirok /chociaż/
sŏlma /chyba nie/
hoksi /być może/
ama /prawdopodobnie, chyba/

7/ wyrażające żądanie, pragnienie:

pudi /koniecznie/
dzebal /proszę/
amucorok /w miarę możności/

8/ inne:

mullon /oczywiście/
kjŏlkho /w żadnym wypadku, stanowczo/
dzŏngmal /naprawdę/
sasil /rzeczywiście/
kwajŏn /rzeczywiście/
dzŏngnjŏng /bezwarunkowo/
kylsse /tak, może/
todăczhe /w zasadzie, ogółem/
pandysi /koniecznie/
ohirjŏ /raczej/
torijŏ /na odwrót/
tŏguna /w dodatku/
tŏugi /jeszcze bardziej/
hamulmjŏ /tym bardziej/
kjŏlguk /w końcu/
ani /an/ /nie/
mot /nie/
iman /tak/

kiðkho /w końcu, na pewno/	kyman /tyle/
kiði /na pewno, w końcu/	dzðman /tyle/
mattanghi /odpowiednio/	idadzi /tyle/
yngdang /koniecznie/	kydadzi /nie specjalnie, nie tak bardzo - przy przeczeniu/

Onomatopeje

Wyrażają one, symbolizują różne cechy specyficzne wyglądu, ruchu lub dźwięku. Należą tu więc słowa symbolizujące kolor, smak, zapach, dźwięk, wygląd odczuwane lub postrzegane przez zmysły. Ta część mowy jest bardzo szeroko reprezentowana w języku koreańskim.

Onomatopeje zastępują przymiotniki, przysłówki lub rzeczowniki w wyrażaniu, w opisie szeregu zjawisk lub stanów.

Porównajmy:

nunporaga seczhage hůmoraćhinda /przymiotnik/

/Zamieć śnieżna silnie dmie/

nunporaga hůk - hůk hůmoraćhinda /onomatopeja/

/Zamieć śnieżna dmie "hůk - hůk"/

kynyn ðttðn iridyndzi sůpsari haćhiunda /przysłówek/

/On z łatwością załatwi każdą sprawę/

kynyn ðttðn iridyndzi czhðk-czhðk haćhiunda /onomatopeja/

/On "czhðk-czhðk" załatwi każdą sprawę/ /tzn. od ręki, bez trudności/

ðrinaga kkaćhi kðrymyro kðrðkanda /rzeczownik/

/Małe dziecko chodzi krokiem sroki/

ðrinaga adzang-adzang kðrðkanda /onomatopeja/

/Małe dziecko chodzi "adzang-adzang"/ /tzn. niepewnie, przenosząc ciężar ciała z nogi na nogę/

Onomatopeje w języku koreańskim wyróżniają się szeregiem specyficznych cech:

1/ w obrębie jednego słowa zachowana być musi harmonia samogłosek /ta zasada dotyczy zresztą i innych słów/

/a/ allak-tallak, pancak-pancak, sallang-sallang

/ð/ ðllðk-tðllðk, pðncðk-pðncðk, sðllðng-sðllðng

/o/ olmang-dzolmang, sollang-sollang, toran-toran

/u, ð/ ullðng-ullðng, czhullðng-czhullðng, mullðng-mullðng.

2/ zmianom fonetycznym /wymiana samogłosek lub spółgłosek/ towarzyszą zmiany znaczeniowe.

Np.: onomatopeje naśladujące bulgotanie wody:

dzoldzol - woda płynie lekko, przyjemnie dla patrzącego
dzuldzul - płynie trochę szybciej, z większą siłą
dzwaldzwal - płynie bardzo szybko
dzŏldzŏl - płynie nierównomiernie; gotuje się

onomatopeje obrazujące ruchy tancerzy:
tangsiltangsil - o tańcu dzieci i kobiet
tungsiltungsil - o tańcu dorosłych mężczyzn
tŏngsiltŏngsil - o tańcu starszych mężczyzn
tongsiltongsil - o tańcu dorosłych mężczyzn; określenie wyglądu smakowitych, zwisających z drzew owoców

onomatopeje naśladujące stuk:
ttangttang - o lekkim uderzaniu kijem
ttŏngttŏng - o uderzaniu mocniejszym
ttungttung - o bardzo mocnym uderzaniu
tŏlgŏktŏlgŏk - umiarkowane dobijanie się do drzwi
tŏlkkŏktŏlkkŏk - mocne dobijanie się do drzwi
tŏlkhŏktŏlkhŏk - odgłosy kroków po drewnianej podłodze

onomatopeje obrazujące ruch obrotowy /np. płyty gramofonowej, wiatraczka itp./
pinggylpinggyl - ruch lekki
ppinggylppinggyl - ruch silniejszy
phinggylphinggyl - ruch bardzo silny, bardzo szybki

onomatopeje naśladujące wystrzał:
ttangttang - zwykły odgłos strzału
thangthang - odgłos strzału dolatujący z daleka.

3/ onomatopeje pełnią różne funkcje w zdaniu bez potrzeby opatrywania ich jakimiś końcówkami.

Np.: pomparami sandylsandyl purŏnyn sawŏryi onynarijŏtta /okolicznik/
/Był pewien kwietniowy dzień, w którym wiał lekko wiosenny wiatr/ lub - wiał wtedy lekko...

uryryng sori tyllidŏni sonagiga nărigi sidzakhătta /przydawka/

/Gdy rozległ się grzmot /dosłownie "dźwięk uryryng"/ zaczęło lać.

Przykłady różnych onomatopei w języku koreańskim:

1/ wyrażające dźwięk:
solsol, swaswa, khwangkhwang, inging, ppigŏkppigŏk, sagaksagak

2/ obrazujące wygląd:
uttukuttuk /o czymś co wznosi się wysoko w górę/
napcaknapcak /o czymś płaskim/
tunggyltunggyl /o czymś okrągłym/
pittulpittul /o czymś nierównym/
kilcukkilcuk /o czymś bardzo długim/

3/ obrazujące sposób poruszania się:
salgymsalgym /skradając się/
hŏdungdzidung /wlec się bez sił/
adzangadzang /niepewne kroki dziecka/
naphulnaphul /lekko jak lot motyla/
nŏulnŏul /np. określenie powolnego tańca starszych mężczyzn w powłóczystych szatach - niczym duże ptaki co ciężko łopocą skrzydłami/

4/ naśladujące śmiech:
panggylpanggyl, pŏnggytpŏnggyt, singgylsinggyl, hidzukhidzuk, haha, hoho, kkŏlkkŏl.

5/ określające kolor:
kamutkamut /lekko czarny/
kŏmsilkŏmsil /czarny/
pulgytpulgyt /lekko ciemno-czerwony/
pharytpharyt /jasno zielony/
hyikkythyikkyt /białawy/

6/ określające wrażenia wzrokowe i dotyku:
podylpodyl /delikatny, miękki jak np. skóra, futerko królika/
phogynphogyn /miękki i ciepły np. pościel/
pandzilpandzil /błyszczący i gładki/
măkkynmăkkyn /błyszczący i śliski/
thŏsyrŏkthŏsyrŏk /szorstki, chropawy/

7/ naśladujące głosy zwierząt:

ymmo - ryk krowy

phuryry - rżenie konia

mõngmõng, khõngkhõng, khãngkhãng - szczekanie psa

jaung - miauczenie kota

kkokkijo - pianie koguta

kkulkkul - chrząkanie świni

kkökkolkkökkol - śpiew słowika

ppõkkukppõkkuk - kukanie kukułki

dzidzibãbã - świergot jaskółki

dzidzongdzidzong - śpiew skowronka

kkaukkkauk - krakanie wrony

kägulkägul - rechotanie żab

kkukkkuk - gruchanie gołębi

mãmmãm - dźwięki wydawane przez cykady

puõngpuõng - pohukiwanie sowy uszatki

kkakkkak - skrzeczenie sroki

cãkcãk - świergot wróbla

ciryrõkciryrõk - dźwięki wydawane przez chrząszcze.

Wykrzykniki

Część mowy wyrażająca bezpośrednio osobiste uczucia lub zachowanie mówiącego.

Np.: a, naryl ttara põnjõnghanyn arymdaun nayi dzoguk!

/O, z dniem każdym rozkwitająca ma piękna ojczyzno!/

je, kyga Kim tongmujõkkunjo

/Tak, to on właśnie jest kolegą Kimem/

dza, idzeputhõ hãnggunyl sidzakhapsida

/No, zaczynajmy pochód /od tej chwili/.

Wykrzykniki w języku koreańskim możemy podzielić na kilka rodzajów:

1/ wyrażające różne uczucia mówiącego:

a, ige Jõngczhõl tongmuga anijo! Dzõngmal orãganmaniguman

/O, czyż to nie kolega Jõng-czhõl! Naprawdę kopę lat/

o, kyge nõjõkkuna /O, to byłeś ty/

õigu, kkwã mugõunde /Oj, bardzo ciężkie/

ikhi, ttygõwõra /Och, gorące/

aczha, kyman idzõkkuna /Och, zupełnie zapomniałem/

ho, pjŏlil ta ponyngun /Ha, czegóż to się nie widzi/

ha, dzakku irŏdzidyl mapsida /No, nie róbmy tak wciąż/

2/ wyrażające żądanie lub wolę mówiącego:

dza, igŏl, padara /Na, masz to/

asŏ, kyrŏm antwă /Ach, tak nie można/

jetta, padara /Masz, bierz/

süt, dzŏgi nuga onda /Cśś, ktoś tam idzie/

ipwa, nă mal dzom tyrŏpwa /Ej, posłuchaj no mnie trochę/

jŏbosejo, igŏl dzom pwadzusejo /Halo, dojrzyj trochę tego/

3/ oznaczające wyrażanie zgody, zaprzeczenia lub niepewności w stosunku do treści wypowiedzi:

je, kagessymnida /Tak, pójdę/

onja, kama /Dobrze, idę/

yng, ka /Dobrze, idę/

am, kyrŏkhumalgu /No, oczywiście/

amurjŏm, kyga ŏttŏn czhŏngnjŏniragu /Pewno, mówisz, że jest takim młodzieńcem/

ani, kyrŏkhe halsu ŏpta /O nie, tak nie można zrobić/

czhŏnmane, kyrŏlsu ŏpso /Och, tak nie można/

wengŏl, kyga morydanijo /Cóż, on nie wie/

kylsse, nado dzal morygetta /Hm, ja też dobrze nie wiem/

Tego typu wykrzykniki muszą być stosowane z rozróżnieniem, czy mówimy do wyższego od siebie pozycją społeczną, czy do równego sobie, czy też do niższego od siebie.

Np.: "tak" w zależności od tego do kogo się zwracamy wyrażamy następująco:

je /do wyższego od siebie/

kyră /do równego sobie lub do niższego od siebie/

onja, yng /do niższego od siebie/

"nie" wyrażamy:

aniolsida; animnida /do wyższego od siebie/

anijo /do równego sobie/

anija; ani /do niższego od siebie/

"Nie ma za co, zbytek łaski" itp. grzecznościowe odezwania się wyrażamy:

czhŏnmanimnida /do wyższego od siebie/

czhŏnmanejo /do równego sobie/

czhŏnmane /do niższego od siebie/

"Hm, bo ja wiem" itp. nieokreślone wyrażenie swojej opinii wyrażamy:

kylsseolsida /do wyższego od siebie/

kylssejo /do wyższego od siebie lub do równego sobie/

kylsse /do równego sobie lub do niższego od siebie/.

Wykrzykniki: asŏ /nie wolno - do dzieci/, jetta /masz/, sŭt /cśś/, ipwa /popatrz/ nie mogą być używane w rozmowie z wyższymi od siebie, a w rozmowie z równymi sobie można ich używać tylko w stosunku do bardzo bliskich kolegów czy przyjaciół.

2. Budowa słów koreańskich

Słowa koreańskie utworzone są z morfemów. Morfemy koreańskie dzielą się na rdzenie i afiksy, podstawy słowotwórcze i końcówki.

Rdzeń i afiks

Rdzeń jest morfemem wyrażającym główną treść słowa, afiks dostawiany do rdzenia jest morfemem przydającym mu różne dodatkowe znaczenia.

Słowo może być utworzone z jednego rdzenia, z połączenia dwu lub więcej rdzeni, a także z połączenia rdzenia z afiksem.

Przykłady

1/ słowa utworzone z jednego rdzenia:

dzip /dom/

abŏdzi /ojciec/

hanyl /niebo/

namu /drzewo/

czhăk /książka/

odzik /tylko, jedynie/

adzu /bardzo/

2/ słowa utworzone z dwu lub więcej rdzeni:

sŏmul /roztopione żelazo/

nonpat /pola uprawne/

kogipă /łódź rybacka/

sonmok /nadgarstek/

hŏritti /pasek/

dzamot /bielizna nocna/

sonmoksigje /zegarek na rękę/

3/ słowa utworzone z rdzenia i afiksu:

czhŏtnun /pierwszy śnieg/

olsagwa /tegoroczne jabłka/

matadyl /najstarszy syn/
matsŏda /stać naprzeciw/
hŭmolda /zbierać w jednym miejscu; poganiać/
panydzil /szycie/
sondzabi /rączka, uchwyt/
otkŏri /wieszak/
nŏmćhida /przelewać się przez brzegi/
hăngboksyrŏpta /szczęśliwy/

Afiksy dzielimy na prefiksy i sufiksy.

Np.: hătkoksik /ziarno z tegorocznego zbioru/
hătodzi /wschód słońca/
tŏphuri /powtórnie, znów od nowa, któryś raz z kolei/

Wykaz afiksów reprezentatywnych dla języka koreańskiego.

P r e f i k s y

dodawane do rzeczowników:

kun -	kunmal /głupia gadanina/
/zbędny/	kunsori /paplanina/
	kundŏdŏgi /niepotrzebnie dodany element/
	kunpul /niepotrzebnie palący się ogień/
	kunsikku /"zbędne gęby"/
nal -	nalkogi /surowe mięso/
/surowy/	nalymsik /surowe, niegotowane pożywienie/
	naldzangdzak /surowe, nieociosane polana/
	nalkangdo /bezczelny rabunek/
	naltodzŏk /bezczelne złodziejstwo/
tŏt -	tŏtmun /zewnętrzne drzwi; okiennice/
/zewnętrzny,	tŏtsin /kalosze/
druga warstwa/	tŏnni /dodatkowo wyrosłe zęby/
	tŏtdzŏgori /wierzchnie okrycie górnej części ciała - marynarka, bluza/
mat -	mannui /najstarsza siostra/
/najstarszy/	mathjŏng /najstarszy brat/
	matsondza/najstarszy wnuk/
	matmjŏnuri /najstarsza synowa/
mut -	mutpjŏl /liczne gwiazdy/
/liczny/	mussă /mnóstwo ptaków/
	mussaram /wielu ludzi/

czham-	czhamkirym /olej sezamowy/
/prawdziwy/	czhamnamu /dąb/
	czhammal /uczciwe słowo/
	czhamttyt /właściwe, prawdziwe znaczenie/
czhŏt-	czhŏtkayl /początek jesieni, wczesna jesień/
/początkowy/	czhŏtkŏrym /pierwszy krok/
	czhŏtkil /pierwsza droga/
	czhŏtsosik /pierwsza wiadomość/
phut-	phutkoczhu /świeża papryka/
/świeży/	phutkoksik /ziarno z tegorocznego zbioru/
	phunnăgi /nowicjusz/
	phuttambă /świeży tytoń/
hŏt-	hŏtkŏrym /niepotrzebne kroki/
/zbędny/	hŏtkichim /udawany kaszel/
	hŏtnorjŏk /niepotrzebne trudy/
	hŏtsomun /fałszywe wieści/
	hŏtsori /fałszywe słowa, głosy/
hot-	hotmom /pojedynczy, sam/
/samotny/	honnibul /pojedyncza kołdra na lato/
	hotŏmi /samotna matka, wdowa/
hăt-	hătkoksik /ziarno z tegorocznego zbioru/
/tegoroczny/	hătsagwa /świeże jabłka/
	hătpjŏngari /świeżo wylęgnięte kurczaki/
ol-	olpjŏ /wczesny ryż/
/tegoroczny/	olpori /wczesne proso/
	olkamdza /młode kartofle/
	olsagwa /tegoroczne jabłka/
ut-	uttori /górna część ciała/
/górny/	utsaram /człowiek stojący wyżej w pozycji społecznej/
	utdzip /stojący wyżej dom/
	utczhyng /górna warstwa, wyższe piętro/
	utmayl /położona wyżej wioska/
	utŏryn /człowiek /dorosły/ stojący wyżej w hierarchii społecznej/
jet-	jennal /dawno temu/
/dawny/	jenijagi /legenda/
	jenil /dawne sprawy/

p r e f i k s y dodawane do czasowników:

tŏt- /dodać/	tŏtnotha /położyć na coś dodatkowo/
	tŏtputha /dolepić/
	tŏtipta /ubrać dodatkowo/
	tŏtpothăda /dodać do czegoś/
	tŏtssyda /dodatkowo wkładać, dopisywać, dodatkowo używać/
tyl- /bardzo/	tylpokkta /bardzo dokuczać/
	tylkkyltha /silnie się gotować/
	tylpusida /z całą siłą niszczyć/
	tylssyiuda /przerzucić na kogoś np. odpowiedzialność/
tŏ- /znowu/	tŏtorasŏda /ponownie się odwrócić/
	tŏsăgida /przeżuwać; przypominać sobie ponownie, raz jeszcze przemyśleć/
	tŏnŏida /jeszcze raz powtórzyć/
	tŏphurihada /jeszcze raz powtórzyć/
tyri- /mocno, silnie/	tyrităda /podeprzeć/
	tyrimilda /popchnąć/
	tyritakćhida /wciąż powracać - o myślach/
	tyripatta /bóść - np. byk/
tŭ- /silnie/	tŭsŏkkta /silnie zmieszać/
	tŭhyndylda /silnie kołysać, poruszać, niepokoić/
	tŭtŏptha /pokryć całkowicie - np. dym ulicę/
mat- /naprzeciw/	matsŏda /stać naprzeciw/
	mattanggida /ciągnąć z dwu stron/
	matnotha /zetknąć, zestawić/
	matpućhida /zlepić dwustronnie/
pit- /błędnie/	pinnagada /pójść w bok, zejść z drogi/
	pittidida /potknąć się, źle stąpnąć/
	pittytta /nie zrozumieć tego, co się usłyszało/
	pitpoda /błędnie, źle zobaczyć/
dzit- /mocno/	dzitkugida /zmiąć, np. papier/
	dzitnuryda /mocno nacisnąć/
	dzitpalpta /zdeptać/
	dzitpusida /zniszczyć/
	dzitigida /energicznie miesić ciasto, glinę/

czhŏ-	czhŏnŏtha /położyć byle jak/
/byle jak/	czhŏpakta /byle jak położyć/
	czhŏmäda /byle jak związać/
ćhi-	ćhidatta /wznosić się do góry/
/z dołu do	ćhimilda /popychać do góry/
góry/	ćhisotta /bić, wytryskiwać w górę, np. źródło/
	ćhitytta /wznieść w górę - np. oczy/
hŏt-	hŏtmatta /źle trafić/
/źle, błędnie/	hŏttidida /poślizgnąć się, źle stąpnąć/
	hŏtpoda /źle zobaczyć/
	hŏttytta /źle usłyszeć/
pŏt-	pŏttidida /stać na miejscu, nie ruszać się/
/niewzrusze-	pŏttäda /upierać się - np. przy swoim zdaniu/
nie/	pŏtsŏda /uparcie stać/
sŏl-	sŏlikta /nie całkiem dojrzeć/
/niepełny/	sŏlmatta /nie całkiem trafić/
	sŏlsalmta /nie całkiem ugotować/
hü-	hükamta /mocno zawinąć/
/mocno/	hümolda /uporczywie gonić/
	hünallida /powiewać, latać/
	hüduryda /wymachiwać/
ŏt-	ŏtkada /iść złą drogą/
/świadomie	ŏtkŏlda /zahaczyć, powiesić z drugiej strony/
źle/	ŏtnagada /wyjść w niewłaściwy sposób/
	ŏtmullida /wejść jedno w drugie/

Dodawane do przymiotników:

ty-	tynoptha /bardzo wysoki/
/bardzo/	tynŏlpta /bardzo szeroki/
	tyseda /bardzo silny/
jal-	jalkutta /wstrętny/
/niemiły/	jalmipta /obrzydliwy/

S u f i k s y dodawane do rzeczowników:

-kun	kugjŏngkun /widz/
/oznaczenie	sanjangkun /myśliwy/
specjalności/	ilkun /pracownik/
	nongsakun /rolnik/

-nim	pumŏnim /rodzice/
/honoryfikat/	sŏnsängnim /nauczyciel/
	hjŏngnim /starszy brat/
	abŏnim /ojciec/
-dzil	maćhidzil /przybijanie młotkiem/
/oznaczenie	madangdzil /młócka/
czynności/	sondzil /naprawianie, reperacja/
	nakssidzil /rybołówstwo/
-dzit	nundzit /ruch oka/
/oznaczenie	momdzit /poruszenie ciała/
ruchu/	sondzit /ruch ręki, gest/

S u f i k s y dodawane do czasowników:

rdzeń czasownika + a /ŏ, jŏ/ + dzi

	kalladzida /rozdzielać/
	kiurŏdzida /pochylić się, chylić się/
	nyrŏdzida /zwisać, ciągnąć się, rozprzestrzeniać/
	pŏsŏdzida /zdjąć/
	hŏmurŏdzida /zniszczyć/
	kkynŏdzida /zerwać/
	hŭjŏdzida /zgiąć się/
	cidzŏdzida /porwać się, podrzeć się/
	ŏphŏdzida /upaść, przewrócić się w przód/
-ttyri	nŏmŏttyrida /przewrócić kogoś/
/sufiks formy	munŏttyrida /zniszczyć coś, zburzyć coś/
kauzatywnej/	thŏttyrida /spowodować wybuch, otworzyć coś, np. puszkę konserw/
	phŏttyrida /szerzyć, rozprzestrzeniać/
-ćhi	ppurićhida /odrzucać/
	nŏmćhida /występować z brzegów/
	pudićhida /uderzać/
	milćhida /popychać kogoś/
	dzinaćhida /zbytni, ponad miarę/
-tā	usŏtāda /śmiać się głośno/
	pokkatāda /bardzo dokuczać/
	ugjŏtāda /upierać się np. przy błędnym twierdzeniu/

S u f i k s y dodawane do przymiotników tworzące czasowniki:

Rdzeń przymiotnika + a /ŏ, jŏ/ + dzi

kudŏdzida /twardnieć/
naadzida /polepszać się/
talladzida /zmieniać się/
kowadzida /pięknieć/
pŏlgädzida /zaczerwienić się/
kakkawadzida /zbliżać się/
tŏrŏwŏdzida /zabrudzić się/
phŏrädzida /zzielenieć/

S u f i k s y dodawane do onomatopei, tworzące czasowniki:

-kŏri
naphylkŏrida /powiewać, łopotać/
nymsilkŏrida /falować/
tugynkŏrida /niespokojnie bić, np. serce/
pandylkŏrida /błyszczeć/

Dodawane do rzeczowników, tworzące przymiotniki:

-tap
namdzadapta /męski/
czhŏnjŏdapta /dziewczęcy/
ŏryndapta /godny dorosłego/
czhŏngnjŏndapta /młodzieżowy/

-syrŏp
kjŏngsasyrŏpta /szczęśliwy, radosny/
jŏnggwangsyrŏpta /słynny, wspaniały/
jugamsyrŏpta /godny ubolewania/
poksyrŏpta /miły/

-rop
sylgiropta /mądry, szlachetny/
hjanggiropta /pachnący, wonny/
dzajuropta /wolny, swobodny/
häropta /szkodliwy/

I n n e s u f i k s y tworzące przymiotniki:

-ah /-jah, -ŏh, -jŏh/
kamatha /bardzo czarny/
noratha /bardzo żółty/
nurŏtha /wstrętnie żółty/
pojatha /białawy, np. pył, dym, śnieg padający/
hajatha /bardzo biały/
pujŏtha /nieprzyjemnie biały/

-tarah kildaratha /bardzo długi/
kiptaratha /bardzo głęboki/
nŏlptaratha /bardzo szeroki/
khŏdaratha /ogromny/

S u f i k s y dodawane do czasowników i przymiotników, tworzące rzeczowniki i przysłówki:

-ki — kulkki /grubość/
khygi /wielkość/
talligi /biegi/
ttümttügi /skoki/

-kä nalgä /skrzydła/
tŏpkhä /pokrywka/
pegä /poduszka/
magä /korek/
dziugä /gumka do ścierania/

-i kiri /długość/
nophi /wysokość/
nŏlbi /szerokość/
kiphi /głębokość/
sallimsari /gospodarstwo domowe/
kŏrymkŏri /chód/
patkari /orka/

-i, -hi kaćhi /razem/
kudi /mocno/
nŏlli /szeroko/
mani /dużo/
tädanhi /bardzo/
jŏngwŏnhi /wiecznie, na zawsze/
dzojonghi /cicho/

-kkŏt maymkkŏt /do woli/
sŏngyikkŏt /sumiennie, rzetelnie/
himkkŏt /ile sił/
jŏlsŏngkkŏt /z entuzjazmem/
mokczhŏngkkŏt /na całe gardło/

-m /-ym/ kyrim /rysunek/
kŏrym /krok/
kippym /radość/

usym /śmiech/
ŏrym /lód/
kkum /marzenie senne/
dzam /sen/
czhum /taniec/

P r e f i k s y i s u f i k s y dodawane równocześnie:

kunsondzil /zbędne gesty/
hŏtsondzil /zbędne gesty/
tŏphuri /powtarzanie/
phutipsagŭ /świeże liście/
hŭnallida /łopotać/
hŭmoraćhida /gnać, silnie wiać/
săppalgatha /jaskrawo czerwony/
sănoratha /jaskrawo żółty/
sikkŏmŏtha /nieprzyjemnie czarny/

Podstawa słowotwórcza i końcówka

Końcówka /tho/ jest morfemem, który dodany do słowa tworzy jego formy gramatyczne.

Podstawa słowotwórcza może się składać z samego rdzenia lub z rdzenia z afiksem.

Np.: olsagwaga igŏtta /Dojrzały tegoroczne jabłka/
kipari hŭnallinda /Sztandar łopocze/

W powyższych zdaniach w słowach: "olsagwa" i "hŭnallinda" mamy do czynienia z podstawą słowotwórczą utworzoną przez połączenie rdzenia z afiksem. "Ik" i "kipal" są to podstawy słowotwórcze utworzone z samego rdzenia. "-ga", "-ŏtta", "-i" oraz "-nda" są to końcówki.

3. Końcówki koreańskie /tho/

Cechy specyficzne końcówek koreańskich

1/ Ogólnie biorąc końcówki koreańskie dzielą się na dwa typy: dodawane do predykatywów /jongŏn/ i dodawane do nominów /czheŏn/, ale czasem końcówki nominów dodawane są do predykatywów i odwrotnie.

Np.: saŏbyi sŏnggwa jŏhanyn norjŏgyl ŏlmana hanyngae talljŏitta
/Rezultaty pracy zależą od tego, ile włoży się trudu/
nanyn kyege hjugaga ŏndze kkynnanyngaryl murŏtta
/Spytałem kiedy kończy mu się urlop/
nayi hjŏngnimgwa nunimyn inmingundäinde hjŏngnimyn pihäng-saigo nunimyn thongsinpjŏngida
/Mój starszy brat i siostra są żołnierzami Armii Ludowej, brat jest lotnikiem, a siostra żołnierzem służby łączności/

W powyższych zdaniach końcówki "-e" i "-ryl" zwykle dodawane do nominów doszły do predykatywów, w trzecim zdaniu końcówki "-inde", "-igo", "-ida", występujące zwykle jako końcówki predykatywów, zostały użyte jako końcówki nominów.

2/ Końcówki koreańskie mogą występować po dwie lub więcej przy jednym słowie, modyfikując w różnoraki sposób jego znaczenie.
Np.: abŏdzinyn ŏdze naegero ponäon phjŏndziryl ilgŏposijŏtta
/Ojciec przeczytał list, który przyszedł wczoraj ode mnie/
kyikkesŏnyn ŏdze ttŏnagasijŏtkessymnida
/On wyruszył wczoraj/

Jak wynika z powyższych zdań końcówki "-egero" i "-kkesŏnyn" /-ege + ro, -kkesŏ + nyn/ mają ten sam charakter - stanowią połączenie końcówek należących do jednej grupy. Końcówki "-sijŏtta" i "-sijŏtkessymnida" /-si + jŏt + ta, -si + jŏt + ket + symnida/ stanowią połączenie końcówek o różnym charakterze. Jest to ważna cecha specyficzna końcówek koreańskich.

3/ Końcówki koreańskie dodawane są i do przysłówków i do onomatopei.
Np.: ky maryn ppallido tallinda
/Jak ten koń szybko pędzi/
näga kadzigo innyn czhägyn igŏsi dzŏnbuida
/To są wszystkie książki, które posiadam/
dzŏ pjŏryn mopsi pancakpancakto hanynguna
/Ależ ta gwiazda mocno błyszczy/

Rodzaje końcówek koreańskich

Końcówki koreańskie dzielą się w zależności od swego znaczenia i funkcji, jaką pełnią w zdaniu. Można to przedstawić w następującej tabeli:

	Końcówki pozycyjne	Końcówki niepozycyjne
Końcówki nominów	końcówki /-ka, -ryl, przypadków -yi i inne	końcówki pomocnicze /-to, -man, -nyn i in./ końcówka liczby mnogiej /-tyl/ końcówka konwersyjna /-i/
Końcówki predykatywów	końcówki koneksywne /-ko, -mjŏ, -mjŏnsŏ i inne/ końcówki finitywne /-ta, -mnida/ końcówki atrybutywne /-n, -nyn i inne/	końcówki czasowe /-att, -kett/ końcówka honoryfikatywna /-si/ końcówki konwersyjne /-m, -ki/

K o ń c ó w k i p r z y p a d k ó w

Dodawane są głównie do nominów, określają pozycję danego słowa w zdaniu wskazując na związki zachodzące między danym słowem a innymi słowami w zdaniu.

Np.: padakaro hjujangyl ttŏnanyn uri hakkybyi dzŏnczhe tongmudyri jŏlczhae thatta

/Wszyscy koledzy naszej grupy, wyjeżdżający na odpoczynek nad morze, wsiedli do pociągu/

padakaro, hjujangyl > ttŏnada

tongmudyri, jŏlczhae > thada

uri hakkybyi, dzŏnczhe > tongmudyl

1. Mianownik /dzugjŏktho/ -ka, -i
oznacza podmiot w zdaniu
Np.: Kim tongmuga sãroun kigjeryl mandyrŏtta
/Kolega Kim sporządził nową maszynę/
kayl hanyri nopkho phuryda
/Jesienne niebo jest wysokie i niebieskie/
2. Biernik /tãgjŏktho/ -ryl, -yl
przeważnie oznacza dopełnienia w zdaniu /obiekt działania podmiotu, miejsce gdzie przebiega akcja lub jej czas/.
Np.: urinyn Kim tongmuyi saŏbesŏyi sŏnggwaryl dzinsimyro czhukhahãdzuŏtta /Z całego serca gratulowaliśmy sukcesu w pracy koledze Kimowi/
haksãngdyri undongdzangyl tallinda /Uczniowie biegną na boisko/
kiczhanyn Phjŏngjangesŏputhŏ Sinyidzukkadzi nesiganyl talljŏtta /Pociąg jechał z Phjŏngjangu do Sinyidzu cztery godziny/
Przypadek ten podkreśla również znaczenie wypowiedzi.
Np.: kynyn nuga murŏdo dzŏnhjŏ tãdaphadziryl anatta /Kto by go nie zapytał w ogóle nie odpowiadał/
W potocznej rozmowie często jako końcówkę biernika traktuje się tylko spółgłoskę "-l", w wypadku gdy podstawa słowotwórcza nie ma wygłosu spółgłoskowego.
Np.: nugul /mwŏl/ czhassymnikka?
/Kogo /czego/ szukasz?/
ŏdil kasimnikka? /Dokąd idziecie?/
ky ãl terigo osipsio /Proszę przyjść z tym dzieckiem/
3. Dopełniacz /sokkjŏktho/ -yi
Np.: dzosŏnyi dzadzudzŏgin phjŏnghwa thongiryn dzŏnczhe dzosŏn inminyi dzŏlsilhan njŏmwŏnida /Pokojowe, samodzielne zjednoczenie Korei to żywotne pragnienie całego narodu koreańskiego/
kynyn tongsãngyi jŏnphiryl kakkadzuŏtta /On zaostrzył ołówek młodszego brata/
4. Celownik /jŏkjŏktho/ -e, -ege
Jŏkjŏktho oznacza obiekt /pośredni/ czynności albo miejsce, czas lub kierunek tej czynności.
Np.: Kkotpuninyn kkoczhe muryl dzuŏtta /Kotpun podlała kwiat /dała kwiatu wodę//

Kim tongmunyn kohjange kjesinyn abŏdziege phjŏndziryl ssynda /Kolega Kim pisze list do ojca mieszkającego we wsi rodzinnej/
ohu tasŏssie pihänggiga toczhakhanda /Samolot przybywa o piątej po południu/
kjosire haksängdyri mojŏtta /Uczniowie zebrali się w klasie/
nanyn mäil jŏdŏpsie hakkjoe kanda /Codziennie idę do szkoły o godzinie ósmej/

5. Miejscownik /ügjŏktho/ -esŏ, -egesŏ
oznacza miejsce, punkt wyjścia czynności, zwykle wskazuje na okolicznik.
Np.: urinyn hjŏngmjŏngdzŏndzŏkdzi Poczhŏnboesŏ mjŏćhilgan mugŏtta /Zatrzymaliśmy się kilka dni w Poczhŏnbo, miejscu walk rewolucyjnych/
kynyn mäil tosŏgwanesŏ dzŏnjŏk nykkekkadzi kongbuhanda /On codziennie uczy się w bibliotece do późna wieczór/
ŏdze kundäe nagan hjŏngnimegesŏ phjŏndziga watta /Wczoraj przyszedł list od starszego brata, który poszedł do armii/
Phjŏngjangesŏ ttŏnan jŏlczhanyn näil aćhime Wŏnsanjŏge toczhakhanda /Pociąg, który wyruszył z Phjŏngjangu, jutro rano dotrze na dworzec Wŏnsan/

6. Narzędnik /dzogjŏktho/ -ro, -yro
wskazuje na środek, materiał, przyczynę, kierunek lub rezultat działania jakiegoś zjawiska lub obiektu.
Np.: uri nara sahödzuyi nongczhonesŏnyn kigjero pathyl kalgo jakyro kimyl mända /Na socjalistycznej wsi w naszym kraju pola orze się maszyną, a chwasty niszczy chemicznie/
midzeyi jamandzŏk phokkjŏgyro dzätŏmiro töjŏtton Phjŏngjangyn mjŏthä saie arymdapko ungdzanghan hjŏndädzŏk tosiro tasi ilttŏsŏtta /Phjŏngjang obrócony w kupę popiołu przez barbarzyńskie bombardowania imperialistów amerykańskich w ciągu kilku lat powstał znowu jako nowoczesne, wielkie, piękne miasto/
kynyn jŏlsie hakkjoro ttŏnatta /On wyruszył do szkoły o godzinie dziesiątej/

Jeśli do końcówki narzędnika dodamy "-sŏ", oznacza to kwa-

lifikacje do wykonywania danej czynności, jeśli dodamy "-ssŏ" wskazuje to na środek, sposób wykonania czynności.

Np.: kynyn saroczhŏngwŏnyrosŏ ŏndzena dzodzik sänghware czhungsilhätta /On jako członek Socjalistycznego Związku Młodzieży Pracującej zawsze był oddany życiu organizacji/

jŏnphillossŏ ssynyngŏtpoda phenyrossŏ ssynyngŏsi tŏ natta /Lepiej jest pisać piórem, niż pisać ołówkiem/

7. Łączący /kukkjŏktho/ -wa, -kwa

Wskazuje na wymieniane lub porównywane obiekty.

Np.: uri dzip aphyronyn sudzŏnggwakaćhi malgyn sinämuri hyrynda /Przed naszym domem płynie strumyk przejrzysty jak kryształ/

hjŏptong nongdzang kurakpuesŏnyn noräwa czhumi hanczhangijŏtta /W klubie spółdzielni rolniczej pełno było tańca i śpiewu/

Poknaminyn Okhyiwahamkke jugjŏktäryl czhadza ttŏnatta /Pok-nam razem z Ok-hyi wyruszył do oddziału partyzanckiego/

8. Wołacz /hogjŏktho/ -ja, -a; -jŏ, -ijŏ; -sijŏ, -isijŏ

Np.: Sunhyija, uri hamkke hakkjoro kadza /Sun-hyi, chodź razem z nami do szkoły!/

Jŏngnama, kundäe innyn hjŏngnimhanthesŏ phjŏndziga watta /Jŏng-nam, przyszedł list od starszego brata, który jest w armii/

Uwaga: końcówki "-ja, -a" w mowie potocznej stosuje się tylko przy imionach młodych ludzi.

Dzogugijŏ, kydäryl kutkŏnhi dzikhjŏ i czhobjŏngyn hjŏngmjŏngyi mugiryl thynthynhi dzabannora! /Ojczyzno, broniąc Cię wytrwale żołnierz ten ujął silnie oręż rewolucji!/

czhŏgosarjŏnggwan Kim Ilsŏng tongdzisijŏ, tangsinyi dzŏnsadyri sarainnynhan czhŏnibäksibil kodzinyn kjŏlkho wŏnssudyrege nŏmŏkadzi anyl kŏsimnida! /Głównodowodzący towarzyszu Kim Il-sŏng, wzgórze nr. 1211, na którym są twoi żołnierze, na pewno nie przejdzie do wrogów! ./nie przejdzie w ręce wroga!/.

Trafiają się też wypadki, gdy w zdaniu występują słowa bez żadnych końcówek. Mówimy, że jest to przypadek absolutny /dzŏltäkjŏk/.

Np.: uri him kkŏkkyldza ky ŏde issyrja /uriyi himyl kkŏkkyldzaga ky ŏdie issyrja/ /Gdzież jest człowiek, który złamie naszą siłę/

Formę powyższą spotykamy w mowie potocznej, w poezji i w pieśniach.

Omówione powyżej końcówki przypadków mogą być używane w połączeniach po dwa lub więcej, z zachowaniem swojego znaczenia.

Np.: inmingun jongsadyryn wŏnssu midzewayi ssaumesŏ tädzungdzŏk jŏngungdzuyiryl palhühajŏtta /Bohaterowie Armii Ludowej przejawili masowe bohaterstwo w walce z wrogiem-imperializmem amerykańskim/

i phjŏndzinyn naegeroga anira Kim tongmuege on kŏsimnida /Ten list przyszedł nie do mnie, a do kolegi Kima/.

K o ń c ó w k i f i n i t y w n e

Są to końcówki dodawane do ostatniego słowa w zdaniu i kończące dane zdanie. W języku koreańskim końcówki te dzielą się na trzy rodzaje, a mianowicie: końcówki formy, kategorii grzeczności i trybu.

1/ Końcówki formy orzekającej /oznajmującej/.

Np.: onyl uri tähagesŏnyn kwahak thoronhöga issymnida /Dziś w naszej uczelni odbywa się dyskusja naukowa/

malkke käin hanyre sädyri nanda /Po jasno rozpogodzonym niebie lecą ptaki/

ŏdze urinyn nyttorok tosŏgwanesŏ kongbuhätta /Wczoraj uczyliśmy się do późna w bibliotece/

2/ Końcówki formy pytającej

Np.: ŏdze kygosedo piga mani wassymnikka? /Czy tam wczoraj też spadło dużo deszczu?/

nŏhyidyl kygan dzal issŏnnynja? /Czy dobrze wam się wiodło w tym czasie?/

urinyn ŏndze kohjangyro torakage tölka? /Kiedy wrócimy do wsi rodzinnej?/

3/ Końcówki formy rozkazującej

Np.: i kippyn sosigyl ppalli tongmudyrege dzŏnhasipsio /Przekażcie szybko tę radosną wieść kolegom/
Kimtongmu, onyl dzŏnjŏkczharo hjujangyl ttŏnao /Kolego Kim, wyruszcie dziś wieczornym pociągiem na odpoczynek/
abŏdzi, ŏmŏni malssymdo dzal tytko kongbudo dzal hära /Słuchaj słów ojca, matki i ucz się też dobrze/

4/ Końcówki formy zachęcającej /forma zachęcająca wyrażająca propozycję mówiącego, aby słuchający wykonał z nim razem jakąś czynność/.

Np.: uriga mathyn iryn ŏttŏn iri issŏdo onyl dzungyro pandysi kkynnäpsida /Co by tam nie było, skończmy koniecznie dziś powierzoną nam pracę/
ŏkczhŏnmanbŏn dzuktŏrado wŏnssuryl ćhidza /Bijmy wroga, choćby przyszło umierać miliony razy/

Wśród końcówek finalnych "-ajo, -ŏjo, -jŏjo; -a, -ŏ, -jŏ; -o, -so; -dzi, -dzijo" używane są bez zmian w wymienionych powyżej czterech formach. Rozróżnić je można tylko po intonacji zdania i według kontekstu.

Np.: /nanyn/ czhägyl ilgŏjo /forma oznajmująca/
/Ja/ czytam książkę/
/tongmudo/ czhägyl ilgŏjo? /forma pytająca/
/Czy /kolega/ też czyta książkę?/
/tongmu/ czhägyl ilgŏjo! /forma rozkazująca/
/Kolego/ czytaj książkę!/
/tongmu, hamkke/ czhägyl ilgŏjo /forma zachęcająca/
/Kolego, razem/ czytajmy książkę/

Końcówki kategorii grzeczności

Jest to jedna z bardzo ważnych form gramatycznych w języku koreańskim. Końcówki tej grupy wyrażają stosunek między mówiącym a słuchającym.

1/ Przy zwracaniu się do osoby wyższej pozycją społeczną lub starszej wiekiem /forma "hasipsio, häjo"/ /nophinmal/.

Np.: dzŏegedo czhongyl dzusipsio. Wŏnssuryl kkok kapkessymnida /Proszę mi też dać karabin. Na pewno odpłacę wrogowi/
kyga pŏlssŏ ttŏnassŏjo; kyman nydzŏkkunjo /on już wyruszył; spóźniliście się/

2/ Przy zwracaniu się do osoby równej wiekiem lub pozycją społeczną /forma "hao, hage"/ /pothongmal/

Np.: uri tähagesŏnyn onylputhŏ hakkimal sihŏmi sidzaktŏo /Na naszej uczelni od dziś zaczynają się egzaminy na koniec semestru /kończące semestr/

nä il jŏltusie jŏgiesŏ tasi mannase /Spotkajmy się znów jutro tutaj o dwunastej/

3/ Przy zwracaniu się do osoby wyraźnie niższej pozycją społeczną lub wiekiem albo przy zwracaniu się dorosłych do dzieci. Obecnie w KRLD najczęściej używana forma zwracania się dorosłych do dzieci /forma "hāra, hā"/ /natczhunmal/

Np.: jäja, ttŏdyldzi malgo norara /Dziecko, nie hałasuj, baw się/

nāga hanyn maryl ta aratyrŏkketdzi? /Zrozumiałeś wszystko, co mówiłem?/

Końcówki trybów

1/ Tryb orzekający

Np.: haksängdyri sŏdzŏmesŏ czhägyl samnida /Uczniowie kupują książki w księgarni/

aidyri madangesŏ pporyl czhanynguna /Dzieci kopią piłkę na podwórzu/

2/ Tryb świadka wyraża to, co mówiący przedtem widział lub słyszał.

Np.: ŏdzepam kynyn jŏltusiga nŏmdorok czāgyl iksyptida /Wczoraj w nocy on czytał książkę aż do po dwunastej/

Kim tongmunyn dzagi tongmudylgwa hamkke kykdzange wattŏgunjo /Kolega Kim przyszedł do teatru razem ze swymi kolegami/

jäja, nŏyi ŏmŏniga nŏryl czhattŏra /Dziecko, szuka cię twoja matka/

3/ Tryb przypuszczający

Np.: nalssiga kapdzagi hyrinyngŏl poni tōnpiga nāririda /Pogoda nagle się zepsuła spadnie więc chyba silny deszcz/

ohue kamjŏn kyga dzibe ŏpsylkŏl /Jeśli pójść po południu, nie będzie go chyba w domu/

näilkkadzi i czhägyl ta ilgylsu issylka? /Czy da się przeczytać do jutra tę całą książkę?/

Jak wynika z powyższego, w języku koreańskim końcówki finitywne wyrażając formę, kategorię grzeczności i tryb stoją w określonej kolejności.

Np.: urinyn näil Kymgangsanyro ttŏnamnida
/Jutro wyruszamy w Góry Diamentowe/
/forma oznajmująca, nophinmal - mowa wywyższająca, tryb orzekający/

Kim tongmuga mjŏtsiczharo ttŏnattaptikka? /Jak mówił kolega Kim, którym pociągiem wyruszy?/
/forma pytająca, nophinmal - mowa wywyższająca, tryb świadka/

Jŏngnamirang hamkke kongwŏnyro kalka? /Czy iść razem z Jŏng-namem do parku?/
/forma pytająca, natczhunmal - mowa poniżająca, tryb przypuszczający/

jŏlsie Kim tongmune dzibe kadzagu /Chodźmy o godzinie dziesiątej do domu kolegi Kima/
/forma zachęcająca, pothongmal - mowa zwykła, tryb orzekający/

K o ń c ó w k i   k o n e k s y w n e

Końcówki koneksywne łączą słowa w zdaniu lub zdania. W języku koreańskim jest wiele końcówek koneksywnych o różnorodnym znaczeniu. Końcówki koneksywne nie mają takich kategorii gramatycznych, jak forma i kategoria grzeczności /wyraża je występująca na końcu zdania końcówka finitywna/. Kategoria czasu bywa wyrażana w końcówkach koneksywnych, ale w większości wypadków wyraża ją tylko końcówka finitywna.

Np.: phungćhi arymdaun kolcagironyn malgyn sämmuri dzodzaltämjŏ hyrygo ky siwŏnhan sämmure mogyl czhugin sansädyri koun mokczhŏngyro dzidzŏküjŏtta /Piękną krajobrazowo doliną płynie szemrząc przejrzysty ruczaj, ptaki górskie, które zwilżają gardła w tym odświeżającym ruczaju, śpiewają pięknymi głosami/
Jŏngczhŏrinyn simnjŏnmane mannan ŏmŏnijŏtdziman dzŏngdzak tähago poni musyn malputhŏ häjahaldzi mollasŏ ŏllyn ibyl jŏldzi mothässymnida /Jŏng-czhŏl, choć spotkał matkę po

dziesięciu latach, gdy ujrzał ją w rzeczywistości, nie wiedząc od jakich słów trzebaby zacząć, nie mógł od razu otworzyć ust/

Wykaz najczęściej stosowanych końcówek koneksywnych:

1/ Łączące dwa lub więcej jednakowej wartości fakty:

-ko albo -kosŏ

Np.: urinyn hjujangdziesŏ dzylgŏpko hängbokhan nanaryl ponätta /Spędziliśmy miłe i szczęśliwe dni w miejscowości wypoczynkowej/

simindyryn sone sone kkotmukkymyl tylgosŏ kŏriro milljŏnawatta /Mieszkańcy miasta wylegli na ulice trzymając w rękach wiązanki kwiatów/

-/y/mjŏ

Np.: urinyn kongsandzuyidzŏgyro ilhamjŏ päumjŏ sänghwalhanda /Żyjemy komunistycznie pracując i ucząc się/ /jak przystało komunistom/

2/ Wyrażające metodę, sposób:

-/y/mjŏnsŏ

Np.: sonjŏntanwŏndyryn hjŏngmjŏngkajoryl ssiksssikhage purymjŏnsŏ hänggunhätta /Pionierzy maszerowali śpiewając energicznie pieśń rewolucyjną/

sähäe tyrŏsŏmjŏnsŏ nalssinyn tŏuk czhadzjŏtta /Po nowym roku zrobiło się jeszcze zimniej/ /dosłownie: wszedłszy w nowy rok pogoda jeszcze bardziej się ochłodziła/

-kosŏ

Np.: urinyn sukdzeryl kkynnägosŏ padakaro nagatta /Skończywszy ćwiczenia wyszliśmy na brzeg morza/

dzogukttang nambanpue midze ćhimrjakkundäga itkosŏnyn dzogugyl thongilhalsu ŏpta /Ponieważ w południowej części ziemi ojczystej znajduje się agresywna armia imperializmu amerykańskiego, nie można zjednoczyć ojczyzny/

-a /-ŏ, -jŏ/

Np.: Tädonggangyn Mangjŏngdäryl etora Sŏhäro hyrynda /Tedonggang okrążając Mangjŏngde płynie do Morza Zachodniego/ /tzn. do Morza Żółtego/

Powyższa końcówka używana jest często przy łączeniu dwu czasowników stanowiących jedną część zdania /np. karaipta /przebrać się/, ssaaollida /wznieść, zbudować/, kkŏkkŏpŏrida /rozbić/, olljŏnotha /wysoko położyć/

-aso /-ŏsŏ, -jŏsŏ/

Np.: kydyryn subăkrikiryl kŏrŏsŏ hădzilnjŏkhe mokdzŏkdzie toczhakhătta /Przeszedłszy kilkaset li drogi dotarli o zachodzie słońca do miejsca przeznaczenia/

3/ Wyrażające okoliczności danej czynności:

-ni/kka/

Np.: han kogăryl nŏmŏsŏni adamhan mayrijŏtta /Po przejściu jednego wzgórza ukazała się /przed nimi/ śliczna wieś/ /Minęli wzgórze i oto była /już/ śliczna wieś/
kigjero nongsaryl dziyni iryl tŏuk hynggjŏpta /Ponieważ uprawia się rolę maszynami, praca daje większe zadowolenie/

-tŏni

Np.: czhaga home sylmjŏsi mŏttŏni kot saramdyri nărigi sidzakhătta /Gdy pociąg zatrzymał się cicho na peronie, ludzie od razu zaczęli wysiadać/
aćhimputhŏ nalssiga hyrydŏni piga nărinda /Ponieważ od rana pogoda była pochmurna, pada deszcz/

-nynde

Np.: nanyn kadŏn kire sŏdzŏme tylljŏnnynde kogiesŏ ujŏnhi Kim tongmuryl mannage tŏjŏtta /Wstąpiłem po drodze do księgarni, spotkałem tam przypadkowo kolegę Kima/

-kŏndă

Np.: uriga tytkŏndă kynyn irymnan kisuldzarago hamnida /Tak jak słyszeliśmy, nazywają go sławnym technikiem/

-l ppundŏrŏ

Np.: kygosenyn hosudo manyl ppundŏrŏ namudo ttohan manatta /Tam jest nie tylko wiele jezior, ale także dużo drzew/

-ta/ga/

Np.: urinyn Kymgangsane kattaga porymmane torawatta /Poszliśmy w Góry Diamentowe, wróciliśmy dopiero po piętnastu dniach/

-dza

Np.: sidzakdzongi ullidza kykdzanganyn dzojonghädzigi sidzakhätta /Jak tylko zadzwonił dzwonek /oznajmiający początek spektaklu/, w teatrze zaczęło się uciszać/

4/ Wyrażające przeciwstawienie:

-na

Np.: parami puna kydadzi czhupdzinyn anyn nalssiida /Wieje wiatr, ale pogoda nie jest tak mroźna/

-dziman

Np.: kynyn onyl jŏnghwagwanesŏ dzoyn jŏnghwaryl tollindanyngŏsyl algo ittdziman taryn kyphanil ttämune kalsu ŏptago handa /Choć on wie, że dziś wyświetlają w kinie dobry film ale mówi, że nie może pójść, ponieważ ma inne pilne sprawy/

-kŏnman

Np.: pinyn ŏksuro phŏpuŏtkŏnman kydyryn süimŏpsi kŏrŏtta /Choć deszcz lał jak z cebra, ale oni szli bez odpoczynku/

5/ Wyrażające wybór, alternatywę:

-kŏna

Np.: dzŏnboryl ćhigŏna dzŏnhwaryl kŏrŏsŏ uriga ttŏnanyn naldzaryl miri alljŏdzudorok hasio /Proszę dać znać wcześniej o dacie naszego wyjazdu zatelefonowawszy albo wysyłając telegram/ /telefonicznie lub telegraficznie/

-kŏn

Np.: ky tongmudyrija ogŏn malgŏn tongmumanyn mŏndzŏ olgŏl kyrässo /Niezależnie od tego, czy tamci koledzy przyjadą, niech choć kolega przyjedzie wcześniej/

-tyndzi

Np.: mjŏćhilhumjŏn phjŏndziga odyndzi dzŏnboga odyndzi musyn sosigi issylgŏt kasso /Za kilka dni będzie jakaś wiadomość, albo przyjdzie list, albo przyjdzie telegram/

-tynga

Np.: tangdzang piga närilgŏt kathynde piosyl iptynga usanyl kadzidynga häja hadzi ankhenni? /Chyba zaraz spadnie deszcz, czy nie trzeba ubrać płaszcza od deszczu lub wziąć parasol?/

6/ Wyrażające warunek:

-/y/mjŏn

Np.: kydyri näil toczhakhamjŏn kot thoronhäpopsida /Jeśli oni jutro przyjadą, od razu przedyskutujmy/

-kŏdyn

Np.: onyl suŏbi kkynnagŏdyn uri hamkke kykdzangyro kapsida /Gdy skończą się dzisiejsze zajęcia chodźmy razem do teatru/

-tŏramjŏn

Np.: tongmudo ŏdze uriwa hamkke issŏttŏramjŏn tŏ dzoassylgŏt /Jeśliby kolega też był wczoraj z nami, byłoby lepiej/

-aja /-ŏja, -jŏja/

Np.: kyphängczhaga toczhakhajŏja Kim tongmuyi sosik to algŏt kassymnida /Musi przyjechać pociąg pospieszny, to dowiemy się czegoś o koledze Kimie/

-l surok

Np.: sigani hyryl surok thoronyn tŏ kodzotöjŏtta /W miarę upływu czasu zaogniała się dyskusja/

7/ Wyrażające ustępstwo, przyzwolenie:

-tŏrado

Np.: amuri nalssiga nappydŏrado urinyn näil kkok ttŏnaja handa /Choćby była nie wiem jak brzydka pogoda, koniecznie musimy jutro wyruszyć/

-l dzirado

Np.: ssauda dzugyl dzirado dzegukdzuyidzadyryi nojeronyn tŏlsu ŏpta /Choćby przyszło zginąć w walce, nie możemy stać się niewolnikami imperialistów/

-l dziŏndzŏng

Np.: kynyn kkŏkkil dziŏndzŏng kuphjŏtyldzinyn annyn kanghan yidziryl kadzin czhŏngnjŏnijŏtta /Był to młodzieniec o tak silnej woli, że nie ugnie się choćby /on/ miał zginąć/

8/ Wyrażające przyczynę:

-/y/myro

Np.: Jŏngczhŏl tongmunyn ibŏn sihŏmesŏ usuhan sŏngdzŏgyl dzängczhŭhajŏssymyro phjoczhangyl padatta /Kolega Jŏng-czhŏl

otrzymał nagrodę z uwagi na świetny wynik tego egzaminu - dosłownie: Kolega Jŏng-czhŏl, ponieważ zdobył świetną ocenę na tym egzaminie, otrzymał nagrodę/

-kie, -ki ttämune

Np.: onyldzungyro mokdzŏkdzie toczhakhäja hagekkie kŏrymyl tŏuk tagyćhjŏja handa /Ponieważ dziś musimy dotrzeć do celu, trzeba przyspieszyć kroku/
Kim tongmunyn aćhimputhŏ kapdzagi jŏri mopsi natki ttämune hakkjoe motogo pjŏngwŏnyro katta /Ponieważ kolega Kim dostał nagle od rana wysokiej gorączki, nie mógł przyjść do szkoły i poszedł do szpitala/

9/ Wyrażające zamiar:

-/y/rŏ

Np.: tosŏgwane czhägyl pillirŏ kan Jŏngczhŏrinyn dzŏmsimttäga töjŏsŏja torawatta /Jŏng-czhŏl, który poszedł do biblioteki pożyczyć książkę, wrócił dopiero w porze obiadowej/

-/y/rjŏ/go/

Np.: jŏngungyi dzŏnthu ijagiryl tyryrjŏgo manyn saramdyri mojŏwatta /Zebrało się wielu ludzi, aby posłuchać bojowych opowieści bohatera/

-kodzŏ

Np.: kydyryn töl surok tŏ manyn saramdyryi yigjŏnyl tytkodzŏ hajŏtta /Oni w miarę możności chcieli wysłuchać opinii jeszcze większej liczby osób/

10/ Wyrażające rezultat:

-ke

Np.: saramdyldo, kŏrido, mayldo moduga mollapoge talladzjŏtta /Wszystko: i wsie, i ulice, i ludzie zmieniło się nie do poznania/

-torok

Np.: kynyn kamgiedo, ky ŏttŏn pjŏngedo kŏllidzi anthorok nyl momyl talljŏnhago itta /On stale hartuje ciało, aby nie zachorować ani na przeziębienie, ani na żadną inną chorobę/

11/ Wyrażające negację:

-dzi /antha, mothada/

Np.: jŏngung dzŏnsadyryn ky ŏttŏn nangwanedo kulhadzi ankho kkytkkadzi jonggamhage ssawŏtta /Bohaterscy żołnierze walczyli dzielnie do końca, nie ugiąwszy się przed żadnymi trudnościami/
hadzago kutke maymman mŏgymjŏn hadzi mothal iri ŏpta /Jeśli tylko stanowczo zdecyduje się zrobić coś, nie ma rzeczy, której nie można by dokonać/

-dzi /malda/

Np.: hängbokhamjŏn hängbokhal surok kwagŏryl itdzi maldza /Im bardziej jesteśmy szczęśliwi, tym bardziej nie zapominajmy przeszłości/
nalssiga nappymjŏn ttŏnadzi masipsio /Jeśli pogoda będzie zła nie wyruszajcie/

K o ń c ó w k i   a t r y b u t y w n e

Końcówki atrybutywne dodawane są do słów stojących w zdaniu przed nominami i określają nomina.

Np.: dzŏngwŏnyi kkottyryn ttattythan häpiczhyl pada hwalcak phijŏtta /-n/ /Kwiaty w sadzie pysznie rozkwitły w ciepłych promieniach słońca/
Kim tongmuga ilkko innyn czhägyn säro naon sosŏrida /-nyn, -n/ /Książka, którą czyta kolega Kim to świeżo wydana powieść/

Słowo zakończone końcówką atrybutywną w zdaniu gra zawsze rolę przydawki.

Atrybutywne końcówki koreańskie dzielą się na końcówki czasu przeszłego, teraźniejszego i przyszłego.

Wykaz końcówek atrybutywnych:

-nyn dodana do czasownika, wyraża czas teraźniejszy

Np.: urinyn sä kongdzangyl kŏnsŏlhago innyn nodongdzadyryl mannatta /Spotkaliśmy robotników, którzy budują nową fabrykę/

-n/-yn/ jako końcówka czasownika wyraża czas przeszły, jako końcówka przymiotnika wyraża czas teraźniejszy

Np.: uriga ŏdze pon jŏnghwanyn dzosŏn jesul jŏnghwa ida /czas przeszły/ /Film, który widzieliśmy wczoraj, to koreański film fabularny/
dzibunguesŏnyn pulgyn kipari parame phŏllŏgigo itta /czas teraźniejszy/ /Na dachu powiewa w wietrze czerwona flaga/

-tŏn jako końcówka czasownika wyraża czas przeszły trwający, a jako końcówka przymiotnika wyraża czas przeszły

Np.: Kim tongmuga ponyn hwabonyn näga podŏngŏsida /Czasopismo, które ogląda kolega Kim, to jest to, które ja czytałem/
sämkaćhi malktŏn muri kapdzagi hwangthomullo pjŏnhajŏ hyllŏnärinda /Woda, która była czysta jak źródlana, zmieniła się nagle w zamuloną i popłynęła/

-l /-yl/ końcówka czasownika i przymiotnika wyrażająca czas przyszły.

Np.: kynyn sonnimdyryl madzihal dzunbiro pundzuhi torakago itta /On bardzo jest zajęty przygotowaniami na spotkanie gości/.

K o ń c ó w k i c z a s u

W języku koreańskim istnieją końcówki czasu przeszłego i przyszłego.

Czas teraźniejszy nie ma specjalnej końcówki. Jedynie w formie "mowy poniżającej" można go wyrazić końcówką "-n/-nyn/".

Np.: czhägyl ingnynda /czytam książkę/
kyrimyl ponda /oglądam obraz/

Czas przeszły ma końcówki -att /-ŏtt, -jŏtt/.

Np.: urinyn ŏdze sä jŏnghwaryl poatta /Widzieliśmy wczoraj nowy film/
sä hakkiga sidzaktŏjŏtta /Rozpoczął się nowy semestr/

Czas przyszły ma końcówkę -kett

Np.: urinyn jŏlsiczharo ttŏnagessymnida /Wyruszymy pociągiem o godzinie dziesiątej/

K o ń c ó w k a g r z e c z n o ś c i o w a

-si /-ysi/

Np.: abŏdzinyn mäil aćhim sisapodoryl kkokkkok tyrysinda /Ojciec codziennie rano słucha bieżących informacji/

Niektóre czasowniki nie mają tej końcówki ale zastępowane są wtedy przez inne czasowniki grzecznościowe:

Np.: dzada - dzumusida /spać/
mŏkta - dzapsusida /jeść/
itta - kjesida /być, znajdować się/

K o ń c ó w k a l i c z b y m n o g i e j

-tyl
Np.: aidyri madangesŏ ttünonda /Dzieci bawią się na podwórzu/
ky tongan phjŏnandyl hasjŏssymnikka? /Czy w tym czasie czuliście się dobrze?/

Końcówka liczby mnogiej w języku koreańskim jest ruchoma. Może być dodawana do rzeczowników i zaimków wyrażających obiekt rozmowy albo do czasowników, przymiotników, przysłówków, tzn. do słów związanych z wyrażeniem czynności wykonywanej przez ten obiekt. To drugie użycie "-tyl" często spotyka się w mowie potocznej, wtedy zwykle wypada ze zdania oznaczenie obiektu rozmowy.
Np.: andzasŏdyl ijagihapsida /Rozmawiajmy na siedząco/
pudzirŏnhagedyl ilhanynguna /Oni/pracują pilnie/
ŏsŏdyl ollaosipsio /Proszę wejdźcie/

K o ń c ó w k i p o m o c n i c z e

Służą one do podkreślania, uwydatnienia roli poszczególnych słów w zdaniu, do nadania im dodatkowego znaczenia. W języku koreańskim ten typ końcówek jest bardzo licznie reprezentowany.

Wykaz najczęściej używanych końcówek pomocniczych:

-ran /-iran/ wyraża określony obiekt
Np.: hjŏngmjŏngiran pandysi thudzängyl tongbanhanda /Co do rewolucji, zawsze towarzyszy jej walka/
iriran ŏndzena mätko kkynnyn masi issŏja handa /Co do pracy, to zawsze musi mieć zakończenie/

-nyn /-yn/ ma znaczenie wskazujące lub podkreślające
Np.: Kim tongmunyn czhejugyn dzal hadziman noränyn dzal purydzi mothanda /Kolega Kim ze sportem dobrze sobie radzi, ale co do pieśni, to nie śpiewa dobrze/
onyl uri tähakesŏnyn czhejuk tähöga itta /Na naszej uczelni są dziś zawody sportowe/

-czhŏrŏm wyraża porównanie wzajemnie podobnych obiektów
Np.: sudzŏngczhŏrŏm malgyn muri toltol hyllŏnärinda /Czysta jak kryształ woda wypływa szemrząc/

-poda używana jest przy porównaniu
Np.: jŏgienyn ppalgansäkpoda pharansägi to ŏullinda /Tu pasuje bardziej zielony kolor niż czerwony/

-puthŏ wyraża punkt wyjścia albo podkreśla znaczenie
Np.: dzŏmsimttäputhŏ piga närigi sidzakhätta /Od obiadu zaczął padać deszcz/
ky ire tähäsŏnyn naputhŏ tongyihalsu ŏpta /Co do tej sprawy to ja pierwszy nie mogę się zgodzić/

-kkadzi wyraża koniec, podkreślenie, włączenie
Np.. kydyryn Hjesankkadzinyn kiczharo kago taymyn kŏtkiro hajŏtta /Oni do Hjesanu dojechali pociągiem, potem poszli pieszo/
nodongdzadyryn dzyngsan kwadzekkadzi ta kkynnätta /Robotnicy ukończyli /wykonali/ wszystko włącznie z zadaniem zwiększenia produkcji/

-man wyraża ograniczenie, podkreślenie
Np.: maymman mŏgymjŏn mothänäl iri ŏpta /Jeśli tylko podejmie się decyzję, nie ma rzeczy, której nie można by dokonać/
tadyl ttŏnadŏrado nŏman namara /Nawet jeśli wszyscy wyruszą, ty zostań/

-madzŏ, -dzoczha wyraża włączenie.
Np.: kwagŏe ilbonnomdyryn urimalgwa kylmadzŏ ppäasyrjŏ hätta /W przeszłości Japończycy chcieli nam odebrać nawet nasz język i pismo/

-mada = każdy
Np.: Kymgangsanyn irynyngotmada dzŏlsyngida /W Górach Diamentowych wszędzie jest pięknie/

-rang /-irang/ używa się przy wyliczaniu wielu obiektów o jednakowej wartości.
Np.: sangdzŏmesŏ jŏnphirirang ingkhyrang mani satta /Kupiłem w sklepie wiele rzeczy, ołówek, atrament i inne/

-na /-ina/ wyraża przyzwolenie, wybór, przypuszczenie.

Np.: dzogym nydzyna kyrădo ttŏnaja handa /Trochę późno, ale jednak trzeba wyruszyć/
piga olgŏt kathynde piosina usanyl kadzigo ttŏnagŏra /Chyba spadnie deszcz, wychodząc weź więc płaszcz przeciwdeszczowy lub parasol/
kygose tọczhakhamjŏn jŏlsina tŏlkŏjo /Gdy tam przybędziemy będzie już chyba godzina dziesiąta/

-to oznacza włączenie, podkreślenie.

Np.: iryn pirok ŏrjŏpdziman uriga sidzakhamjŏn kydyldo ttarahalkŏjo /Choć praca jest trddna, ale jeśli tylko my zaczniemy, oni też pójdą za nami/

-rado oznacza przyzwolenie.

Np.: pamnytkerado sukdzenyn kkok hăja handa /Nawet i późno w nocy, ale ćwiczenia trzeba koniecznie odrobić/

-ja /-ija/ oznacza podkreślenie.

Np.: idze ttŏnasŏja dzesigane takhina hagessymnikka? /Jak teraz wyruszysz, to czyż dotrzesz o właściwej porze?/
hagija ta hagetdziman mundzeja nuga to dzal hanyngadzijo /Zrobić to mogą wszyscy, ale problem polega na tym, kto zrobi to lepiej/

-nama /-inama/ oznacza przyzwolenie.

Np.: kyyi himyn dzŏgynama ibŏn ire toumyl dzulsu ittago sănggakhamnida /Choć jego siła jest niewielka, ale myślę, że w tej sprawie może okazać pomoc/
pjŏnbjŏnćhi mothanama kinjŏmyro padadzusipsio /Choć to byle co, ale przyjmij na pamiątkę/

-raja oznacza podkreślenie.

Np.: jŏlsaramiraja i iryl onyldzungyro ta kkynnălgŏt kassymnida /Dopiero/ dziesięciu ludzi może wykonać tę pracę w ciągu dnia dzisiejszego/

-ja mallo oznacza podkreślenie.

Np.: Kim tongmuja mallo uri sidăyi czhŏngnjŏndapso /Kolega Kim naprawdę jest takim, jakim winien być młodzieniec naszych czasów/

-nyn /-yn/khŏnjŏng oznacza podkreślenie.

Np.: kaginyn khŏnjŏng ttŏnal njŏmdo anhago issymnida /Zamiast, żeby iść, to nawet nie pomyśli o wyruszeniu /w drogę/
poginyn khŏnjŏng tytdzido mothässo /Nie tylko nie widziałem, ale i nie słyszałem/

-mankhym wyraża stopień.
Np.: himdzaranynmankhym häpogessymnida /Spróbuję to zrobić, na ile starczy sił/
dzŏmankhym nophidzamjŏn adzikto tu methŏnyn tŏ ssaaja halkŏt kasso /Jeśli chcesz podwyższyć o tyle, o ile ja, musisz jeszcze ułożyć dwa metry/

Powyższe końcówki pomocnicze używane są często w połączeniu z końcówkami przypadków. Poza tym końcówki pomocnicze też występują w połączeniach.
Np.: ibŏn iryn uri tähagesŏmani hänälsu itta /Ta praca może być wykonana tylko w naszej uczelni/
kydyri kandago nŏkkadzija kal phirjo inni? /Oni mówią, że pójdą, ale czy i ty musisz iść?/

4. Wiadomości ze składni

Części składowe zdania

W języku koreańskim wyróżniamy następujące części zdania: podmiot, orzeczenie, dopełnienie, okolicznik i przydawkę. Podmiot i orzeczenie to główne części zdania, a dopełnienie, okolicznik i przydawka - drugorzędne. Poza tym wyróżnia się tzw. samodzielne części zdania: apostrofę, wykrzyknik, wyraz wtrącony i spójkę.

O r z e c z e n i e

Odpowiada na pytania: muŏt hanynja? /co robi?/
ŏttŏhanja? /jaki jest?/
muŏsinja? /co to jest?/
nugunja? /kto to jest?/
ŏlmanja? /ile jest?/

Wyróżniamy dwa typy orzeczeń: orzeczenie finitywne - kończące zdanie - i orzeczenie koneksywne - łączące zdania lub słowa. Orzeczenie finitywne wyraża się przez:

1/ końcówki finitywne

Np.: näil urinyn padakaro ttŏnamnida /Jutro wyjeżdżamy nad morze/

Kim tongmunyn czhöudyngsăngimnida /Kolega Kim jest prymusem/

2/ końcówkę -m /-ym/ /skrótowa forma orzeczenia/

Np.: aćhimputhŏ nuni nărigi sidzakham /Od rana zaczyna padać śnieg/

suŏbyn jŏltusie kkynnassym /Zajęcia skończyły się o godzinie 12/

3/ nomin bez końcówki

Np.: midzenyn dzosŏn inminyi czhŏlczhŏnyi wŏnssu /Imperializm amerykański to zacięty wróg narodu koreańskiego/

Orzeczenie koneksywne wyraża się przez:

1/ końcówki koneksywne

Np.: dzoguk poünyn kongminyi czhödäyijŏngjeimjŏ immuida /Obrona Ojczyzny jest najwyższym zaszczytem i obowiązkiem obywatela/

2/ końcówki finitywne

Np.: kydyryn czhangmunyl tanda maruryl kkanda kiwaryltopnynda hamjŏ ilsonyl tagyćhjŏtta /Oni pilnie pracowali: wprawiali okna, układali podłogę, układali dachówki/

3/ nomin bez końcówki

Np.: urinyn moduda ćhinhjŏngdze /Wszyscy jesteśmy /jak/ rodzeni bracia/

P o d m i o t

Odpowiada na pytania: muŏsi? /co?/
nuga? /kto?/
mjŏćhi? /ile?/

Wyraża się go za pomocą:

1/ końcówki mianownika "-ka /-i/" albo końcówki honoryfikatywnej "-kkesŏ"

Np.:"Czhŏllima"ho ttyrakttoryga kirymdzin hjŏptongbŏryl karapŏndzinda /Traktor marki "Czhŏllima" orze żyzne pola spółdzielczę/

Kim Il-sŏng wŏnsunimkkesŏ ŏrinidylgwa hamkke kinjŏmsadzinyl cigysjŏtta /Wódz Kim Il-sŏng zrobił sobie zdjęcie pamiątkowe razem z dziećmi/

2/ końcówek pomocniczych: -nyn /-yn/, -to, -man, -puthŏ, -kkadzi, -dzoczha, -ran, -madzŏ.

Np.: kongsandzuyiran inrjuyi czhŏgo risangida /Komunizm to najszczytniejszy ideał ludzkości/

tähaksängdyldo sahŏdzuyi nongczhon dziwŏne ttŏlćhjŏnasŏtta /Studenci także ruszyli na pomoc socjalistycznej wsi/

kjosirenyn jŏhaksängdylman namatta /W klasie zostały tylko uczennice/

3/ końcówki miejscownika "-esŏ"

Np.: onyl czhukkunyn uri tähagesŏ igjŏtta /Dzisiaj w piłce nożnej zwyciężyła nasza uczelnia/

4/ nominu bez końcówki

Np.: hanyryn phurygo nä maym dzylgŏpta... /Niebo jest niebieskie, a me serce radosne.../

D o p e ł n i e n i e

W języku koreańskim, inaczej niż w języku polskim, dopełnienie stoi zawsze przed czasownikiem, z którym się łączy. Wyróżniamy dopełnienie bliższe i dalsze.

Dopełnienie bliższe wskazuje na obiekt, którego bezpośrednio dotyczy czynność wyrażona czasownikiem przechodnim, odpowiada na pytania: /co?/ muŏsyl?

/kogo?/ nuguryl?

Dopełnienie bliższe wyraża się:

1/ nominem w bierniku /końcówka -ryl /-yl/

Np.: haksängdyryn kukkaroputhŏ czhŏlttara säkjobogyl pannynda /Uczniowie otrzymują od państwa mundury szkolne dostosowane do pory roku/

nodongdzadyryn kongdzang dzuüe jŏrŏgadzi namuryl simŏtta /Robotnicy zasadzili różne drzewa wokół fabryki/

2/ nominem z końcówką pomocniczą: -yn /-nyn/, -to, -man, -puthŏ -kkadzi, -mada, -rang.

Np.: urinyn sinmundo ilkko thellebidzjondo poatta /I czytaliśmy gazety i oglądaliśmy telewizję/

Jŏng-sunyn czhukkuryl dzal hadziman pägunyn dzom jakhada /Co do Jŏng-su, to choć dobrze gra w piłkę nożną, ale w siatkówce jest trochę słabszy/

kynyn naege pumonimdyrÿi anbuputhŏ murŏtta /Spytał mnie przede wszystkim o zdrowie rodziców/

3/ nominem bez końcówki

Np.: uri him kkŏkkyldza ky ŏde issyrja, phungnangdo musŏpdzi anne /Gdzież jest ten, co złamie naszą siłę, nie straszne nam i burze/

Dopełnienie dalsze odpowiada na pytania:

nuguege? /komu?/
muŏse? /czemu?/
nuguwa? /z kim?/
muŏtgwa? /z czym?/
muŏsyro töjŏnnynga? /czym się stał?/

Wyrażamy je za pomocą:

1/ nominu w celowniku /końcówki: -ege, -e, -kke/

Np.: Jŏng-hyinyn kohjang ŏmŏniege phjŏndziryl ssynda /Jŏng-hyi pisze list do matki na wieś/

Czhŏrinyn dzagiga kyrin kyrimyl halmŏnimkke pojŏtyrjŏtta /Czhŏri pokazał babci obrazek, który narysował/

haksängdyri kjosilaph hwadanyi kkoćhe muryl dzuŏtta /Uczniowie podlelі kwiaty na klombie przed klasą/ /dosłownie: dali kwiatom wodę/

2/ końcówek pomocniczych: -tŏrŏ, -hanthe

Np.: i kippyn sosigyl uri tongmudylhanthe dzŏnhädzusipsio /Proszę przekazać tę radosną wiadomość naszym kolegom/

Ok-hyinyn ŏmŏnidŏrŏ jŏnghwa kugjŏngyl kadzago dzollatätta /Ŏk-hyi nudziła matkę, żeby pójść na film/

3/ nominu bez końcówki

Np.: Jŏng-suja i sinmunyl abŏdzi tyrjŏra /Jŏng-su, daj tę gazetę ojcu/

4/ nominu w przypadku łączącym /końcówka: -wa/-gwa/, również z dodatkiem -hamkke lub -kaćhi

Np.: Kim Il-sŏng wŏnsunimkkesŏnyn patmŏrie osijŏ nongmindylgwa /kaćhi, hamkke/ nongsairyl yinonhasjŏtta /Wódz Kim Il-sŏng wyszedł w pole i dyskutował z chłopami o rolnictwie/

5/ końcówek pomocniczych: -hago, -poda, -czhŏrŏm

Np.: urinyn ŏdze nongczhon hjŏksindzadylhago kinjŏmsadzinyl cigŏtta /Zrobiliśmy wczoraj wraz z nowatorami rolnictwa

zdjęcie pamiątkowe/
kynyn dzagi thoronesŏ hangiljugjŏktäwŏndylczhŏrŏm salmjŏ ssaugettago kjŏryi tadzjŏtta /W swoim wystąpieniu podjął zobowiązanie, że będzie żył i walczył tak jak partyzanci antyjapońscy/

6/ konstrukcji: -e tähajŏ, -e kwanhajŏ

Np.: saroczhŏng höyiesŏnyn haksängdyryi kwaö sänghwal mundzee tähajŏ thoyitöjŏtta /Na zebraniu Socjalistycznego Związku Młodzieży Pracującej dyskutowano o problemach pozaszkolnych zajęć uczniów/

7/ nominu w narzędniku "-ro /-yro/"
mianowniku "-ka /-i/"
bierniku "-ryl /-yl/"

Np.: dzosŏn inmingunyn iltangbägyi pulphäyi hjŏngmjŏngmurjŏgyro dzaranatta /Koreańska Armia Ludowa wyrosła na niezwyciężoną rewolucyjną siłę zbrojną - jeden żołnierz stanie za stu/
kyyi abŏdzinyn norjŏkjŏngungi töjŏtta /Jego ojciec został bohaterem pracy/
nongdzangwŏndyryn mayl dzubjŏnyi on sanyl kwasuwŏnyl mandyrŏtta /Spółdzielcy przekształcili wszystkie góry wokół wsi w sady owocowe/

O k o l i c z n i k i

Okolicznik miejsca odpowiada na pytania:
ŏdie? /gdzie /jest/?/
ŏdiesŏ /gdzie /coś się dzieje/?/
ŏdiro? /dokąd?/
ŏdiroputhŏ?/skąd?/
ŏdikkadzi? /do jakiego punktu?/

Sposoby wyrażania:

1/ przysłówkiem określającym miejsce
Np.: tüsane orymjŏn uri hakkjoga mŏlli parapoinda /Jeśli wejść na górę za domem to w oddali widoczna jest nasza szkoła/

2/ nominem w miejscowniku /-esŏ/, celowniku /-e/, narzędniku /-ro/-yro/, bierniku /-ryl /-yl/ a także z końcówkami pomocniczymi: -puthŏ, -kkadzi.

Np.: kynyn dzorŏpsihŏmesŏ czhöudyngyl hajŏtta /Na egzaminie końcowym został prymusem/

uri mayl juchiwŏnyn jangdziparyngose dzari dzapko itta /Przedszkole w naszej wsi znajduje się w miejscu nasłonecznionym/

uriyi pihänggidyri dzogugyi hanyryl nalgo itta /Nasze samoloty wzbijają się w niebo ojczyzny/

3/ nominem bez końcówki

Np.: Kim tongmuga kohjang kandzi pŏlssŏ talbani töjŏtta /Minęło już półtora miesiąca od wyjazdu kolegi Kima do wsi rodzinnej/

Okolicznik czasu odpowiada na pytania:

ŏndze?/kiedy?/

ŏndzeputhŏ? /od kiedy?/

ŏndzekkadzi? /do kiedy?/

ŏlmatongan? /przez jaki czas, okres?/

Sposoby wyrażania:

1/ przysłówkiem określającym czas

Np.: pŏlssŏ jŏtusiga töjŏtta /Już dwunasta godzina/

kydyryn panggym toczhakhajŏtta /Oni dopiero co przybyli/

2/ nominem w celowniku, miejscowniku, narzędniku, bierniku i z dodatkiem końcówek pomocniczych

Np.: uri tongmudyryn inal pamyro mokdzŏkdziryl hjanghajŏttŏnatta /Nasi koledzy tej samej nocy wyruszyli w kierunku miejsca przeznaczenia/

kynaldo dzŏnthunyn aćhimputhŏ pamkkadzi kjesoktöjŏtta /Tego dnia również bój trwał od rana do nocy/

dzŏkdyryn onpamyl kolcagiesŏ hemätta /Wrogowie całą noc kręcili się po wąwozie/

3/ nominem bez końcówki

Np.: ŏdzenyn ondzongil piga närjŏtta /Wczoraj cały dzień padał deszcz/

Inne okoliczniki odpowiadają na pytania;

wä? /dlaczego?/

muŏtttämune? /dlaczego?/

muŏsyrossŏ? /czym, przy pomocy czego?/

muŏse yihajŏ? /przy pomocy czego?/

ŏttŏkhe? /jak?/

ŏny dzŏngdoro? /w jakim stopniu?/

Sposoby wyrażania:

1/ przysłówkami lub onomatopejami określającymi sposób lub stopień

Np.: kynyn nainyn ŏrjŏdo mäu tădamhan sonjŏnijŏtta /Choć młody, był jednak chłopcem bardzo odważnym/

malkke käin pamhanyresŏnyn mutpjŏldyri pancakpancak piczhyl ppurigo issŏtta /Na wypogodzonym nocnym niebie świeciły jasno niezliczone gwiazdy/

2/ nominem w narzędniku, miejscowniku lub w celowniku, a także z końcówkami pomocniczymi -czhŏrŏm, -mankhym

Np.: czhŏngnjŏndyryn urŏngczhan moksoriro hjŏngmjŏngkajoryl pullŏtta /Młodzież śpiewała grzmiącym głosem pieśni rewolucyjne/

kynyn tongmudyryi ćhihae ŏlguri ttygŏwŏnatta /Aż się zaczerwienił z powodu gorącego przyjęcia, jakie zgotowali mu koledzy/

hangil ppalcisan thusadylczhŏrŏm jonggamhi ssaudza! /Walczmy dzielnie jak partyzanci antyjapońscy!/

3/ predykatywami zakończonymi na: -a, /-ŏ, -jŏ/, -asŏ /-ŏsŏ, -jŏsŏ/, -ke, -torok, -surok

Np.: wŏnsunimyl pŏpke tŏnyn aidyryn nŏmudo kippŏsŏ hwansŏngyl olljŏtta /Dzieci na widok wodza tak bardzo się ucieszyły, że wydały okrzyk powitalny/

tăthongno rjangphjŏnenyn koczhyng dzuthäkdyri dzylbihage nyrŏsŏtta /Po obu stronach szerokiej ulicy stanęły licznie wielopiętrowe domy mieszkalne/

urinyn mäil pamnyttorok kongbuhanda /Codziennie uczymy się do późnej nocy/

4/ za pomocą konstrukcji typu: -ttămune, -kkadalge, -malmiama, -yihajŏ, -inhajŏ, -parame.

Np.: nunborattămune aphkiryl punganhalsu ŏpsŏtta /Z powodu zawiei śnieżnej nie można było rozróżnić drogi/

mjŏttongmudyri odzi anhynkkadalge höyiryl sidzakhalsu ŏpsŏtta /Ponieważ nie przyszło kilku kolegów nie można było zacząć zebrania/

ilgijeboesŏ piga ogettanynparame usanyl kadzigo ttŏnanda /Ponieważ w prognozie pogody podano, że będzie padać wziąłem parasol/.

p r z y d a w k a

Odpowiada na pytania: ŏttŏn? /jaki?/
ŏttŏhan? /jaki?/
musyn? /jaki? który?/
ŏny? /jaki? który?/
wen? /jaki? co za?/
nuguyi? /czyj?/
muŏsyi? /należący do czego?/

Sposoby wyrażania:

1/ za pomocą wszystkich słów atrybutywnych.
Np.: on nara, on kangsane czhangdzowa hjŏksinyi pulkiri thabŏndzinda /Wszędzie w całym kraju płonie ogień nowatorstwa i tworzenia/
modyn haksängdyri sä kjobogyl thaibŏtta /Wszyscy uczniowie otrzymali nowe mundurki szkolne/

2/ za pomocą predykatywów z końcówkami atrybutywnymi: -nyn, -n /-yn/, -l /-yl/, -tŏn
Np.: hana pakke ŏmnyn dzogugyl ühajo
tuldo ŏmnyn moksumidziman
nayi czhŏngczhunyl paćhinyngŏtczhŏrŏm
kyrŏkhe kogühan sängmjŏng,
arymdaun hyimang,
ütähan hängbogi tto ŏdi issyrja.
/fragment notatek bohatera KRLD - Li Su-boka/
/Czyż może być większe szczęście,
piękniejsze pragnienie
niż poświęcenie jedynej ojczyźnie
życia, które człowiek tak bardzo ceni
i które ma tylko jedno/

3/ za pomocą konstrukcji typu: -e tähan, -e kwanhan, -yihan, -yl ühan
Np.: ŏrinidyryl dzoguge tähan sarang, inmine tähan sarangyi dzŏngsinyro khiwŏja handa /Dzieci należy wychować w duchu miłości ojczyzny, w duchu miłości do narodu/
tu naraganyi ćhinsŏn, hjŏpdzoryl ühan jŏndäsŏng moimi-

issŏtta /Odbył się wiec solidarności w imię przyjaźni i współpracy między oboma krajami/

4/ za pomocą sufiksu -dzŏk lub -dzŏkin /tworzącego przymiotniki od rzeczowników sino-koreańskich/

Np.: czhŏllima undongyn dzŏninmindzŏkin ütähan hjŏngmjŏngdzŏk tädzingun undongida /Ruch czhŏllima jest ruchem wielkiego, rewolucyjnego, ogólnonarodowego marszu /w przyszłość../

5/ za pomocą nominu bez końcówki lub w dopełniaczu /końcówka --yi/

Np.: hjŏngmjŏngyi pulgyn sudo Phjŏngjangyn naryl ttara pŏnjŏnghago itta /Czerwona stolica rewolucji Phjŏngjang rozkwita w miarę upływu dni/

nanyn ŏdze tosŏgwan czhägyl pilljŏtta /Pożyczyłem wczoraj książkę, będącą własnością biblioteki/

Uwaga: jednym z rodzajów przydawki jest rzeczownik w tym samym przypadku, co rzeczownik określany - stoi zawsze przed rzeczownikiem własnym, wyraża dokładniej jakąś cechę lub podaje drugą nazwę przedmiotu opisu.

Np.: abŏdzinyn mäil aćhim tangbo "Nodong sinmun"yl ilgysinda /Ojciec codziennie rano czyta organ partii "Gazetę Robotniczą"/

norjŏkjŏngung Kim Czhol-min tongdzinyn nambanbu thäsängida /Bohater pracy towarzysz Kim Czhol-min pochodzi z Południa/

nanyn hjŏngmjŏngsosŏl "Phipada"ryl tubŏnina ilgŏtta /Przeczytałem chyba ze dwa razy rewolucyjną powieść "Morze Krwi"/

A p o s t r o f a

Np.: ŏmŏni, Kim Il-sŏng wŏnsunimkkesŏ näil uri hakkjoe osindäjo /Mamo, jutro wódz Kim Il-sŏng przybędzie do naszej szkoły!/

Jŏng-min tongmu, jŏgi iryn kŏkdzŏng malgo kkok momyl hŏbokhago toraosio /Kolego Jŏng-min, nie martwcie się o tutejsze sprawy, wróćcie tylko zdrowi!/

Mandzubŏl nunbora ijagihara,
millimyi kinkin pama ijagihara.
/Zawiejo śnieżna pól Mandżurii opowiadaj,
długa nocy w borze opowiadaj/

W y k r z y k n i k

Np.: ja, i paũnyn dzŏngmal mjohagedo sãnggjŏkkuna /O, ta skała naprawdę interesująco wygląda/
ora, Jŏng-su tongmuga dzŏngmal onyl toczhakhandago hãtdzi /Słusznie, kolega Jŏng-su rzeczywiście mówił, że dziś przyjedzie/

W t r ą c e n i e, w y r a z w t r ą c o n y

Np.: ilgi jeboe yihamjŏn, nãilputhŏ isamil tongan khyn piga nãrilgŏsirago handa /Mówią, że według prognozy pogody od jutra przez dwa - trzy dni będzie lało/
malhadzamjŏn, urinyn dzyngsan thudzãngyi aphdzange sŏnsemijo /Tak więc, stoimy w pierwszych szeregach walki o wzrost produkcji/

Ł ą c z n i k

Np.: uri aphenyn ŏrjŏun nangwani sumanhi karonojŏtta. Hadziman urinyn dzogymdo mullŏsŏlsu ŏpta /Przed nami wiele trudności. Nie możemy się jednak cofnąć ani o krok/
Kim tongmunyn czhŏllima kisuyi kyngdziwa jŏngje, kyrigo sãngsan hjŏksindzarosŏyi dzagagyl hansido itdzi anatta /Kolega Kim ani na chwilę nie zapomniał o dumie i honorze "jeźdźca czhŏllima", a także o świadomości nowatora produkcji/ /"jeździec czhŏllima" - określenie uczestnika ruchu "czhŏllima"/

Zdania pojedyncze i złożone

P r z y k ł a d y z d a ń p o j e d y n c z y c h

uri hakkyp tongmudyryn moduda czhöudyngsãngida /Wszyscy koledzy z naszej grupy studenckiej są prymusami/
kynyn midze ćhimrjakdzadyryl pandãhanyn ssaumesŏ dzoguk czhŏngsae kiri pinnal ũhunyl sewŏtta /W walce przeciwko amerykańskim agresorom imperialistycznym dokonał wielkich czynów, które długo zachowają blask w /dziejach/ historii ojczystej/.

Zdania złożone

1/ Zdania złożone współrzędnie

Dzosŏn inminyn czhŏllimaryl thago hjŏngmjŏnggwa kŏnsŏresŏ ŭtähan jŏksadzŏk syngriryl irukhajŏtta /Naród koreański dzięki ruchowi czhŏllima /dosłownie: dosiadając czhŏllima/ osiągnął wielkie, historyczne zwycięstwo w rewolucji i w budownictwie/ - między obu zdaniami zachodzi tu stosunek łączności.

pinyn ŏksuro phŏbuŏssyna dzŏnthunyn tŏuk karjŏlhädzjŏtta /Choć deszcz lał jak z cebra ale bój stał się jeszcze bardziej zażarty/ - zachodzi tu stosunek przeciwstawienia.

näilcymyn Kim tongmuhanthesŏ phjŏndziga ogŏna dzŏnboga olgŏtkatha /Chyba jutro przyjdzie od kolegi Kima list albo telegram/ - zachodzi tu stosunek rozdziału, rozgraniczenia.

2/ Zdania złożone podrzędnie

nanyn sosŏlczhägyl pillirŏ dzungang tosŏgwane katta /Poszedłem do biblioteki głównej, aby pożyczyć powieść/ /cel/

sagjŏk käsiryl allinyn sinhoczhongsŏngi ullidza agunyi modyn hwarjŏgi ildzehi ibyl jŏrŏtta /Jak tylko zabrzmiał wystrzał sygnalny oznajmujący rozpoczęcie obstrzału odezwała się cała siła ogniowa naszej armii/ /czas/

nalssiga hado mudŏunikka kŏrienyn nadaninyn saramdyri kŏyina poidzi anatta /Było tak gorąco i duszno, że na ulicy prawie nie było widać przechodniów/ /przyczyna/.

3/ Zdania złożone wieloczłonowe

jugjŏktäyi mudzangi kanghwatŏme ttara ky thudzäng kjumonyn tŏuktŏ khŏdzigo täwŏndyryi sagiga nophadzin panmjŏne dzŏktyryn kiga dzugo ssaumyl phogihada siphi hätta /W ślad za wzrostem siły oręża partyzantów walka ich nabierała coraz większego rozmachu, a w przeciwieństwie do wzrostu bojowości członków oddziału wróg upadał na duchu i walczył tak jakby miał zamiar wycofać się z walki/

Zdania jednoczłonowe

1/ Równoważnik zdania:

Np.: manse! manse! mansesorinyn hanyl ttangyl tŭhyndyrŏtta /Niech żyje! Niech żyje! Okrzyk "Niech żyje!" wstrząs-

nął niebem i ziemią/

näil Poczhŏnboro ttŏnamnikka? je. /Czy jutro wyruszasz do Poczhŏnbo? Tak/

onyl osjŏssymnikka? animnida. mjoćhiltömnida. /Czy dziś przyjechałeś? Nie. Kilka dni temu/

malkke käin hanyl, adykhi phjŏlćhjŏdzin kirymdzin hjŏptongbŏl, suromada nŏmćhjŏhyrynyn sängmjŏngsu, monägie pappyn nongdzangwŏndyryi hynggjŏun noräsoriga tylljŏonda /Czyste niebo, rozległe żyzne pola spółdzielcze, życiodajna woda płynąca obficie każdym kanałem, słychać wesołe pieśni spółdzielców pracujących przy sadzeniu ryżu/

2/ Zdania bez podmiotu:

Spotyka się je często w przysłowiach lub jako formę powitania.

so ilkho öjanggan koćhinda /Stracił krowę, a naprawia oborę/

sugohasimnida /dosłownie: bardzo się napracowaliście/

Spotyka się je też często w hasłach:

sahödzuyi, kongsandzuyiyi hühwanghan miräryl hjanghajŏ naagadza! /Idźmy ku wspaniałej przyszłości socjalizmu, komunizmu!/

3/ Zdania niezupełne

/brakujące części zdania podane są w nawiasach/

kohjangyn ŏdijo? /tongmuyi/

/Gdzie leży wieś rodzinna? /kolegi/

Kjŏngsangnamdo Phohangimnida /dzŏyi kohjangyn/

/W Phohang w prowincji płd. Kjŏngsang /moja wieś rodzinna/

mjŏtsarijo? /tongmuyi nainyn/

/Ile /macie/ lat? /wiek kolegi/

symul tasŏt sarimnida /dzŏyi nainyn/

/Dwadzieścia pięć lat /mój wiek/

Tego typu zdania występują najczęściej w rozmowie.

Mowa niezależna

Przytaczając bezpośrednio czyjąś wypowiedź ujmujemy ją w cudzysłów dodając "-rago malhada" lub "-hago".

Np.: abŏdzinyn saranghanyn adyryl dzŏnsŏnyro ttŏnaponämjŏnsŏ "miguknomdyryl i ttangesŏ ta näcokkidzŏnenyn toraol sänggagyl marara" rago malssymhasjŏtta /Ojciec wysyłając na front ukochanego syna powiedział: nie myśl o powrocie zanim nie

wygonisz z tej ziemi wszystkich Amerykanów/
"Kim tongmu, onyl dzŏnjŏge uri dzibe wadzulsu ŏpkesso?" hago Jŏng-czhŏrinyn naege murŏtta /Jŏng-czhŏl spytał mnie: Kolego Kim, czy możecie przyjść dziś wieczór do nas do domu?/

Mowa zależna

Pośrednie przytoczenie czyjejś wypowiedzi przy dostosowaniu zaimków, form czasownika /kategoria grzeczności, czas/, oznaczeń odległości, określeń czasu, dat do wypowiedzi mówiącego. Na zakończenie przytoczenia w tej formie stawia się końcówkę koneksywną "-ko" + odpowiedni czasownik /np. spytał, powiedział itp./
Porównajmy mowę zależną i niezależną:
kynyn "urinyn ŏndze Poczhŏnboro ttŏnamnikka?" rago murŏtta /On spytał: Kiedy wyjedziemy do Poczhŏnbo?/
kynyn dzagidyri ŏndze Poczhŏnboro ttŏnanynjago murŏtta /On spytał kiedy wyruszą do Poczhŏnbo/
Jŏng-czhŏrinyn "kŏginyn pŏlssŏ pomogettdzijo?" rago murŏtta /Jŏng-czhŏl spytał: tu już jest wiosna?/
Jŏng-czhŏrinyn jŏginyn pŏlssŏ pomingago murŏtta /Jŏng-czhŏl spytał czy tu już jest wiosna/

Struktura zdania koreańskiego

W języku koreańskim obowiązuje określony szyk słów w zdaniu. Należy więc zapamiętać kilka podstawowych zasad: podmiot zawsze stoi przed orzeczeniem, słowo określające zawsze poprzedza słowo określane, okolicznik i dopełnienie stoją zawsze przed orzeczeniem lub innym słowem, któremu są podporządkowane, orzeczenie wyrażone czasownikiem lub przymiotnikiem, a także nominem z końcówką finitywną /dodawaną po końcówce konwersyjnej "-i"/ stoi zawsze na końcu zdania.

Podmiot stoi zwykle na początku zdania, jedynie w tych przypadkach, gdy mówiący chce zwrócić szczególną uwagę na okoliczności czynności lub jej obiekt, okolicznik lub dopełnienie mogą stać przed podmiotem, wyróżnia je wówczas w większości wypadków końcówka "-nyn/-yn/".

Schemat budowy rozwiniętego zdania pojedynczego można by

przedstawić za pomocą kolejnych pytań:
nugu? ŏndze? ŏdesŏ? muŏsyl? ŏttŏkhe? hamnikka?
/kto, kiedy, gdzie, co, jak, robi?/
Odpowiedzią może być następujące zdanie:
urinyn ŏdze tähagesŏ jŏnghwaryl dzämiikke poassymnida /My wczoraj na uniwersytecie obejrzeliśmy z zainteresowaniem film/

Schemat budowy zdania pojedynczego /od nierozwiniętego do rozwiniętego/ można również przedstawić następująco:

1. Podmiot, orzeczenie.
2. Podmiot, dopełnienie, orzeczenie.
3. Podmiot, dopełnienie dalsze, dopełnienie bliższe, orzeczenie.
4. Podmiot, okolicznik czasu, okolicznik miejsca, dopełnienie dalsze, dopełnienie bliższe, orzeczenie.
5. Przydawka, podmiot, przydawka, dopełnienie, orzeczenie.
6. Przysłówek, przymiotnik, podmiot, przymiotnik, dopełnienie, przysłówek, orzeczenie.

Okolicznik sposobu stawia się zwykle między okolicznikiem czasu, a okolicznikiem miejsca, inne okoliczniki stawia się przed orzeczeniem.

1. ŏmŏniga omnida /Matka przychodzi/
2. kyga czhägyl pomnida /On czyta książkę/
3. kyga tongmuege czhägyl pojŏdzumnida /On pokazuje książkę koledze/
4. kyga ŏdze hakkjoesŏ tongmuege czhägyl pojŏdzuŏssymnida /On wczoraj w szkole pokazał koledze książkę/
5. nylgyn sŏnsängyn dzŏlmyn haksängyl päwŏdzumnida /Stary nauczyciel uczy młodego ucznia/
6. adzu nylgyn sŏnsängyn mäu dzŏlmyn haksängyl dzal päwŏdzumnida /Bardzo stary nauczyciel dobrze uczy bardzo młodego ucznia/

Szyk słów w zdaniu może być zmieniony w zależności od tego, na co mówiący chce zwrócić uwagę słuchacza, z jednym zastrzeżeniem: podmiot zawsze stoi przed orzeczeniem, a orzeczenie zawsze stoi na końcu zdania.

Np.: Tong-hunyn aćhime naege i czhägyl dzuŏtta /Tong-hun dał mi rano tę książkę/
aćhime Tong-hunyn i czhägyl naege dzuŏtta /Rano Tong-hun tę książkę dał mi/

naege i czhägyl Tong-huni aćhime dzuŏtta /Tong-hun mnie tę książkę dał rano/

i czhägyl aćhime Tong-huni naege dzuŏtta /Tę książkę rano dał mi Tong-hun/.

IX. Przekład tekstów ćwiczeń

Lekcja 1

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Co jest w klasie?
   2/ Kto jest w klasie?
   3/ Co znajduje się na stole?
   4/ Gdzie jest kreda?
   5/ Po której stronie znajduje się wieczne pióro i zeszyt?
   6/ Kto jest po twojej prawej stronie?
   7/ Czy kolega Kim siedzi po lewej stronie kolegi Li?
   8/ Kto kogo pyta?
2. Podaj wyrazy o przeciwstawnym znaczeniu w stosunku do niżej podanych słów:
   pytać, tak, prawa strona,
   uczeń, tutaj, jest /znajduje się/.
3. Podaj dokładną wymowę następujących słów:
   drzwi wejściowe, podręcznik, wieczne pióro, lewa strona, tablica.

Lekcja 2

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Jaki jest pokój?
   2/ Co jest w pokoju?
   3/ Co jest obok szafki na książki?
   4/ Gdzie wisi lampa?
   5/ Czy naprzeciwko łóżka znajduje się kwiat w doniczce?
   6/ Czy po prawej stronie okna wisi kalendarz?
   7/ Kto siedzi na sofie?
   8/ Gdzie się uczą Janek i Jong-su?
   9/ Kto pomaga Jankowi?

naege i czhägyl Tong-huni aćhime dzuðtta /Tong-hun mnie tę książkę dał rano/
i czhägyl aćhime Tong-huni naege dzuðtta /Tę książkę rano dał mi Tong-hun/.

IX. Przekład tekstów ćwiczeń

Lekcja 1

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Co jest w klasie?
   2/ Kto jest w klasie?
   3/ Co znajduje się na stole?
   4/ Gdzie jest kreda?
   5/ Po której stronie znajduje się wieczne pióro i zeszyt?
   6/ Kto jest po twojej prawej stronie?
   7/ Czy kolega Kim siedzi po lewej stronie kolegi Li?
   8/ Kto kogo pyta?
2. Podaj wyrazy o przeciwstawnym znaczeniu w stosunku do niżej podanych słów:
   pytać, tak, prawa strona,
   uczeń, tutaj, jest /znajduje się/.
3. Podaj dokładną wymowę następujących słów:
   drzwi wejściowe, podręcznik, wieczne pióro, lewa strona, tablica.

Lekcja 2

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Jaki jest pokój?
   2/ Co jest w pokoju?
   3/ Co jest obok szafki na książki?
   4/ Gdzie wisi lampa?
   5/ Czy naprzeciwko łóżka znajduje się kwiat w doniczce?
   6/ Czy po prawej stronie okna wisi kalendarz?
   7/ Kto siedzi na sofie?
   8/ Gdzie się uczą Janek i Jong-su?
   9/ Kto pomaga Jankowi?

2. Ułóż zdania z następujących wyrazów:

pejzaż,	naprzeciwko,	codziennie,
pośrodku,	piękny,	kto,
pilnie,	zajęcia,	teraz,
tekst	pomagać /komuś/	razem.

Lekcja 3

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Gdzie są uczniowie? /studenci?/
   2/ Kto gdzie wchodzi?
   3/ Jakie są teraz zajęcia?
   4/ Co robi nauczyciel?
   5/ Kto czyta pierwszy?
   6/ Jak czyta koleżanka Maria?
   7/ Kto podaje znaczenie nowych słów?
   8/ Co studenci piszą w zeszyciku do słówek?
   9/ Kto co powtarza i uczy się na pamięć?
   10/ Kogo chwali nauczyciel?
   11/ Dlaczego nauczyciel chwali studentów?
   12/ Na czym polega ćwiczenie?
2. Ułóż zdania z następujących słów:
   1/ Uczeń, odpowiadać, dokładnie.
   2/ Pisać, Janek, słowo.
   3/ Powoli, tekst, czytać, uczeń.
   4/ Uczyć, uczeń, język koreański, nauczyciel.
   5/ Cicho, my, słuchać, objaśnienie.
   6/ Nowe słowo, my, uczyć się na pamięć, wszyscy.
   7/ Ja, wymawiać, dokładnie, nowe słowo.
   8/ Zaczyna się, język koreański, teraz, zajęcia.
   9/ Czytać, tekst, uczeń, powtarzać.
   10/ Kilkakrotnie, pisać, tekst, my, czytać.

Lekcja 4

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Co robi Janek?
   2/ Dokąd idzie Janek i jego kolega?
   3/ Z kim przychodzi Piotr?

4/ Jaka jest stołówka?

5/ Co jest na stole?

6/ W czym jest zupa, a w czym ryż?

7/ O której godzinie Janek i jego kolega jedzą kolację?

8/ Gdzie odpoczywają po posiłku?

2. Uzupełnij następujące zdania /wstawiając w puste miejsca odpowiednie wyrazy lub końcówki:

1/ Jong-suwa ......nyn ......esŏ siksahamnida.

2/ uri... siktang... khy... palk...

3/ nanyn pang... czhăk... ......rjŏgo hamnida.

4/ siktang... dzŏmsim... ......sie dzumnida.

5/ Janek... ŏmŏni... ...pang... hamkke kongbuhamnida.

6/ Janek... Jong-sunyn ......ryl ssymnida.

3. Ułóż zdania z następujących słów:

1/ Jeść, on, wychodzić, już.

2/ Iść, razem, po południu, my.

3/ Ósma trzydzieści, zaczynać, stołówka, śniadanie.

4/ Jong-su, jeść, stołówka, jego kolega.

5/ Stołówka, czysty, zawsze, jasny.

4. Poszukaj słów o przeciwstawnym znaczeniu w stosunku do następujących słów:

jest, iść, po południu, szeroki, wchodzić, przed, chwila, wracać.

Lekcja 5

Pytania:

1/ Kto mieszka w Domu Akademickim?

2/ Co jest na parterze?

3/ Jaki jest korytarz?

4/ Co znajduje się po obu stronach korytarza?

5/ Jakie pokoje są na pierwszym piętrze?

6/ Kiedy studenci uczą się w pokojach do nauki?

7/ Co jest w świetlicy?

8/ Co robią studenci w świetlicy?

9/ Na którym piętrze i pod którym numerem jest pokój kolegi Jong-su?

10/ Z kim tu mieszka kolega Jong-su?

11/ Co robią wieczorem Jong-su i jego kolega?

Lekcja 6

Pytania:

1/ Jakie jest twoje miasto?
2/ Co znajduje się w twoim mieście?
3/ Jaka ulica znajduje się w centrum miasta?
4/ Na jakiej ulicy mieszkasz?
5/ Co jest na lewo od teatru?
6/ Gdzie jest twój dom?
7/ Gdzie jest twoja szkoła?
8/ Gdzie i co robisz przed południem?
9/ Do jakiej biblioteki często chodzisz?
10/ Jaki park jest największy i najładniejszy w twoim mieście?
11/ Co znajduje się w parku "Długowieczności"?
12/ Co pływa w stawie?
13/ Co robią ludzie w niedzielę?
14/ Gdzie jest dom kolegi Min-su?
15/ Gdzie chodzisz każdej niedzieli?
16/ Gdzie jest park dla dzieci?
17/ Gdzie bawią się dzieci?
18/ Czego przybywa z każdym dniem w twoim mieście?

Lekcja 7

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Gdzie mieszkają Janek i jego kolega?
   2/ Do kogo poszli po zrobieniu ćwiczeń?
   3/ Dokąd poszli Janek i jego koledzy?
   4/ Kto kupił bilety do kina?
   5/ O której godzinie zaczął się film?
   6/ Jaki jest tytuł filmu i jak ma na imię główny bohater?
   7/ Kto wyjaśnił treść filmu?
   8/ Kogo i o co prosili Janek i jego kolega?
   9/ Jak zaśpiewał piosenkę kolega Jŏng-min?
   10/ Co jest treścią głównej piosenki filmu?
   11/ Co zapisał kolega Jŏng-min Jankowi i jego koledze?
   12/ Co robili wieczorem Janek i jego kolega?
2. Uzupełnij następujące zdania /wpisz w puste miejsca odpowied-

nie słowa i końcówki/:

1/ urinyn ŏdze ...wa hamkke jŏnghwa... kugjŏngha...

2/ jŏnghwanyn ...e sidzaktŏ...

3/ ...yi dzemogyn ...imnida.

4/ jŏnghwa... näjongyl ... sŏlmjŏngha...

5/ Jŏng-min tongmu... uri... ...ryl ....dzuŏssymnida.

6/ ... pŏlssŏ ... dzudzega... ... öwŏssymnida.

7/ urinyn ky ... ... ryl hanbŏn tŏ ...yl puthakhajŏssymnida.

8/ urinyn ...e jŏnghwa... orä ijagi...

9/ ... dzŏngmal uri... mayme ...

3. Popraw błędy w następujących zdaniach:

1/ nanyn ŏdze kykdzangesŏ kamnida.

2/ kynyn urie jŏnghwae näjongyl sŏlmjŏnghamnida.

3/ Janeknyn pange sukdzeryl hago siktangyl kamnida.

4/ urinyn Jŏng-min tongmuege ijagiryl tydŏssymnida.

5/ Jŏnghwaga tasŏssieso sidzakhamnida.

6/ nanyn ponmunyl ilgymjŏn sä tanoryl öuŏssymnida.

7/ urinyn sukdzeryl kkynnago Jŏng-mine kassymnida.

Lekcja 8

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Z jakich krajów przyjechali Janek i Siergiej?

2/ Czym i dokąd pojechali?

3/ Gdzie jest dom towarowy?

4/ Co jest na parterze?.

5/ Kto kupił na parterze czapkę, a kto buty?

6/ Jakie buty kupił Siergiej?

7/ Ile kosztuje jedna para butów?

8/ Jakie towary są na pierwszym piętrze?

9/ Co Janek i Siergiej kupili na pierwszym piętrze?

10/ Co kupili na drugim piętrze?

11/ Ile zapłacili za wszystkie artykuły piśmienne?

12/ Ile butelek atramentu kupili Janek i Siergiej?

13/ Gdzie kupili płyty?

14/ Co kupili na trzecim i czwartym piętrze?

15/ O której godzinie Janek i Siergiej wyszli ze sklepu?

2. Uzupełnij następujące zdania:

1/ ppŏsy... ...kkadzi kamnida.

2/ tosi...e arymdap... kȟyn ...i issymnida.

3/ Siergiej... phanmäwŏn... ...kapsyl murŏssymnida.

4/ ... nyn sinbal ...yl sago Janeknyn ...ryl sassymnida.

5/ sinbal han ...nyn isibjuk ...

6/ näyi... sugŏn... ...e issymnida.

7/ Janeknyn haksypdzang tu ...gwa phenczhok ...käryl sassymnida.

8/ kydyryn akki...... rekhody... sassymnida.

9/ Janeknyn ...kŏtto ...ankho kugjŏng... hajŏssymnida.

Lekcja 9

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Jak się dzieli rok w Korei?

2/ Co topnieje na górach i polach?

3/ Po czym płyną tratwy?

4/ Jakie kwiaty kwitną w górach i na polach?

5/ Gdzie sieją ziarno spółdzielcy?

6/ Kto orze pole traktorem?

7/ Co rozlega się na spółdzielczych polach w okresie przesadzania rozsady ryżowej?

8/ Co i jak rośnie na rozległych polach?

9/ Gdzie dojrzewają owoce?

10/ Co robią studenci w czasię letnich wakacji?

11/ Czy studenci na wsi odpoczywają?

12/ Czy jesienne niebo jest żółte?

13/ Czy jesienią wieje ciepły wiatr?

14/ Czy w sadzie dojrzewają zboża?

15/ Gdzie kołyszą się złote fale?

16/ Czyja pieśń napełnia pola?

17/ Kiedy opadają liście drzew?

18/ Co pada jesienią?

19/ Która z czterech pór roku jest najmilsza?

20/ Co pada zimą i jaki wiatr wieje?

21/ Gdzie gromadzi się biały śnieg?

22/ Gdzie dzieci jeżdżą na łyżwach?

23/ Co robią rolnicy w zimie?

2. Ułóż zdania z następujących wyrazów:

1/ Pogoda, ciepły, dobry.

2/ Piękny, pole, kwiat.

3/ Żyzny, traktor, pole,orać.

4/ Wesoły, pieśń, śpiewać, chłop.

5/ Lato, gorący, bardzo, promienie słońca.

6/ Pole, rosnąć, szeroki, zboże.

7/ Zaczynać się, letnie wakacje, miły.

8/ Odpoczywać, góra, student, morze.

9/ Wiatr, jesień, chłodny, wiać.

10/ Dojrzewać, pole, owoce, spółdzielczy.

11/ Żniwa, spółdzielca, pole, dużo.

12/ Opadać, jesień, liście drzewa, jesień.

3. Popraw błędy w następujących zdaniach:

1/ han häryl neczhŏllo nanuinda.

2/ sangwa tyri arymdaun kkoćhi phinda.

3/ jorymesŏ piga ogo uröryl unda.

4/ kwasilnamuesŏ jŏrŏgadzi kwasildyryl muryingnynda.

5/ pŏlphane ttyrakttoryi pathyl kanda.

6/ ongat sädyri namue dzylgŏun dzidzŏgünda.

7/ dzinan häe nuni manhi onda.

8/ ŏdze pame manhi piga närinda.

9/ mjŏngnjŏn jŏrympanghage haksängdyryn padae hjusikhätta.

10/ nongmindyri sähä nongsaczhabiryl pappyda.

11/ saramdyryn hyimangczhanyn säsänghware norähanda.

Lekcja 10

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Ile jest książek w bibliotece?

2/ Gdzie są ułożone książki?

3/ W którym dniu biblioteka jest zamknięta?

4/ Jakie są czytelnie w bibliotece?

5/ Co czyta się w czytelni publicznej?

6/ Na jak długo można wypożyczyć książkę z biblioteki?

7/ Ile razy można przedłużyć termin wypożyczenia książki?

8/ Co można czytać tylko w czytelni?

9/ Gdzie są świetlice biblioteczne?

10/ Kiedy studenci mogą się uczyć w bibliotece?

11/ Co studenci robią w świetlicy?

12/ Jakie filmy wyświetla się często w kinie przy bibliotece?

13/ Na jakim wydziale studiują Jong-su i Janek?

14/ Jakie książki pożycza Janek?

15/ Co robi Jong-su w czytelni publicznej?

16/ Jak umówili się Jong-su i Janek?

17/ Jakie książki otrzymał Janek od bibliotekarki?

18/ Jakim Janek jest studentem?

19/ Jak nazywają Jong-su i Janka koledzy z grupy studenckiej?

2. Uzupełnij następujące zdania:

1/ uri tähak......enyn ......kwŏnyi czhäktyri ......

2/ tosŏgwanyn ......e ......yl jŏldzi......

3/ mäil ...... tosŏgwanesŏ ......yi haksängdyri ......

4/ haksängdyryn dzämiinnyn ......yl ......e ...... kanda.

5/ tädzungjŏllamsiresŏnyn ......man ......su itta.

6/ uri tähak ......enyn pumunpjŏl ......i ......itta.

7/ sinmun, dzapdzi, sadzŏndyryn ......e pilljŏ ......

8/ khyn hjugjesiryn ......e ......ssik itta.

9/ jŏrŏgadzi ......i innyn ......esŏ ......

10/ ......yi jŏnghwagwanyn ......yi dzariryl ......

11/ Jong-sunyn ......yl ilgymjŏnsŏ ......han dzarjodyryl .....

12/ Jong-sunyn ......ege czhägyl ......nyn dzŏlczharyl anynga-go ......

13/ Janek... Jong-sunyn jŏsŏssi... hjugjesilaph... manna... jaksokhanda.

14/ Janeknyn iczhyng... itt... tädzungjŏllamsil... tyrŏ...

15/ Janeknyn hädang... näjongyl ssŏnoh... khatyryl täczhur-wŏn... dzunda.

16/ Jong-su... Janeknyn mäil ...... tosŏgwan... taninda.

3. Ułóż zdania z następujących słów i końcówek:

1/ czhäk, -e, töjŏitta.

2/ -esŏ, -l/-yl/su itta, dzapdzi.

3/ -mjŏn, häjahanda, kiil, jŏngi.

4/ -gwa/-wa/, hamkke, -n/-nyn/da, sinmun.

5/ -kkadzi, pillida, czhäk, -esŏ.

6/ -esŏ, -rjŏgohada, sinmun, dzarjo.

7/ -dzul moryda, ilkta, Jong-su, czhäk.

8/ -puthŏ, haksäng, -esŏ, sä, kongbuhada.

Lekcja 11

1. Odpowiedz na następujące pytania:
   1/ Dokąd wybrali się w podróż Jong-su i jego koledzy?
   2/ Jak są ubrani? Co trzymają w ręku?
   3/ Gdzie podróżni wsiadają do autobusu?
   4/ Jaki to autobus, do którego wsiedli?
   5/ Co robili podróżni w autobusie?
   6/ Kto zaczął śpiewać?
   7/ Dokąd poszedł Janek po wyjściu z autobusu?
   8/ O której godzinie odjeżdża z dworca Phjŏngjang pociąg do Wŏnsanu?
   9/ Komu Jong-su pokazał bilety?
   10/ Jak grupa Jong-su weszła na peron?
   11/ Z którego peronu odjeżdża pociąg?
   12/ Gdzie zajęła miejsca grupa Jong-su?
   13/ Co zrobiła konduktorka?
   14/ O co spytał Janek konduktorkę?
   15/ O co spytała konduktorka Janka?
   16/ Z jakiego kraju studentem jest Janek i gdzie się uczy?
   17/ Co widział Janek w pociągu?
   18/ Co było widać zza okien pociągu?
   19/ Z kim przedyskutował Jong-su plan podróży?
   20/ Gdzie najpierw odpocznie grupa Jong-su i dokąd potem pojedzie?
   21/ Co to za miejsce Kymgangsan?
   22/ Co powiedział pewien cudzoziemiec na widok Kymgangsanu?
   23/ Co zobaczą Jong-su i jego koledzy w Górach Diamentowych?
   24/ Gdzie odpoczną po powrocie do Wŏnsanu?
   25/ Co każdy z podróżnych robił w pociągu?
2. Ułóż pytania na temat następujących zdań:
   1/ Jong-su i jego koledzy wyruszają dzisiaj w miłą podróż do Wŏnsanu.
   2/ Grupa Jong-su pojechała na dworzec Phjŏngjang autobusem "Zwycięstwo".
   3/ W autobusie Janek bardzo dobrze śpiewał pieśni koreańskie.
   4/ Janek po przybyciu na dworzec Phjŏngjang wyszedł prosto na peron.

5/ Dokładnie o godzinie dziewiątej pociąg "Czerwony sztandar" opuścił dworzec Wŏnsan.

6/ W pociągu konduktorka i Janek prowadzili rozmowę na różne tematy.

7/ Pociąg z Phjŏngjangu do Wŏnsanu jechał cztery godziny przez wąwozy górskie.

8/ W pociągu długo ciągnęły się ciekawe rozmowy.

9/ Za oknem pociągu migały fabryki, spółdzielcze wsie, lasy.

10/ Z głośnika w pociągu słychać było różne pieśni i nowe wiadomości.

11/ Prowadzący audycję w pociągu życzył podróżnym miłej podróży.

12/ Grupa Jong-su odpoczęła tydzień w portowym mieście Wŏnsan i wyruszyła do przemysłowego miasta Hamhyng.

13/ Pociąg "Czerwona gwiazda" cały dzień pędził wzdłuż wybrzeża Morza Wschodniego.

14/ Podróżni wysiedli na dworcu w Hamhyngu o ósmej rano.

15/ Naprawdę Jong-su i jego grupa odbyła miłą podróż w czasie letnich wakacji.

3. Uzupełnij następujące zdania:

1/ Jong-sunyn Czhŏngdzinjŏgesŏ ...... kotparo jŏngwanyro ....

2/ Czhŏngdzinjŏgyl ...... jŏlczhanyn taymnal ......e Kowŏnjŏge ......

3/ jŏhängdzadyryn ...... thago ......tongan ...... jŏhängyl hajŏtta.

4/ Jong-sunyn khyn ...... tylgo ...... olla dzagi tongmuryl ......

5/ ...... pakkyronyn khygo dzagyn ...... jŏniŏ ......

6/ "syngniho" ...... hanyl nophi ...... pukcogyro ......

7/ Kymgangsanyi ......nyn orädzŏne ...... nŏlli ......

8/ Jong-sunyn ...... ttyrakttorydyri ...... poatta.

9/ Kymgangsanenyn jŏrŏ ...... manhyn ...... dzadzu ......

10/ jŏlczha ...... ulljŏ ...... noränyn ...... dzämiissŏtta.

11/ Jong-suwa ...... jŏlczhaganesŏ ...... ijagiryl ......

12/ ...... uriwa hamkke ......kwa ...... kugjŏnghajŏtta.

13/ jŏhängyn ......puthŏ ......kkadzi ......kjesoktöjŏtta.

4. Popraw błędy w następujących zdaniach:

1/ Janekkwa kye tongmuga padakae süŏtta.

2/ Jong-suwa Janekwa hamkke ŏdze jŏhängyl ttŏnanda.

3/ jŏlczhaane jŏlczhawŏnyn Janeknyn sŏro ijagiryl nanunda.

4/ Phjŏngjangjŏgyl toczhakhan kiczhaesŏ haksängdyri olljŏthatta.

5/ radzio pangsongenyn säroun sosiktyri łyrylsu itta.

6/ pangane ijagidyri dzämiinnyn dzinhängtŏjŏtta.

7/ Jong-sunyn padakae ttara tallinyn jŏlczhaga poatta.

8/ urinyn jŏgiesŏ sä on tongmudyllo mannatta.

9/ han dzuil tongane jŏhängi manhyngŏsyl päwatta.

Lekcja 12

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Ile jest osób w rodzinie Jŏng-nama?

2/ Gdzie pracowali rodzice Jŏng-nama przed wyzwoleniem?

3/ Do jakiej szkoły uczęszczał po wyzwoleniu ojciec Jŏng-nama?

4/ Jako kto i gdzie pracuje teraz ojciec Jŏng-nama?

5/ Gdzie pracuje matka Jŏng-nama i kiedy została bohaterem pracy?

6/ Do jakiej szkoły chodził starszy brat Jŏng-nama przed wojną?

7/ Co robił w czasie wojny?

8/ Co zobaczył starszy brat Jŏng-nama gdy powrócił po wojnie w strony rodzinne?

9/ Co postanowił starszy brat Jŏng-nama?

10/ Co teraz robi starszy brat Jŏng-nama?

11/ Kiedy i jaką szkołę skończyła starsza siostra Jŏng-nama?

12/ Dokąd i z kim jedzie w czasie letnich wakacji?

13/ Czego najpierw pragnął Jŏng-nam?

14/ Co ojciec doradził Jŏng-namowi?

15/ Gdzie i jak uczy się teraz kolega Jŏng-nam?

2. Opowiedz o swojej rodzinie.

3. Uzupełnij następujące zdania:

1/ uri dzip ...... modu ...... mjŏngida.

2/ abŏdzinyn ......igo ŏmŏninyn ......

3/ abŏdzinyn ......yi ......ro ilhasigŏ ŏmŏninyn ......e kjesinda.

4/ abŏdzinyn ......e ......yl dzorŏphago dzigymyn ......esŏ ......

5/ hjŏngnimgwa ......nyn ......esŏ musangyro ......

6/ nunimyn ......ro ......esŏ ......

7/ nunimyn mäil ......esŏ ...... karyćhinda.

8/ abŏdzi... na... dzämi... czhägyl sadzuŏtta.

9/ na... nunim... dzadzu tosŏgwan... kongbuhanda.

10/ jŏrympanghak... hjŏngnim... na... pada... kanda.

11/ na... dzinan pharwŏl... tongmudyl... ......esŏ hjusikhajŏtta.

12/ nunim... ......dzŏne Phjŏngjang... yihaktähak...dzorŏp...

13/ uri dzip sikku... moduda päu... hängbok... sal...

4. Odszukaj słowa o przeciwnym znaczeniu w stosunku do poniżej podanych i ułóż z nimi po jednym zdaniu na każde:

1/ przed wyzwoleniem

2/ za drzwiami

3/ nie umieć pisać

4/ wyjść z domu

5/ wielu studentów

6/ wracać do stron rodzinnych

7/ wstąpić na uczelnię

8/ nowe mieszkanie

9/ pogrążyć się w smutnych myślach

10/ dobra wiadomość

11/ szczęśliwa przyszłość

12/ zwolnić z wojska

5. Umieść następujące przymiotniki w odpowiednich miejscach w poniższych zdaniach:

trudny	dzielny	czysty
nowy	głęboki	szczęśliwy
zaszczytny	cichy	wysoki
biedny	miły	

1/ Spotkałem na ulicy kolegę Kima.

2/ On co dzień rano słucha wiadomości z radia.

3/ Kolega Li otrzymał piątkę na tym egzaminie.

4/ Urodziłem się w rodzinie robotniczej.

5/ Słuchaliśmy wczoraj opowiadań o walkach bojowników rewolucji.

6/ On zawsze odpowiada za sprawę.
7/ Uczę się w pokoju do późna w noc.
8/ Dzieci wycierają ręce ręcznikiem.
9/ W naszej rodzinie zawsze jest wesoło.
10/ Kolega Kim zatonąwszy w myślach wygląda przez okno.
11/ Budynek, który tam widać to nasza szkoła.

Lekcja 13

1. Odpowiedz na następujące pytania:
1/ Gdzie uczy się Czhŏl-min?
2/ Gdzie znajduje się wieś rodzinna Czhŏl-mina?
3/ Czyim kolegą jest Tong-dzin?
4/ Gdzie mieszka Tong-dzin?
5/ Kto mieszka w domu Tong-dzina?
6/ Gdzie pracują rodzice Tong-dzina?
7/ Ile młodszego rodzeństwa ma Tong-dzin i gdzie uczęszcza jego młodszy brat?
8/ Co znajduje się na północny wschód i na południowy wschód od domu Tong-dzina?
9/ Dokąd płynie rzeczka?
10/ Gdzie jest staw rybny?
11/ Co znajduje się na górze za domem Tong-dzina, jak wygląda ta góra na wiosnę i jesienią?
12/ Jak nazywają tę górę ludzie ze wsi Tong-dzina?
13/ Co znajduje się na podwórzu domu Tong-dzina?
14/ Gdzie i z kim spędził Czhŏl-min letnie wakacje?
15/ Co robili w czasie letnich wakacji Czhŏl-min i Tong-dzin?
16/ Jaka była pogoda w czasie letnich wakacji?
17/ Co opowiedział ojciec Tong-dzina Czhŏl-minowi?
18/ Jak żyła z pokolenia w pokolenie rodzina Tong-dzina?
19/ Ile lat miał ojciec Tong-dzina, gdy został wyzwolony?
20/ Kiedy rodzina Tong-dzina wstąpiła do spółdzielni produkcyjnej?
21/ Co Partia i Państwo zbudowały dla spółdzielców?
22/ Jakie są teraz warunki życia rodziny Tong-dzina?
23/ Gdzie postanowili odpocząć w czasie letnich wakacji w przyszłym roku?
24/ Co to za miejscowość Samdzijŏn?
25/ Jak traktowali Czhŏl-mina rodzice i rodzeństwo Tong-dzina?

2. Opowiedz krótko o rodzinie swego przyjaciela.

3. Uzupełnij następujące zdania:

1/ Tongdziniwa ...nyn Kim Il-sŏng dzonghaptähak... kongbuhanyn ......

2/ Tong-dzininyn ...yi kadzang ... tongmurosŏ Phjŏngjangsi... sanda.

3/ Tong-dziniyi dzip... modu ...imjŏ kyyi ...wa ŏmŏninyn ...esŏ ilhanda.

4/ ...e taninyn ...yi jŏtongsängyn olhä...

5/ dzŏnggŏdzangesŏ jak ... kŏrŏsŏ ......yro kamjŏn Tong-dziniyi ......

6/ ...yn Tong-dziniyi ...... hyrynda.

7/ ... hjŏptongbŏl ...e ......jangŏdzangi itta.

8/ ... phigo ......dzurŏngdzinyn tütongsanyn dzŏngmal ....

9/ arymdaun ... dzuthäktyri ... kisylge .... dzapko itta.

10/ Tong-dzinine ...enyn jŏrŏ ... kwasil.... itta.

11/ Tong-dzinine ....tyryn i kwail ..... dzŏngsŏngtyrjŏ .....

12/ Czhŏl-mininyn dzinan ....yl Tong-dzinine .... dzämiikke...

13/ mudŏun .... Czhŏl-miniwa .... näkaesŏ .... kamatta.

14/ Czhŏl-mininyn .... abŏdziroputhŏ .... kadzŏngi .... ijagiryl tyrŏtta.

15/ Pak dzidzunomyn Tong-dzinine ..... tädäro ..... mŏsymyro salge ....

16/ Tong-dzinyi .... häbanghu dzeil ...... kukkaroputhŏ .....

17/ dzŏnhue ..... dzodziktöjŏssylttä ...... abŏdzinyn hjŏptong dzohabe ...... tyrŏgatta.

18/ nongdzangwŏndyryn kukkaga ...... munhwa ...... hängbokhage ......

19/ Tong-dziniyi .... to Czhŏl-minege .... ijagiryl manhi ....

20/ Czhŏl-mininyn ...... taymhä ..... dzagi ...... ponälgŏsyl puthakhätta.

4. Popraw błędy w następujących zdaniach:

1/ jŏrym panghagyl Tong-dziniyi dzibesŏnyn Czhŏl-miniga wa issŏtta.

2/ Czhŏl-mininyn Tong-dziniege dzagi kohjangesŏ czhŏnghajŏtta.

3/ sumanmjŏnge kyllodzadyri hämada Samdzijŏnesŏ czhadzaonda.

4/ dzidzunomyn jennariesŏ igose kananhan nongmindyrege czhakczhühanda.

5/ tanggwa kukkai nongmindyre sä dziptyryl musangro dziŏdzu-ŏtta.
6/ onyl hjŏptongnongmindyryi sänghwaryn jennare dzidzunom-czhŏrŏm to phungdzokhada.
7/ Czhŏl-mininyn Tong-dzinyi nuiege dzämiikke ijagiryl man-hyn tyrŏtta.
8/ Tong-dzinyi abŏdziga symulhansalttä naraga häbanghajŏ dzoun ttangyl manhi punjŏhajŏtta.
9/ Czhŏl-miniga Tong-dzinyi dzibe hjusikhanttä Tong-dzinyi pumodyryn Czhŏl-miniryl ćhindzŏlhi adzu tähädzunda.
10/ olhä jŏsŏssaltödŏn Ok-hyinyn mjŏngnjŏnemjŏn inminhakkjoe kongbuhanda.
11/ Tong-dzinine dzibe tongnamcogesŏ dzŏnggŏdzangi ikko tong-bukcogyro hjujangsoga itta.
12/ dzinanyn jŏrympanghaktongan nalssinyn ńyl käigo mudŏpta.

5. Ułóż zdania z następujących wyrazów:
1/ Zapraszać, dom, swój, ja, on.
2/ Okres, ja, dom, kolega, wakacje, spędzać.
3/ Odpoczywać, miły, morze, my,lato.
4/ Młodszy brat, rok, uczyć się, piętnaście, ja, szkoła śre-dnia.
5/ Rodzina, żyć, dawno temu, my, parobek, obszarnik.
6/ Dobry, ja, znajdować się, wieś rodzinna, widok, brzeg mo-rza.
7/ Uczyć się, kolega, ubiegły rok, ja, razem, uniwersytet.
8/ Uczęszczać, najstarszy brat, fabryka, ukończyć, ja, poli-technika.
9/ Słyszeć, ciekawy, matka, legenda, ja, często.
10/ Znajdować się, różnego rodzaju, dom, wiele, my, drzewo o-wocowe.

Lekcja 14

1. Odpowiedz na następujące pytania:
1/ Kiedy żył Sol-gŏ?
2/ W jakiej rodzinie urodził się Sol-gŏ?
3/ Jak uczył się rysować?
4/ Co zostało narysowane na ścianie świątyni "Żółtego Smoka"?
5/ Dlaczego ptaki często wlatywały na ten obraz?

6/ Dlaczego mnich ponownie pomalował sosnę narysowaną przez Sol-gŏ?
7/ Dlaczego po ponownym pociągnięciu farbami obrazu Sol-gŏ nie przylatywały ptaki?
8/ Od kiedy imię Sol-gŏ zasłynęło jeszcze bardziej?
9/ W jakiej dziedzinie był utalentowany Han Sŏk-pong?
10/ W jakim wieku Sŏk-pong wyruszył na naukę pisma?
11/ Jak zdobywała matka Sŏk-ponga środki na naukę syna?
12/ Jakie było marzenie matki?
13/ Dlaczego Sŏk-pong wrócił w połowie nauki?
14/ Co powiedziała matka, gdy wrócił syn?
15/ Co matka i syn robili w ciemnym pokoju?
16/ Jak wyglądało ciasto ryżowe pokrojone przez matkę?
17/ Dlaczego nie warto było patrzeć na litery napisane przez Sŏk-ponga?
18/ Co powiedziała matka na widok liter napisanych przez Sŏk-ponga?
19/ Co przysiągł Sŏk-pong, gdy wyruszał znowu na naukę?
20/ Jak uczył się Sŏk-pong przez pozostałe pięć lat?
21/ Jakim stał się Sŏk-pong po dziesięcioletniej nauce pisma?

2. Uzupełnij następujące zdania:
1/ Silla ...... jumjŏnghan ..... Sol-gŏ..... sarami saratta.
2/ Sol-gŏnyn ...... kananhajŏ ...... maymdäro hadzi ......
3/ Homiwa ...... Sol-gŏege issŏsŏ ...... kyrinyn juilban ....
4/ Sol-gŏyi kadzang ...... kyrimyn Hwangriongsa ...... kyrin ......
5/ Sol-gŏga ...... sonamuyi ...... iphtyryn ...... umdzigingŏt kathatta.
6/ ...... sädyri Sol-gŏga kyrin ...... dzadzu ......
7/ Sŏk-pongiyi ŏmŏninyn adyryi ...... ttäe kyryl ......kylssi .... ponätta.
8/ ...... ŏmŏninyn adyri ...... kylssikongburyl hulljunghi ...... toraogiryl ...... kidarjŏtta.
9/ Sŏk-ponginyn ...... dzal ...... mothago todzunge ......
10/ ŏmŏninyn ...... toraon ...... ŏmhage kkudzidzŏtta.
11/ ŏmŏniwa ...... pulŏmnyn ..... ttŏkssŏlgiwa ..... sihŏmhä.. ....
12/ ŏmŏninyn ..... pangesŏ ...... dzŏngmal ...... ssŏrŏtta.

13/ ŏdumsogesŏ .... Sŏk-pongyi ...... högyi kulkkiga sŏro....
14/ ŏmŏninyn ...... tasi ...... kylssikongbusikhirŏ ......
15/ Sŏk-ponginyn .... harukaćhi ...... jŏldzunghajŏ ......
irymyl ......

3. Umieść następujące słowa w odpowiednim miejscu w poniższych zdaniach:

bardzo, szeroko, całe życie, pilnie,
najbardziej, sławny, przykładać się do..., ucieszyć się,
biedny, jedynie, prawdziwy, radosny,
ładny, gruby, specyficzny

1/ Matka zasadziła kwiaty na podwórzu.
2/ Mój młodszy brat uczy się codziennie do późnej nocy.
3/ Ostatnio wydane zostały na nowo utwory powieściopisarza.
4/ Szczytne uczucia człowieka to miłość do ojczyzny i narodu.
5/ Matka przywitała mojego kolegę, który długo nas nie odwiedzał.
6/ Mój ojciec urodził się w rodzinie chłopskiej.
7/ Kolega Kim przekazał wiadomość, że wczoraj przyszedł do mnie list.
8/ Matka kupiła zimowe buty młodszemu bratu.
9/ Marks i Lenin napisali wiele cennych książek.
10/ Wśród wielu ludzi znane było jego imię jako dobrego strzelca.
11/ Pragnieniem jego jest zostać świetnym kompozytorem, kochanym przez naród.
12/ On świetnie wykonał powierzoną mu pracę choć była trudna.
13/ Wśród wielu utworów rzuca się w oczy obraz kolegi Kima.
14/ Zagrzmiało i nagle zaczęły spadać krople deszczu.
15/ Zawsze trzeba szukać radości w życiu.

Lekcja 15

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Jak żył młody drwal?
2/ Dlaczego chłopak poszedł w góry?
3/ Co było pod urwiskiem?
4/ Co młody drwal jadł tego ranka?
5/ Dlaczego chłopak upuścił siekierę?
6/ Jak zachował się po upuszczeniu do wody siekiery?

7/ Kto się pojawił, gdy chłopak pogrążony był w ponurych myślach?

8/ Jaką siekierę wydobył najpierw dziadek?

9/ Dlaczego dziadek po kilka razy wchodził do wody?

10/ Jaka to była siekiera, którą dziadek wyniósł za ostatnim razem?

11/ Co dziadek dał chłopcu?

12/ Gdzie rozeszła się wieść, że chłopak otrzymał złotą siekierę?

13/ Co pomyślał bogacz, który usłyszał o tym, że chłopiec dostał złotą siekierę?

14/ Dokąd poszedł bogacz następnego dnia?

15/ Dlaczego chciwiec rzucił siekierę do wody?

16/ O co spytał dziadek, który pojawił się przed chciwcem?

17/ Jaką siekierę przyniósł dziadek, gdy po raz pierwszy wszedł do wody?

18/ Dlaczego chciwiec powiedział, że jego siekiera nie jest jego siekierą?

19/ Jak dziadek nawymyślał chciwcowi?

20/ Jaką siekierę miał chciwiec?

21/ Co się potem stało z chciwcem?

2. Umieść następujące słowa w odpowiednich miejscach w poniższych zdaniach:

uważnie,	tylko,	nagle,
tak, jak było,	po chwili,	obok,
wyraźnie,	zbytnio,	właśnie,
pół dnia,	jakiś czas,	specjalnie
odpowiednio,	ślisko,	znowu

1/ Wyszedłem z domu zostawiwszy na stole książkę, którą czytałem.

2/ To był człowiek, którego spotkałem kilka razy.

3/ Obok uczelni znajduje się biblioteka i księgarnia.

4/ Od rana zbierały się chmury, zaczął padać deszcz.

5/ Choć kolega Kim wie o wszystkim, udawał że nie wie.

6/ Skończyli trudny i skomplikowany montaż maszyny.

7/ Jak tylko pociąg stanął na peronie zaczęli wysiadać podróżni.

8/ Stojąc na peronie patrzył na oddalający się pociąg.

9/ Samolot, który wyleciał z Phjŏngjangu przybywszy nad Hamhyng zaczął zwalniać tempo /lotu/.

10/ Wypróbowując odczynniki pogrążył się w doświadczeniu.

11/ Ten, którego spotkaliśmy wczoraj na ulicy to dwukrotny Bohater Republiki.

12/ Nieoczekiwanym było to, że kolega Kim jednym słowem przekreślił naszą propozycję.

13/ Jŏng-min na wiadomość, że jego matka została bohaterem pracy aż krzyknął z radości.

14/ Grupa badawcza kolegi Kima, którą spotkało niepowodzenie przy pierwszym doświadczeniu, nie upadła na duchu, lecz zajęła się nowym doświadczeniem.

15/ Jeśli nosi się miano ludowego artysty, trzeba tworzyć sztukę dla ludu i służyć ludowi.

3. Postaw w odpowiedniej formie słowa podane w nawiasach:

1/ kynyn uriga ijagihanyngŏsyl /isanghada/ sänggakhanda.

2/ Kimtongmunyn kiphyn sänggage /dzamgida/ orätongan czhangpakkyl nädapogo issŏtta.

3/ saŏbesŏ dzungsimyl /nochida/ hulljunghan sŏnggwaryl kidähalsu ŏpta.

4/ uri nodongkjegybyn olhä kjehögyl /pinnada/ nŏmćhjŏ suhänghätta.

5/ kynyn naryl /towadzuda/ uri dzibe czhadzawatta.

6/ saramyn ŏndze ŏdisŏna /dzŏngdzikhada/ hängdonghäjahanda.

7/ uriga Kimtongmuyi dzibe /czhadzakada/ kynyn pŏlssŏ ttŏnago maratta.

8/ aidyryn ŏrymphanuesŏ ttünoldaga /mikkyrŏdzida/ nŏmŏdzigo maratta.

9/ ŏmŏninyn adzikto dzago innyn tongsängyl /hyndylda/ kkäwŏtta.

10/ kynyn mjŏćhildzŏne pillin czhägyl /tolljŏdzuda/ dzagi tongmuryl czhadzakatta.

11/ kynyn Kimtongmuyi tongsängyl /czhakhada/ ŏrinirago ćhingczhanhajŏtta.

12/ on tyre ulljŏ /phŏdzida/ noräsorinyn dzŏmdzŏm tŏ nophadzinda.

13/ paüue oryn aidyryn ky mithyro kubićhjŏhyrynyn /kŏmphuryda/ mulgjŏryl närjŏda pogo itta.

14/ dzŏphjŏnesŏ Kim tongmuga nuguingaryl /kkudzitta/ soriga tylljŏwatta.

15/ aidyri toryl /tŏndzida/ sädyryn kynjang ky dzariesŏ moryl coatta.

4. Utwórz po dwa zdania z każdą z poniższych konstrukcji:

-czhŏkhada -a kada
-ki sidzakhada -a dzuda
-a pŏrida -a dzida
-ko malda -dzi antha
-dzul moryda -ko nada
-rŏ kada

Lekcja 16

1. Odpowiedz na następujące pytania:

1/ Gdzie znajduje się Korea?
2/ Ile wynosi terytorium Korei?
3/ Z czym graniczy północna część Korei?
4/ Jaka jest ogólna długość granic państwowych Korei?
5/ Co i ile znajduje się wokół Półwyspu Koreańskiego?
6/ Jakie jest ukształtowanie Korei?
7/ Jakie góry zalicza się do czterech najsłynniejszych gór Korei?
8/ Głównie w jakim rejonie Korei znajdują się pola?
9/ Jaki jest klimat Korei i ile wynosi przeciętna roczna opadów?
10/ Jaka jest największa rzeka w Korei i dokąd ona płynie?
11/ Dokąd płynie życiodajna woda z koreańskich rzek i jezior?
12/ Co znajduje się w miejscowościach, gdzie są ciepłe źródła i wody lecznicze i komu to służy?
13/ Co wchodzi w skład bogactw naturalnych Korei?
14/ Dlaczego Koreańczycy nazywają swój kraj "samczhŏlli kymsukangsan"?
15/ Dlaczego rozdzielony jest kraj i naród koreański?
16/ Jakie jest najpilniejsze zadanie, które stanęło obecnie przed narodem koreańskim?

2. Opowiedz o przyrodzie swojego kraju.

3. Uzupełnij następujące zdania:

1/ khyn kangdyryn ...... sŏcogyro ......

2/ Dzosŏnyn ...... padaro ...... pandorago handa.
3/ Päktusanyn ...... dzeil nophymjŏ ky ...... kiphyn ......
4/ Dzosŏnesŏ dzeil ...... Amnokkangimjŏ dzeil ...... sanyn ......
5/ sanesŏnyn ...... namudylgwa ...... dzarago ...... kogidyri ......
6/ phungbuhan ...... narayi ...... paldzŏnesŏ dzungjohan .... nonda.
7/ manhyn namudyri ...... dzadzäro, kongŏp ...... ro rijong ......
8/ nodongdzadyryn ...... cigŏsŏ ...... kongdzange ......
9/ kjŏngćhi dzoyn sandylgwa ...... manhyn ...... issymjŏ kŏgiesŏ ...... hjusikhanda.
10/ kirymdzin ...... dzŏksin sängmjŏngsunyn tasi ...... hyllŏkanda.

4. Użyj w poniższych zdaniach w odpowiedniej formie i miejscu słowa podane w nawiasach:
1/ sankolcagiro sinämuri hyrynda. /malkta, kiphta/
2/ ttangsogenyn dzawŏndyri phamuthjŏ itta. /kaćhi itta, phungbuhada/
3/ hjŏptongbŏre nongmindyryi noräsoriga ulljŏphŏdzinda. /dzylgŏpta, kirymdzida/
4/ ongat kkottyri phin dzŏngwŏnesŏ aidyri ttünolgo itta. /hängbokhada, arymdapta/
5/ käin hanyrenyn kurym handzŏmi tudungsil ttŏ itta. /hyida, malkta/
6/ pomparami pulmjŏn ongat nabi, pŏldyri kkoczhyl czhadza naradynda. /hjanggiropta, ttattythada/
7/ pjŏrangesŏ ttŏrŏdzinyn phopkphosoriga sankolcagiryl ullinda. /joranhada, kapharopta/

5. Ułóż zdania z następujących słów:
- otaczać, rozwijać, nawilżyć, zajmować miejsce, wiać, padać, budować, być zakopanym, rosnąć, cieszyć się, płynąć, znajdować się /gdzieś/, odpoczywać
- bogactwa podziemne, pola spółdzielcze, góra, słynna miejscowość, życiodajna woda, wiatr, podnóże góry, morze, Dom Wypoczynkowy, ekonomika, ziemia, deszcz, zwierzę, roślina, bogactwa morza, robotnik.

S Ł Ó W K A

/z rozbiciem na poszczególne czytanki/

/około 1200 słów/

Lekcja 1

이것 /igŏt/	to /co najbliżej/
여기 /jŏgi/	tutaj
저기 /dzŏgi/	tam
그리고 /kyrigo/	i
교실 /kjosil/	klasa
책상 /czhäksang/	stół
걸상 /kŏlsang/	krzesło
교과서 /kjogwasŏ/	podręcznik
학습장 /haksypdzang/	zeszyt do ćwiczeń
연필 /jŏnphil/	ołówek
만년필 /mannjŏnphil/	wieczne pióro
칠판(=흑판) /ćhilphan=hykphan/	tablica
남학생 /namhaksäng/	uczeń, student
녀학생 /jŏhaksäng/	uczennica, studentka
그것 /kygŏt/	to /co trochę dalej/
창문 /czhangmun/	okno
출입문 /czhuripmun/	drzwi wejściowe
왼쪽 /ŏncok/	lewa strona
오른쪽 /oryncok/	prawa strona
안 /an/	wewnątrz, w
우 /u/	na
어디 /ŏdi/	gdzie
선생님 /sŏnsängnim/	nauczyciel
예 /je/	tak

아니다 – 옳다(=그렇다)	/anida-oltha, kyrŏtha/	nie - tak
이렇다 – 저렇다	/irŏtha-dzŏrŏtha/	taki - owaki
잘	/dzal/	dobrze
모두다	/moduda/	wszyscy
묻다 – 대답하다	/mutta-tädaphada/	pytać - odpowiadać
물음 – 대답	/murym-tädap/	pytanie - odpowiedź
분필	/punphil/	kreda

Lekcja 2

방	/pang/	pokój
책장	/czhäkdzang/	szafka na książki
침대	/ćhimdä/	łóżko
쏘파	/ssjopha/	sofa
전등	/dzŏndyng/	lampa
달력	/talljŏk/	kalendarz
풍경화	/phunggjŏnghwa/	pejzaż /obraz/
화분	/hwabun/	doniczka/z kwiatem/
사전	/sadzŏn/	słownik
천장	/czhŏndzang/	sufit
앞 – 뒤	/ap - tü/	przód - tył
꽃	/kkot/	kwiat
본문	/ponmun/	tekst
내용	/näjong/	treść
물음 – 대답	/murym - tädap/	pytanie -odpowiedź
수업	/suŏp/	zajęcia

넓다 — 좁다 /nŏpta - dzopta/	szeroki - wąski
깨끗하다 — 더럽다 /kkäkkythada - tŏrŏpta/	czysty - brudny
아름답다 — 밉다 /arymdapta-mipta/	ładny - brzydki
걸다 /kŏlda/	wieszać
알다 — 모르다 /alda - moryda/	wiedzieć-nie wiedzieć
시작하다 — 끝나다 /sidzakhada - kkynnada/	zaczynać - kończyć
시작 — 끝 /sidzak - kkyt/	początek - koniec
돕다 (=방조하다)/topta pangdzo-hada/	pomagać
앉다 — 서다 /antta - sŏda/	siedzieć - stać
옆 /jŏp/	obok
맞은편 /madzynphjŏn/	naprzeciwko
가운데 /kaunde/	pośrodku
바른쪽 — 왼쪽 /paryncok - öncok/	prawa strona - lewa strona
참 /czham/	naprawdę
지금 /dzigym/	teraz
아주 /adzu/	bardzo
누구 /nugu/	kto
그렇다 /kyrŏtha/	tak, taki
매일 /mäil/	codziennie
함께 /hamkke/	razem
열심히 /jŏlsimhi/	pilnie

Lekcja 3

수업 /suŏp/	zajęcia
들어오다 — 나가다 /tyrŏoda-nagada/	wchodzić - wychodzić
먼저 /mŏndzŏ/	najpierw

재미있다 - 재미없다 /dzämiitta - dzämiópta/	ciekawy - nieciekawy
해설하다 /häsŏlhada/	objaśniać
해설 /häsŏl/	objaśnienie
처음 - 마지막 /czhŏym - madzimak/	początek - koniec, ostatni
고치다 /kochida/	poprawić
정확하다 - 부정확하다 /dzŏnghwakhada pudzŏnghwakhada/	dokładny - niedokładny
정확히 /dzŏnghwakhi/	dokładnie
침착하다 /ćhimczhakhada/	spokojny
매개 /mägä/	każdy
새 (= 새로운) /sä = säroun/	nowy
자기 /dzagi/	swój
대하다 /tähada/	odnosić się do kogoś traktować kogoś
-에 대하여 / - e tähajŏ/	w stosunku do, o /kimś, czymś/
-에 대한 / - e tähan/	odnoszący się do, o /kimś, czymś/
언제나 /ŏndzena/	zawsze
숙제 /sukdze/	ćwiczenie
종 /dzong/	dzwonek
인사하다 /insahada/	witać się, przedstawiać się
인사 /insa/	powitanie
인사성 /insasŏng/	uprzejmość
높다 - 낮다 /nopta - natta/	wysoki - niski
높이 /nophi/	wysoko
읽다 /ikta/	czytać
읽기 /ilkki/	czytanie
새롭다 /säropta/	nowy
역시 /jŏksi/	także

조용하다	/dzojonghada/	cichy
조용히	/dzojonghi/	cicho
다시 한번	/tasi hanbŏn/	jeszcze raz
발음하다	/parymhada/	wymawiać
발음	/parym/	wymowa
문장	/mundzang/	zdanie
뜻	/ttyt/	znaczenie, sens
단어장	/tanŏdzang/	zeszycik do słówek
반복하다	/panbokhada/	powtarzać
반복	/panbok/	powtórka, powtarzanie
위하다	/ŭhada/	służyć /komuś/
-을 위하여	/-yl ŭhajŏ/	dla
-을 위한	/-yl ŭhan/	dla /atrybutywnie/
만족하다	/mandzokhada/	zadowolony
만족	/mandzok/	zadowolenie
주다	/dzuda/	dać
울다	/ulda/	płakać, wydawać głos
울리다	/ullida/	dzwonić
소리	/sori/	dźwięk, głos
대단히	/tădanhi/	bardzo
표현하다	/phjohjŏnhada/	wyrażać
표현	/phjohjŏn/	wyrażenie
듣다	/tytta/	słyszeć
틀리다	/thyllida/	pomylić się
틀린것	/thyllingŏt/	pomyłka, błąd
천천하다	/czhŏnczhŏnhada/	powolny

천천히 /czhŏnczhŏnhi/	powoli
다음 /taym/	następny
련습하다 /jŏnsyphada/	ćwiczyć
련습 /jŏnsyp/	ćwiczenie
가르치다(=배워주다) /karyćhida = päwŏdzuda/	uczyć kogoś
가르침 /karyćhim/	wskazówka
쓰다 /ssyda/	pisać
외우다 /ōuda/	uczyć się na pamięć
노력하다 /norjŏkhada/	trudzić się, pracować
노력 /norjŏk/	trud, praca
칭찬하다 /ćhingczhanhada/	chwalić
칭찬 /ćhingczhan/	pochwała
내용 /näjong/	treść

Lekcja 4

우리 /uri/	my
편지 /phjŏndzi/	list
가깝다 — 멀다 /kakkapta-mŏlda/	bliski - daleki
가까이 — 멀리 /kakkai - mŏlli/	blisko - daleko
벌써 /pŏlssŏ/	już
식당 /siktang/	stołówka, restauracja
라지오 /radzio/	radio
가다 — 오다 /kada - oda/	iść - przychodzić
언제나 /ŏndzena/	zawsze
먹다 /mŏkta/	jeść
저녁 — 아침 /dzŏnjŏk - aćhim/	wieczór - rano

칼 /khal/	nóż
놓다 /notha/	kłaść
국 /kuk/	zupa
맛 /mat/	smak
나가다 - 들어오다 /nagada-tyrŏoda/	wyjść - wejść
잡수다 /dzapsuda/	jeść /o osobie, którą się szanuje/
공원 /kongwŏn/	park
식사하다/siksahada/	jeść, pożywiać się
식사 /siksa/	jedzenie,pożywienie
상 /sang/	stół
접시 /dzŏpsi/	płaski talerz
꽃병 /kkotpjŏng/	wazon
빵 /ppang/	chleb
반찬 /panczhan/	dodatki do ryżu
잠간 /dzamgan/	chwila
점심 /dzŏmsim/	obiad
오전 - 오후 /odzŏn - ohu/	przed południem - po południu
숟가락 /sutkarak/	łyżka
식기 /sikki/	miseczka
밥 /pap/	ryż /ugotowany/
빠다 /ppada/	masło
역시 / jŏksi/	także
지나가다 /dzinagada/	mijać, przechodzić
먼저 /mŏndzŏ/	najpierw
휴식하다(=쉬다) /hjusikhada=sŭda/	odpoczywać
휴식 /hjusik/	odpoczynek

시 /si/	godzina
둘 /tul/	dwa
두시 /tusi/	godzina druga

Lekcja 5

건물 /kŏnmul/	budynek
대학생 /tähaksäng/	student
기숙사 /kisuksa/	internat, dom akademicki
많다 - 적다 /mantha-dzŏkta/	liczny - nieliczny
많이 /mani/	dużo
외국 /ŏguk/	zagranica, obce państwo
류학생 /juhaksäng/	student zagraniczny
살다 /salda/	żyć, mieszkać
층 /czhyng/	piętro
크다 - 작다 /khyda - dzakta/	duży - mały
크기 /khygi/	wielkość
휴게실 /hjugjesil/	świetlica, pokój wypoczynkowy
길다 - 짧다 /kilda - capta/	długi - krótki
길이 /kiri/	długość
넓다 - 좁다 /nŏpta - dzopta/	szeroki - wąski
넓이 /nŏlbi/	szerokość
너비(=폭) /nŏbi = phok/	szerokość
복도 /pokto/	korytarz
좌우 /dzwau/	prawa i lewa strona
쪽 /cok/	strona, kierunek
여러 /jŏrŏ/	kilka

-개 /- kä/	najczęściej używany klasyfikator /nie przypisany do żadnej określonej klasy przedmiotów/
생활하다 /sänghwalhada/	żyć
생활 /sänghwal/	życie
매 (= 매개) /mä = mägä/	każdy
학습실 /haksypsil/	pokój do nauki
후 /hu/	po, potem
밝다 - 어둡다 /pakta - ŏdupta/	jasny - ciemny
텔레비존 /thellebidzjon/	telewizja
오락기구 / orak kigu/	przybory do zabaw
신문 /sinmun/	gazeta
잡지 /dzapdzi/	czasopismo
악기 /akki/	instrument muzyczny
노래하다 /norähada/	śpiewać
노래 /norä/	pieśń
자주 /dzadzu/	często
이야기 /ijagi/	opowiadanie
호실 /hosil/	numer pokoju
이름 /irym/	imię
매일 /mäil/	codziennie
공부하다 /kongbuhada/	uczyć się
공부 /kongbu/	uczenie się, nauka
늘 /nyl/	zawsze
친절하다 /ćhindzŏlhada/	serdeczny
친절히 /ćhindzŏlhi/	serdecznie
영화 /jŏnghwa/	film

Lekcja 6

도시 /tosi/	miasto
사랑하다 /saranghada/	kochać
사랑 /sarang/	miłość
-지 않다 /- dzi antha/	nie /jeden ze sposobów wyrażania przeczenia/
대단하다 /tădanhada/	ogromny
대단히 /tădanhi/	bardzo
크다 - 작다 /khyda - dzakta/	duży - mały
크기 /khygi/	wielkość
집 /dzip/	dom
극장 /kykdzang/	teatr
영화관 /jŏnghwagwan/	kino
학교 /hakkjo/	szkoła
상점 /sangdzŏm/	sklep
서점 /sŏdzŏm/	księgarnia
병원 /pjŏngwŏn/	szpital
호수 /hosu/	jezioro
중앙 /dzungang/	centrum
청춘 /czhŏngczhun/	młodość
거리 /kŏri/	ulica
제일 /dzeil/	pierwszy
뒤 - 앞 /tŭ - ap/	tył - przód
걷다 /kŏtta/	iść pieszo
걸음 /kŏrym/	krok
곳 /kot/	miejsce
지식 /dzisik/	wiedza, wiadomości

즐기다 /dzylgäda/	kochać, cieszyć się /czymś/
즐거움 /dzylgŏum/	radość, przyjemność
산보하다 /sanpohada/	spacerować
산보 /sanpo/	spacer
나무 /namu/	drzewo
자그마하다 /dzagymahada/	malutki
물고기 /mulkogi/	ryba
헤엄치다 /hejŏmčhida/	pływać
즐겁다 /dzylgŏpta/	miły, wesoły
일요일 /irjoil/	niedziela
사람 /saram/	człowiek
어떠하다 /ŏttŏhada/	jaki
가족 /kadzok/	rodzina
가장 /kadzang/	najbardziej
친근하다 /čhingynhada/	bliski
놀다 /nolda/	bawić się
놀음 /norym/	zabawa
아동 /adong/	dziecko, dziecinny
남쪽 /namcok/	strona południowa
한복판 /hanpokphan/	środek
운동장 /undongdzang/	boisko
어린이 /ŏrini/	dziecko
-중 /- dzung/	wśród
동생 /tongsäng/	młodszy brat
올해 (=금년) /olhä = kymnjŏn/	bieżący rok, ten rok
-살 /- sal/	wiek - lat /przy określaniu, ile kto ma lat/

좋아하다 /dzoahada/	lubić
날마다 /nalmada/	codziennie
참으로 /czhamyro/	naprawdę

Lekcja 7

하루 /haru/	jeden dzień
어제 /ŏdze/	wczoraj
-시 /- si/	godzina
-분 /- pun/	minuta
-초 /- czho/	sekunda
거기 /kŏgi/	tam
동무 /tongmu/	kolega
몇번 /mjŏtpŏn/	kilka razy, ile razy?
다 (=모두) /ta = modu/	wszystko, wszyscy
표 /phjo/	bilet
사다 - 팔다 /sada - phalda/	kupić - sprzedać
반 /pan/	połowa; grupa
천연색 /czhŏnjŏnsak/	kolorowy /o filmie/
예술 /jesul/	sztuka
처녀 /czhŏnjŏ/	dziewczyna
주인공 /dzuinkong/	bohater /utworu/
정말 /dzŏngmal/	naprawdę
마음 /maym/	serce
~에 들다 /-e tylda/	przypaść do serca, spodobać się
특히 /thykhi/	specjalnie
주제 /dzudze/	temat

그런데 /kyrŏnde/	ale
리해하다 /rihähada/	rozumieć
리해 /rihä/	rozumienie
리해력 /rihärjŏk/	pojętność
없다 - 있다 /ŏpta - itta/	nie ma - jest
쉽다 - 어렵다 /süpta - ŏrjŏpta/	łatwy - trudny
설명하다 /sŏlmjŏnghada/	objaśniać
설명 /sŏlmjŏng/	objaśnienie
설명서 /sŏlmjŏngsŏ/	wyjaśnienie pisemne
설명문 /sŏlmjŏngmun/	wyjaśnienie pisemne
훌륭하다 /hulljunghada/	wspaniały
훌륭히 /hulljunghi/	wspaniale
벌써 /pŏlssŏ/	już
주제가 /dzudzega/	tytułowa piosenka
부르다 /puryda/	śpiewać, wołać
부탁하다 /puthakhada/	prosić
부탁 /puthak/	prośba
쾌히 /khwähi/	chętnie
동의하다 /tongyihada/	zgadzać się
동의 /tongyi/	zgoda
어여쁘다 /ŏjọppyda/	piękny
빨갛다 /ppalgatha/	bardzo czerwony
향기롭다 /hjanggiropta/	wonny, pachnący
향기 /hjanggi/	zapach
빛갈 /pitkal/	kolor
곱다 - 밉다 /kopta - mipta/	ładny - brzydki

앓다 /altha/	chorować
엄마 /ŏmma/	mama
약 /jak/	lekarstwo
구하다 /kuhada/	zdobyć
정성 /dzŏngsŏng/	uczucie
담다 /tamta/	napełniać
가꾸다 /kakkuda/	hodować
가사 /kasa/	słowa pieśni
의견 /yigjŏn/	opinia, pogląd
나누다 /nanuda/	dzielić się czymś
오래 /orä/	długo
잠시 /dzamsi/	chwila
참말 /czhammal/	naprawdę

Lekcja 8

쏘련 /ssorjŏn/	Związek Radziecki
뻐스 /ppósy/	autobus
타다 /thada/	jechać jakimś środkiem lokomocji
백화점 /päkhwadzŏm/	dom towarowy
들어가다 – 나오다 /tyrŏgada-naoda/	wchodzić - wychodzić
신발 /sinbal/	buty
모자 /modza/	czapka, kapelusz
양말 /jangmal/	skarpetki
장갑 /dzanggap/	rękawiczki
가방 /kabang/	teczka
띠 /tti/	pasek

-등 /- tyng/	koniec wyliczenia
판매원 /phanmäwŏn/	ekspedientka
미안하다 /mianhada/	przepraszać
싸다(=포장하다) /ssada=phodzanghada/	zawijać, pakować
레코드 /rekhody/	płyta gramofonowa
어느 /ŏny/	jaki?, jakiś
매대 /mädä/	stoisko
저쪽 /dzocok/	tamta strona
-호 /- ho/	numer
요지음(=요사이) /jodziym = josai/	ostatnio
새로 /säro/	na nowo
보여주다 /pojŏdzuda/	pokazywać
무슨 /musyn/	jaki
요구하다 /joguhada/	żądać
요구 /jogu/	żądanie
요구성 /jogusŏng/	wymagania
겨울 /kjŏul/	zima
-용 /- jong/	do użytku
-문 /- mun/	numer /np. obuwia/
잠간 /dzamgan/	chwila
기다리다 /kidarida/	czekać
감사하다 /kamsahada/	dziękować
감사 /kamsa/	podziękowanie
값 /kap/	cena
-켤레 /- khŏlle/	klasyfikator do skarpet, rękawiczek, butów
돈 /ton/	pieniądze

앓다 /altha/	chorować
엄마 /ŏmma/	mama
약 /jak/	lekarstwo
구하다 /kuhada/	zdobyć
정성 /dzŏngsŏng/	uczucie
담다 /tamta/	napełniać
가꾸다 /kakkuda/	hodować
가사 /kasa/	słowa pieśni
의견 /yigjŏn/	opinia, pogląd
나누다 /nanuda/	dzielić się czymś
오래 /orä/	długo
잠시 /dzamsi/	chwila
참말 /czhammal/	naprawdę

Lekcja 8

쏘련 /ssorjŏn/	Związek Radziecki
뻐스 /ppósy/	autobus
타다 /thada/	jechać jakimś środkiem lokomocji
백화점 /päkhwadzŏm/	dom towarowy
들어가다 – 나오다 /tyrŏgada-naoda/	wchodzić - wychodzić
신발 /sinbal/	buty
모자 /modza/	czapka, kapelusz
양말 /jangmal/	skarpetki
장갑 /dzanggap/	rękawiczki
가방 /kabang/	teczka
띠 /tti/	pasek

-등 /- tyng/	koniec wyliczenia
판매원 /phanmäwŏn/	ekspedientka
미안하다 /mianhada/	przepraszać
싸다(=포장하다) /ssada=phodzanghada/	zawijać, pakować
레코드 /rekhody/	płyta gramofonowa
어느 /ŏny/	jaki?, jakiś
매대 /mädä/	stoisko
저쪽 /dzocok/	tamta strona
-호 /- ho/	numer
요즈음 (=요사이) /jodziym = josai/	ostatnio
새로 /säro/	na nowo
보여주다 /pojŏdzuda/	pokazywać
무슨 /musyn/	jaki
요구하다 /joguhada/	żądać
요구 /jogu/	żądanie
요구성 /jogusŏng/	wymagania
겨울 /kjŏul/	zima
-용 /- jong/	do użytku
-문 /- mun/	numer /np. obuwia/
잠간 /dzamgan/	chwila
기다리다 /kidarida/	czekać
감사하다 /kamsahada/	dziękować
감사 /kamsa/	podziękowanie
값 /kap/	cena
-켤레 /- khŏlle/	klasyfikator do skarpet,rękawiczek,butów
돈 /ton/	pieniądze

받다 /patta/ otrzymywać

안녕히 /annjŏnghi/ spokojnie, szczęśliwie

올라가다-내려오다 /ollagada-nărjŏoda/ wchodzić - schodzić

내의 /năyi/ bielizna osobista

수건 /sugŏn/ ręcznik

세수수건 /sesu sugŏn/ ręcznik

손수건 /son sugŏn/ chusteczka do nosa

학용품 /hakjongphum/ artykuły szkolne

학기 /hakki/ semestr

-권 /- kwŏn/ tom, klasyfikator do książek

잉크 /ingkhy/ atrament

병 /pjŏng/ butelka

자 /dza/ linijka

펜대 /phentă/ obsadka

펜촉 /phenczhok/ stalówka

주다 /dzuda/ dać

출납 /czhullap/ kasa

물다 (=치르다) /mulda = ćhiryda/ płacić

가격표 /kagjŏkphjo/ metka /nalepka/ z ceną

-장 (= 매) /- dzang = mă/ klasyfikator do płaskich przedmiotów

다음 /taym/ następny

가정용품 /kadzŏngjongphum/ artykuły gospodarstwa domowego

전기용품 /dzŏngijongphum/ artykuły elektryczne

기성복 /kisŏngbok/ konfekcja, gotowe ubiory

갖가지 (= 여러가지) /kakkadzi=jŏrŏgadzi/ różnego rodzaju

천 /czhŏn/ materiał

아무 /amu/	żaden /z przeczeniem/
구경하다 /kugjŏnghada/	oglądać
구경 /kugjŏng/	oglądanie
때 /tta/	czas
돌아오다 - 돌아가다 /toraoda-toragada/	wracać skądś - wracać dokądś

Lekcja 9

네철 /neczhŏl/	cztery pory roku
맑다 /makta/	przejrzysty, czysty
나라 /nara/	kraj
일년 /illjŏn/	jeden rok
나누다 /nanuda/	dzielić się
봄 /pom/	wiosna
여름 /jŏrym/	lato
가을 /kayl/	jesień
따뜻하다 - 서늘하다 /ttattythada - sŏnylhada/	ciepły - chłodny
산 /san/	góra
들 (=벌)/ tyl = pŏl/	pole
눈 /nun/	śnieg
녹다 - 얼다 /nokta - ŏlda/	topnieć - zamarzać
강 /kang/	rzeka
물결 /mulgjŏl/	fala
얼음 /ŏrym/	lód
풀리다 /phullida/	rozwiązywać się, topić się
떼목 /ttemok/	tratwa

내리다 - 오르다 /nårida - oryda/	schodzić - wchodzić
바람 /param/	wiatr
불다 /pulda/	wiać
피다 /phida/	kwitnąć
온갖 /ongat/	wszelkiego rodzaju
새 /så/	ptak
지저귀다 /dzidzŏgüda/	świergolić, śpiewać
농민 /nongmin/	chłop, wieśniak
협동 /hjŏptong/	wspólny, spółdzielczy
기름지다 /kirymdzida/	żyzny
전야 /dzŏnja/	pole
뜨락또르 /ttyrakttory/	traktor
밭 /pat/	pole uprawne
갈다 /kalda/	orać
씨 /ssi/	nasiona, ziarno
뿌리다 /ppurida/	rozrzucać, siać
모내기 /monågi/	rozsada ryżowa
흥겹다 /hynggjŏpta/	wesoły, radosny
소리 /sori/	głos, dźwięk
퍼지다 /phŏdzida/	rozszerzać się, rozlegać się
몹시 /mopsi/	bardzo
무덥다 /mudŏpta/	gorący, znojny
뜨겁다 /ttygŏpta/	gorący
해볕 /håpjŏt/	promienie słońca
쪼이다 /coida/	palić, grzać
곡식 /koksik/	zboża

자라다 /dzarada/	rosnąć
과원(=과수원) /kwawŏn = kwasuwŏn/	ogród owocowy, sad
과일(=과실) /kwail = kwasil/	owoc
주렁지다 /dzurŏngdzida/	zwisać /ciężko/
방학 /panghak/	wakacje
휴양 /hjujang/	odpoczynek
떠나다(=출발하다) /ttŏnada = czhul-balhada/	wyruszać
바다 /pada/	morze
보내다 /ponāda/	wysyłać, posyłać, spędzać /czas/
하늘 /hanyl/	niebo
푸르다 /phuryda/	zielony, niebieski
파도 /phado/	fala
황금 /hwanggym/	złoto
물결치다 /mulgjŏlćhida/	falować
무르익다 /muryikta/	dojrzewać
벌판(=벌) /pŏlphan = pŏl/	pole
가을걷이 /kaylkŏdi/	żniwa
농장원 /nongdzangwŏn/	członek spółdzielni rolniczej
풍년 /phungnjŏn/	urodzajny rok
넘치다 /nŏmćhida/	przelewać się przez brzegi
물들다 /multylda/	zabarwiać się
잎 /ip/	liść
떨어지다 /ttŏrŏdzida/	opadać, spadać
서리 /sŏri/	szron
인민 /inmin/	lud, naród
민족적 /mindzokdzŏk/	narodowy

명절 /mjŏngdzŏl/	święto
공화국 /konghwaguk/	republika
창건 /czhanggŏn/	utworzenie
기념일 /kinjŏmil/	rocznica
경사스럽다 /kjŏngsasyrŏpta/	radosny
경사 /kjŏngsa/	szczęśliwe wydarzenie
맞이하다 /madzihada/	witać, spotykać
춥다 - 덥다 /czhupta - tŏpta/	zimny - ciepły
추워 - 더워 /czhuŏ - tŏŏ/	zimno - ciepło
차다 /czhada/	zimny
강물 /kangmul/	woda rzeki
희다 /hyida/	biały
쌓이다 /ssaida/	gromadzić się
아이 /ai/	dziecko
스케트 /sykhethy/	łyżwy
단련하다 /talljŏnhada/	hartować się
단련 /talljŏn/	hartowanie się
몸 /mom/	ciało
새해 /sähä/	nowy rok
농사 /nongsa/	prace na roli
차비 (=준비) /czhabi = dzunbi/	przygotowanie
희망하다 /hyimanghada/	pragnąć
희망 /hyimang/	pragnienie

대학 /tähak/	szkoła wyższa, wyższa uczelnia
서가 /sŏga/	półka
알뜰하다 /alttylhada/	porządny, pieczołowity
알뜰히 /alttylhi/	pieczołowicie
정돈하다 /dzóngdonhada/	układać
제외하다 /dzeöhada/	wyłączać, wykluczać
열다 – 닫다 /jŏlda - tatta/	otwierać - zamykać
열심히 /jŏlsimhi/	pilnie
대중 /tädzung/	masy, publiczność
열람실 /jŏllamsil/	czytelnia
부문 /pumun/	dział
-별 /- pjŏl/	według
빌리다 /pillida/	wypożyczać
주로 /dzuro/	głównie
요구하다 /joguhada/	żądać
기간 /kigan/	okres czasu
주일 /dzuil/	tydzień
지나다 /dzinada/	mijać
날자 /naldza/	data
연기하다 /jŏngihada/	przedłużać
사전 /sadzŏn/	słownik
머리 /mŏri/	głowa
피곤 /phigon/	zmęczenie
풀다 – 매다 /phulda - mäda/	rozwiązywać - związywać

자리 /dzari/	miejsce
과학 /kwahak/	nauka
어문학 /ŏmunhak/	filologia
학부 /hakpu/	wydział
발달사 /paldalsa/	historia rozwoju
방언학 /pangŏnhak/	dialektologia
현재 /hjŏndzä/	obecnie
로동신문 /nodong sinmun/	gazeta robotnicza
필요하다 /phirjohada/	potrzebny
자료 /dzarjo/	materiał
뽑다 /ppopta/	wyciągać
절차 /dzŏlczha/	kolejność, porządek
만나다 /mannada/	spotkać się z
대출실 /täczhulsil/	wypożyczalnia
카드 /khaty/	karta
해당하다 /hädanghada/	odpowiedni, właściwy
넣다 /nŏtha/	kłaść
대출원 /täczhurwŏn/	pracownik wypożyczalni
부지런하다 /pudzirŏnhada/	pilny
부지런히 /pudzirŏnhi/	pilnie
늦다 — 이르다 /nytta - iryda/	późny, spóźniony - wczesny
송아지 /songadzi/	cielę

Lekcja 11

려행 /jŏhäng/	podróż
항구 /hanggu/	port

떠나다 (=출발하다) /ttŏnada = czhulbalhada/	wyruszać
비롯하다 /pirothada/	poczynać, zaczynać od
_을 비롯하여 /yl pirothajó/	poczynając od
_을 비롯한 /yl pirothan/	poczynający od
단정하다 /tandzŏnghada/	porządny
단정히 /tandzŏnghi/	porządnie
옷차림 /otczharim/	ubranie
트렁크 /thyrŏngkhy/	walizka
손 /son/	ręka
들다 /tylda/	podnosić
-씩 /- ssik/	po /np. po jednym/
정류소 /dzŏngrjuso/	przystanek
혁신 /hjŏksin/	nowatorstwo
역 /jŏk/	dworzec
향하다 /hjanghada/	kierować się w
경쾌하다 /kjŏngkhwähada/	lekki, szybki
달리다 /tallida/	jechać, mknąć
명랑하다 /mjŏngranghada/	dziarski
선창 /sŏnczhang/	rozpoczynający śpiewanie
떼다 /tteda/	oddzielać, otwierać
따르다 /ttaryda/	odprowadzać kogoś, iść za kimś
벗 /pŏt/	przyjaciel
어느덧 /ŏnydŏt/	nie wiadomo kiedy
이르다 (=다닫다) /iryda = tadatta/	docierać, dochodzić
내리다 – 오르다 /närida - oryda/	schodzić - wchodzić
곧장 (=곧추) /kotdzang = kotczhu/	prosto, na wprost

역사 /jŏksa/	dworzec
-행 /- hăng/	- w kierunku, do
렬차 /jŏlczha/	pociąg
정각 /dzŏnggak/	dokładnie
일행 /ilhăng/	grupa
차표 /czhaphjo/	bilet kolejowy
렬차원 /jŏlczhawŏn/	konduktor
질서 /dzilsŏ/	porządek
홈 /hom/	peron
바곤 /pagon/	wagon
침대간 /ćhimdăkan/	przedział sypialny
침구 /ćhimgu/	pościel
깔다 /kkalda/	ścielić
유창하다 /juczhanghada/	płynny, swobodny
도착하다 - 출발하다 /toczhakhada - czhulbalhada/	przybyć - wyruszyć
꼭 (= 반드시) /kkok = pandysi/	na pewno
걸리다 /kŏllida/	trzeba, potrzeba /ile czasu/
지나치다 /dzinaćhida/	mijać, daleko zachodzić /o czymś/
찬사 /czhansa/	pochwała
고맙다 (= 감사하다) /komapta = kamsahada/	dziękować
목적지 /mokdzŏkdzi/	miejsce przeznaczenia
편안하다 /phjŏnanhada/	wygodny
편안히 /phjŏnanhi/	wygodnie
통하다 /thonghada/	przechodzić przez
-을 통하여 /yl thonghajŏ/	przez, poprzez
-을 통한 /yl thonghan/	przez, poprzez /użyte atrybutywnie/

바깥 (=밖) /pakkat = pakk/	na zewnątrz
풍경 /phunggjŏng/	pejzaż, widok
내다보다 /nädapoda/	wyglądać /przez coś/
총알 /czhongal/	kula karabinowa
날다 /nalda/	lecieć
서서히 (=천천히) /sŏsŏhi = czhŏn-czhŏnhi/	powoli
나타나다 - 사라지다 /nathanada - saradzida/	pojawiać się - znikać
일정 /ildzŏng/	program, plan
토의하다 /thoyihada/	dyskutować, omawiać
이틀 /ithyl/	dwa dni
합의(~하다) /hapyihada/	uzgodnić
널리 /nŏlli/	szeroko
알려지다 /alljŏdzida/	znany
태어나다(=출생하다) /thäjŏnada = czhulsänghada/	urodzić się
죽다 /dzukta/	umrzeć
보람 /poram/	pożytek
늘어나다 /nyrŏnada/	wzrastać stopniowo, rozciągać się
묵다 /mukta/	zatrzymywać się, mieszkać
구경(~하다) /kugjŏnghada/	oglądać
마치다 (=끝내다) /maćhida=kkynnäda/	kończyć
며칠 /mjŏćhil/	kilka dni
쉬다 (=휴식하다) /süda=hjusikhada/	odpoczywać
산골 /sankol/	dolina górska, zapadły kąt
눕이다 /nubida/	kłaść
계속(~하다) /kjesokhada/	kontynuować
쾌속 /khwäsok/	wielka szybkość

신바람나다 /sinparamnada/	zapalić się do czegoś
벌리다 /pŏllida/	rozkładać, otwierać
경치 /kjŏngćhi/	krajobraz, pejzaż
매혹(~하다) /mähokhada/	oczarować
줄곧 /dzulgot/	niezmordowanie
차창 /czhaczhang/	okno pociągu
밖 - 안 /pakk - an/	na zewnątrz - wewnątrz

Lekcja 12

식구 /sikku/	członek rodziny
형님/hjŏngnim/	starszy brat
누님 /nunim/	starsza siostra
해방 /häbang/	wyzwolenie
전 - 후 /dzŏn - hu/	przed - po
-놈 /- nom/	sufiks o znaczeniu pejoratywnym, wyraża pogardę
공장 /kongdzang/	fabryka
모지다 /modzida/	zły, okrutny
착취(~하다) /czhakczhühada/	wyzyskiwać
-지 못하다 /- dzi mothada/	forma przeczenia o odcieniu znaczeniowym niemożności wykonania czegoś
부모/pumo/	rodzice
당/tang/	partia
혜택 /hjethäk/	dobrodziejstwo
근로자 /kyllodza/	pracujący
중학교 /dzunghakkjo/	szkoła średnia

거치다 /kŏćhida/	przejść przez
졸업하다-입학하다 /dzorŏphada - iphakhada/	kończyć /szkołę/, wstępować do /szkoły/
제철소 /dzeczhŏlso/	huta
기사 /kisa/	inżynier
역시 /jŏksi/	także
방직 /pangdzik/	tkanie
공화국 /konghwaguk/	republika
창건 /czhanggŏn/	utworzenie
-돐 /- tol/	rocznica
영예롭다 /jŏngjeropta/	sławny, zaszczytny
로력영웅 /norjŏk jŏngung/	bohater pracy
조국전쟁 /dzoguk dzŏndzäng/	wojna ojczyźniana
전문학교 /dzŏnmun hakkjo/	szkoła zawodowa
제국주의 /dzegukdzuyi/	imperializm
일으키다 /irykhida/	wywoływać, powodować
대신 /täsin/	zamiast
총 /czhong/	karabin
잡다 (=쥐다) /dzapta = dzüda/	ująć w rękę, trzymać
전선 /dzŏnsŏn/	front
전투 /dzŏnthu/	bój
참가(~하다) /czhamgahada/	brać udział, uczestniczyć
용감하다 /jonggamhada/	dzielny
용감히 /jonggamhi/	dzielnie
싸우다 (=투쟁하다) /ssauda=thudzäng-hada/	walczyć
싸움(=투쟁) /ssaum=thudzäng/	walka
전후 (=전쟁후) /dzŏnhu=dzŏndzänghu/	po wojnie

배려 /pärjŏ/	troska, opieka
의하다 /yihada/	opierać się na
-에 의하여 /e yihajŏ/	w oparciu o ...
-에 의한 /e yihan/	w oparciu o, zgodnie /użyte atrybutywnie/
제대하다 - 입대하다 /dzedähada - iptähada/	wystąpić z wojska - wstąpić do wojska
다시 /tasi/	znowu
고향 /kohjang/	wieś rodzinna
앞잡이 /apdzabi/	zausznik, sługus
재더미 /dzätŏmi/	kupa popiołu
농촌 /nongczhon/	wieś
가슴 /kasym/	pierś
원수 (=적) /wŏnssu = dzŏk/	wróg
불타다 /pulthada/	płonąć
적개심 /dzŏkkäsim/	nienawiść
뛰다 /ttüda/	skakać
땅 /ttang/	ziemia
마을 /mayl/	wieś
위하다 /ühada/	służyć komuś, służyć temu,aby
-기 위하여 /- gi ühajŏ/	aby
-기 위한 /- gi ühan/	aby /użyte atrybutywnie/
결심(~하다) /kjŏlsimhada/	podejmować decyzję
건설대학 /kŏnsŏl tähak/	wyższa szkoła budowlana
주택 (=살림집) /dzuthäk=sallim dzip/	dom mieszkalny
설계 /sŏlgje/	projekt, plan
사업소 /saŏpso/	przedsiębiorstwo
기사장 /kisadzang/	główny inżynier

교원 /kjowŏn/	nauczyciel
직업 /dzigŏp/	zawód
자랑(~하다)/dzaranghada/	chwalić się, być dumnym z
해마다 /hämada/	co roku
방학 /panghak/	wakacje
데리다 /terida/	brać ze sobą
-을 데리고 /-yl terigo/	biorąc ze sobą, wraz z
혁명 /hjŏngmjŏng/	rewolucja
전적지 /dzŏndzŏkdzi/	miejsca walk
명승지 /mjŏngsyngdzi/	sławne /słynne/ miejsca
공업대학 /kongŏp tähak/	politechnika
의학대학 /yihak tähak/	akademia medyczna
희망(~하다) /hyimanghada/	pragnąć
권고(~하다) /kwŏngohada/	radzić, doradzać
말씀(~하다) /malssymhada/	mówić
형제 /hjŏngdze/	bracia
돈 /ton/	pieniądze
탓 /that/	powód, przyczyna
병원 /pjŏngwŏn/	szpital
억울하다 /ŏgulhada/	przykry, krzywdzący
무상 /musang/	bezpłatny
치료(~하다) /ćhirjohada/	leczyć
혜택 /hjethäk/	dobrodziejstwo
병 /pjŏng/	choroba
생명 /sängmjŏng/	życie
책임지다 /czhägimdzida/	brać odpowiedzialność

의사 /yisa/	lekarz
이와같이 /iwa kaćhi/	tak jak /to/
온 (=전) /on = dzŏn/	cały
가족 /kadzok/	rodzina
국가 /kukka/	państwo
교복 /kjobok/	mundur szkolny
장학금 /dzanghakkym/	stypendium
걱정(~하다) /kŏkdzŏnghada/	niepokoić się
마음껏 /maymkkŏt/	do woli
행복(~하다) /hängbokhada/	szczęśliwy

Lekcja 13

친하다 /ćhinhada/	serdeczny, rodzony
약 /jak/	około
키로메터 /khiromethŏ/	kilometr
교외 /kjoö/	poza miastem
모범 /mobŏm/	przykład, wzór
인민학교 /inmin hakkjo/	szkoła podstawowa
정말 /dzŏngmal/	naprawdę
조금 /dzogym/	trochę
시내물 /sinämul/	rzeczka
커다랗다 /khŏdaratha/	wielki
양어장 /jangŏdzang/	staw rybny
온통 /onthong/	cały
늘어지다 /nyrŏdzida/	rozciągać się,ciągnąć się
뒤덮다 /tütŏptha/	pokrywać

동산 /tongsan/	sad, wzgórze
기슭 /kisyk/	podnóże
변하다 /pjŏnhada/	zmieniać się
문화주택 /munhwa dzuthäk/	mieszkanie z wygodami /dosłownie - kulturalne/
자리잡다 /dzari dzapta/	zajmować miejsce
뜰악(=마당) /ttyrak = madang/	podwórze
-그루 /kyru/	klasyfikator do drzew
사과 /sagwa/	jabłko
배 /pä/	gruszka
추리 /czhuri/	śliwka
포도 /phodo/	winogrono
넝쿨 /nŏngkhul/	pęd /rośliny/
탐스럽다 /thamsyrŏpta/	smakowity
주렁지다 /dzurŏngdzida/	zwisać
개이다 /käida/	rozpogodzić się, pogodny
미역감다 /mijŏkkamta/	kąpać się
때로 /ttäro/	czasami
일손 /ilson/	praca
대하다 /tähada/	traktować
대대로 /tädäro/	z pokolenia w pokolenie
지주 /dzidzu/	obszarnik
머슴 /mŏsym/	parobek
증조할아버지 /dzyngdzo harabŏdzi/	pradziadek
고역 /kojŏk/	ciężka praca
시달리다 /sidallida/	więdnąć, wycieńczać się
분여(~하다) /punjŏhada/	rozdzielać, rozdawać

선참 /sŏnczham/	w pierwszej kolejności
궁궐 /kunggwŏl/	pałac
기와집 /kiwadzip/	dom kryty dachówką
풍족하다 /phungdzokhada/	dostatni
근심 /kynsim/	zmartwienie
걱정 /kŏkdzŏng/	zmartwienie
꿈(~꾸다) /kkumyl kkudà/	śnić sen
현실 /hjŏnsil/	rzeczywistość
마련하다 /marjŏnhada/	przygotować
쾌이 /khwäi/	chętnie
응하다 /ynghada/	zgodzić się

Lekcja 14

화가 /hwaga/	malarz
명필 /mjŏngphil/	sławny kaligraf
신라 /silla/	Silla /nazwa państwa/
유명하다 /jumjŏnghada/	sławny
그리다 /kyrida/	rysować
그림 /kyrim/	rysunek, obraz
무척 /muczhŏk/	bardzo
재료 /dzärjo/	materiał
풀 /phul/	trawa
뿌리 /ppuri/	korzeń
바위 /paü/	skała
돌 /tol/	kamień
김을 매다 /kimyl mäda/	pielić

호미	/homi/	motyka
점차	/dzŏmczha/	stopniowo
솜씨	/somssi/	zręczność, wprawa
뛰어나다	/ttäjŏnada/	wybitny
일생	/ilsäng/	całe życie
바람벽	/parampjŏk/	ściana
늙다 - 젊다	/nykta - dzŏmta/	stary - młody
늙은이 - 젊은이	/nylgyni-dzŏlmyni/	starzec-młodzieniec
소나무	/sonamu/	sosna
마치(도)	/maćhido/	jakby
실제	/sildze/	w rzeczywistości
가지	/kadzi/	gałązka
잎	/ip/	liść
까마귀	/kkamagü/	wrona
수리개	/surigä/	orzeł
부딪치다	/puditćhida/	zderzać się
세월	/sewŏl/	czas
빛갈 (=색갈)	/pitkal = säkkal/	kolor
차차 (= 점차)	/czhaczha = dzŏmczha/	stopniowo
중 (=승려)	/dzung = syngrjŏ/	mnich buddyjski
아깝다	/akkapta/	żałować
여기다	/jŏgida/	uważać, sądzić
(색)칠하다	/säkćhilhada/	pomalować
어지간히	/ŏdziganhi/	prawie
견주다 (=대비하다)	/kjŏndzuhada = täbihada/	porównać
반기다	/pangida/	ucieszyć się

얼씬하다 /ŏlssinhada/	mignąć przed oczyma
해외 /häö/	za morzem, zagranica
활동(~하다) /hwaltonghada/	działać
빈한하다(=가난하다)/pinhanhada = kananhada/	biedny
여의다/jŏyida/	stracić kogoś bliskiego
슬하 /sylha/	pod dachem /np. rodzicielskim/
남달리/nam talli/	w odróżnieniu od innych, inaczej
재주 (=재간) /dzädzu = dzägan/	talent, zdolności
기한 /kihan/	termin
살림 /sallim/	życie
구차하다(=가난하다) /kuczhahada = kananhada/	biedny
떡 /ttŏk/	ciasto ryżowe
학비 /hakpi/	opłata za naukę
대주다(=보장하다) /tädzuda = podzanghada/	dać, zabezpieczyć
근근히 /kyngynhi/	ledwo
오직 /odzik/	tylko, jedynie
고생(~하다)/kosänghada/	cierpieć
참다 /czhamta/	ścierpieć, wytrzymać
손꼽다 /sonkkopta/	liczyć na palcach
~아 기다리다 /sonkkoba kidarida/	niecierpliwie czekać
뜻밖에 /ttytpakke/	nieoczekiwanie
한편 /hanphjŏn/	z jednej strony
기약하다 /kijakhada/	ustalać
놀라다 /nollada/	dziwić się, przestraszyć się
너무 /nŏmu/	zbyt, za bardzo

엄하다 /ŏmhada/	surowy
태도 /thădo/	postępowanie
숙이다 /sugida/	opuszczać, spuszczać /głowę/
목소리 /moksori/	głos
썰다/ssŏlda/	kroić
차비(~하다)/czhabihada/	czynić przygotowania
(불을)끄다 /puryl kkyda/	gasić światło
어둠 /ŏdum/	ciemność
같다 /katha/	taki sam
획 /hŏk/	kreska, linia
굵다 - 가늘다 /kukta - kanylda/	gruby - cienki
굵기 /kulkki/	grubość
비뚤다 /pittulda/	pochylony, nachylony
볼모양 /polmojang/	wygląd
하찮다/haczhantha/	nie najlepszy, nie ważny
부족(~하다) /pudzokhada/	brakować
느끼다/nykkida/	czuć, odczuwać
느낌 /nykkim/	odczucie
하물며 /hamulmjŏ/	tym bardziej
자만(~하다) /dzamanhada/	chwalić się,być dumnym
잘못 /dzalmot/	błąd, pomyłka
깨닫다 /kkădatta/	zrozumieć
어기다 /ŏgida/	naruszyć, złamać
눈물 /nunmul/	łzy
맹세(~하다) /măngsehada/	przysięgać
전력(~하다) /dzŏlljŏkhada/	dokładać wszystkich sił

노력(~하다) /norjŏkhada/	pracować
열매 /jŏlmä/	owoce, rezultaty
독특하다 /tokthykhada/	wybitny
서법 /sŏbŏp/	sposób pisania

Lekcja 15

선(=착한것) /sŏn = czhakhangŏt/	dobro
악 (=나쁜것) /ak = nappyngŏt/	zło
옛이야기 /jenijagi/	legenda
나무군 /namukun/	drwal
총각 /czhonggak/	młodzieniec
벼랑 /pjŏrang/	urwisko
검푸르다 /kŏmphuryda/	ciemno zielony
늪 /nyph/	staw
조심하다 /dzosimhada/	uważać, być uważnym
조심히 /dzosimhi/	uważnie
허기증 /hŏgidzyng/	uczuoie głodu
손맥 /sonmäk/	siła w ręce
멀겋다 /mŏlgŏtha/	rzadki
죽물 /dzungmul/	kleik
끼니 /kkini/	posiłek
에우다 /euda/	okrążać, omijać
아찔하다 /acilhada/	ćmić się w oczach
도끼 /tokki/	siekiera
놓치다 /noćhida/	wypuszczać, przepuszczać
미끄러지다 /mikkyrŏdzida/	poślizgnąć się, ślizgać się

빠지다 /ppadzida/	wpaść, wypaść
비록 /pirok/	chociaż
쇠 /sö/	żelazo
물끄러미 /mulkkyrŏmi/	nie spuszczając oczu, wlepiwszy wzrok w ...
백발 /päkpal/	siwy, białowłosy
수염/sujŏm/	broda, zarost
잃다 /iltha/	zgubić, stracić
금/kym/	złoto
은 /yn/	srebro
한참 /hanczham/	jakiś czas
나란히 /naranhi/	obok siebie, w szeregu
분명하다 /punmjónghada/	jasny, wyraźny
분명히 /punmjŏnghi/	wyraźnie
어쩔줄 모르다 /ŏcŏldzulmoryda/	nie wiedzieć co robić
바로 /paro/	właśnie
은혜/ynhje/	dobrodziejstwo
웃다 /utta/	śmiać się
웃음 /usym/	śmiech, uśmiech
착하다 /czhakhada/	dobry
사라지다 - 나타나다 /saradzida - nathanada/	znikać-pojawiać się
한나절 /hannadzŏl/	pół dnia
소문 /somun/	wiadomość, wieść
어느새 /ŏnysä/	pewien czas,jakiś czas
동네 /tongne/	wieś
욕심쟁이 /joksimdzängi/	chciwiec
부자 /pudza/	bogacz

이튿날 (= 그 다음날) /ithynal=ky taym nal/	następny dzień
-는 척하다 /- nyn czhókhada/	udawać, że ...
일부러 /ilburŏ/	specjalnie
울상 /ulsang/	płaczliwy wyraz twarzy
이상하다 /isanghada/	dziwny
대노하다 /tänohada/	bardzo się rozgniewać
마땅하다 /mattanghada/	odpowiedni
마땅히 /mattanghi/	odpowiednio
벌 /pŏl/	kara
꾸짖다 /kkudzitta/	wymyślać komuś
꾸지람 /kkudziram/	przekleństwo
영영 (= 영원히) /jŏng=jŏngwonhi/ jŏng	wiecznie,na zawsze
알거지 /alkŏdzi/	nędzarz, żebrak

Lekcja 16

자연 /dzajŏn/	przyroda
아세아 /asea/	Azja
대륙 /tärjuk/	kontynent
북위 /pukü/	szerokość północna
동경 /tonggjŏng/	długość wschodnia
위치하다 /üćhihada/	zajmować pozycję
둘러싸다 /tullŏssada/	otaczać
반도 /pando/	półwysep
면적 /mjŏndzŏk/	powierzchnia
평방 /phjŏngbang/	kwadratowy /przy oznaczeniach miar,np. m^2/
사이 /sai/	pomiędzy, między

원동 /wǒndong/	Daleki Wschód
지방 /dzibang/	rejon, strefa
접하다(=린접하다) /dzǒphada = rindzǒphada/	graniczyć, dotykać
면하다(=마주하다) /mjǒnhada=madzuhada/	znajdować się naprzeciwko
총(= 전체) /czhong = dzǒnczhe/	cały
국경선 /kukkjǒngsǒn/	granica państwa, linia graniczna
해안선 /häansǒn/	linia brzegowa/morska/
주변 /dzubjǒn/	okolice
섬 /sǒm/	wyspa
지형 /dzihjǒng/	rzeźba terenu, ukształtowanie powierzchni
령토 /rjǒngtho/	terytorium
산지 /sandzi/	tereny górskie
프로(%) /phyro/	procent
산정 /sandzǒng/	szczyty górskie
헤아리다 /hearida/	wyobrazić sobie
성산 /sǒngsan/	święta góra
대표적 /täphjodzǒk/	reprezentatywny
명산 /mjǒngsan/	słynne góry
불리우다 /pulliuda/	nazywać
야산 /jasan/	dzikie góry, nieużytki na terenie górskim
로동당 /nodongtang/	Partia Pracy
상무위원회 /sangmu üwǒnhö/	prezydium
확대회의 /hwaktähöyi/	rozszerzone posiedzenie
방침 /pangćhim/	wskazanie
온통 /onthong/	cały
북반부 /pukpanpu/	północna część

마치도 /maćhido/	jakby
방불하다 /pangbulhada/	podobny do
평야 /phjŏngja/	równina
준평원 /dzunphjŏngwŏn/	nizina
지대 /dzidä/	strefa
기후 /kihu/	klimat
온대성 /ondä/ (ondäsŏng)	strefa umiarkowana /umiarkowany/
평균 /phjŏnggjun/	średnio, przeciętnie
기온 /kion/	temperatura powietrza
강수량 /kangsurjang/	ilość wód rzecznych
하천 /haczhŏn/	rzeki
류역 /rjujŏk/	dorzecze
호수 /hosu/	jezioro
자연호 /dzajŏnho/	jezioro naturalne
인공호 /ingongho/	jezioro sztuczne
정부 /dzŏngbu/	rząd
경리 /kjŏngri/	gospodarka, ekonomika
발전(~하다) /paldzŏnhada/	rozwijać /się/
생명수 /sämjŏngsu/	woda życia, życiodajna woda
끌어들이다 /kkyrŏtyrida/	wciągać, przyciągać do siebie
관개 /kwangä/	irygacja, nawodnienie
수로 /suro/	droga wodna
연장길이 /jŏndzangkiri/	długość drogi przebiegu
무려 /murjŏ/	w przybliżeniu
온천 /onczhŏn/	ciepłe źródło
약수 /jaksu/	lecznicza woda

건강증진 /kǒngangdzyngdzin/	umocnienie zdrowia
정양소 /dzǒngjangso/	dom wypoczynkowy
료양소 /rjojangso/	sanatorium
부원 /puwǒn/	bogactwa naturalne
광물 /kwangmul/	kopaliny
묻히다 /muthida/	być zakopanym
경제 /kjǒngdze/	ekonomia, gospodarka
가치 /kaćhi/	wartość
표본실 /phjobonsil/	sala wystawowa
명태 /mjǒngthä/	Theragra chalcogramma /rodzaj wątłusza/
가재미 /kadzämi/	płastuga
청어 /czhǒngǒ/	śledź
대구 /tägu/	dorsz
어류 /ǒrju/	ryby
미역 /mijǒk/	kapusta morska - blaszecznica
김 /kim/	jeden z rodzajów jadalnych wodorostów morskich
곤포 /konpho/	- " -
식용 /sikjong/	jadalny
해초류 /häczhorju/	wodorosty morskie
산림 /sallim/	las
국토 /kuktho/	terytorium państwa
식물 /singmul/	rośliny
약용 /jakjong/	leczniczy
향료용 /hjangrjojong/	aromatyczny, zapachowy
메돼지 /metwädzi/	dzik
노루 /noru/	sarna

사슴 /sasym/	jeleń
곰 /kom/	niedźwiedź
범 /pŏm/	tygrys
오소리 /osori/	borsuk
동물 /tongmul/	zwierzę
고적 /kodzŏk/	zabytki
금수강산 /kymsukangsan/	piękno przyrody
삼키다 /samkhida/	połknąć
외래침략자 /ōrāćhimrjakdza/	obcy agresor
침략(하다) /ćhimrjakhada/	zajmować, dokonywać agresji
동강이 /tonggangi/	kawałek
미제 /midze/	imperializm amerykański
둥지 /tungdzi/	gniazdo
틀다 /thylda/	wić /gniazdo/, skręcać, zwijać
주인 /dzuin/	gospodarz
행세(~하다) /hāngsehada/	żyć
가혹하다 /kahokhada/	okrutny
탄압(~하다) /thanaphada/	uciskać
생지옥 /sāngdziok/	żywe piekło
몰아내다 /moranāda/	wygonić
자주적 /dzadzudzŏk/	samodzielny
평화적 /phjŏnghwadzŏk/	pokojowy
통일(~하다) /thongilhada/	zjednoczyć
최대 /czhōdā/	największy
민족적 /mindzokdzŏk/	narodowy

가장 /kadzang/	najbardziej
절박하다 /dzǒlbakhada/	palący, pilny
임무 /immu/	obowiązek
과업 /kwaǒp/	zadanie

KOREAŃSKIE ZNAKI PRZESTANKOWE

.	kropka
:	dwukropek
,	przecinek
;	średnik
?	znak zapytania
!	wykrzyknik
« »	cudzysłów
‹ ›	podrzędny cudzysłów (stosowany wewnątrz głównego cudzysłowu)
—	myślnik
______	linia ciagła (używana przy podkreśleniach)
....	linia kropkowana) " " "
( )	nawias okragły
{ }	nawias kwadratowy (używany, gdy zachodzi potrzeba stosowania podwójnego nawiasu)
... ...	kropki w tekście
~~	podkreślenie
× × ×	znaki stawiane zamiast imion własnych
o o o	" " " " "
"	znak powtórzenia
⁀	znak łączenia

WYKAZ KOŃCÓWEK PRZYPADKÓW

구분 / 격	어간의 끝에 받침이 없을 때	어간의 끝에 받침이 있을 때	실 례	
주격	가	이	나라가, 동무가, 노래가	그림이, 영웅이, 눈
속격	의	의	나라의, 동무의, 노래의	그림의, 영웅의, 눈의
대격	를	을	나라를, 동무를, 노래를	그림을 영웅을 눈을
여격	에	에	나라에, —— 노래에	그림에, —— 눈에
	에게	에게	—— 동무에게 ——	—— 영웅에게, ——
위격	에서	에서	나라에서, —— 노래에서	그림에서, —— 눈에서
	에게서	에게서	—— 동무에게서 ——	—— 영웅에게서, ——
조격	로	으로	나라로, 동무로, 노래로	그림으로, 영웅으로, 눈으로
구격	와	과	나라와, 동무와, 노래와	그림과, 영웅과, 눈과
호격	야	아	남수야, 옥희야, 영호야	영남아, 순옥아, 현철아
	여	이여	나라여, 동무여, 노래여	그림이여, 영웅이여, 눈이여
	시여	이시여	—— —— ——	수령이시여

WYKAZ POŁACZEŃ KOŃCÓWEK PRZYPADKÓW

앞에 \ 뒤에	가(이)	를(을)	의	에	에게	에서	로(으로)	와(과)	야(아)	여(이여)
가(이)										
를(을)										
의										
에	나라에가	나라에를	나라에의				나라에로	나라에와		
에게	동무에게가	동무에게를	동무에게의				동무에게로	동무에게와		
에서	나라에서가	나라에서를	나라에서의					나라에서와		
로(으로)	나리로가	나라로를	나라로의					나라로와		
와(과)	나라와가	나라와를	나라와의							
야(아)										
여(이여)										

WYKAZ KOŃCÓWEK POMOCNICZYCH

토 \ 뜻	포함	제한	구획	대조	특정	강조	양보	망라	조건	선택	추측
(이)나						○	○		○	○	○
(이)나마	○						○				
는(은)				○	○						
도	○					○					
(이)라도							○				
마다								○			
마저	○										
만		○				○					
부터			○								
까지	○		○								
조차	○										
(이)야				○		○			○		
(이)야말로						○					

WYKAZ POŁACZEŃ KOŃCÓWEK NOMINÓW

격토 / 도움토	가(이)	의	를(을)	에	에게	에서	로(으로)	와(과)
더러	더러가	더러의						더러와
께	께가	께의	께를				께로	
한테	한테가	한테의	한테를				한테로	한테와
께서	께서가	께서의						께서와
이(랑)	랑이	랑의	랑을	에랑	에게랑	에서랑	로랑	와랑
하고	하고가	하고의	하고를		에게하고	에서하고		
처럼				에처럼	에게처럼	에서처럼		
보다		보다의		에보다	에게보다	에서보다	로보다	
이(나)				에나	에게나	에서나	로나	와나
나마		나마의	나마를	에나마	에게나마	에서나마	로나마	와나마
는(은)				에는	에게는	에서는	로는	와는
도				에도	에게도	에서도	로도	와도
이(라도)				에라도	에게라도	에서라도	로라도	와라도
마다	마다가	마다의	마다를	마다에	마다에게	마다에서		
마저	마저가	마저의		에마저	에게마저	에서마저		
만	만이	만의	만을	에만	에게만	에서만	만으로	와만
부터	부터가	부터의	부터를	에부터	에게부터	에서부터	로부터	
조차	조차가	조차의	조차를	에조차	에게조차	에서조차	로조차	와조차
커녕				에커녕	에게커녕	에서커녕	로커녕	와커녕
까지	까지가	까지의	까지를	에까지	에게까지	에서까지	로까지	까지와
(이)야				에야	에게야	에서야	로야	와야
(이)야말로				에야말로	에게야말로	에서야말로	로야말로	

WYKAZ KOŃCÓWEK FINITYWNYCH

계칭 / 식	높인 말		보통말		낮춘 말	
	«합니다»	«해요»	«하오»	«하게»	반말	«해라»
서술식	-ㅂ니다 (습니다) -ㅂ디다 (습디다) -리다 (으리다)	-아요(어요,여요) -지요 -는군요 -더군요 -ㄹ걸요	-오(소)	-네 -ㄴ군 -는구려 -데 -더군	-아(어,여) -지	-ㄴ다 (는다) -는구나 -더구나 -리라(으리라) -ㄹ걸(을걸) -마(으마)
의문식	-ㅂ니까 (습니까) -ㅂ디까 (습디까) -리까 (으리까)	-아요(어요,여요) -나요, -라요 -지요, -ㄴ지요 -ㄹ지요(을지요) -는가요 -던가요	-오(소)	-나 -는가 -던가 -ㄹ라구 (을라구)	-아(어,여) -지 -ㄴ지(은지) -던지 -ㄹ지(을지)	-니 -느냐 -더냐 -ㄹ가(을가) -리(으리)
명령식	-ㅂ시오	-아요(어요,여요) -지요 -세요 -라구요 (으라구요)	-오(소) -시오 (으시오)	-게 -게나 -구려 -라구 (으라구)	-아(어,여) -지	-아라 (어라, 여라) -려무나 (으려무나)
권유식	-ㅂ시다. (읍시다)	-아요(어요,여요) -지요		-세 -세나 -자구	-아(어,여) -지	-자 -자꾸나

WYKAZ POŁACZEŃ KOŃCÓWEK FINITYWNYCH

뒤에 \ 앞에		서술식				의문식	명령식	권유식
		-다	-노라	-리라	-더라	-느냐	-라	-자
서술식	-ㅂ니다	-답니다	-노랍니다	-리랍니다	-더랍니다	-느냡니다	랍니다	-잡니다
	-오	-다오	-노라오	-리라오	-터라오	-느냐오	-라오	-자오
	-네	-다비	-노라네	-리라네	-터라네	-느냐네	-라네	-자네
	-는다	-단다	-노란다	-리란다	-터란다	-느냔다	-란다	-잔다
	-아	-대	-노래	-리래	-터래	-느 내	-래	-재
	-지	-다지	-노라지	-리라지	-터라지	-느냐지	-라지	-자지
	-는구나	-다는구나	-노라는구나	-리라는구나	-터라는구나	-느냐는구나	-라는구나	-자는구나
	-는군	-다는군	-노라는군	-리라는군	-더라는군	-느냐는군	-라는군	-자는군
의문식	-ㅂ니까	-답니까	-노랍니까	-리랍니까	-더랍니까	-느냡니까	-랍니까	-잡니까
	-는가	-다는가	-노라는가	-리라는가	-더라는가	-느냐는가	-라는가	-자는가
	-나	-다나	-노라나	-리라나	-더라나		-라나	-자니
	-느냐	-다느냐					-라느냐	-자느냐
	-니	-다니	-노라니	-리라니	-더라니	-느냐니	-라니	-자니
명령식	-ㅂ시오						-라게	
	-게						-라구려	
	-라						-래라	
권유식	-ㅂ시다						-랍시다	
	-세							-재자
	-자						-라세	

WYKAZ KOŃCÓWEK KONEKSYWNYCH CZASOWNIKÓW I PRZYMIOTNIKÓW

번호	구 분	토	실 례
1	단순한 련결	-고, -(으)며, -는데, -거니와	△ 영수는 책을 읽고 나는 라지오를 듣는다. △ 배우며 일하고 일하며 배운다. △ 이 소설은 쓰기도 잘 썼거니와 사상성도 높다.
2	선택	-(이)거나, -든지. -든가, -(이,으)나. -든.	△ 나는 래일 도서관이거나 호실에서 공부하겠다. △ 2시에 영수든가 영남이가 찾아올것이다. △ 비가 오든 눈이 오든 행군을 계속해야 한다.
3	대립	-(으)나, -지만, -는데, -아도 (어도, 여도)	△ 로력은 많으나 작업조직이 잘 되지 못했다. △ 오전에는 날씨가 좋았는데 오후에는 비가 내렸다. △ 바람은 불어도 날씨는 그리 차지 않다.
4	원인	-(으)므로, -(으)니, -(으)니까, -(이)기에.	△ 래일 시험이 있으므로 공부를 많이 해야 한다. △ 모두 함께 노력하니까 쉽게 해결된다. △ 그는 중요한 과업을 받았기에 남보다 더 일한다.
5	조건	-(으)면, -거든, -아야 (어야, 여야)	△ 김동무가 오면 함께 떠납시다. △ 서점에 좋은 책이 있거든 내것도 사다 주시오. △ 오늘중으로 이 일을 끝내야 래일 떠날수 있다.
6	양보	-더라도, -ㄹ(을)지라도. -ㄹ(을) 지언정.	△ 어떤 곤난이 있더라도 그것을 이겨내야 한다. △ 비가 올지라도 하던 일을 멈출수는 없다. △ 싸우다 죽을지언정 원쑤를 꼭 갚아야 한다.
7	시간	-더니, -다가, -자, -고서, -(으) 면서	△ 밤새 바람이 불더니 새벽부터는 소나기가 쏟아졌다. △ 공격신호가 오르자 부대는 일제히 공격을 개시했다. △ 우리는 텔레비존을 보면서 이야기를 나누었다.
8	목적, 의도	-(으)러, -(으)려고, -(으)려, -고저	△ 소설책을 빌리러 도서관에 간다. △ 우리는 래일 혁명박물관을 견학하려 한다. △ 나는 어제 영웅의 전투이야기를 듣고저 그를 만났다.
9	방식, 정도	-아 (어, 여). -아서 (어서, 여서). -게, -도록. -ㄹ(을)수록. -ㄹ(을) 뿐더러.	△ 로동자들은 새로운 기계를 만들어 생산에 도입했다. △ 소년단원들은 언제나 거리와 마을을 깨끗하게 거둔다. △ 날이 갈수록 그의 발전은 눈에 띄게 나타났다. △ 영희는 노래를 잘 부를뿐더러 춤도 잘 춘다.

WYKAZ POŁACZEŃ KOŃCÓWEK FINITYWNYCH I KONEKSYWNYCH

맺음토 / 이음토	서술식				의문식	명령식	권유식
	-다	-노라	-리라	-더라	-느냐	-라	-자
-고	-다고	-노라고	-리라고	-더라고	-느냐고	-라고	-자고
-는데	-다는데	-노라는데	-리라는데	-더라는데		-라는데	-자는데
-는바	-다는바		-리라는바			-라는바	-자는바
-니	-다니	-노라니	-리라니	-더라니		-라니	-자니
-더니	-다더니		-리라더니	-더라더니		-라더니	-자더니
-다가		-노라다가				-라다가	-자다가
-지만	-다지만	-노라지만	-리라지만	-더라지만	-느냐지만	-라지만	-자지만
-아도	-대도			-더라도	-느내도	-래도	-재도
-거나	-다거나					-라거나	-자거나
-든지	-다든지					-라든지	-자든지
-면서	-다면서	-노라면서	-리라면서	-더라면서	-느냐면서	-라면서	-자면서
-고서	-다고서					-라고서	-자고서
-아서	-대서					-래서	-재서
-니까	-다니까	-노라니까	-리라니까	-더라니까		-라니까	-자니까
-ㄴ즉	-단즉	-노란즉	-리란즉			-란즉	-잔즉
-면	-다면	-노라면		-더라면		-라면	-자면
-거든	-다거든	-노라거든	-리라거든		-느냐거든	-라거든	-자거든
-아야	-대야		-리래야	-더래야		-래야	-재야
-ㄴ들	-단들	-노란들				-란들	-잔들
-았자	-댔자			-더랬자		-랬자	-쟀자

WYKAZ KOŃCÓWEK ATRYBUTYWNYCH, KONEKSYWNYCH I FINITYWNYCH WYRAŻAJACYCH CZAS

시간	규정형		접속형		종결형	
	동사	형용사	동사	형용사	동사	형용사
현재	-는	-ㄴ(은)			-ㄴ(는)	
과거	-ㄴ(은)		-았- (었,였)	-았- (었,였)	-았- (었,였)	-았- (었,였)
과거지속	-던	-던				
선과거			-았었- (었었,였었)	-았었- (었었,였었)	-았었- (었었,였었)	-았었- (었었,였었)
미래	-ㄹ(을)	-ㄹ(을)	-겠-	-겠-	-겠-	-겠-

WYKAZ POZOSTAŁYCH KOŃCÓWEK

복수토	-들-	△ 동무들, 산들, 우리들, 학생들 … △ 앉게들, 듣게들, 올라들 오십시오 … △ 용감하게들, 침착하게들 ; 조용히들, 모두들 …
존경토	-시-	△ 그이는 우리 모두의 어머니이십다. (명사에) △ 아버지는 어제 고향으로 돌아가셨다. (동사에) △ 존귀하신 명함, 높으신 권위 (형용사에)
바꿈토	-ㅁ(음)- -기-	용언을 체언처럼 만든다. 실례: 날이 감에 따라, 기차가 도착하기에 앞서.
	-이-	체언을 용언처럼 만든다. 실례: 천리마기수들은 우리 시대의 영웅이며 당의 붉은 전사이다.

BIBLIOGRAFIA

1. Dzosŏnŏ munpŏp /juhaksängjong/
Kim Il-sŏng dzonghaptähak czhulphansa. 1972.
2. Dzosŏnŏ munpŏp
Kodyng kjojuk tosŏ czhulphansa. 1965.
3. Dzosŏnŏ munpŏp
Kodyng kjojuk tosŏ czhulphansa. 1964.
4. Dzosŏnŏ kibon
Kjojuk tosŏ czhulphansa. 1964.
5. Dzosŏnŏ munpŏp
Kwahakwŏn czhulphansa. 1960.
6. Munhwaŏ munpŏp kjubŏm /czhogo/
Kim Il-sŏng dzonhaptähak czhulphansa, Phjŏngjang. 1972.

SPIS RZECZY